டாக்டர் ஜி. யு. போப்

ஆராய்ந்து
குறிப்புக்கள் எழுதிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்

டாக்டர் ஜி. யு. போப்

1820 - 1908

பேராசிரியர்

திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார்

பயன்படுத்திய இந்நூல்

அவர்கள்தம் பேரன் திருவாளர்
தி நம்பிராசன் அவர்களால்
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு
அன்பளிப்பாக
வழங்கப்பெற்றது.

டாக்டர் ஜி. யு. போப்

ஆராய்ந்து
குறிப்புக்கள் எழுதிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய

புறநானூறு மூலமும்

உரையும்

கும்பகோணம்

இவை

காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

சென்னை
வே. நா. ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1894

விலை ருபா. ௪

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை; காமர்
2 வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை;
3 ஊர்தி வால்வெள் ளேறே; சிறந்த
4 சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப;—
(ரு) கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை
6 மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே;
7 பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
8 தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்;—
9 பிறைநுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே;
11 எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
12 நீரற வறியாக் கரகத்துத்
13 தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே!

கடவுள்வாழ்த்து.
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்: (1) திருமுடிமேற் சூடப்படுங் கண்ணி கார்காலத்து மலரும் நறிய கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின் மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ. ஏறப்படுவது, தூய வெளிய ஆனேறு; (4) மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ் ஆனேறென்று சொல்லுவர்; (5) நஞ்சினது கறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும் செய்தது; அக்கறுப்பு, (6) தான் மறையாயும் வானோரை உய்யக்கொண்டமையின்

வத்தைப்பயனும் அறத்தனைராறு புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று
ய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை

*திருநுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய; நீர் தொலைவறியாக்குண்டிகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—(என்றவாறு.)

தன்னுளடக்கிக் காக்கினுங் காக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாம்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி, அவ்விறைவன்கூற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரறவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர். அக்கறை அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு, நுவலவும்படும், காக்கினுங்காக்கும், ஏத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடுமுடிக்க. ஏமமாகிய

அருந்தவத்தோனென்க; ஏமமாகிய சீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன் றென்பது, † "உண்ணலு முண்ணேன்" என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதரும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோரு மென்னுமிவர்; பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான் வணங்க, அறமுதல்நான்கும் பயக்கு மென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (க)

(உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீரும், என்றாங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந!
வானவரம்பனை! நீயோ பெரும!
அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

---

* திருநுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, உஉ:—"உண்ணலு முண்ணேன் வாழ்வும் வாழேன், தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர், வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்."

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்!
பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்
நாஅல் வேத நெறிதிரியினும்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
உ நடுக்கின்றி *நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு
23 முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
24 பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - †செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.
சேரமான்பெருஞ்சோற் றுதியஞ்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

(இ - ள்.) அணுச்செறிந்த நிலனும், அந்நிலத்தின் ஓங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்ட தீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென, ஐவகைப்பட்ட, பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்ல வாயின் அவரை அழித்தற்கு (உசாவும்) உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற் கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப் பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய்! நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெள்ளிய தலைப்பொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற் கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தே, வானவரம்ப, பெரும, நீ, அசைந்த தலையாட்ட மணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூத் தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத் தின்கண் படுந்துணையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரை [illegible]

[illegible]

மொழிந்த இருளினும் நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில்
லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்கால[illegible]
[illegible]க்கமின்றி நிற்பாயாக; [illegible]மலையின்கட் சிறியதலையையுடைய [illegible]யுடைய
வாய்ந்த பெரியகண்ணையுமுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்
கரிய கடனாகிய ஆவுதியைப்பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும்
பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று அசை[illegible],

குளிக்கு[illegible]டன இவையும்; குளிக்குநாடென இடத்திற்கும்பொருளின் மு
ழில் இடத்துமேல் எறிநின்றது [illegible]யோ, [illegible] அசைநிலை அன்றி, இதனை வினை

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஓம்படைவாழ்த்
திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம்,
பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "தாவினல்லிசை" என்னும் சூத்திர

2. 3.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வினைக்குப் பொரு ளாக்கி உரைப்பாருமுளர். மூத்தோராவன: ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தென்றிசை யங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் அசைநிலை. வானவரம்பனை, ஐகாரம் முன்னிலை விளக்கின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்குடைய வெனினுமமையும்.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களையுடையோய், பொருந, வரையாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரிபினும் இமய மும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலுடைவாற் கூறுகின்று ராதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினர்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறக்குஞாயிறு தன்கடற்குளிக்குநாடுடைமை யாற் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீவாழ்க வென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (௨)

(௩) உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற,
ஏமமுரச மிழுமென முழங்க,
நேமி யுய்த்த நேஎ நெஞ்சிற்
(௫) றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக!
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ!
†பொன்னோடைப் புகரணி நுதற்
றுன்னருந் திறற் கமழ்கடா அத்
தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅக்
(௧௦) கயிறு பிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானை யிரும்பிடர்த் தலையிருந்
து மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் சாயாக்
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி!
நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்
(௧௫) பொலங்கழற் காற் புலர்சாந்தின்

16 விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
17 ஊரில்ல உயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற்

---

* வானவரம்பனதலாற் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்த வேண்டுவதின்மையின், நீவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† வெரீஇனிரைடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவிரவென்றும் பாடம்.

3

20 செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவ
25 ரது முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

(பு. வெ. 243) (K. 703) (K. 1063)

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதியை இரும்பிடர்த் தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) உவாக்கதிரின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, [illegible] லாகிய வீரமுரசம் இடிமெனமுழங்கும் ஓசையையுடைத்தாய் முழங்க, [illegible]கரத்தைச்செலுத்திய சிறப்புடைய செங்கோலினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குக் கணவ, பொன்னணிவன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், முரணாகும் மதத்தினையுமுடைய, இரும்பு படைக்கலமாகக் கொண்டு பகைவர் மதிலின்கட் கதவைக்குத்திக் கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணிவைய்த்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்தின்மேலிருந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு ஒப்பாகிய வலிய கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, [illegible]னது ஆணையாகிய செற்றம் பிறழாத்தொழில்வேண்டும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், வரில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய அப்பல [illegible]ரலியச் சேய்மைக்கண்ணே பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது [illegible]முடிய புதிய [illegible]தலையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந் திருந்துவருந்தும், [illegible]னமரத்தினையுடைய [illegible] அணுகுதற்கரிய [illegible]ர்த்த வழியின் கண் [illegible]ன்பால் [illegible] விருப்பக்கால் இரப்போர்வருகுவர். அவர்மனக்கு[illegible]

பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலில்லா தன்மை யான்.—(எ - று.)

நுதலையும் இறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில் சாயாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக. *காலாலடித்தல் கையாலிழுக்குத லன்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவெடுக்கைவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்

துறைப்பிறழ்மையும்; [illegible]விட்டுக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்து[illegible] பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலை[illegible]வும், பருந்திருந்து[illegible] [illegible]லைவென வுகி இயையும்.

மரு[illegible], [illegible], மாறுப, இரவலர்வருவர, அவர் இன்மைதீர்[illegible] வல் [illegible]ன்; [illegible], நின்சொற்பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

[illegible]தல்விளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தருவிக்கப்பட்டது. (ங)

(ச.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன;
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின் மருப்புப் போன்றன;
ரு தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன;
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
*கறுழ்பொருத செவ்வாயான்
எருத்துவவ்விய புலிபோன்றன;
க0 களிறே, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா
னுயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன;
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் †பொலிவுதோன்றி,
கரு மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ;
அனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவிபோல
வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ - ன்) அவன் வெற்றியைத்தருதலாற் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனை யொத்தனன்; செக்கர்வானத்தினது அழகையொத்தனன்; கால் புடைபெயர்த்து போர்செய்து களத்தை தனதாக்கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் ‡அருப்புத்தொழில் பறைந்தலை, கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்புடையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கதழ்பெருதவென்றும் பாடம்.

† பெயல்வொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.

‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

னை தோன்றுவன, வில்லிற்றப்பாத இலக்கத்தை யொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியுங் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்டி முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின் கழுத்தைக் கவ்வி உதிரக் கறைப்பட்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி அழிவுசெய்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணுங் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே தோன்றியெழுகின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையுடையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணாக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—(எ - று.)

நாடென்றது, நாட்டின்வாழ்வாரை. யாரென்பது, எதிர்ப்பொருள்படவந்தோர் இடைச்சொல். கழல்பறிந்தவென்றோதி, அதற்கு வீரக்கழலிங்கிய அடியென்று உரைப்பாருமுளர். வாளாகிய மறுப்பட்டனவெனவும், கழலாகிய பறைந்தனவெனவும், தோலாகிய துளைதோன்றுவவெனவும் கொள்க. துளைத்துத் தோன்றுவ வென இயையும். எறிபத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுளர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்று துணையும் மன்னவன் புகழும், ஓவாது கூஉமின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்னார்நாடழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்க லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாடனை நீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவல்
(ரு) அருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே.

* திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

* இப்பாட்டினை, ... தலைமகனும் ... வாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி, இதனுள் ... காவலோம்பென வேம்பும் ... வெய்தாகக்கூறி அதற்கு உறுபயத்தின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவுறூஉவென்றென்றும் கூறினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "கோடுபோரேத்திய" என்னும் சூ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் "எருமையன்ன கருங்கல் விடைதோறுமானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நீயோ பெரும" என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினார்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், எ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

அ ... புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சேரமான் கருவூரேறியவொள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்டு ஞான்று நின் உடம்புபெறுவாயாகெனி அவனைச்சென்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று நின்ற நரிவெரூஉத்தலையார்பாடியது.

(இ - ள்.) எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற் குன்றாகிய நாட்டினையுடையாய், பெரும, நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையையாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பரவுஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காத்தப் புழுதி தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது. (எ - று.)

2

காவலென்றது, ஆகுபெயர். காடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஒவ்வும், ஒரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஒகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக், கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத், தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோவென வினாவினராக்கியுரைப்பாருமுளர்.

குழவிகொள்பவரினோம்புந் தன்மையாற் செவியறிவுறூஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (௫)

(௬.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅ துருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
(௫) கீழது முப்புணர் படுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேல
தானிலை யுலகத்தானு மானா
துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
*தெரிகோ லஞ்சமன் போல வொருதிறம்
(௧0) †பற்றலி லியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்வி‡தி னேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.
† பற்றிலியரோவென்றும் பாடம்.
‡ ஏவியென்றும் பாடம்.

கழுதவ் வெயிறு கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
௨௰ நான்மறை †முனிவ ரேந்துகை யெதிரே
வாடுக ‡விறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
§செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
௨௫ ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடர்
ஒண்கதிர் ஞாயிறு போலவும்
மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.
பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின் வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது, உட்குந்திறம்பொருந்திய, கன்னியாற்றின் தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது, கரையைப்பொருகின்ற, சகரரால், தோண்டப்பட்ட, சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழையதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமுமென மூன்றுங்கூடிய, புணர்ச்சியாக, அடுக்கப்பட்ட, அடைவின்கண் முதற்கட்டாகிய, நீர்நிலைக்கண் ஓங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பரந்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயுந் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கங்கோடாதொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழுந்து உள்புக மிக்குச்சென்று, அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி நேரேயேவி [illegible] பசிய விளைநிலப்பக்கத்தில் தங்கிய அரிய மதிலரண் பலவற்

னையுங் கொண்டு [illegible] அணியணிந்து கோலப்பட்டு அழகுபடச்செய்து, [illegible] அணி
கலன்களைப் [illegible] பரிசிலர்க்கு வரிசையின் வழங்கி, மீண்டு கொற்றத்துடன் முனிவரால்
பரவப்படும் மூன்று திருவடிகளையுடைய செல்வராது கோயிலை வலம் வருவதற்குத்

---

* பணிஇயரத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வனென்றும் பாடம்.

‡ இயவுணியென்றும் பாடம். § சாலிகவத்தையென்றும் பாடம்.

|| ஒருவுதலை ஒரூஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவுங் கூறுமாறுபோல, உறவும் கூறாஉதலெனவும் கூறாஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௬௪ - ம் சூத்திரவுரை].

உ

தாழ்க; பெரும, நினது முடி, மிக்க நான்கு வேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின் முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினது கண்ணி நின்பகைவரது நாட்டைச்சுடும்புகையானும் பகைப்புறத்தலான் வாடுக; நினது சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய அளித்த ஒளியையுடைய முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாத நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வன்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி, குளிர்ந்த சுடரையுடைய திங்களையொப்பவும், சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய [illegible]செறி [illegible]யுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலைபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல் (எ - று.)

வடாதென்னும், முற்றுவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பனிபடு நெடுவரையொடு பண்பொட்டாக்கி அதன்வடக்குமென்க; [illegible]. மே[illegible] கடற்கத்தின்மேலுமென்பாரர், அதற்கு மேல்தாகிய ஆனிலையுலகத்தானுமென்பாரும். உருவென்பது, இவனுலையாத பிறாகும் உட்குமைமை. அத்தையும், ஆங்கவும் - அசைநிலை.

குடுமி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பக்கத்தொழிக; நிற்றிறஞ்சிறக்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு, [illegible] மதியம் போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை, மன்னுகவெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

தேஎத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயம் கடற்படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். ஞமன் - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச் சிறுகண்யானையென்றது, [illegible], கொலைச்செய்யும் புகரையுடைய யானை யெனினுமமையும். ஆகி - ஆகவெனத் திரிக்கின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரியாது, நிற்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனோடு இயைத்துரைப்பாருமுளர். நின்றிறம் - நிற்றிறமென வலித்துநின்றது.

நகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரோவென வீடும், எந்தலைக்கையெதிர் இறைஞ்சுகவென அறனும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறூஉவும், மதிய மும் ஞாயிறும் போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (௬)

(எ.) *களிறு கடைஇய தாட்
கழ்லுரீஇய திருந்தடிக்
†கணைபொருது கவிவண் கையாற்
கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின்சாபத்து
மாமறுத்த மலர்மார்பிற்
றோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்

---

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ-ம் சூத்திரவுரை].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

7. 8.

7 னெல்லையு மிரவு *மெண்ணாய் பகைவ
8 ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
9 கொள்ளை மேவலை யாகலி னல்ல
10 வில்லவா குப வியற்றேர் வளவ
11 தண்புனல் பரந்த பூசன் மண்மறுத்து
12 மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
13 பயன்றிகழ் வைப்பிற் பிறரகன் றலைநாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.) களிற்றைச் செலுத்திய தாளையும் வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத் தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு †பொருது இடக்கவித்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறுத்தற்கு ஏதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணாது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே, தஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடையை; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய வளவ! குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உட்பூக்களை மண்மறுத்தலான் மீனாலடைக்கும் புதுவருவாயினையுடைய, பயன்விளங்கும் ஊர்களையுடைய, மாற்றாரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள். — (எ,- று.)

✓ திருந்தடி யென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கணைபொருதென்றது, அம்பொடுபொருதலை.

தாளையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையுமுடைய வளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யாணரையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக் கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென, இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில், இடத்துமேலேறிநின்றது. இனித் தாளாலும், அடியாலும், கையாலும், சாபத்தாலும், மார்பாலும், முன்பாலும், கொள்ளைமேவலையாகலினென ஆனுருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

இது, பிறரகன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(பா.) ‡ வியங்காவலரி வழிமொழிக் கொண்டகப் [illegible]

போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅது

* என்றுமென்றும் பாடம்.

† பொருதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. 6

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், "வேறுபட வந்த" என்னும் கூஉ - ம் சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு விளக்கம் விரித்துப் பொருளுரைத்தனர் நச்சினார்க்கினியர்.

திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் துரப்ப
ஒடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்
(ரு) கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை
யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
அகலிரு விசும்பி னானும்
(க0) பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேரமான்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) உலகத்தைக்காக்குமரசர் வழிபாடுசொல்கேட்டு நடக்க நுகரும் இன்பத்தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப் பொறாது தன்னுடைய இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொருளைப் பாதுகாவாது வழங்கும் வண்மையையும் அஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; நின்மண்டிலத்தை நிறைந்து முதுகிட்டுப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருதி; மலையின்கண்ணே வெளிப்படாது கரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும் பகற்பொழுதுவிளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி.—(எ - று.)

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வரைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசும்பினானும் பகல்விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன மொத்தியோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், நுகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுகூட்டி முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகநுகரவும்வேண்டியெனினுமமையும். வேண்டி, பொறாது, துரப்ப எனநின்ற வினையெச்சங்கள், ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்சமறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் திங்கண்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியெனவும் பிறவும் அதற்கேற்பவுரைப்ப. (அ)

(கூ.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்

தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கடன் இறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென்
றறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்

9, 10.

௯ செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
௧0 முந்நீர் விழவி னெடியோன்
௧௧ நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

(இ - ள்.)—ஆவும், ஆனியல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண் வாழ்வோராகிய நங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப் பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறாதீரும், எம்முடைய அம்பை விரையச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் நுமக்கரணாகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய *நெடியோனாலுண்டாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின் மணலினும் பலகாலம்.—(எ - று.)

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

* கொடி விசும்பு நிழற்றுமென்பது; இளைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசும்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினுமமையும்; "மீமிசைக்கொடி விசும்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மை

யாற்செய்த பசும்பொனென்பாருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பநின்றானென்ற லிப்பால், நெடியோனென்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையால், கடற்கு முந்நீரென்றபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெறாதீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு, ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும், பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, நம்மரண்சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல்; "†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்" என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும். (க)

(க0.) வழிபடு தொண்ணா வல்லதி இயே. (1)
2. பிறர்பழி கூறுவோர் மொழி தூற்றலே (2)
3. நீமெய் கண்ட இமை காணி
4. ஞெப்ப நாடி யித்தக வொறுத்தி (3)

* உயர்த்தோனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுஎ.

10.7.XX

5 வந்தடி பொருந்தி முந்நிற் பிற்
6 தண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே
7 அமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் அடிசில்
8 வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
9 மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
க0 மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப!
11 செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங்கும் புகழ்
12 நெய்தலங் கானல் நெடியோய்!
13 எய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

(இ-ள்.) நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை விரையவறிவை; பிறருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானாராய்ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், அதனை நீதிநூற்குத் தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நின்பாதத்தையடைந்து முன்னேநிற்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமருளினும் அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்தத்தைத் தன்சுவையால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடிசிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிகுறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையையுடையை; பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்தலொழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப, ஒருதொழிலைச்செய்து பின் பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் புகழினையுமுடைய, நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடைய நெடியோய், அணுக வந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—(எ-று.)

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை யென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆகவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோபத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையாத அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

கொடியேரிய், பலவத்தவேமாக வந்தவத்தனமெனக்கூட்டுக. (௪௦)

(௧௧) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
சாவிழ் மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

* செந்தலங்காலையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ரு) தண்பொருநைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற் றிசினே ;
௧௦) புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
ஏருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய விழைபெற் றிசினே ;
இழைபெற்ற பாடினிக்குக்
கரு) குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனுமே, எனவாங்
கொள்ளழற் புரிந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் *பேய்மகள் இளவெயினி பாடியது.

(இ - ள்.) ஐய மயிரையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத்தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிலிழைத்த சிற்றிற்கட்செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டிற்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்துநீரின்கட் பாய்ந்து விளையாடும் வானைமுட்டிய புகழினையும் வென்றியையுமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைத்தெழும் வெம்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்ந்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான் ; அப்புறக்கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைப்பாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட தன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றாள் ; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றானமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய தழலின்கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான். — (எ - று.)

பாடினி இழைபெற்றாள் ; பாணன் பூப்பெற்றான் ; யான் அதுபெறுகின்றிலே.

னெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர் வடிவுகொண்டுபாடினுளொருத்தியெனவும், 'இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு நின்றேன் எதிர்ந்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலென்' எனத் தான்பேய்மகளான்மைதோன்றப் பரிசில்கடாயினுளெனவுங்கூறுவாருமுளர். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவெனுருபுகெடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கோளவல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண்வந்தன. (கக)

---

* பேய்மகள் இளவெயினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
2 பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்
3 அறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
4 இன்னா வாகப் பிறர்மண் கொண்டு
(௫) இனிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

(இ-ள்.) பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரின் சிறத்தற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனோ? இவ்வாறுசெய்தல் வென்றிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி, வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னாவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை.—(எ-று.)

குடுமி, பிறர்மண் இன்னாவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க. (கஉ)

(கங.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
2 புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
3 எய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
4 மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
(௫) களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
6 பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
7 சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
8 மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
9 நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
க0 பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
11 கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
12 கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
13 விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ்செல்வானைக்கண்டு சேரமானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையொடு, வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன் [illegible] புலியினது தோலாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபொலிந்த கொளுத்தப்பெய்த அம்புகள் போழப்

பூட்ட பாக்கு அயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக் களிறுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும், பலமீனினது நடுவே செல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினத்தையொத்த வாண்மறவர்சூழத் தன்னை மருவிய பாகரை அறியாது மதம்பட்டது; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வானாக; வயலிடத்து, மயிலுதிர்த்த பீலியை, ஆண்வெள்ளை உழவர், செற்றுடனே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்க நீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன். (எ - று.)

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாடுகிழவோன்; இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை வாளோர்சூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க. இஃது - விழைவின்கண் நிகழ்ந்தது.

பெருநற்கிள்ளி களிறு கைகடந்து பகைப்புலத்துப் புகுந்தமையான், அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத்தீங்குறுமென்னுங்கருத்தால், நோயிலனாகிப் பெயர்கவென்றாராயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கங.)

(கச.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
5 காப்புடைய எழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதிர்ந்து சமந்தாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்
ஆவஞ்சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாபநோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
௧௦ பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் றோய்தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாறு கடிப்புகை கொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது
கரு பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்றும்
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்

17 ஆரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
18 இருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
19 செருமிகு சேஎய்நின் பாடுநர் கையே.

14.

கரு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலரைப்பற்றி, 'மெல்லியவர் மால்நுங்கை' எனக்கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கணைய மரத்தைமுறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி, அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டியவழியிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த இடங்கினையுடைய நீர்ப்பரப்பினது, ஆழ மாகிய உயர்ச்சியைக் கருதி, அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பறுத்தூணிபொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்வினது வலியகாறுற்பிறந்த வடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலன்களை அளிக்கவும், நலவ, வலியவாகும், நின் முழந்தாளைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலானாற்றத்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் புகாற்றத்தவாகிய புகையைக், கொளுத்தி, அமைத்த ஊனையும், துவையலையும், கறியையும், சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அளவதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின ; பெரும, பெண்டிர்க்கட்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் தாக்கப்பிடர்மையிற் பெரியமலைபோன்ற, வலியினையுமுடைய பேரின்ன்னே மிக்க சேவையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள்.—(எ - று.)

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது ; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வூனை ஒருசப்பெருத்தி அதனொடுமுடிப்பினும், அமையும்; உண்டெனப்பது, பொதுவினையன்றேனும், ஒழிந்தவற்றிற்கெல்லாஞ் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென வேண்டுப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில், பெரும, சேஎய், வலியவாகும், நின்கை; நிரப்படுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, முதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கவுபாய்தற்குக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாடுநரெனத் தம்மைப் படர்க்கையாகக்கூறினார்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறவே, அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கச)

(கரு.) சுடர்கடுங்கோ குழித்த ...ள்ளலாங்கண்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய நிறையாகிய மன்னுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர். [தொல். பொருள், புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்
௫ வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம்பு உகளத்
தேர்வழங் கினைநின் தெவ்வர் தேஎத்துத்
துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கின்
ஒளிறுமருப்பிற் களிறவர
௧௦ காப்புடைய கயம்படியினை
அன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவேல் ஏந்தி யொன்னார்
ஒண்படைக் கடிந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
௧௫ நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையில்
நற்பனுவல் நால்வேதத்து
அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை
நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
௨௦ வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
௨௫ நாடல் சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே.

திணையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

(இ - ள்.) [illegible] விரைந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய இனத்தைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை, அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினம் ஒலிக்கும் புகழமைந்த விளைகழனிக்கண்ணே வெளிய [illegible] யாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைந்த தன்மையோடு பெரிய [illegible] யும் பருத்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கிய கோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடைய புனலாகிய காவலையுடைய வாவிக்கண்ணே படிவித்தனை; அப்பெற்றிப்பட்ட சினத்தையுடையனே! அறங்கற்றசெய்யுளையுடையை; ஆகலான்; விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே, நிழலுண்டாகிய, கொடிய, வேலை, எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களையுடையராகி, விரைந்து இப்படையின் வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசை

கொடுவர, வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத கல்வி தரும் நூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமிதையும் பொரியும் முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற்கிளரப் [illegible] பட்ட கெடாத் தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூணட்டப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார் பொருந்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமைமலிய யுடைய விறலியர்பாடும் மேற்செலவினுக்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய்; நினக்கு.—(எ - று.)

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுளர். நற்பனுவல்நால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

மு.—பெரும, மைந்தினோய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; வயம்படுத்தினை; ஆதலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்நட்ட வியன் களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

—விளக்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணாடி தைத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும். புரையுநற்பனுவலென்பதூஉம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இதுவும் இயன்மொழியாயிற்று. (கடு)

(கசு.) வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
2 மழையுருவின தோல்பரப்பி
3 முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
4 விளைவயல் கவர்பூட்டி
5 மனைமரம் விறகாகக்
6 கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ
7 எல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
8 செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
9 புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பில் தானைத்

கட [illegible] டாச மசருமவனயப

12 புலவிவாட புலர்சாந்தின்

முருகச் சீற்றத் துருகெழு குரிசில்

மயங்குவள்ளை மலராம்பற்

14 பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்

கழி கரும்பல்லி [illegible] காடதிப்பூப்

16 பெருந்தண்பிணையமாக

வேம நன்று தொன்னெரி யூட்டினை
நாம நல்லமர் செய்ய
வோராங்கு மலைந்தன பெரும நின் களிறே.

திணை - வஞ்சி; துறை - *மழபுலவஞ்சி.
சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பேரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விரைந்த குதிரையுடனே முகில்போலும் நிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்களிற் மேற்சென்று, அவரது செல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்து மகடூஉ விறகாகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகப் பட்ட நாசெந்நெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்றி இடையில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத புகையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலால்நாறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ! தேன்றோடொன்றுகலந்த வள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் தளிர்ச்சிலையையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பழுதாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை நன்றிய எரியை மூட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப, ஒருபெற்றிப்படப் பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிறுகள். - (எ - று.)

தோல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும் பெயரொடு முடிக்க. பாகற்பழமென்பனவற்றோடு இயையும். எல்லுப்பட்டவிட்ட சுடுதீயென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. வேர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு நாட்டுயவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலாலையுடையவாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்யக் கண்டனின் ஓராங்கு மலைந்தனவென வினைமுடிவு செய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

எமன்றொடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (௧௬)

(கஎ.) மதனைகுமார வட்டப்பிருக்கு [illegible]

2 குணகுட்டகட்ட லசெல்லை

3 குன்றமங்கலகாடுரா

4 டொன்றபட்டு வெளிமொழியல்

---

* இப்பாட்டிலே, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணம் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

௫) கொடிநுடங்கு | கோதிருக்கிப்
6 படுவதுண்டு | பகலாற்றி
7 யினிதுருண்ட | சுடர்நேமி
8 முழுதாண்டோர் | வழிகாவல
9 குலையிறைஞ்சிய | கோட்டாழை
௧0) யகல்வயன் | மலைவேலி
11 நிலவுமணல் | வியன்கானற்
12 றெண்கழிமிசைச் | சுடர்ப்பூவிற்
13 றண்டொண்டியோ | ரடுபொருந
14 மாப்பயம்பின் | பொறைபோற்றாது
௧௫) நீடுகுழி | யகப்பட்ட
16 பீடுடைய | வெறுழ்முன்பிற்
17 கோடுமுற்றிய | கொல்களிறு
18 நிலைகலங்கக் | குழிகொன்று
19 கிளைபுகலத் | தலைக்கூடியாங்கு
௨0) நீபட்ட | வருமுன்பிற்
21 பெருந்தளர்ச்சி | பலருவப்பப்
22 பிறிதுசென்று | மலர்தாயத்துப்
23 பலர்நாப்பண் | மீக்கூறலின்,
24 உண்டாகிய | வுயர்மண்ணுஞ்
௨௫) சென்றுபட்ட | விழுக்கலனும்
26 பெறலகூடு | மிவனெஞ்சுறப்பெறி | னெனவும்
27 மேந்துகொடி | யிறைப்புரிசை
28 வீங்குசிறை | வியலருப்பம்
29 மிழந்துவைகுது | மினிநாமிவன்

௩௦ ஆடுவழுந்தன வுய்க்கூடக் கண்ணன் மெபாமேதனவும, ௩

31 வேற்றரசு பணிகொண் டாங்குநின்
32 ஆற்றலொடு புகழேத்திக்
33 காண்கு வந்திசிற் பெரும! மீண்டிய
34 மழைபெயன் மருளும் பஃறோன் மலைவுனத்
௩௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
36 யுடலுந ருடக வீங்கிக் கடலென
37 வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
38 கடுவொடுங் கெயிற்ற வரவுத்தலை பனிப்ப
39 இடியென முழங்கு முரசின்
௪௦ வரையா வீகைக் குடவர் கோவே!

17.81

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற்பெயர்க்கட்டிலெய்தினானைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கேட்பத் தீநெறிப்படாமற் போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத் தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோருடைய மரபைக் காத்தோனே, குலைதாழ்ந்த தோட் புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போ லும் மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்து நெய்த லும் பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந! யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடிய குழியின்கண்ணே, அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையு டைய சினம்முதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன் னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினாற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகைமையை மதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப்பெயர்ந்தொருசூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பார்த்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர் க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னால் நலிக்கப்படுதற்குப் பின்பு தம்மரசவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் தமது இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்புறத்தொன்றற்ற சிறிய அணிகலமும் விடத்தலுடையோம்; இவனது நெஞ்சு தமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைக்கும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசவெள விய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையுமுடையோம் இனி இழக்கத்தக்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்டுபார்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும! திரண்டு முகிலெனக்கருதி மயங்கும் பலபரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலென்றுகருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற் கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நெஞ்சுநோக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பும் பினது தலை மடுக்கும்பரிய இடியென்றுகருதுமுழங்கும் முரசினையும், வந்தோர்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய அடுகட்டார்வேந்

கே.—(எ - ம.)

கவல, பொருந, பெரும, கோவே, நீத்திக் காணகு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

---

* குறுங்கோளியூர்கிழாரென்றும் பாடபேதமுண்டு.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மன்றுகுன்றென்று செய்தனிலமாக்கி வினை 'கூன்றேடு கூட்டி, சானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அடு பொருநவென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன் பின் நீங்கவென ஒருசொல் தந்தது. 'அரும்முன்பிற் .... பிறிதுசென்று' என்பதற்கு முன்பாகிய தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமையும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர். ஆறுதல் முழங்கும் முரசென்க. (௩௭)

(கஅ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்,
பரந்துபட்ட வியன்ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ,
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்பல்!
(ரு) ஒன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாகநின் னாயுட் டானே!
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதூஉ மினவாளை
நுண்ணாரற் பருவரால்
க0) *குரூஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண் மதின்
மல்லன் மூதூர் வயவேந்தே!
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
கரு) யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
றகுதி கேளினி மிகுதி யாள!
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே!
உ0) யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்;
முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே.
நீரு நிலமும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே
வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

௨௫ வைப்பிற் றாயினு நண்ணி யாளு ம
மிறைவன் றாட்குத வாதே யதனா
லடுபோர்ச் செழிய விகழா து வல்லே
நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்

---

* குடுஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

௨௯ தட்டோ ரம்ம விவட் டட் டோரே;
௩௦ தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமது முயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமேயாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றலே; ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக் கடையெண்ணாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணினை யளவிட்டதாக நின்று வாழ்நாள்; நீர்நிலைக்கண்ணே உறத் தாழ்க்க குறிய கருஞ்சினையினது பூவைக்கனவும் இறாவாகிய வாளையினையும் நுண்ணிய அறலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெடிற்றினையுமுடைத்தாகிய, குழித்த இடங்களையும் வானமள்ளும் திருந்திய நெடிய வேலியையுமுடைத்தாகிய, வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலிய வேந்தே! நீ போகக்கடவ, மறுமையுலகத்தின்கண், நுகரும் செல்வத்தை விரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாதலை விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலை விரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது, பெரியோய்! நீரின்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயிரைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவானுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்றுசொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; (நெல்முதலாயவற்றை) வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம், இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்த இடத்தே, நீர்நிலைமிகும்பரிசு தளைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும், இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடுதளைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தளையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தளையாதோர். (எ - று.)

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின்பிண்டம் உண்டிமுதற்றென்பதற்கு, உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டன்

ளாதோராதலால், செறிய, இதனேஇகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். தந்தோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தந்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்வமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவாஞேக்கும்புன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வாஞேக்கவேண்டாத நன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுறச்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருக்கத்தட்கவே, அறன்முதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது கருதினமை யான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

(கக.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு
நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய
(ரு) இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய
பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி
முயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக்
குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
வம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்
கo) தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள
வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்தர்
எந்தையொடு கிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்
இன்ன விறலு முளகொ னமக்கென
கரு) மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழக் காணிக்
கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை
யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய் நின்
கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட நிலைபெற்ற அகன்ற உலகத்துக் கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயிரது பன் மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர் தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய; பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டு வன் எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடாரையும்போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ? யான்; கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம் போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துளை யையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத் தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழ்த்த ஏந்திய வாள்வெற்றி

யையுடையோராய் ஒக்கலைவலெருடுகெடந்தார், *எம்முடைய புல்லியதலையையுடைய மைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்றுசொல்லி முதிய மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு காணிக்

* "இமிழ்கடல் .... தலையாலங்கானத்து" எனத் தலையாலங்கானமென்றவழி ஆசிரிய அடியுள் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௬௦ - ம் சூத்திரவுரை].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய *எழுவரது நல்லவலியை வென்றோய், நின்ற கழுவிலனினை முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—(எ - று.)

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனோவெனக் கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலேயன்றி நின் பகைவர்க்கு வருத்தஞ்செய்தலின், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென, எச்சவும்மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம். மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணோடியெனவும் நிரனிறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போயினகூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போலக் கூறியது, ஓரணி கருதிநின்றது. இனி, அம்புதைத்தவனை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்கிழிவென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றங் கண்டு நாணிக் கண்ணோடியவென்று உரைப்பாருமுளர். (கசு)

(உ0.) †இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும் என்றாங்
(ரு) கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
அறிவு மீரமும் பெருங்கண் ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே.
கo) திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்;
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்;
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

* எழுவராவார் :— சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேண், மான்பொருநன் என்பவர்; இதனை, பத்துப்பாட்டு [illegible] - ம் பக்கத்திற்காண்க. “[illegible]னைக் கடிதாரத்து, நாடுகெட வெரிபரப்பி, யாலங்
[illegible]

உயர் புகழ்வேந்தே" என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி. ௧௨௫ - ௧௩௦].

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரிய துறைகளுள் ஊறும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம்படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல். புறத்திணையியலில், "தாவி னல்லிசை" என்னும் ௩௫-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

௧௫ பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே;
16 யம்பு துஞ்சுங் கடியரணால்
17 லறந் துஞ்சுஞ் செங்கோலையே;
18 புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
19 விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை;
௨௦ யனையை யாகன் மாறே
21 மன்னுயிர் செல்லா நின்னஞ் சும்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குந் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்பட்டவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை; அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்திரவில்லல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய, அம்மாற்றாருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின்கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப் படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; அம்புதங்குங் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதியபுள் வரினும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அதனால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலை

,யுடைமை; அந்தணமையுடைமையாதலான், உலகத்து வெல்புகழ் உயர்வெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு எதிர்வருங்கோலென்று அஞ்சும். (எ - று.)

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன, நினைவினைப்பாற்படுமேனும் அனந்தம் கரிணையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

(உக.) புல்வரை யிறந்த புகழ்சால் தோன்றல்!
நில்வரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி;
வான்றோய் வன்ன புரிசை; விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயில்;
கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
யருங்குறும் புடுத்த கானப் பேரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
இரும்புண் ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக் கூறுவர்.

கo ஆடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே!
இகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.
கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள். நின்னைப்பாவோரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழ்மிக்க தலைவ! நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வானைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதிலையும் அவ்விடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய ஞாயிலையும் வெயில்நுழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணைதற்கரிய சித்திரங்களாற் குயிற்றப்பட்ட கானப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தியின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்ட நீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கை மார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொளக் குழைந்த தும்பையையுடைய புலவர், பாடப்படுந் துறைகளை முடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே! நின்னை மதியாத பகைவர் தம்முடையபுகழுடனேபொன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக, நின்வேல் எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற்றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக் கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது குழைந்தவென மெலிந்து நின்றது. (உக)

(உஉ) தூங்குகையா னோங்குநடைய
உறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனோக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின
தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாத்
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
பாஅனின்று கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலைவெண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க

14 விலங்குசெங்கெற் கதிர்வேய்ந்த
கரு வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
16 சாறுகொண்ட களம்போல

பாணை.

கூ0.

22

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

17 வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
18 குற்றானா வுலக்கையாற்
19 கலிச்சும்மை வியலாங்கண்
௨0) பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
21 மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
22 சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
23 ஓத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
24 வாய்காவாது பரந்துபட்ட
௨௫) வியன்பாசறைக் காப்பாள!
26 வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
27 சேர்ந்தவர் கடும்பார்த்தும்
28 ஓங்குகொல்லியோ ரடுபொருந!
29 வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்!
௩0) வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே!
31 நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்
32 பிறரிசை நுவலாமை
33 ஓம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
34 மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை ஓம்பிய நாடே
௩௫) புத்தே ளுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
36 தினிது கண்டிசிற் பெரும முனிவிலை,
37 வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
38 சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

— சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்து நிற்கும் உயர்ந்த நடையையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டொலிக்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைநுதல் வாலவிடப்பட்ட மத்தகத்துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பரந்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் தேனிழைத்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாறும் மதத்துடனே புண்ணுமிழலைவடியும் பெரிய நிலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிறுகளைச் சம்பத்தைப் பொருந்தித் தான் நின்ற இடத்திலேயே நின்று நிலையப் பக்கத்தே நின்ற இரணத்தை விடவென்று [illegible] தவிர்க்கும் [illegible] போலும்
[illegible]

வாளில்லாதோர் அக்குன்றையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செங்கேழ் திரால் வேயப்

*கடும்பருத்த மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுக்குபட்டகூரை விழாவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இடம்போல் வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்று அமையாத உலக்கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய புனந்தோட்டைச் செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலியைத் தத்தையுடைய கடலொலிபோலத் தெளித்துப் பொங்கப் படைப்பெருமையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பாதுகாக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள், மாற்றரசர் பணிந்துதந்ததிறையால் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தை நிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்விழியோருடைய அடுபொருநயானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றிவிரும்பும் சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நினது எல்லையில்லாத செல்வம்; நின்னைப்பாடிய விளங்கிய செவ்வியநாப்பின்னைப் பிறருடைய புகழ்ச்சொல்லாமற் பிறர்க்குக் காவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை பிறர்காத்த நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து இனிதாகக் கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட்சென்று விடும் படையுடனே சோறுண்டாகட்டமை; நீ மடியாயாதலான்.—(௨௨)

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் வினைவினைமதியென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும். பாய்கின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூரை பொலிவுதோன்றவென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலவழங்கச் சீர்ப் புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்புபொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும், நோய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பார்அபட்டவென்னும் பெயரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பான, பொருந, சேஎய், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற் சேர்ப்படையுதி; அதனால், இரும்பொறை ஓம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நின்பீடப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு

செய்க. அன்றி, எங்கோவே! நீ அஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியகாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அளங்குசெக்காப் பிறரிசைதல்லாதபடி வந்து இனிது கண்டேன்; நினது படைப்பொடு வாழ்வாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

11. இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடுநடத்தியென்பதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமையும். உயிர்மருப்பினென்பதூஉம், செறிகுறுக்கினென்பதூஉம், பிணையெருத்தினென்பதூஉம் பாடம். (உஉ)

(ஆரு.) வெள்ளி நோன்காப்புப் பனிநிலை முன்னிக்
2 கீழ்நிரைப்படிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்
3 கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியல்
4 சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
5 கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்

6 கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
7 கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
8 வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறும்
9 கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
க0 வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி நைப்பக்
11 கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
12 நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
13 றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
14 துன்னல் போகிய துணிவி னோனென
கரு ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
16 யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
17 கால முன்ப நிற் கண்டனென் வருவல்
18 அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
19 சிறுமறி தழீஇய நெறிநடை மடப்பிணை
உ0 பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
21 வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்
22 ஆளி லத்த மாகிய காடே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

(இ - ள்.) வெண்மையில்லாத, வலிய, வயிரக்கம்பத்தையுடைய, கூடத்தில் நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக், கலக்கமுற்ற துறையையும், கார்காலத்து, நறிய, கடம்பினது, பசிய, இலையோடுவிரவிய, மாலையையுடைய சூரபன்மாவைக்கொன்ற, முருகனது, கூளிச்சுற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய கூரிய நல்ல அம்பினையும், வளைத்தவில்லினையுமுடைய, மறவர், தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை, மாற்றார் முகந்துகொள்ளப்படும் உண்வாக்காமற் சிதறிய, நிலங்களையும், வடித்தல்பயின்ற, கோடாலிவெட்டுதலான் ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள், நிலைகலங்கிய, காவையும், நெடிய நகரின்கண், தொழிற் புனைந்த, நல்ல மனைகளிடத்து, விரும்பும் அந்நிலைகெடுக்க, மிக்க தீமுழங்கிய பக்கத்தையும்பார்த்துப், பகைவர்நாண, நாடோறும், அவரிடத்துச், சென்று இன்னமும் இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்குவன், யாவரும் நின்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோனெனக்கருதி உலகம்பொறையாற்றாது நெளியத், திரண்ட

பரந்த, படையினையுடைய, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற, ஒப்பாரை எதிர்ந்தாரைக்கொல்லுங்
காலன்போலும், வலியையுடையோய்! நின்னைக், காண்பேனாய் வந்தேன்; அற்ற
கோட்டையுடைய, பெரிய கல்லுப் பிளவின்கண்ணே, அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை
யணைத்துக்கொண்ட, தன்னிய, கலையையுடைய, மெல்லிய மான்பிணை போ
கிய, அஞ்சத்தக்க, பாழிடத்து, வேனிலின் வெளியபுலத்தினும், ஆகிய அருஞ்
சுரமாகிய, காட்டுவழியே (எ - று.)

காலமுன்ப, அறையும் புல்லும் காவும் மருக்கும் நோக்கி இன்னும் இன்னா
பலசெய்குவன் அணிவிழைவோனென, உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக்
கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

சிறுவலென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்விழைக்காஞ்
முன்னே கண்டேத்தேனென்றான்; இவன்செய்த வெற்றியெல்லாம் கண்டமை
யின். பாசிலைத்தெரியல் முருகனொடு இயையும். கலியும் பாய்தலென்பது, கருவி
கருத்தாவாய் நின்றது. கல புலிப்பாற்பட்டெனச் சேற்றிசைழிய மடப்பிணை
பறந்தலை வேலைவென்பூக்கரிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர்
பெண்டிர் தம் இனம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடங்கின்று
உயிர்வாழ்கின்றுரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனி, அணிவிழை
வென்று பிறர்சொல்லமெனவும், கல்லென் வருவெல்லிப்புதலைக் கைமயக்க
மாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறுபகைவர்
காட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைத்து காட்டிடத்தே நின்னைக்காணிய வந்தே
னெனவும் உரைப்பாருமுளர். (உ௩)

(உ௪.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்
2 செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
3 றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து,
4 திண்டிமில் வன்பரதவர்,
௫ வெப்புடைய மட்டுண்டு,
6 தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து,
7 * தூவற்கலித்த தேம்பாய் புன்னை,
8 மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்
9 எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து
௧0) வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானல்
11 முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர்

12 இரும்பனையின் குரும்பைநீரும்
13 பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறும்
14 ஓங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
15) தீநீரோ டுடன்விராஅய்
16 முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயுந்
17 தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
18 ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி
19 புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனிக்
௨௦) கயலார் நாரை போரிற் சேக்கும்
21 பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்
22 குப்பை நெல்லின் முத்தூ றுதந்த

* இவலியிற்கவித்தவெனவும் பாடம்.

24.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர் நின் னாண்மீ னில்லாது
உ௫ படாஅச் செலீஇயர் நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு தொன்றுமூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்றுமூத்த யாக்கை யன்னநின்
ஆடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
௩௦ இரவன் மாக்க ளீகை நுவல
ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை
௩௫ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்பின் ஒளிக்க கடற்றிரையின்மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய நுளை யர் வெண்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக் கூத்திற்கேற்ற தாளத் தையறியும் கடற்றுறையிடத்தே, தழைத்த தேம்பாய்ந்த புன்னையின் மெல்லிய பூங் கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மக ளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய கானலிடத் துத் தாழையொள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையை யுடைய மகளிர் பெரிய பனையினது நுங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பி னது இனியசாறும் உயர்ந்த மணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீரு உடனே கலந்த இம்மூன்றுநீரையுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணே பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பனைக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள் பொருந்திய பொருளைப்பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர் [illegible] வாய்த்தலையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலைமே யும் நாரை போரின்கண்ணே யுறங்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய முதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட நெல்லினையுடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தையுங்கொ
[illegible]

[illegible]

தலையுமுடைய செழிய! நின்றுநிலைப்பதாக, நினது ஆணையின்; நில்லாது பட்டுப் போவதாக, நின்பகைவருடைய ஆணையின்; நின்னொடு பழைமையுற்ற உயிரினும் உயிருடனே நின்று முதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குச் சேவை முத்த சிறிய குடியின்கட் சிறந்த வீட்டோர எலேவாழ்வார் நின்து [illegible] ய வாழ்த்தி இரக்கும்பரிசிலர் நின்வன்மையைச்சொல்லி ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர் பெரிக்கைத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறாற்றத்தையுடைய மதுவைமடு

25.

33

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக; பெரும! அவ் வொழுக்கமில்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய புகழ்தான் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பரக்க ஒழுகாது நின்றுமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலால். (௨௪ - ந.)

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண் டன; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. முந்நீர்ப்பாயும் கல்லாரென்க. உயிரினும் சிறந்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி, உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும், யாக்கைக்கு உயிர்போலவும், இன்றியமையாது, இரண்டாயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்நரென்க. நின்குடியொடுமுத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உள ராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

௧. செழிய, நின் நாண்மீன் நின்றுநிலைஇயர்; நின்பகைவர்மீன் பட்டுஅச் செலீஇ யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைகெடச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ் ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த நுவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து

இனிது ஒழுகு; அதுவல்லதனை வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

தாங்காவினையுமென்பதூஉம் பாடம். ஆங்கது - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசைநிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்பட்ட தன்மைகள் தமக்குப் பரக்கவெண்ணுகாது நின்றுவிளிந்தோர் பலரென உரைப்பாருமுளர்.

இது, நிலையாமைகூறி, இனிதாக ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக் காஞ்சி. (உ௪)

(உரு.) மீனுநிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சினந் திருகிய வுருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்கு
ரு) உடலருந் துப்பி னொன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சிதைதலுய்ந் தன்றோ நின்வேல் செழிய
க0) முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்
ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
அவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

(இ - ள்.) மின்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஒலிச்செல்லு தன்மூன்றமைமையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாத வலிய வெம்மைமுறாகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்திடத்துப்பொருந்தி னாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலிமையையுடைய வெஞ்சினங்கூறிய, *இருவேந்தரும் வருத்துதற்கரிய, போர்க்களத்தின்கண்ணே, மாயப்பொருது அவருடைய வாராத் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால், இன்னிய கொளுத்திக்கல்லெனக் கெந்தல் பிழைத்தது நினதுவேல்; செழிய, பூலைபோலித்தழாரம்பம், அழல, அஃறங்கூறிகொண்டு, அறிவுமயங்கியுற்ற, அளவற்ற, அழுகைஆரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மகளிர், கைம்மைகோலப்பிலேயிக விளங்கும், அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவிந்த கரிய, மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—(எ - று.)

கு: செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு, நின்வேல், பிழைத்தலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுச்செலன்மாபெனவும், ஐம்பாற் குலையிருங்கூர்தலெனவும் பாடமோது வாருமுளர். உய்ந்தன்றோ, ஓ - அசைநிலை. (உரு)

(உசு.) நளிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவும்
களனகற்றிய வியலாங்கண்
(ரு) ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி
அரைசுபட வமருழக்கி
உரைசெல முரசுவெள்ளி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
கo தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியின்
அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்னர் ஏவல் செய்ய மன்னிய
கரு வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.

(இ - ள்.) பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றாற் புடைக்கப்பட்ட மரக்கலம் நீரைக்கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய, அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி, வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க, அவர் முரசைக்கொண்டு, முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு, குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும் மூளையுமுதலாயினவற்றைப் பெய்து, வீரவளையையுடைய தோளாகிய துடுப்பால் துழாவிட்டப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்வி வேட்ட கொல்லும்போரையுடைய செழிய! அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக, வேந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய, நிலைபெற்ற, வேள்வியைச்செய்து முடித்த, வாய்த்த வாளினையுடைய வேந்தே! தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந் தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—(எ - று.)

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, நிலை வேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றோரெனக் கூட்டுக. (உசு)

(உஎ.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை
(ரு) உரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலை போல மாய்ந்திசி னோர் பலரே
புலவர் பாடும் புகழுடை யோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வான வூர்தி
எய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்
(க0) கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும்
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும்
அறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தேள் திரிதரு முலகத்து
(கரு) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
அருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்ல ராகுக

19 கெடாத துப்பினின் பகைவெதிர்ந் தாமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியது.

28

(இ-ள்.) சேற்றின்கண்ணே வளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய தாயிதழுருகிய இதழையுடைய மலரினது நிரையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த வீற்றிருந்த வேந்தரை ஒன்றுங்காலத் துப் புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையைபோலப் பயின் படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவராற்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின் கண் பாகனாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவரென்று சொல்லு வார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட் பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி! வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொ ன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்ததொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமை யுடன் வருத்தமுற்றவந்தோரது உண்ணுதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியை யுடைய நினக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—(எ - று.)

நூற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும். நிரைகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுரைப்பினுமமையும். அருளிலர் கொடாமைவல்லராகுகவென்றதனாற்பயன்: அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வாராதலால் பகையெதிர்ந்தோர் அவையிலராகவென்பதாம்.

செய்வினைமுடித்தென வானவூர்தி எய்துபவென்ன இயையும். (உஎ)

(உஅ.) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்
கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்
(ரு) பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென
முன்னு மறிந்தோர் கூறினர் இன்னும்
அதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது
வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவல்
ஏனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்
(கO) கானத் தோர்நின் றெவ்வர் நீயே
புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்

[illegible]

13 பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர்

ஆடுகளம் கடுக்கு மகநாட் டையே

அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்

16 ஆற்றும் பெருமநின் செல்வம்

17 ஆற்றா மைநின் போற்றா மையே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடும், வடிவில்லாத அச்சத்திரளும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும், மாவும், மருளுமெனப்பட்ட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்றுசொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர்சொன்னார்; இன்னாதும் அவ்வுறுதியின்பாற்பட்டதை யான்சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரிசையையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் கிளைப்புறங்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதற்குக்கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவர்; நீதான் வேலிப்புறத்துநின்ற வேண்டியமாக்கட்கு, அறத்தைக்கருதி, அத்தன்மையோர்தாம் முற்கூறியெறியும், கரும் பகைய, போகடப்பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையின் பொலிந்தபூச் சிதற வீழ்த்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தின்தன்மையாகும், உள்ளாகிய காட்டிடத்தை; ஆதலான், அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற் குதவும் பெரும! நினது செல்வம் தொழித்தல் இன்னைப், பற்றாகவாமை.—(எ - று.)

பிண்டமென்பது, மணிபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவாய்ப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. உறுதியமென்பது, அறம்பொருளின்பங்கள்; அன்றி அறமென்பாருமுளர். நிற்பேற்றுமையென்றகருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகூடாதவாறுபோல, நின் செல்வமும் அறமுதலியனசெய்தற்கேற்றிருப்பச், செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கள்யாக்கையிற்பிறந்தும் பயனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால், நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றாமையென்பதாம். கானத்தோர்நின்பகைவரென்றவதனாற் பகையின்மைதோற்றிநின்றது. மாவும் மருளுமெனப்படச், சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரியவெச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதானை அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு. அதன் திறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டாகில் வரும்பொல் லாங்கும், அதுபோலுஞ்சுருக்கன்மையுமென்றுரைப்பாருமுளர். (உஅ)

(உகூ.) அழல்புரிந்த அடர்தாமரை
2 ஐயதடர்ந்த நூற்பெய்து,
3 புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்
4 பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்,
5 பாண்முற் றுகநின் னாண்மகி ழிருக்கை!—
6 பாண்முற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்

7 தோண்முழு வுகவின் சாந்துபுலர் அகலம், ஆகத்
8 முனிவின் முற்றத் தினிதுமுரசியம்பக்
9 கொடியோர்க் கொறுத்தலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலும்
க0 ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி
11 நல்லதி னெல்லைவர் தீயதன் றிமையும்
12 இல்லை யென்போர்க் கினனா கிலியர்
13 செல்வினை கழனிப் படிபுள் ளோப்புநர்

14 ஒழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
கரு வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
16 னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
17 பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
18 பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்
19 கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்
உ0 சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
21 குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
22 யூழிற் றாகநின் செய்கை விழவிற்
23 கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
24 யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்துக் கூடிய
உரு நகைப்புற னாகநின் சுற்றம்
26 மிசைப்புற னாகநீ யோம்பிய பொருளே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ-ள்.) எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த நூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னரியின்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூடிப் பாண்சுற்றம் சூழ்வதாக, நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம்; பாண்சுற்றம் சூழ்வொழிந்தபின்னர், நினது உரிமைமகளிருடையதோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம்; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசொலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற், சோம்புதலையுடையையல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது நிலைமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; நெல்விளைந்தவயலிடத்தினதாகிய புள்ளை ஓட்டுவோர் வீழ்ந்த பனங்கருக்காயின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீரை யுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றுமகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்த வீரர் நின்னுடைய பகைவரைப்

இருக்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு கடைவயிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு கால்யுடைய பந்தரையுடைய சிறிய இல்லின்கண் வாழும் வாழ்க்கையினின்று நீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும் போக்கு கூடிய குணத்தினையுடைய முறைமையை யுடைத்தாக, நினது தொழில்; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தாடுவோர் வேறுபட்ட கோலம் போல அவ்வவையே தோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடைய உயிர்; புகழிடத்ததாக, நீ பாதுகாத்த பொருள்.—(எ - று.)

நின் காண்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக;
[illegible]

ஆச் சிறுமனைவாழும் வாழ்க்கையின் நீங்கி, இப்பொழுது நின்னுடைய பெற்றவர்க்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நண்பு போகிய பண்புடைத்தாகிய முனைமையுடைத்தாக, நின் செய்கை; நகைப்புறனாக, நின் சுற்றம்; இசைப் புறனாக நீ ஓம்பிய பொருளெனக் கூட்டுக.

ஓரீஇயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும். ஈறைம்-பொன்னிற்கு இன்றெனினும், தெரியற்கு அடையாய்நின்றது; இசைமையுமாம். ஆங்கு - அசை. நசைப்புறனாகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது: பண்டைக்கோன்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௨௯)

(௩௦.) செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவு மஞ்ஞா யிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்
வளிதிரி தருதிசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை
(௫) சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்று
மினைத்தென் போரு முளரே யனைத்தும்
அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல
ஒளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட
(௧௦) யாங்ஙனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
மீப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅர்
இடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியும்
கடற்பஃ றாரத்த நாடுகிழ வோயே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற்சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்குந் திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமுமென்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல, என்றும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் ஞாயிற்றுச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவானும் அறியாத அடக்கத்தையுடையையாகி, யானை தன்கதுப்பின்கண் அடக்கிய எறியுங்கல்லைப்போல மறைத்தவலியையுடையையாதலான், நின்னை விளங்க எப்படிப் பாடுவர் புலவர்; கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாய்மாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பரதவரும், கள்வருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய். - (எ - று.)

31.

செலவென்றது, செல்லப்படும் வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணை நாழிகைக்கு இத்துணை யோசனை செல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாது பார் தோன்றாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாறும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

(௩௧.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்
அறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
உருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
௫ நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே;
நுதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்
கடிமதில் பாயுநின் களிறடங் கலவே;
போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்
௧0 காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேஎய
செல்வே மல்லே மென்னார் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
௧௫ வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமந்து
நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.
அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச், சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகுடையும் பின்னாக வோங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஓங்கிச் சேய்மைக்கண்ணே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்கண் இருத்தலை உடம்படாய், நீ; கோட்டினது நுனைமுகர்தேய மடுத்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று கேட்பின், விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் அரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்று கருதார்; ஆதலான், ஓசை

* இப்பாட்டின் [illegible]

..., யுளதாதலைக்கூராய இயைகுபடையாவமென்னும் துறை, க்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ ௨ ம் சூத்திரவுரை].

உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டு கெழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய திரை வினை குதிரையினது குளம்பையலைப்ப நிலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று அழன்று நெஞ்சங்கலங்கும் அவலம்பாரப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயின, வடநாட்டுள்ள அரசகள்.—(எ - று.)

அவம்பாயவென்பது உமாம். (௩௧)

(௩௨.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னொன்றோ
வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ
ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென
(௫) மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்க
டொன்னிலைக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குரூஉத்திரள் போலவன்
௰) கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர்பாடியது.

(இ - ள்.) நமது சுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும்பொருட்டு விலையாக நெடிய மதிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவைபூசப்பட்ட திரண்ட சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியநுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்குவிலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப்பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள் ...

யுடைய ஆயக்குலத்தினையோர், கலம்வனைதற்குத், திகிரிக்கண்ணேவைத்த பச்சை மண்ணாகிய, கனத்திரள்போல, அவன்கருத்திற்கொண்ட, முடிவையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—(ஏ ௩ம.)

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம், அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலக்கிழமையென்று பாட்டுமோதுவாருமுளர். (௩௨.)

(திணை.) கானுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாயமக

* நின்றக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தயிர்கொடு வந்த தசும்பு நிறைய
ஏரின் வாழ்நர் பேரில் அரிவையர்
௫ குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப உவந்தனர் பெயருந்
தென்னம் பொருப்பன் நன்னாட் டுள்ளும்
ஏழெயிற் கதவ மெறிந்து கைக்கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை!
௧௦ பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
ஊன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ்
௧௫ செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற
அல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லது யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவின்
௨௦ ஒதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின் மாடந் தொறுமை விடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏராணுழுதுண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனையின் பெண்மகளிர் குளத்தின்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமீளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்லநாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை; ஆதலான், நின்னைப் பாடும்புலவர் நினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவுபெறப் புலராத பசியஇலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையினையுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரளையைப் பாண்சுற்றத்தையூட்டும் தலைமையையுடைத்து, நினது வெய்ய முனையாகிய இருப்பிடம்; தொழில்வல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு பொருந்திய அல்லிப்பாவை (அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும்) அழகையொப்ப

மலியவென்றும் பாடம்.

18.

அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லது இடையரிகத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலையையுடைய காவின்கண் இயங்குதற்கினிய தெரிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந்தோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—(எ - று.)

கன்றுடேன்றுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாடுவனப்பென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங்கூத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெற வென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில் வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது.

முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர்பெயருமென்பன - வினையெச்சமுற்று.

உழுவைபொறிக்கு மாற்றலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்முனை யிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவினை; வேள்வியென்றுரைப்பினுமமையும்.()

(௩௪.) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென
௫) நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
வரம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ*
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
௧0) பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
அமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
௧௫) ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வ
னியானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
௨0) சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்

---

* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்.

22 கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
23 நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே!

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பனரைப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைக் கொன்றோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள் தலைவ! காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டைபோன்ற புல்லிய நிலத்தது வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனொடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சியைத் தின்ற எஞ்சுற்றத்தோடுகூட இலங்குதமர மொய்த்த அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்தாலே வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய தட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாகிய வளவன் வாழ்வானாகவென்றுசொல்லினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்க்கைக்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றாது தலறியான்; யானோ எளியேன்; பெரும! இந்தவுலகத்தின்கண் சான்றோர்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே இரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கிழகாற்றொடுவரும் பெரிய முகில்சொரிந்த நுண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக. (எ - று.)

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்ந்நிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளாரியாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாருமுளர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடத்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும். மன்றத்துச் சுடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆர்ந்தபாணர்க்கென்க்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயவெழுவகை, வழுவுயிர்கொலைப்பொருட்கு உய்தியில்லையென அறம்பாடிற்று ; ஆத லால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவெ ன்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும், நின்றுன்பாடேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் படு பரியான் ; பெரும, யானோ தஞ்சம், சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், நுண்டுளி யினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின, வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்த வெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

35.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானை நீ எம்மை நினைத்துவருவையோவென்ற ற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை, வளவன்வாழ்கவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிட த்துப், பல்கதிர்ச்செல்வன், படுதலறியான்; அதனால் இம்மையின்கட்பெறுவனை வும், செய்ந்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையென்லே மறுமையின்கண் நரகம்புகு வேனென்னவும் கூறியதாகக்கொள்க. (௩௪)

(௩௫) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக
2 வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
3 மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
4 முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
(௫) அரசெனப் படுவது நினதே, பெரும! —
6 அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்,
7 இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்,
8 அந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத்
9 தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
௧௦) *ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை! ஆங்க
12 நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே!
13 நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி!
14 அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
௧௫) முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
16 டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
17 ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
18 மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக் —
19 கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
௨௦) வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ, வன்றே; வருந்திய
21 குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ!
22 வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்றுவீற் றுக்கிடப்பக்
23 களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
24 வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
௨௫) பொருபடை தரூஉங் கொற்றமு முழுபடை
26 யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே;

27 மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
28 †இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்
29 காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்

* ஆகெழுக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

Copy K.T. Killivalavan. 35-ம்

XXXV.

30 அதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயும்
31 நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
32 பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
33 குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
34 அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

(2) திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடி நாகனார் பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

1, 2. (இ - ள்.) நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வான்
3, றோய்குடுமி மண்செறிந்த உலகத்தின்கண், குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியரா
கிய மூவேந்தருள்ளும், படையினையுடைய [illegible] அரசுசெலுத்தற்குச் சிற
ப்புடையது, நின்னுடைய அரசு; பெருமை விளங்கிய சுடரையுடைய ஞாயிறு
குடக்கிலுந் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட்
செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரியாறு பலகால்வாயோடி யூட்டத் தொகுதி
கொண்ட வேலினது நாட்சிலைப்பொப்ப அசைந்த கண்ணியையுடைய கரும்பினது
வெளிய பூ அசையும் நாடென்று சொல்லப்படுவது, நின்னுடைய நாடே; அந்நாடு
பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, நின்னுடையன
சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; நின்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கட
வுள் மேவி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலரசாயும் [illegible]
யைக் கேட்கவேண்டுங்காலத்துச் செவ்விபெறியோர் இவ்விடத்து [illegible]
வேண்டுங்காலத்து மழைபெற்றவரே [illegible] அப்பொழுதைத் தன்மேற்கொண்டு [illegible]
18 [illegible] உயர்ந்த வானத்தினது நடுவேநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்
19 போலக் குளிர்ந்தநிழலோடே மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வானளாவிய பரந்த
20 வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக் கொண்டதோவெனின், அன்று; வரு
21 த்தமுற்ற குடியைநிழற்செய்தற்காரணத்தாற் கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினை
யுடைய வளவ, இனைப்பதுபில்லை, தம்பும்போல் [illegible]

நிரையைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் விருப்பமுற்ற படையை எதிர்நின்று பொறுத்து அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடை கண்டு, ஆர்த்துக்கொண்டு நின்போர் செய்யும்படை தரும் வெற்றியும், உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண் ஈன்றநசை யிடத்து, விளைந்த செல்வமாகிய பயனும், மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியி னும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந் தனையாயின், நீயும் நின்னைக் கொள்ளாத உறுதியில்லாதார் வார்த்தையைக் கொள் ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின் நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர்.— (கீ-ரை.)

வளியிடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, காயுந்த் தக்கு மேலாய வானமெனக் கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும். அரசென்றது அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவே ண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரென்றாகுத: நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்

டும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கின்றவாறும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரோ டொப்பரென்று உரைப்பாருமுளர். அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை; வினவ வினவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்நோக்கி விரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவ கூறுவல்; எனவகேண்மதி; குடை வருந்தியகுடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பதனெளியோர் உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலும் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்கண்ணகன்ஞாலமென்றுகொண்டு, நொதுமலாளர், பொதுமொழிகொள்ளாது, பாரமோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின்; நின்னடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமையால், செவியறிவுறூஉவாயிற்று. (௩௫)

(௩௬.) 1 அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும்
2 நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்கோற்
3 செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
4 பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
(௫) தண்ணான் பொருநை வெண்மணல் சிதையக்
6 கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
7 நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
8 வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
9 கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
௧0) நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
11 ஆங்கினி திருந்த வேந்தனொ டீங்குநின்
12 சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
13 மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

3 அவன்கருவூர் முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள்ளிடுபருக்கைகளையுடைய சிலம்பினையும், நீண்ட, கோற்றொழிலாற், செய்யப்பட்ட குறிய வளையினையுமுடைய, மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழங்கின் வேறுகை போல உயர்ந்த எக்கர்மணலின்கணேயிருந்து விளையாடும் அழகுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருநையினது வெளிய மணற்சிதற வலியகையையுடைய கொல்லன் அரத்தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையுடைய கோடரிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கிப் பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள் தனிப்பக் காக்கப்படுங் காவன்மரங்களை வெட்டுமோசை தன்னுடைய

[illegible] தகைவிலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென்றெலிப்ப அவ்விடத்து மாணமின்றி. இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

மினது இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நாணுந்தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தகும்.—(எ - று.)

வார்கோற், குறுந்தொடியென, மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரத்தடியமோசை, தன்மனையியம்ப, இனிதிருந்த, வேந்தனொடு மலைந்தினை

வென்பது தோன்றத்தவுடைத்து; அதனால், அடுகையாயினும் விடுகையாயினும் நின் புரைமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருநனையென்றகருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங்காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோற்றிநின்றது. தெற்றியாடும் தன்னூரென இயைப்பினுமமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சிறுசெய்துமிட்டலின், இது திணைவஞ்சியாயிற்று. (௩௬)

(௩௭.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கோட்டுப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
௫ புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
இடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
௧0 கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையின்
நல்ல வென்னாது சிதைத்தல்
வல்லையா னெடுந்தகை செருவத் தானே.

*திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்;
அவனை †மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) நஞ்சையுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முருகிப் பசிய கொம்பினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடி வீழ்ந்தெறிந்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய்! கராம்செருக்கிய

* திணை - உழிஞை; துறை - குற்றுழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† மாறோகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

சூழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கண் சேரத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையையுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையா யிருந்தாய்; பெருந்தகாய், போரின்கண். — (எ - று.)

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்குக் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

வி. செம்பியன்மருக! நெடுந்தகாய்! விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக் கூட்டுக.

புன்னுறு புண்கண் தீர்த்த பேரருளினோன் மருகனையும், செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென, அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்குட்டமென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றுரைப்பாருமுளர். இடங்கரிட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩௭)

(௩௮.) *வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்குந் தகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே!
(௫) நீ, உடன்று நோக்கும்வா யெரிதவழ
நீ, நயந்து நோக்கும்வாய் பொன்பூப்பச்
செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலி
(௧0) னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
(௧௫) கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூட்டி

---

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண் பாட்டென்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உ௯ - ம் சூத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழகளிறு' என்பதை, முதற்குறித்தேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு,

17 னின்னாட் டுள்ளுவர் பரிசிலர்
18 ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறுபாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே! நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப்பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும், நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையையாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லை சொல்லவேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துநுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும்கூடுதலான், நின்னாட்டுள்ளவர் பரிசிலர் ஆதலால், பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னுடைய நின்னையுடைத்தென்றுகருதி. எ - று.

மற்று - அசை.

வேந்தே! நீ வேண்டியதுவிளைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி, சண்டுங்கூடலின், ஒன்னார்தேயத்திருந்தும், பரிசிலர் நின்னுடை நின்னையுடைத்தென்று, நின்னாட்டையுள்ளுவர்; ஆதலான், 'நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவனோ'வென மாறிக்கூட்டுக. (௩௮)

(௩௯.) புறவின் அல்லல் சொல்லிய கறையடி
— 2 யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
— 3 கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக
— 4 ஈதனின் புகழு மன்றே சார்தல்

௫ வொன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்
6 றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்
7 னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று
8 மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்
9 தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனால்
௰ முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்
11 கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்
12 கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ
13 யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய
14 வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

கறுடிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
16 மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
17 வாடா வஞ்சி வாட்டு நின்
18 பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய பறவையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்து செறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே தலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் கிட்டுதற்கு வெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்தின் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்றநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ் செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறு கூறுவேனோயான்; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமயமலையின்கட் சூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடியதேரையுமுடைய சேரனழிய, அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடுங்காலத்து. - (எ - று.)

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தாள்பாடுங்காலென்றார்; தாளை முயற்சியெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் நின்புகழுமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் முன்னோரை நினைப்பின், அடுதல் நின்புகழுமன்று; உறந்தை அவைக்கண் அறம் நின்றநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின்புகழுமன்று; அதனால், கலிமான்வளவ, நின்றாள்பாடுங்கால், யான் எவ்வாறு மொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால் யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகனென்புழி, ஆதலானென்பது ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க.

கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுளர். (௩௯)

(௪௰) [illegible]

2 தேம்பாது கடந்தட் டலர்முப் புணர்ந்த
3 பசும்பொன் னின்டி பொலியக்
4 கழன்றெ இய வல்லாள்னை
௫ வயவேந்தே பாமேவின்
6 விருப்பர்வெர் செருக்கமடக்கப்

௫௪.

40, 41.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

7 புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்றி
8 யின்றுகண் டாங்குக் காண்குவ மென்றும்
9 இன்சொ லெண்பதத்தை யாகுமதி பெரும
௧௦ வொருபிடி படியுஞ் சீறிடம்
11 மெழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது
எதிர்நின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மகுடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொ
ன்னால் நின்று அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடை
யை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்
துமைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எக்காலும்
இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிடிகிடக்கும் சிறியவி
டம் எழுகளிற்றுயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய். (எ - று.)

நாடுகிழவோய், இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடு
வோர் எருத்தமடக்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்
குக் காண்குவமெனக் கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிநின்றது; அசைநிலை
யுமாம். மதி - முன்னிலையசைச்சொல். 'கழறைஇய வல்லாளன்' என்றதனாற்
பகையின்மையும், 'ஒருபிடி படியுஞ்சீறிடம் எழுகளிறுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்
றதனாற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௪0)

(௪௧.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
2 வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
3 வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே
4 *திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெருமரத்
(௫) திலையில் நெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்
6 வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவும்
7 அஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவும்
8 எயிறுநிலத்து வீழவும் எண்ணெ யாடவும்

களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழகம் நீப்பவும்
௧0) வெள்ளி கோள்பல் கட்டிலின்று திரிந்தவும்
கனவி னரியன காணா நனவின்
செருச்செய் முன்ப நின் வருதிற னோக்கி
மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

௧ரு) கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.
அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) கூற்றம் தன்னால் உயிர்கொள்ளுங்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும், வெல்லும்போரையுடைய வேந்தே! எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்து வீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடையஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தகுவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணே வீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணே வார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக் களையவும், வெள்ளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனவிலும், மெய்ம்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும், வலியையுடையோய்! நின் மேற்செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய, காவலில்லாத, இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய

போரின்கண்ணே மிக்கவிளைவு நின்னைச் சினைப்பித்தோருடைய நாடு.—(வ - று.)

— உற்கவெறிதல், வீழ்தலை. உற்கமுதலியனான்கும் உற்பாதமாய் நனவிற்காணப்பட்டன ; எயிறுநிலத்தவீழ்தன்முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனென இடவழுவமைதியாய்நின்றது. 'மனையோட் கெவ்வங் காக்கும்' என்பது, "ஏவ விளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும். இலையி னெகிழ்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு, நெடுங்கோட்டின் கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வல்ல, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற் சினைஇயோர்நாடு, பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றன்றெனக் கூட்டுக.

— காலனோ டொரீஇயன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென, மன்னவன்புகழும், நிற்சினைஇயோர்நாடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்னார்நாடழிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று. (சக)

(சஉ.) *ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சினார்க்கினியர், உழிஞைத்திணைக்குரிய 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல். பொரு. புறத்திணையியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

தானையுங் கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு மின்னின் விளங்கு முலகத்
(௫) தரைசுதலை பனிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூசலல் லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
௧௦) புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெல்லவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
௧௫) கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந் தயரும்
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
௨௦) நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அமையாத வன்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ! நினது யானையும், மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும! நின்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய நுனையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இவ்வண்ணம் உலகத்தின்கண் வேந்தர் தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடையை யாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிர்ந்த

நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி" எம்மை யூரைத்தீர்ப்பாயாக வாழி யவென' என்று சொல்லி, இன்னாது முக்கூற்றுச்செல்லும்; பகையுண்டாக்கும்பூசலைக் கனவி ன்கண்ணும் அறியாது, புலிபாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செங் கோலால் நீ பாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் வெல்லாற்றுப்பார் நெடுமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழ-

* கடலொலிக்கும் லைவருதியென்றும் பாடம்.
† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.

43

வர் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராடுமகளிர் கொள்ளும்பெண்டிர் பறி த்த செங்கழுநீரும்மென, இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந் தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்லநாட்டுக்குவேந்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலைநோக்கி நில்வெள்ளையினின்றிழியும் ஒலி யாறு களையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னைநோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர் வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மாறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினை.-(எ - று.)

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறி ஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாலி யென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்துமரும் என்றுமுடிக்க.

பெரும, புலவரெல்லாம், நின்னோக்கினர்; நீ, அரசதலைபனிக்கும் ஆற்றலை யாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை; அதனால், இச்செய்தி புரைதீர்ந்தது, நின க்குப் புதுவதன்றாகலினெனக்கூட்டுக.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி, பெரும, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணோக்கினை; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர் ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (சஉ)

(சங.) *நிலமிசை வாழ்நர் அலமரல் தீரத்
§ 2 தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
3 காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும்
4 அவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்

௫ கூருகிர்ப் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
தபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக
நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
௰ றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்
கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்
கைவண் டோன்ற லைய முடையேன்
ஆர்புனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது
௧௫ நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினும்

---

* இப்பாட்டினை, நச்சினார்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், உஎ-ம் சூத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைகாடி நன்குரைத்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

— 17 நீபிழைத்தாய்போ னனிநா ணினையே;
— 18 தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்
— 19 இக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
— 20 காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்
— 21 யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுள்
— 22 மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி
— 23 எக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல் லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே சூழவரும் விளங்கிய சடையை யுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையு முடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருதி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய நடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு அஞ்சாது துலைத்தலைப்புக்க வரையாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபிலுள்ளாய்! பகை வரைவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி! நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ! விரைந்த குதிரையையுடைய கைவள்ளிய தோன்றல்! நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பா டுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளோர்யாவ ரும் பார்ப்பார் வெறுக்கத்தகுவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையையுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெறுவென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிகநாணினாய்; இவ் வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித்

றாய்; ஆகையால் யாமே பிழைசெய்தனம்; பொறுக்குமிது தோன்றிய குடியையுடைய கா
விரி கொழித்திட்டப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நாள் சிறப்பதாக.—(எ - று.)

முனிவரென்றது, வேளாவியோரை; அன்றி, சுடர்திரிந்தவழித்திரிந்து தவஞ் செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சினை தலைக்கோற்றட்டு. 'மற்றிது நீர்த் தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, சூதுபொருவுழிக் கையிகந்து தப்புதைப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின்பெருமைக்குப் பொருந்துமோ? அதனால் நின்பிறப்பிலே ஐயமுடையேன்' என்றுசொல்லி.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப் பொறுத்தருளினென்றியான் அரசவாகை யாயிற்று.

(௪௩)

(௪௪) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ

திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
(௫) தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்
இன்னா தம்ம வீங்கினி திருத்தல்
௧௦) துன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்றல்
அறவை யாயி னினதெனத் திறத்தல்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்தல்
அறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவின்
௧௫) நீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குதல்
நாணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர் முற்றியிருந்த காலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கரிய பிடியினது ஈட்டத்தோடு, பெரிய கயத்தின்கட் படியாவாய், நெல்லையுடைய கவளத்துடனே, நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும் பெறாவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம் வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின் மேலே புரளும் கையையுடையவாய் வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும் யானை உருமேறு போல முழங்கவும், பாலில்லாத குழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக் கூப்பிடும் கூப்பீட்டைக் கேட்கவும், இவற்றிற்குக் காரணமாக இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்தல் இன்னாது; நெருங்குதற்கரிய வலிமையையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்றால், அறத்தை உடையையாயின், இது நினதென்று சொல்லித் திறத்தல்

செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், அப்பொழுதே இறத்தல்செய்வாயாக; அவ்வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையையல்லையாகத் திரண்டு அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதிலின் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்குதல் நாணுந்தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.— (எ - று.)

செய்யென ஒருசொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது; இறத்தலென்பதனை இறக்கவென வியங்கோளாகவுரைப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்பித்தற்கண் வந்தது. 'அறவியு மறவியு மல்லையாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா, பெறு என்பன - எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று. நாணுகவென்பது, வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று. (சஅ)

---

* ஈண்டினிதிறத்தலென்றும் பாடம்.

45,46

(௪௫.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
2 கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்லன்
3 நின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே; நின்னொடு
4 பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே;
௫ ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுநுங் குடியே;
6 இருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே; அதனாற்
7 குடிப்பொரு ளன்றுநுஞ் செய்தி கொடித்தேர்
8 நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
9 மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர் முற்றியிருந்தானையும், அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடினனல்லன்; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோனல்லன்; நின்னுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், நும்முள், ஒருவீர் தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றே? இருவீரும் வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், நுங் குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, நுமதுசெய்கை; கொடியால் மேவிய தேரையுடைய நும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறுபாடு; ஆதலான், இதனைவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது. (எ - று.)

நின்னகண்ணியுமென்பது, நின்கண்ணியுமென, விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலாற் றுணைவஞ்சியாயிற்று. (௪௫)

(௪௬.) நீயே, புறவி னல்லல் லன்றியும் பிறவும்
2 பலவும் விடுத்தோன் மருகனை; யிவரே
3 புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
4 தமது பகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்;
௫ களிறுகண் டழூஉ மழாஅன் மறந்த
6 புன்றலைச் சிறாஅர் மன்று மருண்டு நோக்கி

விருந்திற் புன்கணோ வுடையர்
கேட்டனை யாயினீ வேட்ட செய்ம்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன், மலையமான் மக்களை யானைக் கிடவுழிக் கோவூர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் "வள்ளியோர்ப்படர்ந்து" என்னும் செய்யுளும், துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், "இயங்குபடையரவம்" என்னும் அ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

46, 47

(இ - ள்.) நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம் பலவற்றையும் தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணும் கற்குரமையை யஞ்சித் தம்முடைய பொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுகின்ற அழுகையைமறந்த புலிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—(எ - று.)

ரு- தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறுஅரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புறாமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணுட தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர் நின்னால் அருளத்தகினல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவனைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடியவென் னாது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி
(ரு) யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி,
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே திறப்பட
நண்ணார் நாண வண்ணாந் தேகி
யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்
(க0) மண்ணாள் செல்வ மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்நலங்கிள்ளியுழைநின்று, உறையூர்புகுந்த இளந்தத்தனைக், காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று, கொல்லப்புக்குழிக், கோவூர்கிழார் பாடி, உய்யக்கொண்டது.

(இ - ள்.) வண்மையையுடையோரைநினைத்துப் (*பழுமரத்தேரும்) பறவை போலப்போகி, நெடியவென்றுகருதாது, அரியவழிபலவற்றையுங்கழிந்து திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடி பாடி, ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையூட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது, உண்டு, உள்ளமலர்ந்து வழங்கித், தம்மைப்புரப் போராற்பெறும் சிறப்பு எதிர்வாதுவருந்தும், இப்பரிசிலான்வாழும் வாழ்க்கை பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தால்

* "பழுமரத் தேரும் பறவை போல" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை

தம்மொடு மலைந்தோர்களைத் தமது வல்லியான்வென்று தலையெடுத்து நடந்து அவ்விடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய விமையாளும் இருப்பொருந்திய அம்மையொக்கும் தலைமையுமுடைத்து.—(எ - று.)

ஒவ்வியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகடந்து புன்னீற்போலியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, கண்ணோர்களை இனிதொழுகினல்லது, நம்மோரன்னோரும் வலுமுடைத்தி; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ? இன்றெனக்கூட்டுக.

— இக்கோவூர்கிழார், தாமும்பரிசில்வாழ்கருள் ஒருவராதலான், 'வடியாகாவின் வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணித்துகூறினாரென்க. (சஎ)

(சஅ) *கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
2 கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்
3 மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
4 கள்நா றும்மே கானலந் தொண்டி
5 அஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவன்
6 அன்னோற் படர்தி யாயி னீயும்
7 †எம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
8 அமர்மேம் படூஉங் காலை நின்
9 புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவராற்றுப்படை.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

(இ - ள்.) கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதையைப்புணர்ந்த மகளிர்சூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற்பூவானும் தேன்நாறாநிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி; அஃது எம்முடையவூர்; அவன், எம்முடையதலைவன்; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண் மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம்யாமெனச்சொல்லி.—(எ - று.)

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றாரேனும், ஆண்டுக் கண்டனமெனச்சொலென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் 'அன்னோற்படர்குவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுநனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ : முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்முமென்பதூஉம் எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கஉ-ம் சூத்திரவுரை].

† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

49·50

48 தலைவனதியல்பையும் ஊரையுங்கூறி முறையாயிரவல, எம்முன்னோனைத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவராற்றுப்படையாயிற்று. (சஅ)

(சகூ) காடனென்கோ ஊரனென்கோ
2 பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பனென்கோ
3 யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
4 புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல
(5) திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
6 பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், காடனென்றுசொல்லுவேனோ? மருதநிலமுடைமையால், ஊரனென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலையுடைய சேர்ப்பனென்றுசொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வாளையுடையகோதையை; புனக்காப்போர் கிளிகடிகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய விளைந்த நெற்கதிர்சுழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின் கண்ணும், உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான். (எ - று.)

'புனவர் தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறினமையான், காடனென்பதூஉம் அவ்விரண்டுநிலத்திற்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுமுடையனென்றவாறாம்.

புனவர் தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பினும் புள்ளெழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, காணிலமுமுடையனாதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றுப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன்மொழியுமாயிற்று. (௪௯)

(௫௦.) மாசற விசித்த வார்புறு *வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
௫ குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
௧௦ யதூஉஞ் சாலுந் தமிழ்முழு தறிதல்

* வளப்பினென்றும், வள்ளினென்றும் பாடம்.

அதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவணது
௧௫ உயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குருசினீ யீங்கிது செயலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய *மோசிகீரனைத்தவறுசெய்யாது, அவன்றுயிலெழுந்துணையும், கவரிகொண்டுவீசியானை, மோசிகீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த, வாரப்பட்டு, வரையுடைய, கருமரத்தாற்செய்தலான், இருட்சிபொருந்திய, பக்கம்பொலிவுபெற, மயிலினது தழைத்த நெடிய, பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட, ஒள்ளிய, பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி

போலும் நிறத்தையுடையதாகப், பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே, பொலியச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும், விருப்பத்தையுடைய, உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம், நீராடி வருவதன்முன்னே, எண்ணெயினது, நுரையைமுகந்தாற்போன்ற மெல்லிய, பூவையுடைய, கட்டிற்கண்ணே, இதனை, முரசுகட்டிலென்பதறியாது, ஏறிக் கிடந்த, என்னை, வெகுட்சிதோன்றி இருகூறாக்கும், நின்னுடைய, வாளை வாயைமாற்றியதாகிய அதுவும், அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும், அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழிந்து, அதனாலும், அமையாதே, குறுகவந்து, நினது, வலியையுடைய, முழவு போலும், தோளையெடுத்துச், சாமரத்தாற்குளிரவீசினாய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட, பரிசாலேயோ?, வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலைவ, நீ இவ்விடத்து இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—(எ - று.)

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்றுதிரிப்பினுமமையும். உழிஞை - கொற்றான்; அது குடகாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணென வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமரையென்பதுபெற்றாம். கமழ்தல் - ஈண்டுப் பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல் இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, தருக்கெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியென்க. (௫0)

(௫௧.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

* மோசிகீரனென்றும் பாடபேதமுண்டு.

3 வளிமிகின் வலியு மில்லை; யொளிமிக்
4 கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி
ரு தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறாஅன் போரெதிர்ந்து
6 கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக்
7 கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
8 யளியரோ வளியர் வனளியிழந் தோரே
9 நுண்பல் சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
க0 செம்புற் றீயல் போல
11 வொருபகல் வாழ்க்கைக் குலம்வருவோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியை *ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நீர்மிகுமாயின், அதனைத் தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போரையுடைய வழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொது வென்றகூறப் பொறானாய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீர்ந்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணிய பல கறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—(எ - று.)

வழுதி தமிழ்பொதுவெனப்பொறானாய்க் கொண்டிவேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின், அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

(ருஉ.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டளையகம் முன்னி
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்
ஊனசை யுள்ளந் துரப்ப விரைகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
(ரு) வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
தின்னா வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லளியர் தாமே யூர்தொறும்

* ஊவர்பொரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

9 மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
௧௦ வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
11 பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
12 கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
13 பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்
14 நரைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
15 வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
16 கான வாரண மீனும்
17 காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை *மருதனிளநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) தெய்வங்களையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களையுடைய மலையின்கண்ணே முழையின்கண் துயிலைவெறுத்து மூரிநிமிர்ந்த புலியாகிய கிளர்ந்தவலியையுடைய ஏற்றை ஊனைவிரும்பிய உள்ளம்செலுத்துதலான் அவ்வினையைக்கருதித் தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவரைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னாத வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண் யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால் நாறும் நெடியவொழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயினின்றும் இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக்கைவிடுதலின் பலி இடத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்கண் முதுகாலத்து நரையையுடையமுதியோர் சூதாடுகருவியை இடுதலாற் குழிந்த அச்சூதுகருவியினது நன்மையையுடைய இடம்நிறையப் பலபொறியையுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர். (எ - று.)

கலி - புகழுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம் யார்கொல் அளியரெனக் கூட்டுக. (ருஉ)

(ருங.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற் 1

2 கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
3 திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
4 விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
5 களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
6 விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சும்
7 மம்மர் நெஞ்சத் † தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதினிளகாகளுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† எம்க்கோவொருகிலையென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலநின் புகழே யென்றும்
ஒளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
கo வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றுள னாயி னன்றுமன் என்றநின்
ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்பப்
கரு பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே.

திணையும் துறையும் அவை.
சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பொருந்திலிளங்கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) முற்றின கடலிப்பியின்கண் முத்தைப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடைய மகளிர் வேதிகைக்கண்ணே விளையாடும் விளங்கியசீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான்வந்த இடும்பையைத் தீர்த்துப் போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய! விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாக முடியாது நினது புகழ், எந்நாளும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்க கேள்வியையும் விளக்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை.—(எ - று.)

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண் ஆடும் விளங்கிலெனக. தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நின்புகழ் விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றல; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதெனக் கூட்டி

தாழாதுசெய்யுபீசெய் செக்காவென இயைப்பினுமமையும்.] 'ஒளியோர்'
என்றது, கபிலன்முதலாயினேரை. வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடா
திருத்தலும் அரிதென்றாக்கி, யாமும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக்
கொள்க.] சிறந்தசெய்யுளென்பதூஉம் பாடம். நன்றுமனென்பது, கழிவின்கண்
வந்தது.] பாடுவன்மன்னெலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அசைநிலை.] [பாடுவன்
மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின்
பலகைவரைக்கடிப்பப் பாடுவேன்; அதனால், விரிப்பின் அலவும்; தொகுப்பின்

---

* ஏற்பவென்றும் பாடம்.

னெஞ்சம் ; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின்புகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை மேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மன னென்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க. செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றும் பாடம். (௫௩)

(௫௪.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூ
ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம னாளவை யண்ணாந்து புகுதல்
எம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
(௫) இரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து
வானா நாணா வரையாது சென்றோர்க்
கீனு தீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
(௧௦) பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி
மாசுண் உடுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே
வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்கடுவன்கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக் குமரன் பாடியது.

(இ - ள்.) எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய வூரிடத்து அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அனுமதித் தலைமையையுடைய நாளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போர்க்கு எளிது; இவ்வனம் இரப்போர்க்கு எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி, எப்பொருளையும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாது கொடுக்கும் வண்மையையுடைய கடுமான்கோதையது வலியோடு மாறுபட்டெழுந்திருந்த
[illegible]

[illegible]
கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற நிலத்தைப்போக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு. (எ - று.)

எங்கோனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்னர்வினைக்குங்காலை, இடையன், சிறுதலையாயமொடு, குறுகல்செல்லாப், புலிதங்குவியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்டிற்குப் புலிதங்குவியன்புலமும், உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றதனைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (௫௮)

(௫௫.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்புஞாண் கொளீஇ
ஒருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
(௫) பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண் போல
வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்
கதழ்பரிய கலிமாவும்
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும்
௧௦) நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்
அதனால், நமரெனக் கோல்கோ டாது
பிறரெனக் குணங்கொல் லாது
௧௫) ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்றும்
முடையை யாகி யில்லோர் கையற
நீ, நீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்
௨௦) வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில்
நெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக்கொளுத்தி, ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றுமதிலையுமெய்தழித்துப் பெரியவலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியமிடற்றையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்போல

விளங்கும் ஒருதிருக்கண்ணைப்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடையவாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தரது வெற்றி; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்த கொடுந் தொழிலைப்பொறுத்துக் கோல்கோடாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்

நற்குணங்களைக் கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெவ்விய திறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்ற வண்மையும் என்ற மூன்றையுமுடையையாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் *செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவெழுந்த எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—(வ.-று.)

'குணங்கொல்லாது' என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நாற்படையுடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, திண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நிலைஇயரெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (ருரு)

(ருசு.) ஏற்றுவலன் உயரிய எரிமருள் அவிர்சடை
2 மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்
3 கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
4 அடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்;
(ரு) †மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
6 விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்;
7 மணிமயில் உயரிய மாறா வென்றிப்
8 பிணிமுக ஊர்தி ஒண்செய் யோனுமென;
9 ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்

௰ தோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
11 கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்;
12 வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்;
13 புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை;
14 முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலின்
௧௫ ஆங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கும்
16 அரியவு முளவோ நினக்கே யதனால்
17 இரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா
18 யவனர் நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
19 பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளும்
௨௦ ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
21 தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற!

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டிலுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

22 அங்கண் விசும்பி னாரிரு ளகற்றும்
23 வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
24 தண்கதிர் மதியம் போலவு
25 நின்று நிலைஇய ருலகமோ டுடனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவ்வை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆனேற்றை வெற்றியாக வுயர்த்த அழல்போலும் விரிந்த சடையினையும் வெல்லுதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய, நீலமணிபோலும் திருமிடற்றையுமுடையோனும், கடற்கண்ணே வலம்புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒன்னியசெய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதியதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரவரையொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இப்பேர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும் வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொணரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய தேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிருட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வாளையுடைய மாற! அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடேகூட நின்றுநிலைபெறுவாயாக.—(எ - று.)

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றுஞ் சொல்லுப. | காலமுன்பென்றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. || மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமையான். ¶ வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிரானை. இகழுநரடுநனென்றது, மாயோனை. ஆரிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுகின்ற ஞாயிற்றை.

மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (௯)

---

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப் படை] "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" என்பதன் உரையாலும், [பரி பாடல்] "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தமர் உழக்கி" என்பதனுரையாலும் உணர்க.

(௫௭) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்த லுற்றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனின்
(௫) பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிளையருங் கவர்க!
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நைக்க!
மின்னு நிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவேல்
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க வென்னதூஉங்
(௧0) கடிமரந் தடித லோம்புநின்
னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாவே!

திணை - வஞ்சி ; துறை - *துணைவஞ்சி.
அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற! நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது யாதெனின், நின்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளைந்தகதிரையுடைய வயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளைகொள்க; அகலிய இடத்தையுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ்சுடுக; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ்செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானைகட்கு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான். - (எ - று.)

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறையாற்றாவென்று உரைப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமமையும்.

மாற, வின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடி தலோம்பெனக் கூட்டுக.

வின்யானைக்குக், கந்து ஆற்றுவாதலாற், கடிமரந்தடி தலோம்பெனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் வினைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று.

(ருஅ.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
முழுமுதற் றொலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவள்ளையென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௬௩ - ம் சூத்திரவுரை].

† இப்படியே "நான்குநிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்கு குல மாமைவர ஞட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்" என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - ௬], "சிதலை யினப்பட்ட வால மரத்தை,

LVIII

3 கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
4 தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது
௫ நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
6 யிளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு
7 மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொறாஅச்
8 செருமாண் பஞ்சவ ரேறே! நீயே
9 யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை! யிவனே
௧௦ நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய,
11 வரையா சாந்தமுந் திரையார் முத்தமு
12 மிமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னாளுந்
13 தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே!
14 பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
௧௫ நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
16 றிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்
17 குருகெழு தோற்றமொ டுட்குவர விளங்கி
18 யின்னீ ராகலி னினியவு முளவோ ?
19 வின்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே
௨௦ யொருவி ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவிரு,
21 முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
22 பௌவ முடுத்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
23 கையகப் படுவது பொய்யா காதே
24 அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
௨௫ தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
26 காத னெஞ்சி னும்மிடை புகற் கலமரும்
27 ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
28 தின்றே போல்கநும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
29 றடுகளத் துயர்கநும் வேலே; கொடுவரிக்
௩௦ கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
31 நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
32 குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

Pāṇḍ…

Unity! Ps.133.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - உடனிலை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்." என்று நாலடியாரிலும் [தாளாண்மை, எ] கூறியிருத்தல்காண்க.

* எளியவென்னென்றும் பாடம்.

LVIII — LIX

(இ - ள்.) நீ, குளிர்ந்தநீரையுடைய காவிரிக்குத்தலைவன்; இவன், பெரிய அடி மாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்தின் கொழுவியநிழலையுடைய நெடுஞ்சினையை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தளர்ந்து முன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தம்மோடமைய நடத்தித் தான் சிறிதேயாயினும் கிளையுடைய பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொறாத போரின்கண் மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏற்போல்வான்; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின்கண் அரசன்; இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக் கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய மூன்றுமுரசத்தோடும் ஆளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கண் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடைய வேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தையுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய திகிரியையுடையோனுமென்று சொல்லப்படும் இரண்டு பெரியதெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியையுடைய அச்சம்வர விளங்கி, இத்தன்மையிராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; நும்முடைய [illegible] செல்வராக நும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராகி நீவிர் இருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடாராயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்சூழ்ந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் நுங்கையகத்தேபடுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லனபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய நும் இடையே புகுந்து நும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, நுமது கூட்டம்; வென்றவென்றி கொள்ளுங்களத்தின்கண் மேம்படுக, நும்முடைய வேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண் விளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின்கண் வாழும் கயலுடனே பொறித்த சிகரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய காடுகள். (எ - று.)

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர்காட்டுக்குன்றுகளென்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். தமிழ்ப் பொருநரென இயையும். முரசமூன்றாவன: வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாகமுரசம். நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென வுரைப்பாருமுளர். தொடைப்பொறி - பெயர் மாத்திரையாய்நின்றது.

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று.

முளர். மணமுரசுட்னே, எனே, இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (ருஅ)

(ருகூ.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்
2 றாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
3 வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்த
4 றேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்
ரு காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு

59. 60.

6 ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
7 திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன், சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும், முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, யாவர்க்கும் உவர்த்த அருமைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாகவில்லை; மெய்யாக, யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எக்காலும், சுடும்வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே யெழுந்தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களையொப்பை.—(எ - று.)

தேற்றாயென்றது, தேறுவெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றுவென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று. (ருக)

(சுo.) 1 முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்
2 செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின்
3 உச்சி நின்ற வுவவு மதி கண்டு
4 கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த
ரு சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
6 தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்
7 கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கும்
8 ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும்
9 உரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்
க0 வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்
11 வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
12 மாலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இட்டுப்பட்ட விளக்கும் போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணே நின்ற

உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு கோட்டின்வாழும் மயிலைப்போலச் சிற்றிடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடைய விறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்கரையிடத்துக் கழியின் வழிப்பிணிக்கப்பட்ட உப்பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டை நோக்கிச் செல்கின்ற ஒழுகையையுடைய சகடத்தினது குழிப்பாய்தலைத் தீர்த்துச் செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

னையுமுடைய வளவனது வெயிலைமறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையையுடைய தாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமென்று கருதி. (எ - று.)

செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சியின் மதியத்தை உவமித்தமையின், இது நிலைப் பெயலுவமையாய் நின்றது. கானல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவராலும் கொடியோராலும் வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறுநோக்கிக் கோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த உவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு வளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப் படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதவாம் குடைதன்னைக்கண்

டூல், தொழுதல், சொல்லவேண்டுமோவென, அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம். (சு0)

(சுக.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமாண் நெய்தல் ஆம்பலொடு கட்கும்
மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக்கட் டுணியல்
(ரு) புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக
விலாப்புடை மருங்குல் விசிப்ப மாந்தி
நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்
வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர்
தெங்குபடு வியன்பழம் *முனையிற் றந்தையர்
(க0) குறைக்கண் நெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்
எஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற்
(கரு) றாமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவன்
எழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் †இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

* முனையினென்றும் பாடம். † காலேகப்பள்ளியென்றும் பாடம்.

திணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்தாரைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) வருகின்ற தூசிப்படையைத் தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒருவரை வெல்வேமென மிகுதல் என்னெனிமாவது? பொருத அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரது புண்ணைத் தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமது மயிரைக் கோதிச் சிறப்பிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங் கொட்டுகின்ற மந்தமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பெருந்துணைத்தின்னப் பொருந்திய புடையவரனே போரின்கண் வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர் கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; அழ்மைந்த தலைமையையுடைய முரசவீழ்ந்தன; பலவாக அடுக்கப்பட்ட பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக் கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும் பச்சையிலையின்றாய்க் குளிர்ந்தநீரின் தண்மையுஞ்சாராய் அவர்மார்பத்தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின் தாரினையும் இமையாத கண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப் பெறுதற்கரிய உலகினை விருந்துபெற்றார்; அதனாற் பொலிக, நுங்கள்புகழ்.—(எ - று.)

அனந்தல் - பறைகொட்டுவோர் கைபுண்படுதலின் மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்தின் மண்டிலாவது, படைபட்டபின் பெயராது சென்று இருவேந்தரும் பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக்கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மின்தோற்றொத்துக்கூறுதலின்றாதலான், நும்புகழென முன்னிலையாக்கிக் கூறினார்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; காற்று உணவினோரும் விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினை மேற்கொண்டு பொருதுவெல்வேமென்றார் தாம்வினைத்தினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு கூறிப் பின் பொலிகநும்புகழேயென் றவ்வரசர்கிடந்தவாறு கண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுளர். வருதார்தாங்கி அமர்

யகலயாவதென்பதற்கு" இவர்கள்செய்தபடிகண்டு "......" இனிச் சிலர்பொருது வேறல் என்பதுவுமதென வியக்தகற்றியதாக வுரைப்பாருமுளர். (கஅ)

(கூகூ.) எனைப்பல் யானையு மம்பொடு துளங்கி
2 விளைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே
3 விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லாம்
4 மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட் டனவே
5 தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்
6 தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே
7 விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

அ பொருக்குந ரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே
௯ சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
௰ வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
யென்னா வதுகொல் றானே கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாண ரறாஅ வைப்பிற்
௧௫ காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவரை அக்களத்தில் பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி, இனிமேலுண்டாக்கும் போரின்றிப் படையொழிந்துபட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாளருடனே அக்களத்தேபட்டன; தேர்கொண்டுவரவந்த போர்க்கு அமைந்தோரெல்லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாரால்விசிக்கப்பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின்கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளையணிந்த கையினையுடையமகளிர், செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்ந்தபுனற் கண்ணேபாயும், புதுவருவாயறாத ஊர்களையுடைய அழகிய இடையையுடைய அவரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு. (எ - று.)

அன்றேயென்னாவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னாவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னாவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப்பட்டது. (௬௩)

௬௪. நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி!
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
௫ பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்

6 குடுமிக்கோமாற் கண்டு
7 நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெடும்பல்லியத்தனார் பாடியது.

* விசும்பாடெருவையென்னும் பாடம்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(இ - ள்.) நல்லயாழையும், ஆகுளிப்பறையையும், ஒருதலைமாக்கிணையுடனே கட்டிப் போவேமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில்வளையினையுடைய விறலி, யானையின் திரள் பொருத, இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணே பறக்கும் எருவையைப் புசிய ஊன்றடியைத் தடுப்ப, மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணே மருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக் கண்டு மிக்கநீரான் அடப்பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டு வருதற்கு. (எ - று.)

எருவை - தலைவெளுத்து உடல்சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினுமமையும்.

விறலி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைநீத்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ, எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (சுச)

மறத்தகைப்பெருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம்.

(சூடு.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
— 2 இருங்கட் குழிசி கவிழ்ந் திழுது மறப்பச்
— 3 சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
— 4 வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு
(ரு) மகலு ளாங்கட் சீறூர் மறப்ப
6 வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
7 திருசுட ரமமு ணோக்கி யொருசுடர்
8 புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
— 9 தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
க0) புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
— 11 வாள்வடக் கிருந்தனனீங்கு
— 12 நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானோடுபொருது புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பானை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து நெய்கண்டதலையொழிய, தம்முடைய வினை விண்டார்ந்த மதுவையுண்ணுதலொழிய, உழவர் தொழில்செய்யு மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடைய சீறூர் விழாவினையொழிய, உவா வந்து கூடிய பெரியநாளாகிய பெருமையுடைய நாழிகையின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முள் எதிர்நின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒருசுடர் பொலிவிழந்த மாலைப்பொழுதின் மலையுள்ளே யொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும் வேந்தன் முன்னுகைக் கருதியெறிந்த முதுகுற்ற புண்ணுக்கு நாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடைய பகல், எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்போலக் கழியா. (எ - று.)

4 கோடுகூடு மதியம் முகிழ்நிலா விளங்கு
ரு மையன் மாலையாங் கையறு பினையக்
6 குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
7 வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
8 சோழநன் னாட்டுப் படினே கோழி
9 யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
கo வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
11 பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசி
12 ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநி
13 னின்புறு பேடை யணியத்த
14 னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

(இ - ள்.) அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வெற்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபக்கமும் வந்துபொருந்தியமதியம், அரும்புகிலாவிளங்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினது பெரிய துறைக்கண்ணே அயிரையைமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி, வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே நடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப், பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்ப முறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு. (எ - று.)

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு, வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. 'வாயில்விடாது' என்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதெனினுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முதல்வினைகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு, ஆந்தை நின் அடிக்கீ

னுறைநவானென் றனிர்யாருமனர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பது றற்பயன் மறவாநபோதல் வேண்டுமென்னும் விளைவியிற்று. (கஎ)

(கூஅ.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மறுங்கிற்
2 கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணது
3 சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
4 தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
(௫) தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

* இரும்பிரசக்கையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

6 மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
7 னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
8 புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
9 சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்
௰ மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
11 உட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
12 கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
13 நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
14 தணிபறை யறையு மணிகொள் தேர்வழிக்
௧௫ கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகத்த
16 நறுஞ்சே றாடிய வறுந்தலை யானை
17 நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
18 முறந்தை யோனே குரிசில்
19 பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) உடும்புரித்தாற்போன்ற, எலும்பெழுந்த, விலாப்புடையினையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக் காணாதே கேட்டோர்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சில்செவித்தாகிய யாழை இப்பாண் சாதியிற் றுணைவித்து முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்று வெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகிய பெருமையையுடைய அழகுபெற்ற செம்பொறி பொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத் தாழ்ந்து, வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருந்தி அதுதீர்ந்த குழவிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது, கரைமரத்தைச் சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து ஏவானாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காதமறத்தையுடையோர், தம்முடைய பூரித்த தோள்களைத் தட்ட அத்துணையை மேற்கொள் தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கள்ளை வெய்யகள்ளைப் பருகுவார், தம் நடுங்கு கையான் உகுக்கப்பட்ட நறுஞ்சேற்றின்கண், ஆடிய பாகரேறுதலின்றி நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும், பறையினது ஓசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன் வாயிலையிலிளையாமை நினைந்து அளிப்பன், அவன்பாற் செல்வையாயின். (எ - று.)

செம்பொறியென்றது, *"வரையகன் மார்பிடை வரையுமூன்றும்" என்னும் குணத்தை; திருமகளெனினுமமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு

முறை.] பூ [illegible]

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ௫௪:— "வலியவன் மார்பினை வளாய் நூன்றன புரைதபு பொன்புனை நாவுநூன்றுடைத், திருவளைத் தோள்களு மமரர் தோள்களிற், றிருவொ டடக்கையின் விழிவு கொண்டவே."

ஏதி கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும், தொழிலெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குறுகிப்பரப்பின்கண்ணே, யானையைக்கொன்ற புலாலையுடைய, போர்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்த விலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனும் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட் போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் திண்ணிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணியையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநிற்றலும் உடையையல்லை; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத், தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்கண்ணும் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடாயாதல், அச்செல்கைக் கட்டிற்றலினும் உடையையல்லை; ஆதலான், ஆண்டுச்செல்வாயாக. (எ - று.)

தலைதார் - தலைத்தாரெனவின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ விதுதியாயின், யானையையுடையவன், உறந்தையோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், கெடுங்கடைநிற்றலுமில்லை; நீ அவற்கண்டபின்னைத் தாமரைசூடாயாதல் அதனினுமில்லையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதாமரையென்னினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை. புகழ்த்தலையில்லோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளுள், முதலைப்பத்தாழிகையும், அறத்தின்வழியொழுகிப், பின்பத்தாழிகையும் இறைவினைமுறைமைகேட்டுச், செய்த பொருளைப், பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து, மகிழ்ந்திருத்தலைக், கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கை யென்றார். (௬௯)

(௭௦.) தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண!
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
௫ வினவ லானா முதுவா யிரவல!
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்
அடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
இருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
௧௦ கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்க ரூதும்
கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுதல்
௧௫ இன்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்

16 செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை ;

17 விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
18 தலைப்பா டன்றவ னீகை —
19 நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைக் *கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தேன்போல இனிய நரம்புத்தொடைபொருந்திய சிறிய யாழை யுடையபாண ! கலத்தின்கண் வாழும் யாமையை, காசுகத்தின்கண்ணே கோத்தாற் போன்ற தண்ணியகோலாற் பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கைபோலச் இனிய காண்க, இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக', என்று சொல்லிப், பலவும் என்னை வினவுதலமையாத முதியவாய்மையினையுடைய இரவலனே! யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக ; வெந்தமர்த்தின்கட் குளிர்ந்த பொய்கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றநகரிடத்தில் அடுநெருப்பல்லது, சுடுநெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும் விளைக்கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழை நினைத்து மனத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய, வெளிய, ஆம்பலின்மீதே ஊதும் கையான்வள்ளிய கொண்டையையுடைப் பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிகாறும் மயிரினையும், ஒள்ளியநுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய, விறலியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்வையாயின் செல்வத்தையுடையையாவை ; விறகைக் காட்டினின்றும், நகரத்துச்செலுத்திமாக்கள், அக்காட்டகத்து, விழுப்பொருள், எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொலென்றுகருதவேண்டா ; அவனது தாள் வாழ்க. (எ - று.)

'பாண தணிக' வென்கூறி வினவலான் இரவல், விறலியொடு மென்மெலச் செல்லுவையாயினெனவியையும் ; வியனகர்ச் செல்லையாயினென்னவுமையும் ; கண்யுடைபாடென இயைப்பாருமுளர்.

'விறற்கோய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடின்று' என்பதற்கு விறலிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர் தலைப்பாடின்றென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருந்தாமை அறிந்துகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருதுமென் பவ்வவரை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரோ
(ரு) டவர்ப்புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் பிரிக
வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனில் லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே னாகுக மலிபுகழ்

* கோளூழியாரென்றும் பாடபேதமுண்டு.

௧௦ வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாதனழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறரும்
௧௫ கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னொன்றோ
மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப் பிறர்
வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே.

திணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

(இ - ள்.) சிங்கம்போலச் சினந்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடியத்து என்னொடுபொருவேமென்றுசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொருதற்கரியபோரின்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தொடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும், நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறைகலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாகுக; மிக்கபுகழையுடைய வையையாறுசூழப்பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையலென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்யசினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் கண்போலும் நண்பினையுடைய நட்டாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பியவனாகி மன்னுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிநாட்டைக் காக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே, இக்குடிப்பிறப்பினீங்கி, யான்பிறப்பேனாகுக. (எ - று.)

'மெலிகோல்செய்தேனாகுக' என்பதனுள் ஆகுகவென்பது, எங்குந்தந்துரைக்கப்பட்டது. ஒன்றோவென்பது, எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. (எக)

(எ௨.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்
இளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்

3 படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்
4 நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
ரு படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
6 றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கி

72. 27.12

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சம முருக்கித் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேஎ னாயிற் பொருந்திய
க0 என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கரு உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர்பா டாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
இரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.

திணையும் துறையும் அவை.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

(இ - ள்.) நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன், ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவா ரெனவும் இவன்றான் இளையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இருமருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகாலினையு முடைய உயர்ந்த நல்லயானையினையும் தேரையுங் குதிரையையும் படைக்கலத் தொழிலமைந்த வீரரையும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடே அவரைக் கைக்கொள்ளேனாயின், பொருந்திய எனது நிழற்கண் வாழ்வார், தாங்கள் சென்றடையும் நிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடையவேந்தனென்றுகருதிக் கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றுங் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன் முதல்வனாக உலகத்தோடு நிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்னாற்புரக்கப்படுவோர் துயரம்மிக இரக்குமவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—(எ - று.)

என்னிழல்வாழ்நரென்றது குடியென்க. உளையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய தாகவுங்கொள்க. இஃதென்றும், தங்கருத்துக்கண் அனுமையான். அகப்படே ஏனென்றது, ஈண்டுபிறவினைமேல் நின்றது.

என் நிலவரை புலவர்போடாது வரைகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'கருதக் கனரே காடுமீமி கூறுகிர்' என்பதனை, காட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினோரெனக் கருதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும். நில வரைப்பரப்போரெனவும் பாடம். (எஉ)

73.

74

(எ௩.) மெல்ல வந்தென் னல்லடி பொருந்தி,
ஈயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்;
இன்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
(௫) தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
௧0) வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளிர்
ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் *நலங்கிள்ளிபாட்டு.

(இ-ள்.) மெல்லவந்து, எனது, நல்ல, அடியையடைந்து, எமக்கு, ஈயவேண்டுமென்று, தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச், சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய பழையதாய்வருகின்ற, உரிமையையுடைய, எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ, எளியது; இனிய உயிரேயாயினும், கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலாகிய வலிமையையுடையோரது, வலிமைப் பாதுகாவாது, என்னுள்ளத்தையிகழ்ந்த, அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்விளங்கத், துயில்கின்ற, புலியை இடறிய, குருடன்போலப், பிழைத்துப்போதலோ, அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலிமையையுடைய யானையினது, காலின்கண்ணகப்பட்ட வலிய, இணியமூங்கிலது, நீண்ட, முளையையொப்ப, மேற்சென்று, அவ்விடத்து, வருந்தும்படி, பொருதிலேனாயின், கூடிய தீதில்லாத, நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத, பலவகைப்பட்ட, கரியகூந்தலையுடைய, பொதுப்பெண்டிரது, பொருந்தாத, புணர்ச்சியிடை, என்மாலை, துவள்வதாக.—
(எ-று.)

'இரக்குவிநாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். நிலைக்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினுமமையும். உள்ளிமென்றது, உள்ளத்தாற்சூழும் சூழ்ச்சியை. தனமேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், கல்லடியென்பது, தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமாகாது. (எக)

(எசு.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத

* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

(௫) மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
6 தாமிரந் துண்ணு மளவை
7 யீன்ம ரோவிவ் வுலகத் தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்கணானோடு போர்ப்புரிந்துப் பொருது பற்றுக்கோட்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறாது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணான் சொல்லித் துஞ்சியபாட்டு.

(இ - ள்.) பிள்ளை இறந்து பிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மணை பிறப்பினும் அவற்றையும் ஆளல்லவென்று கருதார் வாளாக்குதலில் தவிரார் அரசராயிருக்க, புலகையர்வாளாற்படாது சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் துன்பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய உபகாரத்தால்வந்த தண்ணீரை, இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட்டீயை ஆற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரை அவ்வரசர் பெறுவாரோ இவ்வுலகத்தின்கண். — (எ - று.)

அளவையுடையாரை அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சாக்குழவியும் ஊன்பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. கேளல்கேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவனாண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்ப்படுஞமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேளல்கேளிர் வேளாண்சிறுபதத்தை மதுகையின்றி வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி செத்துப் பிறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மக்கட்பெறுவாருளரோ வென உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமின்மையின், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(எரு.) மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்
2 பாறர வந்த பழவிறற் றாயம்
3 எய்தின மாயி னெய்தினஞ் சிறப்பெனக்
4 குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்
(௫) சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே!

6 மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
7 விழுமியோன் பெறுகுவ னாயி னாழ்நீர்
8 அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை
9 என்றூழ் வாடுவறல் போல நன்றும்
௧0 நொந்தா லம்ம தானே மையற்று
11 விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை
12 முரசுகெழு வேந்த ரரசுகெழு திருவே.

75. 76.

திணை - அது; துறை - *பொதுமொழிக்காஞ்சி.
சோழன் நலங்கிள்ளி பாட்டு.

(இ - ள்.) தன்குடியின் முதியோரை முதியோரைக் கூற்றங்கொண்டுபோயினமையின், முறைமைப்பட்டுத் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியையுடைத்தாகிய அரசுரிமையைப் பெற்றேமாதலால், இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தன்குடிமக்களை இறை வேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெள்ளிய இடைச்சினைத்து கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணே பொருந்தவுயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசாது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செல்வம்.—(எ - று)

குடிபுரவிரக்கும் என்பது, குடிமக்களைக்கொள்ளுங் கடமையன்றி மிகுத்தர வேண்டுமென்று இரத்தல்.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிரு விழுமியோன்பெறுகுவனாயின், நொய்தாம் செல்வக்கட்டில் எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

— மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அசைநிலை. (௭௫)

......! (௭௬.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை
யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை
மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்
(௫) நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து
செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்
௰) பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்
பொருது மென்று தன்றலை வந்த
புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க
வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை இடைக்

துன்றூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும், ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதிதன்று, இவ்வுலகத்தின்கண் முன்னே தொட்டு இயல்பு; இன்றின்முன்கேட்

* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பாடபேதமுண்டு.

டறியேன்; திரண்ட தாளையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின் கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரோடு நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப்பச்சூடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பக் காட்சிதற்குக் காடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்தநிலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய, எழரசருடைய, நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.—(எ - று.)

ஒருவனையொருவன் அடுதலும், தொலைதலும், புதுவதன்று; இவ்வுலகத்தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த, எழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனாகித் தெரியுமலி மாலையொடு காண்டகச்சூடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்றின் னுங்கோ கேளலமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எசு)

(எஎ.) *கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்
2 குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர்
3 நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
4 குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
ரு நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
6 யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூண்டு
7 தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
8 டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயின்
9 உடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
க0 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
11 யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
12 கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
13 மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தங்கைவாங்கப்பட்டவாகிய ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே, வேம்பினது ஒள்ளியதளிரொடு நெடிய கொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடுஞ்சூடிக் குறியவளைகளையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே, வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப், பொலிவுபெறநின்று

வன யானைதானை யுடையனாயினும், அவனைக்கண்டு வாழ்வதாக; தானையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன், பால்வெள்ளை யொழித்ததுவும் இன்றாயினான்.

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாட்டியலுள், வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர், நச்சினார்க்கினியர் [தொல்.

78.

முறைமுறையாக வெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை, நினைத்ததும் அவர் நினைந்ததும் இலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆசாயத்தின்கண்ணே, ஒலியெழக் கலிழ்ந்து உடலம் கிடத்தின்கண்ணே பொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும், இவ்வாறு செய்தேமென்று தன்னைமிகுத்ததுவும் அதனினுமிலன். (எ - று.)

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட் குறிப்பு. இறித்தனனென்பது, இறுகிதன்னை மெலிந்துநின்றது. (எ)

(எஅ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றாள்
2 அணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
3 தளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன
4 மலைப்பரு மகலம் மதியார் சிலைத்தெழுந்து
(ரு) விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
6 பொருநனு மிளையன் கொண்டியும் பெரிதென
7 எள்ளி வந்த வம்ப மன்னர்
8 புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர
9 ஈண்டவ ரடுதலு மொல்லா னாண்டவர்
க0) மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்
11 தந்தை தம்மூ ராங்கட்
12 டெண்கிணை கறங்கச் சென்றாண் டட்டனனே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வளைந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய, போரின்கண், நிலைகளாத, பொறையினையுடைய, தாளினையும், வருந்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன், முரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்செறிந்த புலி தான் விரும்பிய தோர் இரையைக் கொள்ளவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற்

பொருவாரிய ஆண்மை ... கொள்ளையுமெய்தாது என, இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புறக்கொடை கண்ணராய், நின்றவிடத்து நில்லாது புறந்தேபோக; அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடேனும், உடம்படாருய், அவ்விடத்து அவர்
10 மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தம் தையருள்ளேயவாகிய தங்களூரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தே கொன்றான்.—(எ - று.)

தந்தைதம்மூரொன்றதனை, "எவ வியனர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய வூர்களை.

(எஅ)

(எகூ.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி
2 மன்ற வேம்பி னொண்குழை மலைந்து

* மதனுடை நோன்றாளென்றும் பாடம்.

தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தனனெதிர்ந்த
(ரு) வம்ப மள்ளரோ பலரே
எஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தனது பழையநகர்வாயிற்கட் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச்சூடித் தெளிந்த ஓசையையுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடு நடந்து வெய்ய போரையுடைய செழியனும்வந்தான்; அவனொடுபகைத்து நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும். (எ - று.)

போர்மடத்தையைப் புணர வருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணி யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எகூ)

(அ௦.) இன்கடுங் கள்ளி னாமூ ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
ஒருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
(ரு) நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
இருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.

திணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.
சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனைப் பொருது அட்டுநின்றானைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) இனிய, அழன்ற, கள்ளினையுடைய, ஆமூரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி, முதுகின்கண்வளைத்துப், பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையைஒப்பத், தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி, அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றுகொன்றநிலையைக், கண்டால் உவப்பினும் உவவானாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக. (எ - று.)

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய் தானை விரும்பின் உவக்கின்றான்; விரும்பானாயிடின் அஞ்சுகின்றான் என்பதாம்.

'பிணைமுயலும் பார்வைபோல வெருதலை யெறிய வெற்றி' என்று பாடமோதி, 'அம்மல்லன் முந்கூறுயினும் பிற்கூறுயினும் ஒருதலைமுறியமோதி' என்று உரைப்பாருமுளர். இல் - விழையின்கண்வந்தது. (அ0)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிறே
2 கார்ப்பெய லுருமின் முழங்கலா னாவே
3 யார்கொ லளியர் தாமே யூர்நாற்
4 செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
(ரு) கவிகை மள்ளன் கைப்பட் டோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) படையினது ஆர்வாரம், எழுகடலுங்கூடி யொலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடைய களிறு, கார்காலத்து மழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவித்தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல். (எ - று.)

(அக)

(அஉ.) சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்
2 பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
3 கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது
4 போழ்தூண் டூசியின் விரைந்தன்று மாதோ
(ரு) வூர்கொள வந்த பொருநனொ
6 டார்புனை தெரிய னெடுந்தகை போரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக, அவ்விழாவிற்கு உதவப்போகவும், தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப் பொருந்தினாளாக அவள் பெய்கோலிற்கு உதவப் போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்ற மழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாரைச்செலுத்தும் ஊசியினும் விரைந்தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியையுடைய பெருந்தகையது போர். (எ - று.)

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்ட

ணப், பெண்ணீற்றுற்றென்ன இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விரைந்தன்றெனக் கூட்டுக.

---

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டூசிக்குப் பல அடை கூறி, அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வாளாது கூறினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினும்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனொடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினன் ஒருகண்ணத்தன்றே, பல்வேந்தரை ஒருங்குவேறற்கு விரைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல். பொருள். உவமவியல் [illegible]]

*இறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், வெண்சுற்றதென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளர். (அஉ)

(அங.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
2 றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே;
3 *அடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே;
4 என்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்றும்
ரு ஒருபாற் படாஅ தாகி
6 இருபாற் பட்டவிம் மையலூரே.

திணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.
அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கன் †மகள் நக்கண்ணையார் பாடியது.

(இ - ள்.) அடிக்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும், மைபோன்ற தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு வளை தவள என்னைக் கைவிடுதலான், யான், யாயை அஞ்சுவேன்; அவன்வலியையுடைய தோளைத் தழுவுதற்கு அவையின்கண் உள்ளாரை நாணுவேன்; என்னைப்போல மிக நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும் யாயேயாதல், அவையேயாதல், ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற் பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர். (எ - று.)

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக் கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், (வளைகழலுதற்கு) அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மையலூர்' என்பதற்கு அச்சமும் நாணுமுண்டாய்வருந்தும், என்கூற்றிலுமில்லாது, என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டுவியாத யாய்கூற்றிலுமில்லாது, இருவர்கூற்றிலுமின்றி மயங்குகின்றதெனினுமமையும். (அங)

(அச.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே!
2 யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே!
3 போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே
4 கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்கண்
ரு ஏமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்
6 குமணர் வெரூஉந் துறையன் னன்னே!

திணையும் துறையும் அவை.

(இ - ள்.) என்னுடைய தலைவன், தன்னுடைய மூத்தவறுமையாற் புற்கையுண்டா னாயினும், பகைவரஞ்சத்தக்க பெரியதோளையுடையன்; மயரம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும் பலகாலுங்கேளைப்பெறினும், மெய்யுறப்பெருமையின், வருந்திப்

* அடுதொறுமுயங்கவென்றும் பாடம்.

† மகன் சுக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் சிறந்தவிழைவுடையேமாயினேம்; போரைவேற்ற என்தலைவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவூரின்கட் பேர்செய்தற் கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலியுடை, இன்பமுற்றுப் போந்தவிரர், கேட்டு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன். — (எ - று.)

என்னை புற்கையுண்டும், பகைவெல்லும், பெருந்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமையால், பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுதிகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனையும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத் திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

உமணர் வெரூஉம் துறையன்னனென்றதனாற்பயன் : விருந்தயர்ந்தின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு சற்றிலனென்பதும் நினைவிற்குக. (அரு)

(அரு.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானும்,
2 என்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானும்,
3 ஆடா டென்ப வொருசா ரோரே
4 ஆடன் றென்ப வொருசா ரோரே
5 நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே
6 அஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மில்
7 முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று
8 யான்கண் டனளவ னாடா குதலே.

திணையுந்துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும், என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன்றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப்பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தையுடைய பனையைப்பொருந்திநின்ற, என தவனையும் கலையுமுதலானவைதோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனது வென்றியாதல் யான்கண்டேன். — (எ - று.)

பின்னும் ஒருகால் என்னைவென்றதனைல், இவனது ஆடவதோற்கின்றது.

நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றதூஉம் ஆடன்றென்றதூஉம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருதன்மொழியும் நல்லவென்றொழினுமமையும்.

(அகூ.) சிற்றி னற்றூண் பற்றி நின்மகன்
2 யாண்டுள் னோவென வினவுதி யென்மகன்
3 யாண்டுள் னாயினு மறியே னோரும்

4 புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல,
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
6 தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

திணை - வாகை ; துறை - ஏறாண்முல்லை.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

(இ - ள்.) சிறிய இல்லின்கண், நல்லதூணைப்பற்றிநின்று, நின்மகன் எவ்விடத் துளனோவென்று கேட்பை ; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளனாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறோ இஃது ; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன் ; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றுகாண். — (எ - று.)

'ஈன்றவயிறோவிது' என்றகருத்து : புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஓருமென்பதூஉம், மாதோவென்பதூஉம் - அசைச்சொல். (௮௬)

(௮௭.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
2 தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைகல்
3 எண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
4 திங்கள் வலித்த காலன் னோனே.

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

† அதியமான்நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவிர்; போரின் கண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும், ஒருவீரனுளன் ; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதேர், தேர்க்காலையொப் பன். — (எ - று.)

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (௮௭)

(௮௮.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
2 டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிறல்
3 ஒளிறிலங்கு நெடுவேல் மழவர் பெருமகன்

4 கதிர்விடு நுண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்

---

* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௨௧ - ம் சூத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமானஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

88. 89. 90.

XXXVIII.

விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணா வூங்கே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவ்வை பாடியது.

(இ - ள்.) எப்பெற்றிப்பட்டீராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டு யாம் அவனொடு பொருவோமென்று சொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாட்டுஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற நுண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய அகலிய மார்பினையும் களவேள்வி முதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்ல போரைச்செய்யும் முழாப்போலுந் தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன்; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான். (எ - று.)

என்னையைக் காணாவூங்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஓம்புமினெனக் கூட்டுக.

(௮௯.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோ டல்குன்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி!
பொருநரு முளரோநும் மகன்றலை நாட்டென
வினவ லானாப் பொருபடை வேந்தே!
எறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதாஅன்று
பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்
அதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவ்வை பாடியது.

(இ - ள்.) மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த, ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும், மையுண்டகண்ணினையும், ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறலி! என்னொடு பொருவாருமுளரோ, நும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந் தானையையுடைய வேந்தே! நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்க்கும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர்; அதுவேயன்றி மன்றின்கண் அசைந்து பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த ஒலித்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்று மகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன். (எ - று.)

'தெண்கண்' என்றது அதன்கண் இசையை. போரெதிர்ந்தது போர்ப் பறையை. (௮௯)

(௯௦.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்
அடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரல்

N. Anji and Avvai?

மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ?
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
௫ இருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவின்?
அச்சொடு தாக்கிப் பாருற் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய
அரிமணன் ஞெமரக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ?
௰ எழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் வண்கை மழவர் பெரும!
இருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) முரிந்த வளையைப்போல மலர்ந்த வெண்காந்தட்பூ இலைசெறிந்த குளவியுடனே நாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலியினெதிர்நிற்கவல்ல மானினமுமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கோபித்தெழுமாயின்? பாரமிகுதியாற் பார் அச்சு மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குளித்துப் பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பரக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கணையமரத்தை யொக்கும் முழந்தாளிலே பொருந்திய பெரியவாகிய தடக்கையினையும் குற்றமற்ற வண்மையைச் செய்யும் கையினையுமுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினது மண்ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்தின்கட் புகின்.—(எ - று.)

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வண் [illegible]

... யுரைப்பினுமஃதியும.

இருவிலமாகிய மன்னெனப்பாருமுளர். மதப்புகடென்பதூஉம் பாடம். (கய)

(கக.) வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொன்னார்
2 களம்படக் கடந்த கழலொடித் தடக்கை
3 யார்கலி நறவி னதியர் கோமான்
4 போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி
ரு பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி
6 நீல மணிமிடற் றொருவன் போல
7 மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
8 பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

41. 42. ?

9) சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது
௧0) தாதல் நின்னகத் தடக்கிச்
11 சாதல் நீங்க வெமக்கீத் தனையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.
அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

(இ - ள்.) வென்றியுண்டான தப்பாத வாளையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின் கட்பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மற்றுரைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை நுதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலைபெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழைய நிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின்கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றுகருதாது, அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.— எ - று.

'நீல மணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல, நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும, நீ நீலமணிமிடற்றொருவன்போல மன்னுகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறைதான் நுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (கக)

(கூஉ.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
2 பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
3 கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை;
4 யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்
(ரு) கடிமதி லரண்பல கடந்த
6 நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாழோசைபோல இசையால் இன்பமுஞ்செய்யா; காலத்தோடும்

கூடியரா ?; பொருளும் அறியவாரா ;' ஆயினும், தந்தையாகனுக்கு அருளுந்தலைவந்தன,
பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல் ;† என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

" * மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை, தீங்கனி யௌவைக், கீந்த, வுரவுச்சினங், கனலு, மொளிதிகழ், நெடுவேல் லரவக், கடற்றானை யதிகனும்" என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் [அடி - கூகூ - கoங].

† எம்கிலித்தோவேயென்றும் பாடம்.

யன, புறங்கொடாத காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண்பலவற்றையும் வென்ற நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால், — எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலின், என் வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக்கூட்டுக.

யாழென்றது, யாழிற்பிறந்த இசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (௯௨)

(௯௩.) திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்
௫ நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமார்
அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி *பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
௰ நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றிமிருங் கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
அருஞ்சமந் ததைய நூறி நீ
௧௫ பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
அவன் போருது புண்பட்டுநின்றானை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) திண்ணிய பிணிப்பையுடைய முரசம், இழுமென்னும் ஓசையை யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்னொடு எதிர்த்துவந்தோர் தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக் கெட்டுப்போகவிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயின்பக்கத் தான் இறந்த உடம்பைப்பிணித்தது தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற் படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட் டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய புதிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையேயுற்றுக்கோ

* தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற் போழப்படுதல் அரசகுலத்தினர்க்கு இயல் பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டாலுமுணர்க; உ௩ - வது சிறைவிடு காதை: "கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச் செற்ற தெவ்வர்த் தேயங் கொண்டு —

தகையுந, தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து, செருப்புகல் மன்னர் செல் வழிச் செல்கென, மூத்து விளிதல் இக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தென.”

டாக நல்லபூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லுமுலக த்திலே செல்கவென்று வாளாற்போழ்ந்தடக்கும் இழிதகவைப் பிழைத்தார்கள், வலியை யுடைய தெளி ஒலிக்கும் வாயின்கண் விசித்தல்பொருந்திய மதத்தினையுடைய தலைமை பொருந்திய ஆனை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொருதற்கரிய பூசலைக் கெடவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—(எ-று.)

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையநூறி, விழுப்புண்பட்டவாற்றால், நின்னோ டெதிர்த்துவந்தோர்தாம், பீடின்மன்னர் விளிந்த, யாக்கைதழீஇ, நீள்கழல்மன்னர் செல்வழிச்செல்கென, வாள்போழ்ந்தடக்கலும், உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோ டெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசுமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல், யாவது என்றதனானும், வாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தன ரென்றதனானும், வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வாளாற் பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவ ர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமமை யும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வாள்போழ்க் கடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர் கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை இழிவுசிறப்பு. வாள்போழ்க்கடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தோற்றோரா ரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்ந்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தனரென

எச்சவும்மையாய்நின்றது. (கக)

(கூச.) ஊர்க்குறுமாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
2 நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
3 இனியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
4 துன்னருங் கடாஅம் போல
(ரு) இன்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரின்கண் சிறுபிள்ளைகள் தனது வெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடைய துறைக்கட்படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணுகுதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னாதாம்? அதுபோலப் பெரும, நின்பகைவர்க்கு இன்னாய்.—(எ - று.)

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினுமமையும். (கூ)

(கூரு.) இவ்வே பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
2 கண்டிரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
3 கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
4 பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
(ரு) கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்றும்
6 உண்டாயிற் பதங்கொடுத்

இல்லாயி னுடனுண்ணு மி
இல்லோ ரொக்கத் தலைவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன் தூதுவிடத், தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஔவைக்கு, அவன்படைக் கலக்கொட்டில்காட்ட, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலைசூட்டப்பட்டு உடல்திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன; அவைதாம் பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்கும் நுனியுமுரிந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின, எக்காலும்; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுங்கூட உண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய நுனியையுடைய வேல். (எ - று.)

பீலியணிந்தென்பது முதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினுமமையும். 'சிதைந்து ……… குற்றில' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை விபனகர; வைதுதிவேலாரிய, அவை, கொற்றமைக் குறிப்பிடத்தன. வெனக்கூட்டுக:

இது, கொடைச்சிறப்பும், வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக லின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கரு)

(கூகூ.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யிளையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நோக்கியர் மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவன்மகன் போர்தட்டேமினியை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் இரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இளையோனுக்குப் பகை இரண்டு தோன்றின; அவற்றுள், பூப்போலும் வடிவினை யுடைய மையுண்டகண்கள் பசப்பத், தோள்மெலியத், தன்னைப் பார்த்த மகளிரை

நெஞ்சுபிணித்ததனால், அவர் தனிக்கூருதலின், உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் விடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்குந்தப்பாமற் செம்மறியாட்டுத்தசையைத்தின்ற, சுற்றத்தோடே, யாறுங் குளனுந்தலாகியவற்றின் துறைதொறும், அவன்யானை, முகந்துண்ணுமெனக்கருதி அவ்விடத்தினின்றுமெருக்கும், அவ்வெருத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—(எ - று)

பசித்து ஆனாதின்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புங்கூறியவாறு. ஓகாரம் அசைநிலை. (கக)

(௯௭.) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவாள்
2 உடன்றவர்காப் புடைமதிலழித்தலின்
3 ஊனுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே;
4 வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
ரு நறுங்கள்ளி னாடுநைத்தலிற்
6 சுரைதழீஇய விருங்காழொடு
7 மடைகலங்கி நிலைதிரிந் தனவே;
8 களிறே, எழூஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
9 குழூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
க0 பரூஉப்பிணிய தொடிகழிந் தனவே;
11 மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
12 பொலம்புனைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
13 களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே;
14 அவன்றானும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றானைப்
கரு பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
16 கணைபொருது துளைத்தோலன்னே;
17 ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது? தடந்தாட்
18 பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
19 நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
உ0 கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே; மறுப்பின்
21 ஒல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
22 சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
23 கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
24 குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விடல்

உ௯) விழும்பூர் தன்றிகீ தலிக்கசிமெயினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

97 48

க0ரு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(இ - ள்.) போரைச்செய்தற்குப் படைபெயர்ந்து, உலாவி, விரும்பி, உறைகழி த்தவாள்கடாம், பகைத்தவரது, காவலையுடைய, அரணையழித்தலால், அவர்தலையின் கண்ணே உறக்குளித்துக் கதுவாய்ப்போய் வடிவிழந்தன; அவன் வேல்கள்தாம், குறும் பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று, அப்பகைவரது அரிய மதிலையுடைய நாட்டையழி த்தலாற் சிறையோடுபொருந்திய சுரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்திற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவ ரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஓடுதலாற் போ ர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடைய வாயின; அவன்றானும், நிலவுலகத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னாலியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து, செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசை யையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள் ளது; பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத் தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுவீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடீராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் கேளீராயின், நுமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்பணியின் துணியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட, இனமாகிய, சிலவாகிய, பனிச்சையையும் சிறிய வளை யையுமுடைய உரிமைமகளிரது தோளைப் பிரிதலுறுதல் வியப்பன்று; அதனையறி ந்து போர்செய்ம்மின். (எ - று.)

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து: அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறு ம்பு - சிற்றரண். கடற்றானையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய, அவன் றானுமென்க. (கூஎ)

(கூஅ.) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினின்
னினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
ரு பிணனழுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவசைஇய மறுக்குளம்பினின்
னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்

8 கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
9 மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
10 தோல்செறிப் பில்நின் வேல்கண்டவர்
11 தோல்கழி யொடுபிடி செறிப்பவும்
12 வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
13 மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புண்படு குருதி யம்பொடுக் கவும்
கரு) நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
உறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்கும்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றார்
இரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பணைந்
திறங்குகதி ரலமருங் கழனிப்
உ0) பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்ற வள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்ந்து குறைந்த நுனையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதில்வாயிற் கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதிதாக விடுதற்குப் பழையன போக்கவும், பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைத்தவேல முள்ளாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நின்பகைவரது மார்பின்கண்ணெறிந்த வழி ஆண்டுத்தைத்தது மில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் கிம்புடனே கைக்கீட்டுடைச்செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக் கொள்ளவும், தம்மான் வெண்சிறுகடுகைக் காவலாகப் புகைப்பவும், தரியாது விரைய வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவரிரங்கக் கெடுவதுகொல்லோ! வரம்பைச்சேர்ந்த வினையும், நெற்கதிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு. - (எ - று.)

செல்லவுமென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தனையையென்னும் வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தனையையாதலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக் கூட்டுக.

(கக.) 1 அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்
2 அரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டீங்கு,
3 நீர்க் கிருக்கை யாழி சூட்டிய
4 தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
(ரு) ஈகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையல்
6 பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவேள்

99-100.

XCIX.

எழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின் றெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
௧௦ சென்றமர் கடந்துநின் னாற்ற றோற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்
னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும், அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருத்தியும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொணர்ந்துதந்தும் கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழைமையின்விளங்கும்பொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூமிடைந்த கண்ணியினையும் நாடோறும் புதிய சாம்புலராத புலாலையுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய எழிலாகிய சிலையும் சாடுதலையுடைய ஒருகாலும்நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய எழுவரோடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவோர்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், மாறுபாடுமிக்க கோவலூரை அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளை.—(எ - று.)

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் நின்பெருமையாற்பாடினான்; பிறரற்பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றறோற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளை இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும், புடையலையும், கண்ணியையும், வேலையுமுடைய, நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல். மூவரோடுமுரணியென்றும், முரணுடுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூவோர்கார [illegible] வானோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்தோர்கள். இவனுக்குப் பனந்தார் கூறியது, சேரமரபிற்கு உறவாகலின். எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழு சக்கரவர்த்தி ஒருங்காய் அவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோடுகூடி நின்றநன்மையும் நிலைமையாராய்தலெனினுமமையும். ()

(௱.) கையது வேலே காலன புனைகழல் :

2 மெய்யத்து வியப்பேற்றது பசும்புண் ;

* உதியவேந்தரிலியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

3 வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
4 யுச்சிக் கொண்ட வூசிவெண் டோட்டு
5 வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
6 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
7 வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
8 வின்னுமாறாது சினனே யன்னோ
9 உய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
க0 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
11 சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னாவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கையின்கண்ணது, வேலே ; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல் ; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு ; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுண் ; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும், வெட்சியினது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமும்நீங்காது, சினம் ; ஆதலால், ஐயோ ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள் ; பகைவரைவெகுண்டுபார்த்தகண், தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையா வாயின.—(எ - று.)

காலன்புனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின ; போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவிரைஇச் சூடிச் செறுவர்நோக்கிய கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பாறு ; ஆதலால், அன்னோ ! இவனுடற்றியோர் உய்ச்

தனரல்லரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகிநின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமமையும். (௧௦௦)

(௧௦௧.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பன்னாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறே
ரதியமான் பரிசில் பெறூஉங் காலம்
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே.

யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரண்டுநாட்செல்லேம் பலநாளும்பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றநாள்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேரையுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகோட்டின்இடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நம்து கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தாள் வாழ்வதாக.—(எ - று.)

அதியமான்விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக. கோட்டிடைவைத்தகவளம் போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தவ

வத்தைச் சிறிது தாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத் தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத் தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தானே முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக் குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமமையும். (௧0௧)

(௧0௨.) எருதே யிளைய நுகமுண ராவே,
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே;
அவலிழியினு மிசையேறினும்
அவண தறியுநர் யாரென வுமணர்
கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
இசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய்! திங்கள்
நாணிறை மதியத் தனையை யிருள்
யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே?

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவன்மகன் பொகுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) எருதுகள் இளையதாம் நுகம்பூண்டலைமதியா; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்து வரும் இடையூறறிவார் யாரென்றறிந்து உப்புவாணிகர் அச்சுமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய்! நீ திங்களாகிய நாணிறைந்த மதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண் வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது.—(எ - று.)

திங்கணாணிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுத லாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாறும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றிழி

103 · 104 · 611

லுடையவழி அச்சுமுறிந்துழிச் சேமவச்சு உதவினாற்போல நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதுநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதே இளைய நுகமுணராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமக்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்த வினைஞர் சேமவச்சியாத்தற்குக் காரணமாயின்றது. (க0௨)

(க0௩.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முத லிருந்த சில்வளை விறலி!
(௫) செல்வை யாயிற் சேணோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி
பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
(க0) மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப
*வலத்தற் காலை யாயினும்
புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவ்வையார் பாடியது.

(இ - ள்.) (சேவினது) ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே தூம்பை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்படி தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாது கவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டுமேலாத்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணானல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முகில்போல இளங்களிற்றைமறைக்கும் பகைப்புலத்தேயிருந்தான், பலவேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும், தின்னவும், படுதலான், ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகாலியன்ற மெல்லிய அடைபோலக், கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தல்வல்லன்; அவன்றாள்வாழ்க. (எ - று.)

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்கருவி; பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து: பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையனாதலின், நீ வேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேணோனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு. (க0௩)

(க0௪) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுதும் நும்மை

2 ஊர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்
3 தாட்படு சின்னீர்க் களிறட் டுவீழ்க்கும்

* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்.

4 மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னை
(ரு) நுண்பல் கருமம் நினையா
6 திளைய னென்றிகழிற் பெறலரி தாடே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர், ஆடக் கலக்குகின்ற, காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறைவனது நுண்ணிய பலகருமத்தையும், நினையாதே அவனை இளையனென்று மதியாதிருப்பின் நுங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.—(எ - று.)

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றுதும் ; என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது ; ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக்கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று உரைப்பினுமமையும். (க0௪)

(க0ரு.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி!—
2 தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
3 வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
4 பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
(ரு) கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக
6 மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
7 நீரினு மினிய சாயற்
8 பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே!

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய நுதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்த துளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பரந்தநிலத்தினைப் நீர் ஓகோலாக ஓடச் சென்னேணியையுடைய, நெடியமலையினது, சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரினும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள்

... பாடிச்செல்வன.—

(உ - ற.)

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், செலினழபெறகுவையெனக் கூட்டுக.

---

* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, "கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலை" என்ற ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த்தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடு தோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவியையும்.

என்வே அவன்குணங்கள் தோன்றிநின்றன. (௧௦௫)

(௧௦௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
2 புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
3 கடவுள் *பேணே மென்னா வாங்கு
4 மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
(௫) கடவன் பாரி கைவண் மையே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நல்லனவென்றும், தீயனவென்றும், சொல்லப்படுவன, சூடும்பூவாதலால், அவை இரண்டினுமமைந்து, எண்ணப்படாத, குவிந்த, பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னா; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியகுணங்களையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன். —(எ - று.)

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்று முரைப்பர். (௧௦௬)

௧௦௭. †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
2 யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்;
3 பாரி யொருவனு மல்லன்
4 மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியொருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு. —(எ - று.)

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (௧௦௭)

* வேண்டேமென்னுவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், கஙு-ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதிற் கொடுப்போரை ஏத்தியதற்கும்; உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் கஉ-ம் சூத்திரத்திற்கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

கக௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(௧0௮.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
2 யார மாதலி னம்புகை யயலது
3 சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்
4 பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு
(௫) பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
6 வாரே னென்னா னவர்வரை யன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாதலால் அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண் வேங்கையின் பூங்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னானாய் அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—(எ - று.)

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சுடும்புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௧0௮)

(௧0௯.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
2 நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினும்
3 உழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
4 ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே;
(௫) இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே;
6 மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
7 நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
8 திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே;
9 வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
௧0) மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு
11 மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றி னிராயினும்
12 புலந்தொறும் பரப்பிய தேரி னிராயினுந்
13 தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
14 யானறி குவனது கொள்ளு மாறே!
௧௫) சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
16 விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர

ஆடினிர் பாடினிர் செலினே,
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கது, பாரியுடைய பறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழினும்; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன

நான்குவிளையுளையுடைத்து; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்விளையும்; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினது பழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்வீழ்க்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் பவ ரழித்து கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலிய உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின் கட் சுனை; அவ்விடத்து மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும் உங்கள் முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர்; நுமது வாள்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: விடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய, தழைத்த, கூந்தலையுடைய, நும்விறலியர்பின்வர, ஆடினிராய்ப், பாடினிராய்ச், செல்லின் அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—(எ - று.)

அளிதோவென்பது, கண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறின்றது. நான்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்விளையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருதியது: நெல்லும் பழமும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றவன்மலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். கண்டேக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தாளேயென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு

வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (க0௯)

(கக0.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே;
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்;
௫ யாமும் பாரியு முளமே;
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.
மூவேந்தரும் பறம்புசுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வஞ்சியாது எதிர்நின்று கொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுதிறத் திருங்கூடிப் பொருதீராயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது; முந்நூறு *ஊரை யுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்நூறூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், நுமக்கு யாமும் பாரியு முள்ளேம்; அதுவேயன்றி, மலையு முண்டு. (எ - று.)

* பவ்வழித்தென்றும் பாடபேதமுண்டு.

111 – 113.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது நமக்கு இன்டயாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கக0)

(ககக.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே!
2 வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே!
3 நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கண்
4 கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினன் வரினே.—

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல் வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின்.—(எ - று.)

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மையால் மயக்கி வென்றுகோடல் அரிதென்பதாம். (கக௧)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவின்
2 எந்தையு முடையே மெங்குன்றும் பிறர்கொளார்;
3 இற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
4 வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
இ குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.!

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

(இ - ள்.) மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய நிலவின்கண் எம்முடையதந்தையையுமுடையேம்; எம்முடையமலையையும் பிறர் கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றெறிந்த முரசினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம்.—(எ - று.)

இதனை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்நின்றது. (ககஉ)

(ககங.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவும்
2 அட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
3 பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
4 நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே

(௫) பாரி, மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதனிர் பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே
கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான், பறம்புவிடுத்த கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும், ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும், அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும், ஊனையுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்க செல்வம் நிரம்பி எம்மோடு நட்புச்செய்தாய், முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வாருங்கண்ணை யுடையேமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச் செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட, திரண்ட, குறியவளையையணிந்த முன்கையினையுடைய மகளிரது மணக்கின்ற கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து.- (எ - று.)

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை, மன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவரைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆனாக்கொழுந் துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவையெனினுமமையும். (கக௩)

(கக௪.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்றுமன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
வாரசும் பொழுகு முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

(இ - ள்.) இவ்விடத்துநின்றோர்க்குத்தோன்றும், சிறிது எல்லையோய் நின்றோர்க்குந்தோன்றும். நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகட்டப்பட்ட கவளத்தினை

கோதைபோல மதுப்பிழிந்து போகட்டப்பட்ட கோதையுடைத்தாகிய, சித்தியவற்றினின் றும் வார்ந்த மதுச்சேற்றின் முழுகும், முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பை யுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—(எ - று.)

செடியோன் குன்றந் தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்த சான்றோர்க்கும் செவிப்புலனாகத் தோன்றும், அவனுள்ளுழி யகத்து; இப்பொழுது பிறர் பலபேருக் கட்புலனாகத் தோன்றுமவனில் வழிற்றெனக் கையற்றுக் கூறியவாறாகக் கொள்க. (கக௪)

(கக௫.) ஒருசார் அருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்ணட் நின்றயப் பெய்மார்
வர்க்க வக்க தேக்கட் டேறல்

115. 116.

கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பல்வேல்
ரு அண்ணல் யானை வேந்தர்க்
கின்னா னாகிய இனியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கள்ளிரம்பி வாக்கவேண்டி வடிக்க, உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது. (எ - று.)

குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும், அவனுளனாயின், உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககசு.) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்குல்
ஏந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்
ரு பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கி
னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமணர்
உப்போ லொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலை
க0 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்
பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்
கலையுங் கொள்ளா வாகப் பலவுங்
காலின் மன்றிய மரம்பயம் பகரும்
யாண ரறாஅ வியன்மலை யற்றே
கரு அண்ணல் நெடுவரை யேறித் தந்தை
பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய

17 தருமை பரியர், போரெதிர்ந்து வந்த
18 வலம்படு தானை வேந்தர்
19 பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

(14) திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இனியகள்ளையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரின முகையவிழ்ந்த புறவிதழொடித்து முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையையசையுமல்குலை

116. 117.

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணிணையும் இனியமுறுவலையுமுடையமக ளிர் புல்மொய்த்த கூரையையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கண் பீர்க்குமுளைத்த சுரை படர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி, உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்; கோவேன், யான்; எனதுவாழ்நாள் கெடுவ தாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரிய மலையின்கண்ணே யேறி, முசுக்கலை தாவியுகளவும் அம்முசுக்கலையும் நுகர்ந்துவெறு த்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு தேமன்றாகவும், மரங்கள்பலவும், காயும்பழமுமுதலா யினவற்றை விளைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போ லும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய; உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும், கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையை யுடைய அரசரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ் செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—(எ - று.)

வியன்மலையென்றது, அகமலையை. நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை யெண்ணுவோர்; இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி, உமணர் உப்பொயொழுகையை யெண்ணுவர்; இதற்கு கோவேன்யான்; என்துவாழ்நாள் கெடுவதாகவென வினைமுடிவுசெய்க. —

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறி

(கக௭.) மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க்க
௫ ணாமா நெடுநிரை நன்பு லாரக்
கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயி றுபுரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கும்
௧0 ஆய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும், எல்லாத்திசையினும் புகைதோன்றினும், தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளியோக்குறினும், வயலிடம் விளைவு மிகப் புதலிடத்துப் பூமலர, மனையிடத்துக் குழவியையீன்ற மேவியகண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை நல்லபுல்லைமேய, கோல் செவ்விதாகலின், அமைந்தோர் பலராக, மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளையவெருகினது

112, 119.

கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் நுண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—(எ - று.)

பல்கியென்பதனைப் பல்குவெனத்திரிக்க.

அரிவையர் தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக் கூட்டுக.

என்றதனாற்போந்தது: புன்புலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையின் உள்ளதாயதன்றே; அவ்வாறு கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(கக௮.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
எண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
௫ தேர்வண் பாரி தண்பறம்பு நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாறையும் சிறுகுவடுங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத்துப் பிறைபோலும் வளைந்த கரைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியது குளிர்ந்த பறம்புநாடு. (எ - று)

நாடுகுளங்கீள்வதென, இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (கக௮)

(கக௯.) கார்ப்பெயல் றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
௫ நிழலில் நீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்தும்
இரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னாடே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கார்காலத்துமழை பெய்துமாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்றுமுகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கணுண்டாகிய ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கறியையுடைத்தாய் மெல்லிய தினையாக

* "சுரும்புண, நறவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி. ௮௭ - ௯௧].

ிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தைப்போல, முரசையுடைய அரசரின் மிகுத்தும், இரவலர்க்கு வழங்கும் வண்மையையுடையவனது நாடு.—(எ - று.)

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னாப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடு முடிந்தது.

வள்ளியோனுடே, இன்னாப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோ வெனக்கூட்டுக.

இதறமென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாருமுளர்.

(கஉ0.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
2 கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
3 பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
4 பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
(ரு) களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
6 மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
7 கருந்தாள் போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
8 கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
9 வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்
கo) தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
11 கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
12 நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
13 புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
14 நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
கரு) பெருந்தோ ளாலம் பூசன் மேவர
16 வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
17 இரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
18 யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
19 பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவர்
உo) ஓடுகழற் கம்பலை கண்ட
21 செருவெஞ் சேஎய் பெருவிற னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்துக் கார்காலத்துமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலகிளையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஓங்கிக் கரிய தண்டோடே

எல்லாம் ஒருங்கு சூல்விரித்துக் கதிரீனத், அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்துச் சீரிதாகவிளைந்த புதியவரகையறுக்கக் கிளையையரிய எள்ளினங்காய்கறுப்ப அவரையினது கொழுவிய கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப் பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலைதன்னை அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மனையாள் கலம்பூசுதலைப்பொருந்த விருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இசைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுமேனும் பின்செல்லாது கண்டுநின்று போரையிரும்பிய சேனையோக்கும் பெரிய வெற்றியையுடையவனது நாடு.—(எ - று.)

வித்தி ஆடியசெவ்வியென்னவியையும். கீறியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் விளைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவரவென்பதிறுகின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன. பகர்த்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேஎய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வெப்புவென, வெம்மைக்கு, அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மையை உள்ளும் முதிர்ந்தவெள்[illegible]யும். (கஉ0)

(கஉக.) *ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
2 பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்;
3 வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிதும்
4 [illegible] லெளிதே மாவண் டோன்றல்
(5) அதுநற் கறிந்தனை யாயின்

பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனை நினைந்து, நான்குதிசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல் அரிது; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடைய தலைவ! நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதாமாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக. - (எ - று.) (கஉக).

---

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ரூக்கார்
2 கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே;
3 அழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே;
4 வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
௫ மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
6 வேத்தினர் தரூஉங் கூழே நுங்குடி
7 வாழ்த்தினர் வரூஉ மிரவல ரதுவே;
8 வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
9 யரிவை தோளள வல்லதை
க0 நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கடலாற்கொள்ளப்படாது; அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற்கொள்ளார்; வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினது நாடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று, அம்மூவர்பாலினுமவர்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நுமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோண்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றுசொல்ல வொன்றுடைமையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெரிய செருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய்; இதற்குக்காரணமென்னோ. - (எ - று.)

ஏத்தினர்தரூஉமென்றது, பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள், யாரொருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென, அம்மூவரும் ஏத்தினர்தரூஉமென்று உரைப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளல்லதை, நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடையையாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

(கஉங.) நாட்கள் ளுண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்
2 யார்க்கு மெளிதே தேரீ தல்லே;
3 தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
4 மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
௫ பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
6 பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ-ள்.) நாட்காலையே மதுவையுண்டு நாளோலக்கத்து மகிழ்ச்சியை மகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்கு மலையன் மது வுண்ணாது மகிழ்ந்து வழங்கிய பொற்படைக்குதிரையால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயின்றுபொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினது துளியினும் பல. (எ-று.)

இதன்கருத்து: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றுங் கூறியவாறு. (கஉ௩)

(கஉ௪) நாளன்று போகிப் புள்ளிடைத் தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
(௫) பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ-ள்.) நல்லநாளன்றாகப்போகிப், புள்நிமித்தம், இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக், கூறுபாடன்றாக, முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லினும், வறிதாக, மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட்ட ஓசைமிக்கு ஒலிக்கும் அருவியையுடைய பெருமைபொருந்திய மலையனாகிய வேளைப்பாடியவர்கள். (எ-று.)

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுரைப்பாருமுளர். (கஉ௪)

(கஉ௫.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பரூஉக்கண் மண்டையொ டூழ்மாறு பெயர
உண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே,
(௫) நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த வல்லாள!
நின்மகிழ் இருக்கையே!
உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு

8 நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண் ணுநறவே
9 குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்
10 கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கூறும்மே
11 வெலீஇயோ னிவனென
12 கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
13 விரைந்துவந்து சமந்தாங்கிய
14 வல்வேன் மலைய னல்ல னாயின்

கரு னல்லமர்கடத்த லெளிதுமன் னமக்கெனத்
தோற்றோன் றானு நிற்கூ றும்மே:
தொலைஇயோ னிவனென
வொருநீ யாயினை பெரும! பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
உ0 திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே!

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்றுப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

(இ-ள்.) பருத்திநூற்கும் பெண்டாட்டியது நூற்ற பஞ்சுபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமமைந்த கொழுவிய தடியின் பெரிய ஊட விடத்தையுடைய கள்ளார்ந்த மண்டையோடே முறைமுறை யாக நின்றற்கொண்ற மாறுபட உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ! நின்னைக்காணப் பெற்றேன்; பகைவ ரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய்! நினது மகிழ்ச்சியை யுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலிபகடு பின் வைக்கோலைத்தின்றாற்போல, நினது தாளாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண் ணுங்கள்ளு, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மேலேபோதும்யானைப்பட எதிர்நின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிவனென நின்னையே மகிழ்ந்துசொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக் கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து, போரைத்தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலைய னல்லனாயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம் மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நின்னையே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனாயினாய், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேஎயொப்பாய், நின்னைக் காப்பாதவும் பணியாகவும் பெற்றோர்க்கு. (எ-று.)

பனுவலன்னவெனவும் இவையும். நிலங்கவர்பென்பது, கவரவென்த் திரிக் கப்பட்டது; எமது நிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அமிழ்தின்றாகுகென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்கு மென்பதற்கு முடிபாயின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்தின் றமையின், பன்மையொருமை மயக்கமாயின்று. மன் - கழிவின்கண்வந்

தது.

பெரும், சேஎய், வென்றோனும்; வெலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்கூறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலின், நின்மகிழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிநின்றுங்கு நீ உண்ணுநறவு நல்ல அமிழ்தமென மாறிக்கூட்டுக. —

---

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனே; வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

'நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை' என்பதற்கு எரியால் பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயங்கு கொழுங்குறையெனினுமமையும்; பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய உடலிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (கஉரு)

(கஉசு.) ஒன்னார் யானை யோடைப் பொன்கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீர்
ஓடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக!
(ரு) வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே
நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்குல்
துயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந!
தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய!
(க0) நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்
புலனழுக் கற்ற அந்தணா ளன்
இரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்
பரந்திசை நிற்கப் பாடினன் அதற்கொண்டு,
சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
(கரு) பொலந்தரு நாவா யோட்டிய அவ்வழிப்
பிறகலஞ் செல்கலா தனைய மத்தை —
இன்மை துரப்ப இசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
றரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
(உ0) அண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய
அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்றும்
நண்ணாத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை.

மலையமான்றிருமுடிக்காரியை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொன்னைக்கொண்டு பாணரது தலை பொலியும்படி செய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபிலுள்ளாய்! நின்னைக்கற்றறியேமாயினும் [illegible]

[illegible] வண்ணடைதப் புக
ழைச்சொல்லுவேமாயின், இப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற
செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

* ஓட்டுவழியென்றும் பாடம்.

ஆருவினையுமுடைய முன்னோர்க்குவேந்தே! அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின்
சுற்றத்துடனேபெருக நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண்
மாசற்ற அந்தணனாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு
இடனில்லையாகப் பரந்த புகழ்நிற்பப்பாடினன்; அதனைக்கொண்டு சினமிக்க
சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய
அவ்விடத்து வேறுபிற மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும்,
எமது மிடிதீர்க்க, நின்புகழ்சொல்லவந்து, நினது வண்மையிலே சில சொல்லத்
தொடுத்தனம், யாங்கள்; முட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பைப்பற்றியும் இடி
யேறுபோல முரசு இரங்கொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரச
போர்க்களத்தின்கட்பட்ட பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிதறவெட்டிப் பெரிதும் பொரு
ந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடை
யோய்.

உரவோன்மருக, பெரும, நாடுகிழவோய், நின்வயிற்பிறக்குவமாயின், அந்
தணன் இனையோம்பொலிய இன்சொல்நிற்பப்பாடினன்; அதற்கொண்டு பிறர்களம்
செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதீர்த்தல்வல் இறைஞ்சவந்து நின்வண்மையிற்
சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க
வெனினுமமையும். வண்மையிற்றொடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைப்
புண்டனமென்னினுமமையும்.

(கஉசு)

(கஉஎ.) *களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சிறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாணருய்த் தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ஈகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்

பிறர்க்கீ வின்றித் தமவயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.
ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக் கொண்டுபோம் இனிய பாட்டைவல்ல பாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டுபோனாரா, களிறுகள் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடேதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்த

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல்வரைப்பழித்தது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூ - ம் சூத்திரவுரை].

கரிய மங்கலியசூத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; நுகர்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுண்டயி அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை யொவ்வாது.—(எ - று.)

என்றதன் கருத்து: செல்வர்நகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோலத் திருப்பினும், ஆய்கோயில் வறிதெனினும், அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்நகர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉ௮.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
2 இரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்
3 பாடின் றெண்கண் கனிசெத் தடிப்பின்,
4 அன்னச் சேவன் மாறெழுந் தாலும்
5 கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்
6 ஆடுமகள் குறுகி னல்லது,
7 பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊர்ப்பொதுவின்கண், பலவினது, பெரிய கோட்டின்கண்வாழும் மந்தி, பரிசிலர் தூக்கிவைக்கப்பட்ட, பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது இசைவிளிய, தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும், தலைவிடப்பட்ட, வீரவளையுடைய ஆயது, முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடுஞ்செல்லுமகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசரணுகுதலரிது.—(எ - று.)

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉ௮)

(கஉ௯.) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
2 வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
3 [illegible]

4 தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவற்கு
5 ஆஅ யண்டிரன் போரன்னை ...
6 இரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
7 வான மீன்பல பூப்பி னானு
8 தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
9 பெருவெள் ளென்னிற் பிழையா தன்னே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

130: 13.8.51

(இ - ள்.) குறிய இறப்பையுடைய சிறியமனையின்கட் குறமக்கள் வளைந்த முன்றிற்குழாயின்கண், வார்த்திருந்தமுதிர்ந்த மதுவையுண்டு களித்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசுனையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யுந்தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட யானைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமீனையும்பூக்குமாயின், அமையாது, ஒரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மைமைச்செய்யுமாயின், அம்மீன்றொகை அதனுக்குத் தப்பாது. (எ - று.)

யானையிற்பிணையாதென இயையும். மன் - அசை. (கஉக)

(கநo.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணாஅய் நின்னாட்
2 டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ
3 நின்னு நின்மலையும் பாடி வருநர்க்
4 கின்முகங் கரவாது வந்துநீ யளித்த
5 வண்ண லியானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
6 குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
7 தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணையுடைய ஆயே, நினதுநாட்டின்கண் இளையபிடி, ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? — நின்னையும், நின்மலையையும், பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஓட்டப்பட்டநாளில், அவர் புறக்கொடுத்தலால், தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகடப்பட்ட வேலினும்பல. (எ - று.)

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து: படைக்கலமில்லாதாரை எதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார், முன்னேக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்பாருமுளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கநo)

(கநக.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
2 வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்

3 துனைமவாடின மகாலமலா !
4 களிறுமிகு ஈட்டயவிக்கின் பெற காடே.

5	திணையும் துறையும் அவை. அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். முகிலினம் சென்றுறங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சாந்தினைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது கை.

132, 133

மலையைப்பாடினவோ? களிறுகளை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு.— (எ - று.)

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும், அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

இதற்கு அண்டிரனென்பதும் ஓர்பெயர். (௧௩௧)

(௧௩௨.) முன்னுள் ளுவோனைப் பின்னுள் ளினேனே
ஆழ்கவென் னுள்ளம் போழ்கவென் னாவே!
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே!
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி
குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமயந்
தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற்
பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேனாயான்; அவ்வாறு நினைத்த குற்றத்தால் என துள்ளம் அமிழ்ந்துபோவதாக; அவனையன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்த நாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக் கூறக்கேட்ட எனது செவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுல்லையும் மேய்ந்த கவரிமா குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையின் நீரை நுகர்ந்து, அதன் பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்ந்த நிழலின்கண் தனது பிணையுடனே தங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தையுடைய உலகம் கீழ்மேலாகிக் கெடும்.—(எ - று.)

*'முன்னுள்ளுவோனைப் பின்னுள்ளினேன்' என உள்ளம் ஆழ்தற்குக் காரணங் கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியென

வும், ஏனையவற்றிற்கும், காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்குண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகு பிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன் னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் அழிக; எனதுநாப் போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமமையும். ௨ (கஙஉ)

(கஙங.) மெல்லியல் விறலி நல்லிசை செவியிற்
௨ கேட்பி னல்லது காண்பறி யலவே;

---

* 'இமயத்திற்கு ஒருதாழாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறரினை யைக்கேட்ட செவி தூர்க; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் அழிக; நினைத்துப் பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்மொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம்

3 காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
4 விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
(5) கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி
6 மாரி யன்ன வண்மைத்
7 தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

7 திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறலி; நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் 2 கேட்பினல்லது, அவன்வடிவைக் காண்டறியாய்; காண்டலை விரும்பினையாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலை வரையிடத்துக் காற்றுவந் தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாக நடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக் காணச்செல்வாயாக.—(எ - று.)

'விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற் றடிக்க' என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. இதனாற் பயன்: பிறிதொன்றால் இடையூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதலின், விறலியை அம்மாரியைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாறும், யாழினென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

Pure Virtue (134).

'What's done in this world shall in other worlds
Avail,'—men say who virtue make a thing of merchandise;—
Ay's generous soul follows the course marked out
by all the ancient great and good.

[*i.e.*—The mercenary spirit that expects just so much bliss in *Svarga* as virtuous deeds have purchased, was not in King Ay. His virtue was founded on time-sanctioned rules and precedents. In Kurral, Ch. XIV., this is Orukkan. For the 'merchandise' compare Pope's Nāladiyār, Int. to Ch. XI., p. 66.]

ஏற்குநவுமென்றுகருதிப் வாணிகன் ஆயல்லன்; ...வறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத, அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—(எ - று.)

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறியென்க்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. (கஙௌ)

(கஙரு.) கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை
XXY 2 பழவிறற் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்

3 தட்வரல் மகாணட தலைமலை லைா துகளை
4 வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்
ரு பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
6 விரிவில் பனுவல் புலம்பெயர்த் திசைப்பப்

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்
ஒல்கலுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பினின் னல்லிசை யுள்ளி
௧0 வந்தனெ னெந்தை யானே யென்றும்
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
களிறு மன்றே மாவு மன்றே
௧௫ ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்றற் றேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்
௨0 காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டார்
உறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) புலிவழங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுநடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையையுடைய நினது நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான்; எக்காலும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையையுடைய நாடனே, மாவேளாகிய ஆயே, யாம்வேண்டியது யானையுமன்று; குதிரையுமன்று; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று;

பாணரும் புலவரும் கூத்தர் முதலாயினருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத் தன்மைத்தாய, நின்னுடைய வூர்களாட்கள்; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண்டியமாத்திரையே; பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியுடையுடையோராவரும் ஒப்பப்புகழும் காட்சியுடையாய். (எ - று.)

காவிழைவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயின்வேண்டியன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டியே அளவே; நின்னூழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக; அல்லதூஉம்,

130. Uy.

யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினார் தமதெனத்தொடுக் குவராயினென்ன இயைத்துரைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு பெயருமாம். இனித் தலைமெல்லொதுக்கினெனவும், வடிநவில்பனுவலெனவும், ஒளிறுகலைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுளர். வடிநவில் பனுவல் புலம் பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்ந்துவாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுளர். (௧௩௫)

(௧௩௬.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
இழைவலந்த பஃறுன்னத்
திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
லீர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
(௫) பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ
வுண்ணாமையி னூன்வாடித்
தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு
பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
௧௦ அன்னதன்மையு மறிந்தீயார்
நின்னதுதாவென நிலைதளர
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
௧௫ ஆஅங், கெனைப்பகையு மறியுநனா
யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்
சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
யிவண்வந்த பெருநசையேம்
௨௦ எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென
வனைத்துரைத்தனன் யானாக
நினக்கொத்தது நீநாடி
[illegible]

24 [illegible]

25 தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை

26 நுண்பல் மணலிலு மேத்தி

27 யுண்குவம் பெரும நீ கல்கிய வளனே

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* அறையூர் அரிசில்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பத்தரின் புறத்தையொப்ப இழைகுழைந்த பல தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புள்ளிகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதே கிடக்கின்ற சிறிய ஈரொடு தங்குதல் மிக்க பேனாகிய பகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளித்த நீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது உலகத்துத் தோன்றிய பசிநோய் வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனது இல்லைமையும் அறியாராய் இன்னைப்பொருளைத் தாவென்றுசொல்லி எம்முடைய நிலைகள் தளரும்படி மாங்கனிசெறிந்த குளிர்ந்த பொழிலிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குடுமி [illegible] பார்ப்பவர் தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? இவ்வனைத்துப் பகையும் அறிவான் ஆயேயென்றுகருதி [illegible] மிகவும் நினது பெயரை வாழ்த்தி நின்னுடைய புகழை நச்சி [illegible] காத்திற்கண் தோன்றியே இவ்விடத்து வந்த பெரிய சுற்றத்தையுடையேம்; இந்நிலைமை வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுவோராவாரெனவும் எம்மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நினக்குப் பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக; காட்டாறும், குளிர்ந்த நீரோடும் வாய்த்தலைகளையுடைய துறையூரின்கண் துறைமுன்னர் துன்னிய மணலினும் பல நாள் வாழ்கவென வாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நினது செல்வத்தை - எ - று.

(க.) பெரும, நீ செல்வத்தை அல்கலும் வாழ்த்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நாடிப் பரிசில் நல்கினை விடுமதியெனக் கூட்டுக.

'ஆவென' என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லியென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர் யாம் வறுமையுற்றுக் கருத்தழிவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப' என்பதற்குப் பிறர்க்குக் கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்பட்டின் [illegible] தமக்கேயென்று போவாரெனவுமுரைப்பாருமுளர். 'சிவந்தற' வென்பதற்கு இரக்குமுற்றவெளிமையையும். 'பேற்றுப்பகையென' வென்பதற்கு [illegible], ஆற்றலைப்பகையுமென்பாரும். 'ஆங்கும்' அசைநிலை. 'நின் தெண்ணீர்மல்கி' யெனவும், 'வாராப்பெயரொத்தி' யெனவும் பாடம். (௧௩௬)

(௧௩௭.) இரங்கு முரசின் இனஞ்சால் யானை
2 முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
3 இன்னு மோர்யான் அவாவறி யேனே
4 நீயே, முன்யான் அறியு மோனே துவன்றிய
5 கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
6 கழைக்கரும்பின் ஒலிக்குந்து
7 கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினும்
8 கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
9 கருங்கால் வேங்கை மலரின் நாளும்

௧0] பொன்னன்ன விசுமகது
11 மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
12 செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந

XVII. 13 சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க னாடனை
14 நீவா ழியநின் றந்தை
கரு) தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னோரே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒருசிறைப்பெரியனார் பாடியது.

(இ-ள்.) ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யாரொருவனே பாடும்வரலையறியேன்; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியு மவன்; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளையுங்கரிய மலர்பூக்கும் கரியதாளையுடைய வேங்கை மலரின் நாடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்த மணிபோலும்நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையகாட்டையுடையாய்! நீவாழ்வாயாக; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க. (எ - று.)

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்குக்காயினுமென்றாலும் கோடைக்கணாயினுமென்றாலுமுரைக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன. தன்புலமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கஙஎ)

(கஙஅ.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
XVIII. 2 மானினங் கலித்த மலைபின் னொழிய
3 மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
4 உள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சிறியாழ்ச்
கரு) சிதா அருடுக்கை முதா அரிப் பாண
6 நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிறை
7 மாறி வாராவென மொழியலன் மாதோ;
8 ஒளியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
9 கிளிமரீஇய வியன்புனத்து
க0) மரனணி பெருங்குர லனையன் ஆதலின்
11 நின்னை வருதலறிந்தனர் யாரே?

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மான்றிரள்மிக்க மலை பின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி மீண்டுவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின், பெரிய எண்ணத்தையுடையை; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்கு

வாவென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய, அகன்ற, புனத்தின்கண், மரப்பொதும்பின்கணிருந்த பெரிய கனியை யொப்பனாதலின், நீ அவன்பாற் பரிசில்பெற்றுவருதற்கண் நின்னைப் பழையபாண னென்று அறிவார்யார்.—(எ - று.)

'நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்' என்பதற்குக்கருத்து: நின்னை அறிவாரும் அறியாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை வென்றான். 'மரனணிபெருங்குரலனையன்', என்றது, கிளியீவோய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (கருஅ)

(கஙகூ.) சுவலழுந்தப் பலகாய
சில்லோதிப் பல்லிளைஞருமே
யடிவருந்த நெடிதேறிய
கொடிமருங்குல் விறலியருமே
(ரு) வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவல்;
ஓடாப்பூட்கை யுரவோர் மருக!
உயர்சிமைய வுழாஅ நாஞ்சிற் பொருந!
மாயா வுள்ளமொடு பரிசி றுன்னிக்
(க0) கனிபதம் பார்க்குங் காலையன்றே;
ஈதலானான் வேந்தே வேந்தற்குச்
சாதலஞ்சாய் நீயே யாயிடை
யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநாள்
அருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
(கரு) வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தோள் வடுப்படப் பலமுட்டுக்களையுங் காவிய சிலவாகிய மயிரையுடைய பல இளையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினையுடைய விறலியரும் என் இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்ச்சொல்லேன்; மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்கு வேந்தே, மறவாத நினைவுடனே பரிசிற்குவந்து பொருந்திப் பின்புநின்று நின் மனநெகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்ற நிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன் [illegible]

பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருகால் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுடையளதாம், எனது பழித்துவப்புத்தையுடைய சுற்றம்.—(எ - று.)

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்து விடுவாயாகவென்பது கருத்து.()

140. 141.

(கசo.) தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
(ரு) அரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
இருங்கட றுவளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களி றுநல்கி யோனே யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு முளதுகொல்
கo) போற்றா ரம்ம பெரியோர் தங்கடனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.
அவனை †அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சின் மலைக்குவேந்தன் அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எம்முடைமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய காடுசூழ்ந்த மலைபோல்வதோர் பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலான், ஒருவற்கு ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொடையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல். (எ - று.)

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (கசo)

(கசக.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
(ரு) யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே யென்னா

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் [illegible] - ம் சூத்திரவுரை].

† ஔவையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

—141. 142

க0) *உடாஅ போரா ஆகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த எங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினும் ஈத லன்றே
மறுமை நோக்கின்றோ அன்றே
கரு) பிறர் வறுமை நோக்கின் றவன் கைவண் மையே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை ; புலவராற்றுப்படையுமாம்.
வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) 'பாணன்சூடிய ஒட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனே விளங்கக் கடியகுதிரையைப்பூட்டிய நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறுவீர்கள் இருந்தீர் ; நீர்யாவிர் பாணரோ' என எம்மைக் கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கசிலையுமுடைய இரவலனே ; வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நின்னினும் வறியேம் ; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம் ; எக்காலும் உடாவும் போராவுமாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையுமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றோவெனின், அன்று ; பிறரது மிடிமையைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—(எ - று.)

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று ; பிறர்வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னினும்புல்லியேமன்' என்பது, 'பண்டுகாமேமன்' என்பதுபோலநின்றது. ஒழிந்த மன் - அசைநிலை.

(கசக)

(கசஉ.) அறுகுளத் துகுத்தும் அகல்வயற் பொழிந்தும்
உறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்கால் பேகன்
(ரு) கொடைமடம் படுத லல்லது
படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வற்றியகுளத்தின்கண்ணே பெய்தும், அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தும், இவ்வாறு குறித்தும், விளைநிலத்தும் பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைத்

* "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, அருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னாடன் பேகனும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி அ௪ - அ௭].

— † உதிரத்தலாதென்றும் பாடம்.

143. Pegan. (3)

தும், எவ்விடத்தும் வரையாதமாரியினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்தபோரின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—(எ - று.)

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசங.) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவகையர் சாரற்
புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போர்க் (௫)
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக
யார்கொ லளியள் தானே நெருநற்
சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தென
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி
நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூ ராங்கண் (க0)
வாயிற் றோன்றி வாழ்த்தி நின்ற
நின்னும் நின்மலையும் பாட வின்னாது
இகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்
முலையக நனைப்ப விம்மிக்
குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே. (க௫)

திணை - பெருந்திணை; துறை - குறுங்கலி; [illegible]

அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) மலையை மழைவந்து சூழ்கவென்று மிக்க பலியைத் தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான், அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலே போவதாக வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப் போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்து மாறிய உவகையராய் மிக்க சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுங்காட், சினத்தினாற் செய்யும் போரையும் கைவன்மையாற் கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விரைந்த குதிரையையுடைய பேக! அவ்வருளத்தக்காள் யாரோதான்? நெருநற்று சுரத்தின்கண்ணே கடந்து வருந்திய எனது சுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்த மலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற் கண்ணே வந்து தோன்றி வாழ்த்தி நின்று நின்னையும் நின்மலையையும் பாட, அப்பொழுது இன்னாதாகச் சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல் மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தை நனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கி ஒலிப்பதுபோல அழுதாள், மிகவும்.—(எ - று.)

மழைவேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப் பேணிய குறவராகிய மாக்களென்க.

143. 144: 6+ Pegan. (4)

மாக்கள் புனத்தினை அயிலுநாடு பேக, என்னெனக்கல்பரித்தேறு வாயிற்றோன்றி வரீஇத்தினின்று நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல். இனைவதுபோல் அழுதாள்; அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தகுமென வினை முடிக்க.

இது, இன்மலையிற்குறவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது பெற்றுத் தாம்வேண்டுமளவு தருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்பம் நுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் பயன்தோன்றநின்றது. மழைமிகப்பெய்தலை யென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேகனாற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனொடுகூட்டலுறுவார், அருள்பண்ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறினமையின், குறுங்கலியுமாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசங)

(கசச.) அருளா யாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
கார்எதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனறு நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
(ரு) கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணகம் நனைப்ப
வினைத லானா ளாக இளையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
(கo) யாமவன் கிளைஞரே மல்லேம் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வரூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேகன்
ஒல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவள்காரணமாகப் *பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) அருள்பண்ணுவாயாதல் கொடிது; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சீறிய யாழை இரங்கப்பண்ணுகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசபண்ணி நினது மழையைப்பெற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போன்ற பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடையறாத துளிகள் பூணையுடைய மார்பைநனைப்ப வருந்துதல் அமையாளாக, இளையோய், கிளைமையை யுடையையோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு என யாங்கள் தன்னை வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவள் காந்தள்மொட்டைப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீரைத்துடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்பொழுது எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

* வன்பரணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

144. 145. Pegan. (5)

மென்று பலரும் சொல்லுவரென்றுகூறினன்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண். (எ - று.)

இளையையோவென ஓகாரமும், என்றெனவொருசொல்லும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, இனைதலானாக, யாம் தற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர் துடைத்துப் பேகன் ஒருத்தியை நயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருஉமென்பவென்றாள்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரை தோன்றநின்றது. இனி, யாம் தற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைஞரேமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்சென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோளும் ஆயத்தாரும் உறும் துன்புறவுரைத்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவளை இழித்துக்கூறியவாறு.

(கசரு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக!
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே;
(ரு) களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம்புரிந் துறைநர் நடுங்கப் பண்ணி,
அறஞ்செய் தீமோ அருள்வெய் யோயென,
இஃதியாம் இரந்த பரிசில்; அஃதிருளின்
இனமணி நெடுந்தேர் ஏறி
(கo) இன்னாது உறைவி அரும்படர் களைமே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவள்காரணமாக அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால் நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாம்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்ட யானையையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால் தலையசைத்துக்கொண்டாடும்படி வாசித்து அறத்தைச்செய்வாயாக அருளைவிரும்புவோயென இது நின்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றை இரவின்கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேரையேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னாதாக உறைகின்றவள் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகியநோயைத் தீர்ப்பாயாக.—(எ - று.)

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்கின்றது. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்து: 'இவ்வாறு ஒருகாரணமுமின்றியும் அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னால்வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென் பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுமிது: அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால் அருள்பெருமையின் இன் னுதுறைவி அரும்படரை நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பதூஉம் பாடம். (கசரு)

(கசசு.) அன்னவாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
2 அவைபெறல் வேண்டேம் அடுபோர்ப் பேக!
3 சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல
4 நன்னாடு பாட என்னை நயந்து
(ரு) பரிசில் நல்குவை யாயிற் குரிசினீ
6 நல்கா மையின் நைவரச் சாஅய்
7 அருந்துய ருழக்குநின் திருந்திழை யரிவை
8 கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
9 ஒலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்
கo) தண்கமழ் கோதை புனைய
11 வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாக; நின்னால்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலைவிரும்பேம்; கொல்லும்போரையுடைய பேக சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வலித்தமைந்த வலியநிலமாகிய நல்ல மலை நாட்டைப்பாட, என்னைக்காதலித்துப் பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு ளாமையாற் கண்டார்இரங்க மெலிந்து பொறுத்தற்கரிய துயரத்தால்வருந்தும் உண்ணாது திருந்திய அணியையுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினதுபீலியைக் கால்களைக் குவித்தாற்போன்று தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை யைக் கொளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வலிய செலவை யுடைய உயர்ந்ததேரை நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக. (எ - று.)

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடு மையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாறும். (கசசு)

(கசஎ.) கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
147 CXLVII. 2 சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைத்

[illegible]
நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டுறையும்

* கன்முழைமருவியென்றும் பாடம்.

அரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரி
னதுமன் னெம் பரிசி லாவியர் கோவே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள். கன்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரிற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமியனாகக்கேட்டு வெருவுற்ற ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிரை ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விமலர்நெருங்கும் பரிசு இன்று வருவையாயின் அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே! (எ - று.)

உறை - துளி; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியினோசையை. மன் - அசை.
சிறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்கஞலும்படி அவள்பால் என்றேமெய்வரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்யுகுதலோடு பேணுதலைத்துறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்

தது, புதுமலர்களுலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுளர். (கசஎ)

(கசஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னோன்றா ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின் முட்டறுப்பப்
(௫) பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்தல்
எய்யா தாகின் றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை.
*கண்டீரக்கோப் †பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த மலையையுடைய நள்ளி; நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியான் நச்சப்படும் செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டுவந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளித்துவிடுதலாற் பிறர்க்கியும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவிரு

* கண்டிரக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† பெருநற்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி, அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாத தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்வியநா.—(எ - று.)

பொய்கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் சிறுசெந்நா வென்றார்; அருவியவென்றது, விகாரம்.

கள்ளி, நீ பரிசில்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்னைசவன்னேத்திமன் னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல், எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னசை வனன், ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரைப் பினுமமையும். (கசஅ)

(கசகூ.) நள்ளி வாழியோ, நள்ளி நள்ளென்
2 மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
3 கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
4 வரவெமர் மறந்தனர் அது நீ
௫ புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நள்ளி, வாழ்வாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலைப்பொழு தின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வர லாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியிலுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது நீ கொடுத்த ஓம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—(எ - று.)

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான் யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகு பெயரான். வரவெமர் மறந்தனரென்புழி உம்மை தொக்கது. (கசகூ)

(கருமு.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிறகன்ன
2 பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்
3 தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
4 னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி
௫ மானகணக் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்
6 வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்
7 செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்
8 றொழுதனனின் முதவே னாகவிற் றிரீஇ
9 யிழுதி னன்ன வானினக் கொழுங்குறை

கO கானதர் | மயங்கிய | விளையர் | வல்லே
11 தேர்மவக் | கெய்தா | வளைவ | யொர்ப்பெனத்
12 தாள்ஞெலி | தியின் | விரைவினன் | சுட்டுநின்

* கைலாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ் வழியுமென்பது.

விருந்தே ரொக்கலொடு இன்மெனத் தருதலின்
அமிழ்தின் மிசைந்து வாய்ப்புரீஇ நீங்கிக்
கரு) கன்மா ரொலிய கதழ்தண் சாரற்
*கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா லருங்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டு நாட்டேமென
உ0) மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழாரம்
மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டீத்தனன்
எந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் பேருஞ் சொல்லான்
பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே
உரு) இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
அம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்
பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்
†நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கூதிர்க்காலத்துப், பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துனியாகிய சிதாரையுடையேனைப், பலவடியையப் பொருந்தி, தன்னுடைய பசியுடனே வேற்று நாட்டின்கட்சென்ற என்னுடைய செலவாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து, மானினது நிணத்தைக் கொழித்த குருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும், ஏந்திய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடையனாகிய ஓர்வரிய வில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி, செய்யிற்போன்ற வெள்ளியபனைத்தலையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியின்கண் எழிமுயன்றெப்போமென இளையர்தாம், விரைவுவந்து பொருந்துவதற்குமுன்னே, கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்து சுட்டு, தனது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்று தருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்தம்போலத் தின்று சுவையின்ற பசிதீர்த்ததாக, கல்லாரச்செறிவையுடைய கரிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும்வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரைவுவந்து, பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டிடத்தின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்தவடங்களையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்திச்

* கன்முழையருவியென்றும் பாடம்.

† “கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காரம், முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்” என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி. ௧0௪ - ௧0௭].

செறித்த முன்கையை வளைத்த கடகத்தையுடைய தந்தனன்; நம்முடையவூரது எல்லையோ வென்றுகேட்ப சுரமும் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற் றிலன்; அவனும் பெயரும் பிறர்பிறர் வழியிற்கேட்டே னொல்லைக்கேட்டே யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபெருமையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக்காக்கும், அழகிய வெளிய பக்கமலையிலுள்ள மின்னினாற் போன்ற வெளியவிறைவ்தையுடைய இனியவிலையுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—(எ - று.)

[பலவுமுதற்பொருக்கித் தொழுதனனெனவும், மலைநாடுகும் நள்ளியெனவு மியையும். அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிக்கேட்டெனெனக் கூட்டுக.]

நீல்கி - நீங்க. (கடுo)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுநருவப்ப
விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
(ரு) பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்டீ ரக்கோ னாகலி னன்று
முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயும்
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப்
(கo) பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னாடுமழை
யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுநும்
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டீரக்கோவும் *இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார், இளங்கண்டீரக்கோவைப் புல்லி, இளவிச்சிக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்னைப் புல்லீராயினிரென, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) முன்பெயும் முன்பெயும், பாடுவார்விரும்ப விசும்பிற்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்மனையர் சேட்புலத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் கர்த்தினே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையுடைய கண்டீரக்கோனாகலானே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைந்தேன் யான்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுள்ளானாதலின்றியும் நீ-

புயற்குழுவுதற்குப் பொருந்துமாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவோர்க்கு அடைத்த தேவ்காரணமாக, இயக்குமுகில் தெய்வமமைந்த அனைமலைக்கண்ணே சொரியும் தமதுயின்னாளும் பெயர்த்தலையைப் பாடுதலைக்கிறோர், எம்முன்னோர்; ஆதலான், முயல்கிற்றிலேன். (எ - மு.)

* இவைவிச்சிக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தரத்தே கொடுத்தல் போந்தது. 'இழலன்' என்பது, 'எவலிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது போலப் பன்மைசுட்டிநின்றது. 'நன்னன்மருகன்றியும்' என்றதற்கு 'பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வன்னை' என்

நமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர். பதமென்றது, பரிசில். மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கருக)

(கருஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி

CLII. — 2 பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்

3 புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்

4 கேழற் பன்றி வீழ வயலது

(ரு) ஆழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்

6 வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்

7 புகழ்சால் சிறப்பி னம்பு மிகத் திளைக்குங்

8 கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்

9 விலைவன் போலான் வெறுக்கை நன் குடையன்

க0) ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்

11 சாரலருவிப் பயமலைக் கிழவன்

12 ஓரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ?

13 பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நீரும்

14 மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்;

கரு) கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்;

16 எல்லரி தொடுமி னாகுளி தொடுமின்;

17 பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்;

18 மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமினென்

19 றிறைவ னாகலிற் சொல்லுபு குறுகி

உ0) மூவேழ் துறையு முறையுளிக் கழிப்பிக்

21 கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது

22 தன்பெய ராகலி னாணி மற்றியாம்

23 நாட்டிட னாட்டிடன் வருதும் ஈங்கோர்

24 வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென

உரு) வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்

26 றானுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ

27 டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்

28 தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்

29 பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்

௩0) சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

The Bowman.

31 பேரிருங் கொல்லிப் பொருந !

32 ஓம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

வல்வில்ஓரியை வன்பரணர் பாடியது.

(இ-ள்.) யானையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் துளைபொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய கலையையுடைய புள்ளிமான்கலையையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்கிடக்கின்ற உடும்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு எய்தொழிலிலேமிகச் சென்றுவருதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான்! கொலைவன் மற்றிவன், விலை எனவர்க்குக் கொன்றுகைமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனுமிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பிரந்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே, அருவியையுடைய பயன்பமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லனோதான்? அவனாகத்தகும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழாவின்கண்ணே மார்ச்சனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணைநிறுத்துமின்; தன் இறக்கப்பட்ட தாம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; எல்லரிய விசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; மதம்பிறப் புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்றுசொல்லி அனுமித் தலைவனுதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வளர்த்தை தன்பெயராதலைக் காணிப் பின்னை யாங்கள் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றிருப்போம்; இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போரென யாம்விரும்பிக் கூறவும் அதற்கு நாணினனாய் வேட்டையின்கண் தானெய்த மானினது நிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கினாற்போன்ற தேறலைத்தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொன்னைப் பலமணித்திரளுடனேகலந்து, இதனைக் கொள்மினெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழவையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பரதகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன். (எ-று.)

புழலென்றது, ஆகுபெயரால் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றுயிரென்றது, ஆகுபெயரால் களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடுவல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுநினைவிற்று. நீருமென்றது, சுற்றத்தை. முழவேழ்தலையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்

... ... பட்டறுறை
ஸ்ய; அவிநீ இருபத்தொருசாம்பற்றொடுக்கப்படும். பெரிய யாழெனினுமமையும். தம்பியென்றது, தம்மேனைக்குழைறதின்றது.

கொல்லிப்பொருநன் விறல்வெய்யோன், கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலின் நாணி வேட்டுமொழியும் விடானுய் நல்லியோனைக் கூட்டுக. (கருஉ)

(கருங) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளும்
இழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ரானா வாஅ யண்டிரன்
(ரு) மாரி வண்கொடை காணிய நன்று
சென்றது மன்னெங் கண்ணுள் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
(க0) பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாட்டு மறந்தே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) முகில்சூழ்ந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண் கலையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன் னாற்செய்த அணியினையும் வலியமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல் லும்போர் அமையாத ஆஅய் அண்டிரனது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண் டற்கு மிகவுஞ்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த நீரின்கட்பூவாத, மணிமிடைந்த, குவளைப்பூவை வெள்ளிநாரால்தொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன ராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்களொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயி னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—(எ - று.)

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன, நின்றுசிறக்கின்ற உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கமையென்பதும் பொருளே

சகால முடிவுபெறாதது. கண்ணுளக்கடம்பெனவின்றதுழி, அம் - அல்வழிச்சாரியை. மன் - அசைநிலை.

ஒரிவண்கோடைகாணிய கண்ணுளக்கடம்புசென்றது; சென்றபின்னை அக்கடம்பாயினோர் தமதுபாடலமர்ந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினர்; அதற்குக்காரணம் பரியாரகன்மாறுகொள்ளக்கூட்டி விளைமுடிவுசெய்க.

(நன்பூனைவற பாட்டுமோதவாருமனர்.) (கஙிக)

(கஙிச.) திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்
அறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குந்
சின்னீர் வினைவர் மாந்த ரதுபோல்
சீரசான் மையராகவும் புனைதப்
(இ) வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

154.

6 யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னேனா!
7 தற்றக னொதலி னுள்ளிவந் தனனே
8 ஈயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
9 நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போர்
௧0 எறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
11 தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
12 தண்பல விழிதரு மருவியின்
13 கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.
கொண்கானங்கிழானை மோசிகீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) 1 இரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோயினு 2 அறிவாரைக்காணின், நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் 3 சிறியநீரைக்கேட்பர்; உ... த்தமக்கள்; அதுபோல 4 வேந்தரிடத்தாராகவும், குற்றந்தீர்த்து 5 வள்ளியோரையி... த்துச்செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், 6 யானும் பெற்றதனைப் பயனுகக்கொ... ண்டு பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், 7 வ... மையுற்றேனாதலின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன்; 8 எனக்கு ஈயவென்று இரத்த... அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் 9 தரினும் தாராயாயினும் பூசவிடத்து 10 எறியும் படைக்கல... த்துக்குப்புறத்த அடியிடா ஆண்மையையும், நகிலினது 11 தூயவிரியையொப்ப நெ... ங்கி உச்சியினின்றும் 12 பலவாயிழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்க... னத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—(எ - று.)

புரைதபவென்றுபாடமோதிப் புரைதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுநல்கினும், நல்காயாயினும், ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; நின... ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(௧௫...

(௧௫௫.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
2 யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
3 கிளக்கும் பாண! கேளினி நயத்திற்
4 பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
௫ வேர்தரு சுடரின் னெதிர்கொண் டாஅங்
6 கிலம்படு புலவர் மண்டை விளக்குபுகழ்க்
7 கொண்பெருங் கானத்து [illegible]

தண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வணர்ந்த கோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்த மருங்கிலே தழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்று சொல்லும் பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழூரில்

கண், *நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்ற ஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்கும் மண்டை, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானக்கிழானது குளிர்ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின. — (எ - று.)

'ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு' என்புழி, இன் - சாரியை; அது, தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐந்தாம் விகாரத்தால் தொக்கதெனினுமமையும். நயத்திற்கிளக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகலநோக்கினவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து: கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கினவென்றதாகக்கொள்க. (கருரு)

(கருசு.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்றும்
2 இரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கானம் ;
3 நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
4 தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று
(ரு) நிறையருந் தானை வேந்தரைத்
6 திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வன்மையாதல், வலியாதல், நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய மலைகள் ; எக்காலும் இரண்டுநன்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு மலை ; அது, தன்பாற் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு முன்புகடன்கொடுத்தோரால் வளைப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும் ; அதுவன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும் தலைமையையுமுடைத்து. (எ - று.)

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத் தொடுத்துணக்கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும், இரவலர் ஏமது எமதென்று கூறிட்டுண்ணக்கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கருசு)

(கருஎ.) தமர்தற் றப்பின தநோன் றலும் ,
CLVII 2 பிறர்கை யறவு தானா ணுதலும் ,
3 படைப்பழி தாரா மைந்தினை யாகலும் ,
4 வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலும் ,
(ரு) நும்மோர்க்குத் தகுவன வல்ல வெம்மோன்
6 சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
7 கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன்

* "நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரைமிதழ் நெருஞ்சிப்பூ" என்றார் சிந்தாமணியிலம் : கோவிந்தையாரிலம்பகம், ருக - ம் செய்யுள்.

CLVII.
ஏறைக் கோன்.

மழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
௧௦ கட்சி காணாக் கடமா னல்லேறு
மடமா னாகுபிணைப் பயிரழைப்பின்
விடர்முழை யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க னாடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

(இ - ள்.) தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும்; பிறருடையவறுமைக்குத் தான் நாணுதலும்; படைபிடித்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத வலியையுடையனாதலும்; அ[illegible]டைத்தாகிய அவ்வக்களத்தின்கண் மேம்பட்டிருத்தலும்; நம்மால் மதிக்கப்படுந்தலைவர்க்குத் தகுவனவல்ல; எம்முடையதலைவன், வில்லைப் பூணாகவலித்தலான், அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காந்திட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகன்; இயங்குகின்றமுகிலைத் தனது உயரத்தால் தகைக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறுபடுகின்றகாலத்தில், இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக் காணாத காட்டின்கண், மானினது நல்லஏறு மடப்பத்தினையுடைய மானாகிய இளம்பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட் கிடக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் பெரிய மலைநாட்டையுடைய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும். (எ - று.)

'சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும் அமையும். (தலைமயக்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை.) (கடுவ)

(கடுஅ.) முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்,
2 அரசுடன் பொருத அண்ணல் நெடுவரைக்
3 கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
4 பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
(ரு) கொல்லி யாண்ட வல்வில் ஓரியும்;
6 காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
7 மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்;
8 ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
9 கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்
க0 நீர்த்தெழு சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
11 அருந்திறற் கடவு ளாக்கு முயர்சிமைப்
12 பெருங்க னாடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
13 மோசி பாடிய ஆயு மார்வமுற்
14 றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
கடு) தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவண்
உ0 உள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரு
உரு மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ !
விவண் விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண !
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல் ; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள். முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டிப்போதும் பறம்பிற்குவேந்தனாகிய பாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தசிகரங்களையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேகனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மோசியென்னும்புலவனாற்பாடப்பட்ட ஆயும்; ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைந்துவருவாருடையவறுமை மிகவுந்தீரத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய பகைவரைத்துரத்திய நள்ளியும், எனச்சொல்லப்பட்ட எழுவரும் இறந்த

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமான்றிருமுடிக்காரியென்றுங் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கானமஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ்; நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த, னரவக்கினர்

பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரதற் றத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால், விரைந்து இவ்விடத்தே பரிசில்பெறுதலை நினைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணே பொருந்திய மூங்கிலையுடைய பெரும்மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஒவ்வாத ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கண் ஆசைப்பட்டு முள்ளைப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவ, [illegible]லும், விளங்குகின்ற தலைமையினையும், இயற்றப்பட்ட தேரினையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்ட வண்மையுடனே, பகையிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல்.—(எ - று.)

ஆசினியொடுகவினியவென, ஒடு விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு மென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; சப்பலென்பாருமுளர். பாடிவருவாரும் பிறருங்கூடி, இரந்தோரற்றந்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென் றுரைப்பாருமுளர்.

(௧௫௯.) வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
தீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
௫ முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
௧௦ முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்
௧௫ என்றாங் கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல், ஸாவக்கடற் றுனை யதிகனுங் காவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காரம், முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத். துளிமழை

பொழிலும் வண்டிறைஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாடன் நள்ளியு நளிசினை, நறும் போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாட்டு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, ஓரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழு சமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் றாங்கிய வுரனுடை நோன்றாள் .... ஓவியர் பெருமகன்" என்று வள்ளல் எழுவரையும் சிறுபாணாற்றுப்படையிலுங்கூறி யிருத்தல்காண்க [அடி. அசு - கஉஉ].

ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
ஈனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கும்
௨0 ஈத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசியின் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினும்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
௨௫ குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போ கின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பல்லாகவெறுத் துத்தான்பிடித்தகண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடி யிட்டுநடந்து நூலைவிரித்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற் றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே பிணிவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுத லால் உலர்ந்தமுலையிணையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுத லாகவெழுந்த கீரையின்கண் முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத இளையதளிரைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகியவுணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று மாசொடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து என்னுடைய என்னை விரும்பிவேறாமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர் சுடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண் ஐவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுக் கோடைமிகுதலின் ஈன்றலைப் பொருந்தாத தினைக்கு இழுமெனும் அனுகரணவொலியுடனே மின்னும் இடியு முதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப் பசியினால்வருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ மேம் பட்டு ஏந்தியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித்தரும்பரி

விலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற வினையத் தக்க விலையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடைய பொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே! அவ்வின்புறுதற்கென்னேபட அருளுதலை வேண்டுவேன், வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட் பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே! நின்னைப் பாடிய யான். (எ - று.)

குமண, இசைமேந்தோன்றல், பாடியயான், கொல்களிறு பெறினும் தவிர்த்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இரவலர் நெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப, வென்

இன்புறவிடுதியாயிற், குன்றியுங்கொள்வேன் ; அதற்பட அருளல்வேண்டுவலெனக் கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

'வாழு நாளோடு யாண்டுபல வுண்மையின்' என்பதற்கு, இன்பநுகர்ச்சிகழிந்த இளமைகளுடனே மூப்புவந்து துன்பமுற்ற யாண்டுபல்வுண்மையினெனினு மமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுளர். ஆங்கு மென்னும் உம்மை இசைநிறை. (கருகூ)

(கசுo.) உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
அதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசித்தின்று திறங்கிய கசிவுடை யாக்கை
(ரு) அவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் கிளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசில்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்
கo) கேடின் றாகப் பாடுநர்க் கடும்பென
அரிதுபெறு பொலங்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்
கரு) பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்விரைந்
துள்ளந் துரப்ப வந்தனெ னெள்ளுற்
றில்லுணாத் துறத்தலி னில்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்
உo) கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழின்
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்
உரு) வினவ லானா ளாகி நனவின்
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்

27 செல்லாச் | செல்வ | மிகுத்தனை | வல்லே |
— [illegible] விடுத்தல் | வேண்டுவல் | அத்தை | படுதிரை
— [illegible] நீர்சூழ் | நிலவரை | உயர நின் |
— ௩௰) சீர்கெழு | விழுப்புகழ் | ஏத்துகம் | பலவே

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது. பெருஞ்சித்திரனார்

(இ - ள்.) உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய கதிரால் தின்னப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடைய காடு தளிர்ப்பக் கல்லென்னும் ஓசையுண்டாக நடுக்கத்தைச்செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தாற்போலப் பசியால் தின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அழிம்புறுவதறிந்த [illegible]களால் வட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பல்வரியையுடைய குடர் தன்கண்ணே சூழும் புரிக்குளிரத் தளிப்புச்சேர்ப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த காளமீனையொப்பப் பயின்று பொன்னாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்கலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாரதுசுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய கட்டோரினும் எம்மேம்பட்டுப்பெய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மிகநிறைந்த செருக்குடைய முதிரமென்னு மலைக்கிடத்தான்; நீ அவன்பாற் செல்லுவையாயின், நினக்கு மிகவுந் தருவனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன்; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்து நினையாது உறைகின்ற புல்லிய விளாமயிர்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறானாய்க் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி மூடிய முறைமுறையே [illegible]ஒன்றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாது அழ, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சுறுத்தியும், அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைநினைத்து வெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட்ட மனவின் கண்ணும் துயருறுவோள், வளப்பமிகத் தொலைவாதசெல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந் திரையையுடைய நீராற்சூழப்பட்டநிலவெல்லையிலேயோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—(எ - று.)

அத்தை - அசைநிலை. நன்கலமிரீஇ, அடிசிலை, குடர்குளிப்பத், தின்னென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்டோரானாட்டியவென்னினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதூஉம், 'நிலவஞ்ஞாயுணர' என்பதூஉம் பாடம். (கசு0)

(கசுக.) நீண்டொளி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
2 டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
3 பெருமலை யன்ன தோன்றல் சூன்முதிர்
4 புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கடன் இறுத்து
௫ வளமழை மாறிய என்றூழ்க் காலை
6 மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
7 கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
8 கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்
9 அன்பிலி ரடவர் கொன்றாறு கவரச்

107

கல) சென்றுதலை வருக வல்லவன் பின்று
11 வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
12 கிற்றைநா ளுடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
13 *கண்பொறி போகிய கசிவொ டுரனழிந்
14 தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறவினின்
கரு) றுள்ப்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
16 பனைமருப் படக்கையொடு முத்துப்படு முற்றிய
17 வுயர்மருப் பேந்திய வரைமருள் நோன்பகடு
18 ஒளிதிகழ் ஓடை பொலிய மருங்கிற்
19 படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
உ0) செலனஞ்சின் பெறற்றனென் விறன்மிகு குரிசில்!
21 வின்மை தூரப்ப விசைதா [illegible]
22 வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி!
23 வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
24 யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
உரு) நின்னளந் தறிமதி பெரும! வென்றும்
26 வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்து
27 பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்
28 மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
29 நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
கூ0) றாணிழல் வாழ்நர் நன்கலம் மிகுப்ப
31 வாளமர் உழந்தநின் றானையுஞ்
32 சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.
அவனை அவர்பாடிப் பகடு பெற்றது.

(இ - ள்.) பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முகந்துகொண்டு விரைந்த செலவையுடைய முகில்கள் வேண்டியவிடத்தே இரண்டு பெரிய மலைபோலும் தோற்றத்தையுடையவாய்ச் [illegible]

மின்முதலாகியதொகுதியுடனேகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத் தரும் மழைநீங்கிய, கோடைகாலத்து உயிர்க்குப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று, நீருண் டற்குக் கங்கையினது கரையைப்பொரும் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய வாறுபோல எக்கட்கும், பிறர்க்கும், தலைமையையுடைமையாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத, ஆறலை கள்வர், சென்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவனவல்லா அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலியவலைகிடந்த அசையிடும் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே, அவளின்றிப்பிரிந்தீர்க்கு இற்றை நாளொடுகூடி. யாழ்கெழுமணிவணச்சொல்லிக் கண்ணெனிமுங்கியது இரக்கத்

* கண்பொறிமாறியவென்றும் பாடம்.

161, 162. ௬௦

னுடனே வழிகெடீஇப் பொறுத்தற்கரிய நின்படையும் எனது பெரியவறுமையுழ
வோன் நின்று முழுபற்றியொடுண்டாகிய செல்வத்தைக் காணுந்தோறும் வியப்ப
பினைவிழியொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்பூட்டி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்
பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப்
பக்கத்தே ஒலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற
இருந்து போதலைவிரும்பினேன்; வென்றிமிக்க தலைவனே, எனது வறுமை பின்னே
நின்று துரத்த நின்புகழ் கொடுவரவந்த எனது கண்ணுடைமையாலே இவற்றைத் தொழு
த்த என்னைக் காதலித்துக் கேட்பாயாக; இவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும்
அறியேனாயினும் விரைவில் என்கல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனைபோல் ஆராயாது இற
ந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எக்காலும், எனதுமிகுதியைக்
கண்டு அரசர்காணும்படி பெயர்வேன்; சாந்துபூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத்
தைப்பொருந்திய, மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பு மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர
ணத்தையுடையமகளிர் தழுவுந்தோறும் விரும்பப்பட்டகாலையே முரசுமுழங்கும் இட
த்தினையுடைய எல்லையின்கண் நின்று தாணிழற்கண்வாழ்வார், நல்ல ஆபரணத்தை
யணியும்படி வாளாற்செய்யும், போரின்கண்ணே, உழக்கப்பட்ட, நினதுபகைவரையும்
நினது மிக்கசெல்வத்தையும், பலர் புகழ்வேம்.—(எ-று.)

அருஞ்சுரம் இறந்து தலைவருவனவற்றுலவென முற்றுக்கி, அவ்வருஞ்சுரமிறக்
தோரெனவும், அன்பின்றியிறக்தோரெனவுங் கூட்டுக. நின்வண்மையிற்கொடுத்த
வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினும் அமையும். புகல
மிருப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு
முடிந்தன.

துன்புறவிமருளப் பகடேறிச் செலல்காணுஉ ஏற்றனெனவும், மகளிர்புக
லத் தாணிழல்வாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின் தானையும் செல்வமும் ஏத்
துகமெனவுங் கூட்டுக. (கசுக)

XII.

(கசுஉ.) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
2 புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல;
3 இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
4 கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
(5) கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
6 நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
7 கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு, வெளிமான் துஞ்சுவான், தம்பியைப் பரிசில்கொடுவென, அவன் சிறிதுகொடுப்பக், கொள்ளாதுபோய்க், குமணனைப் பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று, வெளிமானூர்க் கடிமரத்து

யாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டியவிடை' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூ-ம் சூத்திரவுரை].

163.

(இ - ள்.) இரப்போர்க்கு ஈத்த பாதுகாப்பாய் நீயுமல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்போர்க்கு ஈவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின்கட் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமது பரிசில்; விரைந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே! இனி யான்போவல். (எ - று.)

யான்போவலென்றகருத்து: முன்னின்றுகொடுப்பக், கொள்ளாதமிகுதிதோன்றநின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து: இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல், என்னளவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமிதந்தோன்றநின்றது. * "நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்" என்பதனால், இது பெருதுபெயர்த்தபரிசில்விடை. (கசுஉ)

(கசுஙு.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுதலோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) நின்னைக்காதலித்துறையும் நின் சார்வாயமகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்டமகளிர்க்கும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபசிநீங்க. நினக்கு நெடுநாட்படக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றுகருதாதுஎன்னொடுகூடி, உசாவுதலுஞ்செய்யாது சுதைப்படக், குடிவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றுகருதாது, நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, என்து மனைக்குரியோயே! பலாப்பழமுதலாயினதூங்கும் முதிரமென்னும்மலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடையகுமணன் நல்கியசெல்வத்தை. (எ - று.)

மலைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதி யெனக்கூட்டுக.

நின்மனைமாண்கற்பினிழமுதலோர்க்குமெனவினையும்; நின்றுங்கிளைப்பிணை யமையும் நீயுமென்றுடம்படாது, யானுங்கொடுப்பேன், நீயுங்கொடுவென வெச்சவு மையாழ்கின்றது. (கக௯)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

164.

(கசுச.) ஆடுநனி மறந்த கோடுயர் அடுப்பின்
ஆம்பி பூப்பத் தேம்புபசி உழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
(ரு) சுவைத்தொறு அழூஉந்தன் மகத்துமுகம் நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த ஈரிதழ் மழைக்கணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
(க0) தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரியர்
இன்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்கடாநிலை.
தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அடுதலை மிகவும் மறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பி பூப்ப உடம்பு மெலியும் பசியால் வருந்திப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனே திரங்கித் துளை தூர்ந்த பொல்லாத வறிய முலையை வறிதே சுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனது பிள்ளையது முகத்தைப் பார்த்து நீரால் நிறைந்த ஈரிய இமையையுடைய குளிர்ந்த கண்ணையுடைய என் மனைவியது வருத்தத்தைப் பார்த்து இந்த வருத்தந் தீர்த்தற்குரியாய் நீயென நினைந்து நின்பால் வந்தேன்; நல்ல போரையுடைய குமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின், இவ்வாறு வறுமையுற்ற என் நிலைமைக்கண் வலிந்தாயினும் பரிசில் கொள்ளாது விடேன்; வலமாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற் போர்க்கப்பட்ட நல்ல யாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடியைக் கெடுக்கும் குடியின்கட் பிறந்தோயாதலால். (எ - று.)

அடுதலை மிகவும் மறத்தலால் தேய்வின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றுமாம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங் குடிப்பிறந்தோயாதலால், இந்நிலைத் தொடுத்துங் கொள்ளாது அமையலெனக் கூட்டுக. (கசுச)

கசுரு. மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வர்
இன்மையி னிரப்போர்க் கீஇயாமையின்

௫) [illegible]

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்புகழ்க்கொடைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுதல்
ஆடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
௧௦ பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாட்டந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையின்
ஆடுமலி யுவகையொடு வருவல்
௧௫ ஓடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு. அவன் நன்வாள்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணற்குக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையரவது,—

*"வேந்தனும் மகிழ வெல்புக ழுறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசில் விடுத்தன்று."

(இ - ள்.) எப்பொருளும் நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக் கருதினோர் தம்முடைய புகழைப் பூமியிடத்தே நிறுத்தித் தாங்களிறந்தார்; அணுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரை நிறுத்தி உலகத்தோடு பொருந்துதலை அறியார்; நாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாறியொலிக்கும் புகர்தலையுடைய வெண்கோட்டியானையைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றி வெறுமையுற்றபரிசிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னாதென நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின்; வென்றிமிக்க உவகையான்வந்தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின்தமையனைக்கண்டு.—(எ - று.)

வருவலென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னாதலும் இவ்வாறன்றேயென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடிநின்றேனைப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னாதென்த் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை யெனக்கீய வாள்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்கண்டென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கசுசு.) நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா

பார்ப்பனவாகையாவது,—
*" கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை,
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று."

(இ - ள்.) பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிய இறைவனது, வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய நான்குகூற்றை யுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்கு மாறு பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரது மெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப் பொய்ம்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும் குறையின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழமைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே! வேள்வித்தொழி ற்கு வேண்டி நீ போர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் புல்வாய்க்கலையினது உறப் புத்தோல் நினது தோளின்கண் இடப்பட்ட பூணுநூன்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூற்புகழப்பட்ட சாலகத் விதச்சூடி, சிறியநுதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலினையும் மெத்தென்றசொல்லை யும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னு டையதுணைவியாராகிய காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும், முட்டாது நீர் காணும்பரிசு செய்யைவழங்கியும், எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண் பொருமற் புகழைப்பரப்பியும், அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடி யாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளுங்காண்பேமாக; யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே மழையின்கண் இடி வேறுமுழங்கிற் பூப்பரந்த புதுநீரை யுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்ந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம் மூரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும், தின்னப்படுவனவற்றைத்தின் றும், ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போ காது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கமலைகளையுடைத்தாய் முதிய இல்வள ரும் இமயமலைபோல் நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே. (எ - று.)

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோனாலும் எக்கால மும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; 'வாய்போகாகொன்றுபுரி

ந்த' என்பதற்கு மெய்ம்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், 'பொய்யோராது' என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும்; 'மூவேழ்துறை' என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கநூலென்றும், 'ஈரேழின்' என்பதற்குக் காட்டின் எழுகாலும் காட்டின் எழுகாலுமென்றும், 'கற்பினிலலைக்குடி' என்பதற்குக் கற்பினிலிலைக்குடியென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

உரவோர்களுக, பெரியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்தற்ற நின்றிருந்தேத்துநீ என்றும் இன்றுபோலக் காண்போமாக, யாமும்;

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௯.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மூரிடத்து மீண்டும் இன்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறு செய்து நீ தக்க பரிசில் கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல் நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

சான்றுய்ந்த ஒருமுதுநரையெனவும், கற்பையும் நுதலையும் அல்குலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடைய துணைவியர் வலைகுடித் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்லாதுவீழ்வியரெனவுமியையும். மூவேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறு பட்ட அருத்தமுவென்பாருமுளர். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறப்புத்தோல்முதலியவற்றுற் புதைமுயுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபடருமென்ப தூஉம் பாடம். இல் - விழைவின்கண்வந்தது. (கசுசு)

(கசுஎ.) நீயே, அமர்காணின் அமர்கடந்தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்நிற்றலின்
வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு
கேள்விக் கினியை கட்கின் னாயே;
(ரு) அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தலி
னூறறியா மெய்யாக் கையொடு
கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே;
அதனால், நீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய
ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்
(கo) கழல்புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி!
நின்னை வியக்குமிவ் வுலகமஃ
தென்னோ பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

திணை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏனாதி திருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நீதான், போர்க்காணின், அப்போரைவென்று, அப்பகைவரது படையைவிலக்கி, எதிர்நிற்றலான் வாள்வாய்க்கத்தைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர். செவிக்கு இனியரல்லர்.

[illegible] ; [illegible], [illegible] ஒன்றாமை ; அவரும் ஒன்றினியர் ; இனி அவரொவ்வாதன வேறியாவையுள ; வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுமுடைய குதிரையையுமுடையகிள்ளி ; நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம் ; அதற்குக்காரணம் யாதோ, பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய். — (எ - று.)

நீ கட்கின்னுமெனப் [illegible]த்தது போலப் புகழ்தலும், அவர் [illegible]கினியரெனப் புகழ்ந்தது போலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றநின்றன. (௬௰)

(க[illegible]) அருவி [illegible]ர்க்கும் கழைபயில் நனந்தலைக்

 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுத பூழி
௫ நன்னாள் வருபதம் நோக்கிக் குறவர்
உழாஅது வித்திய பரூஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொள் தீம்பால்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி
௰ வான்கேழ் இரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்
கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகலிலைப் பகுக்கும்
ஊராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வேல்
௧௫ நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்
௨௰ பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளும்
ஈயா மன்னர் நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவாகையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அருவி யொலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகுகொடி வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்த காந்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக் கிண்டித் தன்னினத்தோடே கூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே நல்லநாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாக வித்திய பெரியகதிரையுடைய சிறியதினை முற்படவிளைந்த புதுவருவாயாகிய கதிரை, நல்லநாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மரையாவைக்கறந்த நுரைகொண்ட இனியபாலை மான்றடி புழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பானையினது நிணந்தோய்ந்த வெளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக் கழுவாதே உலைநீராகவார்த்து ஏற்றிச் சந்தனவிறகான் உவிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவின்பெற்ற மலை

[illegible] வாழையனது அகன்ற துலக
கண்ணே, பிலருடனேபகுத்துண்ணும் வரப்படாத குதிரையென்னுமலைக்குத் தலைவ,
கூரியவேலையும் கறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினை
[illegible]த்தலயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாளிகளுக்குத் தலைவ[illegible]
கும் வள்ளிய கொடையினையும் கூடிய குதிரையையுமுடைய கொற்ற[illegible] உகைத்
தெல்லையுள் தமிழ்நாடுகேட்பப் பொய்யாத செல்வியார் [illegible]தம்படி வாழ்த்தி[illegible]

பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர்; நாடோறும் கொடாதவேந்தர்காணக் கெடாதுநிலைஇய பரந்த நினது வசையில்லாத வாலியபுகழை. (எ - று.)

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவெல்லாம்; அதனால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடவேண்டுமெனப் பரிசிற்றுறைக் கேற்பக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை - மலைக்குவெளிப்படை. கறி - மிளகு. (கசுஅ)

(கசுகூ.) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
எடுத்தெறி தானை முன்னரை யெனாஅ
அவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக்
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
(ரு) விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ
அரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திடும்பை
இன்னே விடுமதி பரிசில் வென்வேல்
இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்
(க0) இகலினர் எறிந்த அகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து, அவரதுபடையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஓச்சியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பையாகலானும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து, நும்படையினது அணியைத்தாங்க வேண்டி, அகன்ற யாற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அதனைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும், பெரும, நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எக்காலும்; எனது சுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால், நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய இளைய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்காகிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்குத்தொலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக. (எ - று.)

'எனாஅ' என்பது, எண்ணிடைச்சொல். 'எளிதாலத்தை' யென்று பாடமோது

(க௭௦.) மரைபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறூர்
எல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுழுதுண்மார் நாப்ப ணொல்லென
(5) இழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டும்
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டன்
குறுக லோம்புமின் தெவ்விர் அவனே
(10) சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த
ஒளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
(15) கிரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொரூஉம்
உலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்னே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை; தானைமறமுமாம்.
அவனை உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது, —
"இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி,
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று."

(இ - ள்.) மரையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத்தாய்ப் பருக்கைக் கல்லையுடைத்தாகிய முற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியையுடைய சிறிய ஊரின்கண் [illegible] எல்லாம் வேட்டையாடிப் பிரித்த கல்வியில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுழுதுண்பாருடைய நடுவே ஓசையுடைத்தாக இழிந்த பிறப்பினையுடைய புலையன் தனது கையிடத்தைச் சிவப்ப வலியான் [illegible]

முழக்கத்தையுடைய வலியவண்ணமுடைய, அச்சத்தைச் செய்யும் இடி புலிக்கும் செடியமலையின்கட் பேராந்தையோடு கூடி வெரீஇக்கும் மலைபொருந்திய நாட்டை யுடையனாகிய கூரிய வேலையுடைய பிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின் பகைவீர், அவன்றன் சிறுகண்ணையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டைப் பட்ட ஒளிவிள க்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக் கொடுத்து நாரைப்பிழிந்து கொள்ளப்பட்ட விரும் பத்தக்க கள்ளாகிய தெளிவைப் பண் பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்தை நுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பால் பரிசில் நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனா யிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப் பயன்படுத்தின்ற வலியதலையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடே யேற்று மார்பமும் உலைக்கூடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன். (எ - று)

பிட்டன் நச்சுவார்க்கு மென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லென்னவல்லான ஆதலால், பகைவீர், அவனைக் குறுகலோம்புமின் என்று கூட்டுக.

வலியாரென்பதற்கு மாற்றார் வலியைக் கெடுத்துத் தனித்துமைமையும், நார்பிழிக் கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்ட வெளிறுமையும். (௧௭௦)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம் ...

(கஎக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை
நின்று செலினுந் தருமே பின்னும்
முன்னே தந்தனெ னென்னாது துன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்ய லாகி
(ரு) யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்
றான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப
வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்
இனமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினுங்
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினும்
கo அருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
அன்ன னாகலி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுறற்க தில்ல
ஈவோ ரரியவிவ் வுலகத்து
கரு வாழ்வோர் வாழ வவன்றாள் வாழியவே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்) இன்றுபோகினுந் தருவன்; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன்; பின்னையும் முன்னே தந்தேனென்னாது பயின்று நாடோறுஞ்செலினும் பொய்யானாகி யாம்வேண்டினபடியே எம்முடைய வறியகலத்தை நிரப்புவோன்; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழிலை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின்குவையைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதலைமையையுடையமன், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான்; அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளுமுனைப்பட நோவச் சென்று உறுதொழியவேண்டும்; ஈவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனது தாள்வாழ்வதாக.—(எ - று.)

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். இல் - விழைவின்கண்வந்தது.

ப. திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை; சேக் களனொடு வேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் [illegible]

வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறையுவப்ப அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவேம்; எந்தை உள்ளடி முன்னும் கோவலுறுக; வாழ்வோர் வாழ அவன்தாள் வாழியவெனக்கூட்டுக.

'வாழ்வோர்வாழ்வு' என்றேற்கு வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்றன் வாழ்வென்றலைப்பினுமமையும். தானே முயற்சியெனினுமமையும். (கஎச)

(கஎஉ.) ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைப டலோம்புக வொள்ளிழைப்
பாடல் விறலியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்னதூஉம்
(ரு) பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
ஐவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தின்
னொளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்டன்
ஆரமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை
கo) மாவள் ளீகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உலையை ஏற்றுக; சோற்றை ஆக்குக; மதுவையும் குறைபடாமல் உண்டாக்குக; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல்வல்ல விறலியர் மாலையும் சூடுக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ, அவ்விடத்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம், செறிந்த இருளைநீக்கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடைய பிட்டன் பொருதற்கரியபோரைவெல்லும் வேலும், அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடைய கோதையும், அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க - (எ - று.)

பிட்டன்வேலும், கோதையும், மாறுகொள்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அதுவேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றுக; ஆக்குக; ஓம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவென மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும், வாழியரென்றகருத்து, இவன்வென்றிமேற்கொள்வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருபதநாடியென்றோதி, ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனொடுமுடிப்பினு மமையும். (கஎஉ)

(களா௩.) யான்வாழ் நாளும் பண்ணன் வாழிய! —
— 2 பாணர், காண்கிவன், கடும்பின, திடும்பை! ௨-
3 யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
4 ஊணொலி யரவந் தானுங் கேட்கும்,
௫ பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
6 முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
7 சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீறுவீ றியங்கும்
இருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டுங் கண்டும்
௧௦ மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம்
அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுகுடி கிழான் பண்ணனைச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

(இ - ள்.) யான் உயிர்வாழுநாளையும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இத்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை. புதுவருவாயை யுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற உண்ணுதலுண்டாகிய ஆரவாரத்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய எறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுங்கூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம் பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விரைப்புற்றுக் கேளாநின்றேம்; தெளிய, பசிநோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? அணித்தோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்! (எ - று.)

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைந்துநின்றது. ஊண் என்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவனைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும்; சிறாரைக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் விழுக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்றுநின்றான்; இவன்கடும்பினது இடும்பையைப் பாணர் காண்க; இவ்வனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்ற பண்ணன்வாழிய வென்று, பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றுவருகின்றான் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு, என்றுநின்றானென் றொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், 'பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று 'பலகாலும்வினவ, அதனை உட்கொண்டு, ஊணொலியரவமுங்கேட்கும்; இருங்கிளைச்சிறார்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையானுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இவ்வனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது நமக்கு எற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எமக் கென்று அவரைநோக்கிக்கூறி, பின்பு இவ்வனம் என்வறுமையுந்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாழுநாளும்பெற்றுவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியவாறாகவுரைப்பாரு முளர். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர். கண்டும் [illegible]

பரிசிலனே, மற்றுமற்றும்வினவுதல்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(கஎச.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணா
திருள்கண் கெடுத்த பருதி ஞாலத்
திடும்பைகொள் பருவரல் றீரக் கடுந்திறல்
(ரு) *அஞ்சன வண்ணன் றந்து நிறுத் தாங்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு
திரங்குபுன னெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி
மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்
(க0) பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க ணொய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்
(கரு) மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந
விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெய ரும்முன்
னீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய
(உ0) ருயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலி
னாறுகொண் மருங்கின் மாதிரந் துழவும்

22 கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
23 நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
24 கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப
௨௫ மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்
26 கோடை நீடிய பைதறு காலை
27 இருநில நெளிய வீண்டி
28 உருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

மலையமான்சோழியவேனாதி† திருக்கண்ணனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பிறரை வருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அசுரர் திரள்கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, செல்லுமக்கண்ணே விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற்றைக் காணாமையால் இருளினது உலகத்தாரது கண்ணை மறைத்த வட்டமாகிய

* அஞ்சனவுருவனென்றும் பாடம்.

† [illegible]

174.

உலகத்தினது நோய்கொண்ட துன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்க வலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய, திருமேனியையுடைய கண்ணன் அச்சுடரைக் கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரம்நீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறுத்தினாற்போலப் பகைவேந்தரொடுபொருது, உடைந்துபோதலால் தம்வேந்தனையிழந்தழலும், இன்னாமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசு இரங்கு முழங்கும், செண்டுவெளியையுடையகோயிலுடனே, கரையைப்பொருது முழங்கும் நீராலே உடைந்து ஆழ்ந்தோடுகின்ற, மிக்க பெரியகாவிரியையுடைய வளவிய நல்லநாட்டினது துயரங்கெடப், பொய்யாதநாவினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரியமலையிடத்து விரையப் போகா இரும்புமறவர், ஓடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்றதலைமையினையுடைய, முள்ளூரின்மலையுச்சியின்கண் பிறராற்காண்டற்கரிய இடத்தின்கணிருந்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கள்போலும் வெண்குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்மேம்படுந, வளைமுழங்கு இல்வாழும், புலியையெழுதப்பட்ட, இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்டகண்ணியையும், பெரியபுகழினையுமுடைய நும்முன்னாகியதந்தை, இவ்வுலகத்துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய் நுகரவேண்டிப்போனானாதலின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற, பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ்சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண் வருத்தங்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ, மலையிடம்பொடியக், காடு தீமிக மிக்க நீரெல்லையையுடைய நீர்நிலைகள்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடைநீடப்பட்டு பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு, திரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயின, தொகுதியையுடைய, மழை, சொரிந்தாற்போல.—(எ - று.)

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை. வெளிமுற்றமொடு வெண்குடை காட்டியென, இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூவென்றுமாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு அல்லது நீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுக, நிலைத்தாரண்னல், நும்மின் பெயர்த்தினைகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினை; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையென்க் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.)

*அவுணர் கணங்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணாத பருவரற்ற அஞ்சன வுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவழிப் பகலும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந் தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ளபருவரற்றத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்ட தோர்கதை. 'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால், சோழனொடுதொடர்புபட்டு அவனுக்குத்துப்புதல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொண்மருங்கினென்ற பாடமோதுவாருமுளர். (கஎஎ)

(கஎ௫.) எந்தை வாழிய நுங்க!
வெண்ணென்ஞ்சாந் திறப்போர் கிள்ளான் குவீரே...!

176.

யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது
ரு மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தே ரோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைஇய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
கல பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லநினைப்பின், நினது புகழல்லது சொல்லாமையான், எனது நெஞ்சை வெளிப்படுத்தித் திறந்துகாண்பவர் ஆங்கு நின்னைக் காணுகிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னை மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது, சொல்லக்கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன்; வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்சூழ்ந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பரந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவுபகலென்னாமல் பலரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகிய நின்னை. — (எ - று.)

எந்தை, வாழி; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென்; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கூட்டி வினைமுடிக்க.

* ஓரியாரவர் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதரரும், நாகருமென்பர். 'திகிரி திரிதரக்குறைந்த' என்றது, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஓரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(கஎரு)

(கஎசு.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்
2 கேழ லுழுத விருஞ்சே றிளைப்பின்
3 யாமை யீன் புலவுநாறு முட்டையைத்
4 தேனா றாம்பற் கிழங்கொடு பெறூஉம்
(ரு) இழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்
6 பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியாழ்

* கொடித்தேர் மோரியரென்றும் பாடம்.

இல்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
உடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்
௰ ஓரூ ருண்மையி னிகழ்ந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
*ஓய்மாநல்லியக்கோடனைப் புறத்திணைநன்னாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) விளையாட்டுத்திரட்சிக்கண், ஒள்ளியவளையையுடையமகளிர், கேழற் பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளைப்பின், அதன்கண்ணே ஆமையீனப்பட்ட புலாலை நாறும்முட்டையைத் தேனாறும் ஆம்பலினது கிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகளையுடைய பெரிய †மாவிலங்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலையாகிய நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையையாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒருகுறையுடையையல்லை; வாழ்வாயாக; பாரியது பறம்பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருரின்கண்ணேயுண்டாதலின், அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று இகழ்ந்திருந்தாரையொப்ப அவனைக்காணாதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருகாலைக்கு இரங்காநின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந்தோறும்நினைந்து. -(எ - று.)

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ ஒருகுறையுடையையல்லை; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

‘இல்லோர்சொன்மலை’ என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச்சூடுமென்றும், ‘எற் புணர்த்தபாலே’ என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவிதியேயென்றும், ‘வழிநாட் கிரங்கும்’ என்பதற்கு இன்னும் இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுங் கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (௧௭௬)

(௧௭௭.) ஒளிறுவாண் மன்னர் ஒண்சுடர் நெடுமதில்
வெளிறுத்தன் போகப் பின்னொட் டிரங்கிப்

7 3 பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யானை

---

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன்.

† "தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்னருள்ளும் .... ஓவியர் பெருமகன்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி ௧௧௯-௧௨௨].

தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
ரு றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
கண்மா றாட்ட நணிநணி யிருந்த
குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணாடவர்
தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
க0 மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்
பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
கரு வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரியு
மிரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

திணையும் துறையும் அவை.
மல்லிகிழான்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) விளங்கிய வாளையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலநாள் நின்றுலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறுவர், போராயின் திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கன்னை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து, அக்கன்னை நிரம்பவுங்கோலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால்விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய, மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே, துடரிப்பழத்தைத்தின்று வெறுப்பின் களாமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகின்ற நல்ல காட்டாற்றினது மணற்குன்றின்கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும், பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட, காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொணர்ப்பட்ட, எய்ப்பன்றியினது, எறியப்பட்டதசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்சோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் தப்பக்கொடுவந்து சொரியப் பெரிய பனையோலையாலியன்ற குடையிலே காலம்பெறப் புலர்க்கினை

யுடைய விடியற்காலத்துச் சிறுக்கு நிகரொவ்வாது.—(எ - று)

எயிற்புழையையுடைய கண்ணிணியிருந்த குறும்பிற் கள்மாறுபட்டுத் ததும்ப வுண்டுவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து காவற் கனி கொய்துஉண்ணுமெனலியையும். பாடிப்பெற்றயானையும் பன்னுன்திரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங்குடையின்மிசையும் வைகறைச்சிர்சாலாதென்றார். வெளிறு தூண்பேர்ப்பப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும்நீங்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகறைச் சிர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

நோக்கி. 'வைமாறு நீட்டி வரிக்கணி விருந்தடு குழம்பல் குழம்பிற் றலைப்ப வுண்டு வைகி' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஎஎ)

(கஎஅ.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பணைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோர்
உண்ணா ராயினுந் தன்னொடு சூளுற்
(ரு) றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்
ஈண்டோ ரின்சா யலனே வேண்டார்
எறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர்
(க0) அஞ்சி நீங்குங் காலை
யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை.
*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கம்பத்தைவெறுத்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் யானையோடே, பந்தியைவெறுத்துக் காற்றைப்போலும் இயல்பையுடைய குதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இம்மணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்க சான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனே சார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரைவேண்டிக்கொள்ளும் பெரியபெயரையுடைய சாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன்; இவனும் மெல்லியனாயினும் விரும்பப்படாதெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய செருக்கால் ஊர்க்குள்ளேயிருந்து சொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போரின்கண் மறந்த சிறியபோராண்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து ஓடுங்காலத்து அவர்க்குக் காவலாகத் தான் தன்வலியான் முந்துற்று நிற்பன். (எ - று.)

நெடுமொழிமொழிதலாற்பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையுமுடைமையின், சிறுபேராளரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதூஉம் பாடம்.

(கஎகூ.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
(ரு) திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண் டுவழி வாளுதவியும்
வினைவேண் டுவழி யறிவுதவியும்
வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் றேஎத்

* பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

9 திசைநக்கம்|பட்டஉ|வண்டகை|யுள்ளத்துத்|
10 தோலா|நல்லிசை|நாலை|கிழவன்|
11 பருந்துபசி|தீர்க்கு|நற்போர்த்|
12 திருந்துவே|னாகற்|கூறினர்|பலரே.||

திணையும் துறையும் அவை.
*நாலைகிழவனாகனை †வடநெடுந்தத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பால் ஏலாது கவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடைய மண்டையை, ஏற்கும்பரிசு இட்டு மலர்த்த வல்லாரியாரென்று கேட்டலில், தன்னுடைய மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்பட்ட முரசத்தோடு, மண்பலவற்றையுங்கொண்ட திருமகள்விரும்பிய நன்னிய தொழில்பொருந்தின ஆபரணத்தையுடைய பாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படைவேண்டியவிடத்து வாட்போராயுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டியவிடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரசனிடத்து உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பகடுபோல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய உள்ளத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்கும் நல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்னார். — (எ - று.)

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும். (கஎக)

(கஅ0.) நிரப்பாது|கொடுக்குஞ்|செல்வமு|மிலனே|
2 இல்லென|மறுக்குஞ்|சிறுமையு|மிலனே|
3 இறையுறு|விழுமந்|தாங்கி|யமரகத்|
4 திரும்புசுவைக்|கொண்ட|விழுப்புண்|ணோய்தீர்ந்து|
ரு மருந்துகொண்|மரத்தின்|வாள்வடு|மயங்கி
6 வடுவின்று|வடிந்த|யாக்கையன்|கொடையெதிர்ந்|
7 தீர்ந்தை|யோனே|பாண்பசிப்|பகைஞன்|
8 இன்மை|தீர|வேண்டி|னெம்மொடு|
9 நீயும்|வம்மோ|முதுவா|யிரவல!
க0 யாந்தன்|னிரக்குங்|காலைத்|தானெம்|
11 உண்ணா|மருங்குல்|காட்டித்|தன்னூர்க்
12 கருங்கைக்|கொல்லனை|யிரக்குந்|
13 திருந்திலை|நெடுவேல்|வடித்திசி|னெனவே.||

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணாற்றுப்படையுமாம்.
ஈர்ந்தூர்கிழான் ‡தோயன்மாறனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மது

னாகதமாரனார் பாடியது.

* இஃது ஏட்டுப்பிரதியில், ஈகைகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்மை விளக்கவில்லை.

† வடமநெடுத்தனரென்றும், வடமநெடுந்தச்சனரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

187

(இ - ள்.) நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன்; இல்லனாம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன்; தன் அரசற்குவந்தற்ற போரானமைந்த இடும்பைகளைத் தான்பொறுத்து அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் உறுவித்த சிறந்தபுண் ணாறியபோய்த்தீர்ந்து மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்றவடு ஒன்றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடின்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வன்மையை ஏற்றுக்கொண்டு சாத்தையென்னுமூரின்கண் ணேயிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவனாயுள்ளவன்; நினதுவறுமைநீங்கவேண்டு வையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய், முதியவாயையுடைய இரவல; யாம் தன்னை யிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய வூரின் வலியவையிலையுண்டிய கொல்லனை வேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன்; இருந்தின இலைபயுண்டிய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி. — (எ - று.)

பாண்பசிப்பகைஞன், சாத்தந்தையோன்; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்காலைத் தான், எம்மருங்குலைக்காட்டி, வேலைவடித்திசினெனக், கொல்லனையிரக்கும்; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி, வினை முடிவுசெய்க.

இரக்குமென்றது இழித்தக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

(கஅக.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்கண் எயிற்றி காதன் மகனொடு
கான இரும்பிடிக் கன்று தலைக்கொளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல இருக்கைப்
(ரு) புலாஅ அம்பிற் போருங் கடிமிளை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்
உண்ணா வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டின்
இன்னே சென்மதி நீயே, சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா அளவைநின்
க0 பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்லார்க்கிழான்பண்ணனைச் சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்

பாடியது.

(இ - ள்.) மன்றத்தின்கண் நேதிர்க்கப்பட்ட விளவினது மனையிடத்து வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடைய மறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாழும் கரிய பிடியினது கன்று வீக்கெடுக்கும் பெரிய அரண்சூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண்ணதாகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவாளையுடைய பண்ணன்; (நினது) உண்ணப்பெறாத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

181. — 182.183.

நினது பகைக்குப்பகையாகியபரிசிலை நினது வறுமையைக்காட்டி ஐயரிக் கொள்ளுதற்கு.—(எ - று.)

'அம்பிற்பொருக்கடிமினே' என்பதற்கு அம்பாற்பொருதற்கரிய கடிமினேயெனினுமமையும்.

கட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - முன்னிலையசைக்கும் அசை.

(கஅக)

(கஅஉ.) *உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ள லரயர் விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
கடலுள்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி பாட்டு.

(இ - ள்.) உண்டேகாண், இவ்வுலகம்; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தானல், தவத்தானல், தமக்குவந்தடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தகுவதனை அஞ்சி அதனைத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ்கிடைக்கின் தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனை உலகமுழுதும்பெறினும், கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்கென்றமுயல்லாத வலியமுயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டெனமுயல்வார் உண்மையான் - (எ - று.)

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலுநருண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும், அம்மவும் - அசை.

(கஅஉ)

(கஅங.) உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியும்.

* இச்செய்யுளை, 'வகைபடமுன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். [தொ - ...]

[தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உஎ - ம் சூத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், 'வேளாளர் ஒதலின் சிறப்புக்கூறியது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உ0 - ம் சூத்திரவுரை].

ரு) ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
௰) மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

*திணையும் துறையும் அவை.
பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

(இ - ள்.) தம்மாசிரியர்க்கு ஒருறுபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்கு உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெறாது கற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னை காரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்தால் தாயும் மனம்வேறுபடும்; ஒருகுடியின் கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னாது அவருள் அறிவுடையோன்சென்றநெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்தினுள்ளும் கீழ்க் குலத்தான் ஒருவன்கற்பின், மேற்குலத்துள்ளொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவனாதலான். - (எ - று.)

(௧௮௪.) †காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்;
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்.
ரு) அறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே,
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்.
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்;
௰) யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே.

திணையும் துறையும் அவை.
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியுழைச்சென்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) காய்த்தநெல்லையறுத்துக் கவளமாகக்கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்த நிலத்திற்கதிரும், பலகாலைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனது வாயின்கட்புகுந்தநெல்லினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; (அப்பெற்றியே) அறிவுடைய அரசன் இறைகொள்ளுநெறியை அறிந்துகொள்ளின்,

* திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉவென்றும் பாடபேத

முணமு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறூஉவென்றென்றும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல்; பொரு, புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

184. —

185.

அவனும் கோடி பொருளினை ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந் தழைக்கும்; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி, ஏரோடும் தரமறியாது உறுதிகூறாது அவன் விரும்புவதனையே தானுங் கூறும் ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றத்தோடு கூடி அன்புகெடக்கொள்ளும் பெருவிருப்பினையுடையனாகக் கொள்ளுதலை விரும்பின், அத்தயானைபுக்க புலம்போல, தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமுங்கெடும் என்றவாறு.

பரிவுதபவென்றது அக்குடிகட்கு வருத்தமிகவென்றலைப்பாருமுளர். மெல்லியன்கிழவனாகியென்றும் பாடம். (கஅச)

(கஅரு.) கால்பார் கோத்து *ஞாலத் தியக்குங்
காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணின்
ஊறின் றாகி யாறினிது படுமே
உய்த்தல் தேற்றா னாயின் வைகலும்
பகைக்கூ ழள்ளற் பட்டு
மிகப்பல் தீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.

திணையும் துறையும் அவை.
தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

(இ - ள்.) உருளையையும் பாரையுங்கோத்து உலகத்தின்கண்ணே செலுத்தும் காப்புடைய சகடத்தான், அதனைச் செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின், இடையூறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும்; அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளிந்திலனாயின், அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலே அழுந்தி, மிகப்பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும் என்றவாறு.

இஃது, உலகத்தொருமுறைமை கூறுதலையுட்கொண்டு, சகடம்செலுமுறைமையைக் கூறினமையின், தவலாதவதியென்னுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுங் கூறுவாருமுளர்; அன்றி இதற்கு, உலகத்தின்கண்ணே உலையத்தையை பிறத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தப்படும், காப்பாகிய சகடம்; தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின், தனக்கு ஒரிடையூறுமின்றாகி, நெறிமுறை நடக்கும்; அதனைச்செலுத்துதல், தெளியானாயின், அச்சகாடு நாளும் பகையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே, அகப்பட்டுத், தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும், மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை, மேன்மேல்தருமெனவும் பொருளுரைப்பர்; இப்பொருட்குப் பாரென்றது, உலைபெயர்க்கலை. கால் - உருளை. (கஅரு)

(கஅசு.) நெல்லு முயி ரன்றே நீரு முயி ரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

திணையும் துறையும் அவை.
†மோசிகீரனார் பாடியது.

* ஞாலத்தியக்குமென்றும் பாடம்.

† மாதிமாதிரத்தனர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்) வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனால், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று; யான் உயிரென்பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்கு முறைமை, - எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து, உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅசு)

(கஅஎ.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ,
எவ்வழி நல்லவ ராடவர்
அவ்வழி நல்லை, வாழிய நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றில் பள்ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும், எவ்விடத்து நல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடைமையல்லை; வாழி. (எ - று.)

தீயநிலனேயாயினும் நல்லோருறையின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்து வாழ்வோரியல்பல்லது, தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென, நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல, உலகத்தியற்கைகூறியவாறாயிற்று. ஒன்றேவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅஎ)

(கஅஅ.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
2 முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
3 குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
4 யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
ரு நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
6 மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
7 பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே

திணையும் துறையும் அவை.
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

(இ - ள்.) படைக்கப்படும் செல்வம் பலவற்றையும் படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமைமிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும், காலம் இடையேயுண்டாகக் குறுகக்குறுக நடந்துசென்று, சிறியகையைநீட்டிக் கலத்தின்கட்கிடந்ததனைத் தரையிலேயிட்டும், கூடப்பிசைந்து தோண்டியும், வாயாற்கவ்வியும், கையால் துழாவியும், நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்சிதறியும், இவ்வாறு அறிவை இன்பத்தான் மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுநாளின்கண். (எ - று.)

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமமையும். குறையெனினுமாம்; முடிக்கப்படுங்கால் முடிக்கப்படும்பொருள். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென், ஒருசொல்வருவித்துத் தாம்வாழுநாளும் இல்லையென்றுகூறுவாருமுளர். (கஅஅ)

(கஅகூ) தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கும்
(ரு) உண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

(இ - ள்.) தெளிந்தநீராற் சூழப்பட்ட வுலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப் பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால் நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலானாய் விரைந்த செலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச் செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள் நாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற் பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே நுகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல.—(எ - று.)

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலை ஒருமாத்திரையென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

(கக௦.) விளைபதச் சீறிடம் நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டளை மல்க வைக்கும்
எலிமுயன் றனைய ராகி யுள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ
(ரு) டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கட் கேழ லிடம்பட வீழ்ந்தென

7 ன்றவ் வுண்ணா தாகி வழிநாட்
8 பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
9 திருங்களிற் றொருத்த னல்வலம் படுக்கும்
10 புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
11 துரனுடை யாளர் கேண்மையொ
12 டியைந்த வைக லுளவா கியரோ

திணையும் துறையும் அவை.
*சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

(இ - ள்.) விளைந்த செவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதி ராகிய உணவைக்கொண்டு, முன்பு யின்கண் வைநிறைய வைக்கும், எலிமுயன்றாற்

* சோழன் நல்லுத்தரனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போதும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடைய செல்வத்தைத் தருகாது இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன் பொருந்தியகட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையையுடைய கேழலாகிய பன்றி தனது இடப்பக்கத்தே படவீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணாதாகிப் பிற்றைநாட் பெரியமலையின்கண் நின்ற முழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிற்றுயானை ஒருத்தலை கல்லுவலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறைவில்லாத மேற்கோளையுடைய வலிமையுடையோர்கட்போடு பொருந்தியகட்கள் உளவாக - (எ - று).

சிறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின், அறுப்பதற்குமுன்னாகிய, இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்நின்றன.

(ககூக.) யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனு
(௫) மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரை 'கேட்குங்காலம் பலவாலோ? நரை நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

(இ - ள்.) நமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான்கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதனசெய்யானாய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவூரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான். - (எ - று).

'ஆன்றவிந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சவை முதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவமைந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவென்னுமையும். 'யாங்காகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். (ககூக)

(ககூஉ.) யாது மூரே யாவருங் கேளிர்;
தீதுநன்றும் பிறர்தர வாரா

நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன;
சாதலும் புதுவ தின்றே; வாழ்தல்
௫ இனிதென மகிழ்ந் தன்று மிலமே; முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே; மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது,

கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்
௰ முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

திணையும் துறையும் அவை.
கணியன் பூங்குன்றன் பாட்டு.

(இ - ள்.) எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமே வரினல்லது, பிறர்தர வாரா; நோதலும் அது தீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமே வருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்றோன்றிய நாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமிலம்; ஒரு வெறுப்பு வந்தவிடத்து இன்னாதென் றிருத்தலுமிலம்; மின்னுடனே மழை குளிர்ந்த துளியைப் பெய்தலான் அமையாது கல்லையலைத்து ஒலிக்கும் வலிய பேரியாற்று நீரின்வழியே போம் மிதவை போல அரியவுயிர் ஊழின்வழியே படுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலே தெளிந்தேமாகலான், நன்மையான் மிக்கவரை மதித்தலுமிலேம்; சிறியோரை இகழ்தல் அம்மதித்தலினுமிலேம். (எ - று.)

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத் திரிக்க. 'முனிவி னின்னா தென்றலு மிலமே' என்றதற்கு முன்னே கூறிய வாழ்தலை வெறுப்பான் இன்னாதென்று இகழ்ந் திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (௧௯௨)

(௧௯௩.) அதளெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி
னொருவ னாட்டும் புல்வாய் போல,
வோடி யுய்தலுங் கூடுமன்

ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமாகாலே.

திணையும் துறையும் அவை.

*ஓரேருழவர் பாட்டு.

(இ - ள்) தோலைப் புடைத்தலைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின் கண் ஒருவனலைக்கும்புல்வாய், எளிதின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யாரும் தன்னெறிக்கண் பிணையொழிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தொடுகூடிவாழும் இல்வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாது காலைத் தளையாநிற்கும்; ஆதலான் உய்தல்கூடாது — (எ - று.)

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. ஏ - அசைநிலை.

(கசச.) ஓரில் நெய்தல் கறங்க ஓரில்
ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
புணர்ந்தோர் பூவணி அணியப் பிரிந்தோர்

* ஒன்றைமவர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
படைத்தோன் மன்றஅப் பண்பி லாளன்
இன்னா தம்மவிவ் வுலகம்
இனிய காண்கிதன் இயல்புணர்ந் தோரே.

திணை - அது ; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநன் கணியார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப, ஒருமனையின்கண் மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக், காதலரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப், பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்து துளிப்ப, இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமையுடைத்தாகப் படைத்தான் நிச்சிதமாக அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன்; கொடிது, இவ்வுலகினியற்கை; ஆதலான், இவ்வுலகினது தன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க. - (எ - று.)

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னாமையை இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினுமமையும். (௧௯௪)

(௧௯௫.) *பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்
எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
நல்லாற்றுப் படூஉ நெறியுமா ரதுவே.

திணை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர்! பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர்! கயலினது முள்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும் பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர்! மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச்செய்யமாட்டீராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிகரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்பது ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணே செலுத்தும் வழியும் அதுதான். - (எ - று.)

* இச்செய்யுள், 'வீடேதுவாகவன்றி வீடுபேற்றுநெறிக்கட்செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' என்பர், நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உச-ம் சூத்திரவுரை].

பலராகிய சான்றோரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது; * "பல்குட்டுவர்" என்பதுபோல. பல்வாகிய குணங்களால் அமைந்தோரெனினுமமையும். பயனின்மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு விரைவின்கண்வந்தது. (ககரு)

(ககசு.) † ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே;
ஒல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
(ரு) தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை;
அனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டன மதனால்
கo) நோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்;
கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதல்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
கரு) செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில்நீட்டித்தானை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன; ...

மற்றதனுமாகிய, இரண்டும், விரைய இரப்போரை வெளிவித்தலன்றியும், [illegible] புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மனையிற் செய்த [illegible] அத்தன்மைத்தாகு; இஃது எத்துணையும் எக்குடியிலுள்ளார் முன்பு காணுதது, யாங்கண்டேம்; அத்திறத்தினால் நின்பின்னைகள் நோயின்றியே யிருப்பாராக; யானும் [illegible] வெலென்றுவினைத்து, போக்கு வெறேனுய்ப் பனியென்று கொண்டு மடிந்திரேனுய் விட்டுநீக்கமையாற் கல்லாற் செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின் மிகுதியான் வறுமை யுறாகியமனையிடத்து தானல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியை யுடைத்தாகிய நுதலினையும் மெல்லிய இயல்பினையுமுடைய குறமகளை நினைந்து, போவேன்; நின் ஆயுள் மிகுவதாக.—(எ - ற.)

---

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; சஂ௫ - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடைப்பழித்தலுக்கு, உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, [illegible]யல், சூ௬ - ம் சூத்திரவுரை].

'கோயிலராகுகநின்புதல்வர்' என்பதூஉம், 'சிறக்கநின்னுள்' என்பதூஉம் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் தீங்கு வருமென்றஞ்சி, கோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னுளெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமமையும். நல்குரவென்பது, கல்லெனக் குன்றாநின்றது. 'கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக், கல்லாற்செய்தாற்போன்று பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய என்னுடைய நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்திரையாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுளர். (கசுசு)

(கசுஎ.) வளிநடந் தன்ன வாவுச்செல லியவொடு
கொடிநுடங்கு மிஞிலிசைத் தேரின ராகிக்
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ராயினும்
(ரு) உருமுரற் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படூஉம் வென்றிய ராயினும்
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ விலமே
யெம்மால் வியக்கப் படூஉ மோரே
கo) யிடுமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉஞ்
சீறூர் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னோரே
கரு) மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்தும்
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளேம்
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

திணையும் துறையுமவை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பரிசில்நீட்டித்தானைக், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) காற்றியங்கினாற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியையுடைய குதிரையோடு கொடி நுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும், கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையோடுமாறுபட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழங்கினாற்போலும் அஞ்சத்

தக்க முரசத்தோடு 6போரின்மேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுந் [illegible] 7நிலத்
தைப்பொருத்தின, படையினையுடைய, ஒள்ளியபூவினையுடைய அரசர் வெண்
கொற்றக்குடைநிழற்றப்படுஞ்செல்வத்தை மதித்தலிலேம்; 9எங்களால் மதிக்கப்
படுவோர், 10இடப்பட்ட, முள்வேலியையுடையதோட்டத்து, மறிதின்ன, ஒழிந்து
நின்ற 11குறிய, காம்பினையுடைய, முஞ்ஞையினது, கொழுவியகண்ணிற்றினைக்கப்

பட்ட சிறிய இலையைப் புல்லிய விலைத்தில் விளைந்த வரகினது சோற்றுடனே பெறு கின்ற சிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச் செய்யும் முறைமையை யறிந்தடக்கும் குணத்தினையுடையோர்காண்; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும் சிறிதும் அறிவில்லாதோருடைய செல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினையேம்; நல்லறிவினையுடையோரது வறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம் உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம். (எ - று).

எனவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (௧௯௭)

(௧௯௮.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமருள் அவ்வாய்க்
௫) கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்
திண்டே ரண்ணனிற் பாராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்
காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப
ஆலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்
௧௰) வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னாதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்
பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற
னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்றும்
௧௫) ஒன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்
முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்
பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினும்
௨௰) நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்றும்
இவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்
புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி
நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்
கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்
௨௫) துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் [illegible]

ண்டிகிழற் பழுனிய வடியுறை
கடுமான் மாற மறவா தீமே!

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன் பெரியசாத்தனார் பாடியது.

198. 199.

(இ - ள்.) அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரந்தாழ்ந்த பொலிந்த மார்பினையும், நன்வேட்கை தணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையு முடைய உன்னுடைய மடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர், பொலிகவென்று வாழ்த்தி நின்னியதேரையுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்த பரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலின் ஒருவன் கல்லினும் நின்புகழையே கூறும் ஏனதிருப்பத்தையுடைய நெஞ்சத்து இன்புற்று மகிழ்ந்து ஆலின்கண் மேவிய திருமால்போலும் நின்னுடைய செல்வத்தையெல்லாம் வேண்டியுடையதல்ல, கண்டேன்; ஆதலின் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லாமுழுதும் கொண்டியர்க்கொல்லு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்களின்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டென்னும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னுடையமைந்தர்; எக்காலும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்த தம்முடைய பொன்னுடையகொடிப்பக்கரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டுமொன்றும் மிக்குச் செறிந்தநிலைமையையுடைய பெரியகடலினிடும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் விண்வேறித்தமையிற்றுளியினும் பெரிதாக இவர் பெறும்பின்னோரிக்கண்ணுக்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனிதாகவிளங்கி நெடுங்காலம் வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாத்தரிய அடியின்கண்ணே 'காடோறும் தனிமையத்தக்கதலைப்புடைப' வாணம்பார்ப்பென்னும் புட்போல நின்னுடைய வள்ளன்மையாசையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கண் பழைய அடியின்வாழ்வேன்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடைய மறவனே! நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக. (எ - று.)

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கட்டிலுமமையும். 'ஆலமர் கடவுளன்ன நின்' என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றாம் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும். நின்முன்னோர்போல்இவர்பெருங்கண்ணோட்டம் என்றது, அவரும் பழங்கோதனத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதாயிற்று. 'முன்னோர்போலிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின்கண்ணி' எனவும், 'நீவாழியர்' எனவுமின்றவை குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் தீங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய வாறுமாம். மறவாதிமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெயலை மறவாதொழிவெனப்பதாயிற்று. 'யாண்டோரும்பெருகி' என்பதற்கு, நின்னுளே, இவ்விண்ணிலவாக அத்திங்கள் யாண்டோரனையவாக; யாண்டே ஊழியனையவாகவினனாக வென்பதுமுரைத்தற்கமையும். (கஅ)

(கககூ.) கடவுளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழம்
2 நெருநலுண்டனமென்னாது பின்னும்
3 செலவானாவே கலிகொள் புள்ளினம்
4 அனையர் வாழியோ இரவலர்

(ரு) புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் லாடவர்

ருடைமை யாகு மவருடைமை;
யின்மை யாகு மவரின் மையே.

திணையும் துறையும் அவை.
பெரும்பதுமனுர் பாட்டு.

(இ - ள்.) தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை நென்னலுமுண்டேமென்றுவாய்ப், பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலமையா ஒலி பொருந்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத்தற்கு எதிர்கொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போருடைய வறுமை.—(எ - று.)

வாழியும், ஓவும், அசைநிலை. (க௯௯)

(உ00.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்
கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்
செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
மழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
(ரு) கழைமிசைத் தூங்குங் கல்லக வெற்ப!
நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேற்
களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை
விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
இவரே, பூத்தலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை
க0) நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங்
கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்.
யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்; நீயே
வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுநன்

கரு) னின்கியான் கொடுப்பக் கொண்மதி சினப்போர்
16 அடங்கா மன்னரை யடக்கும்
17 மடங்கா விளையு ணாடுகிழ வோயே!

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.
பாரிமகளிரை விச்சிக்கோனுழைக் கொண்டுசென்ற கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த மலையின்கண்ணே ஓங்கிய பெரிய இலையையுடைய பலாவினது பழத்தைத் தக்கவர்த் தாண்டு கரியவிரலையுடைய கடுவன் கிளைத்தொகுதியையுடைய தனது மந்தியுடனே பொலிந்து செம்மைக்கண்ணையுடைய விளக்கிறு முகிலையும் உச்சியுடைய பட்ட உயர்ந்த மலைப்பக்கத்து முன்னின்ற சிவிகையை துயிலும் மலையுந்து தாழ்ந்த வரையையுடையோய்! வினைத்தலைத்தில் நகளிந்த செருப்புப்பேரும் கலையுடைய நெடியவேலினையும் களிற்றைத் தாக்கிக் கொண்டு வாயும் தருகண்மையையுடைய படையினையும் விளக்கியமணிகளாற் செய்யப்பட்ட வனைந்த ஆபரணத்

200.

நிலையுமுடைய விச்சிக்கோவே! இவர்கள்தாம், பூவைத் தனது தலையின்கண் மயிராக அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் மீத்தழும்பேறப், பாடாதாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்கவென்றுசொல்லிக் கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர்; யான் பரிசிலன்; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன்; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையிற்பொருது தாழ்விக்கும் வரிசையின்மேம்படுபவன்; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக; சினத்தலையுடையபோரானே பகைவேந்தரை மிகவடக்கும், மடக்கப்படாதமிக்க விளைதலையுடைய நாட்டையுடையோய்.—(எ - று.)

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்கனிகவர்ந்துண்டகடுவன், மூங்கிலொடுசிறந்து, சேண்விளங்கிக் கழைமிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவளைவரைந்துகொண்டு, இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

'யானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான், தருதற்குரியேனென்பதூஉங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே, இவரைக் கொள்வாயாக வென்று இரக்கக்கூறினமையின், இது பரிசிற்றுறையாயிற்று. (௨00)

(௨0௧.) இவர்யா ரென்குவை யாயி னிவரே
ஊருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்
(௫) நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே,
தந்தை தோழ னிவரென் மகளிர்; —
அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே! —
நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்
செம்பு புனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
(௧0) உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிரு ளேவேள் விறற்போ ரண்ணல்
தாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே!
ஆண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய
(௧௫) ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்
யான்தர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்
திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறல்

பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வேல்
உடலுநர் உட்குந் தானைக்
உ0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.
பாரிமகளிரை இருங்கோவேளுழைக் கொண்டு சென்ற கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) இவர் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் பரவியோ டுங்கொடி முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியை யுடைய யானையையுமுடைய, பறம்பிற்குத்தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்தந்தையின்தோழனாதலான் இவர் என்னுடையமகளிர்; அந் தணனாகிய புலவன்யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஓமகுண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்துசெய்தாலொத்த செம்மையை யுடைத்தாகிய நெடியமதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையோராய் நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொ ன்றுபட்டுவந்த வேளிருள்வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவ! தாரணிந்தயானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான்; ஆண்டன் மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பரிசிலர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை யுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே! யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வானத்தாற்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தின் கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவ! வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவரஞ்சும் படையையுடைய கேடில்லாதநாட்டைக் குரியவனே.—(எ - று.)

உவராவீகை வேளிரெனக்கூட்டுக. 'வடபால் முனிவன் தடவினுட் டோ ன்றி' என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமா லென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல், நிழல், கழலோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனாதலான், யான்தர இவரைக்கொண்மதி யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடைய தந்தைதோழனாதலானும் அந்தணனாதலானும் யான்தர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (உ0க)

(உ0உ.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்
2 கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
3 கடறு மணிகிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
4 கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை
5 வென்றி நிலைஇய விழுப்புகழ் ஒன்றி
6 இருபாற் பெயரிய உருகெழு மூதூர்க்
7 கோடிபல அடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய
8 நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி
9 [illegible]

[illegible]

௧0) வெரிியற் | கண்ணிப் | புலிகடிமார் அதல் !

11 ஒம்போல் விழி | ஸ்மந்து | வெள்குவன் |

12 புகழ்ந்த | செய்யுட் | கழா அதி | தல்லை |

13 மிகழ்நக்தன் | பயனே | மியறே | ரண்ண

2.0.2.92

எவ்வி தொல்குடிப் படீஇயர் மற்றிவர்
கரு கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
தேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல்
உ௦ இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.
இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக் கொள்ளானாகக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) வெட்சிலைமையுடைய காட்டின்கண்ணுள்ள, வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணாது, கடமாவினது நல்ல ஏறு வள்ளிச்சாரன்மணி மேலே விளம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விளையவேரம் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையம் பேரரையமென இருகூற்றுப்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கண் பல்கோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய கேடியரில்லையுடைய அரையத்தினது கேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுதற்குக்காரணம்: நினது தாளால் தரப்பட்ட பொருளையன்றி, நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற இழைத்தகண்ணியை யுடைய புலிகடிமாலே! நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியுள்ளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடைய கழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண் டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடைய தலைவ! இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபடுவோர்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே! யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அரைமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது சிறிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப் பரந்த பொற்றறைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய காட்டையுடையோய்.—(எ - று.)

புலிகடிமால், அண்ணல், காடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்படீஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை

விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலையெனினுமமையும். நீடுவிலையளாயத்தாக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்தனன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நுமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவனைசபிக்கப்பாடினு னென்றுசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெல்லீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்தைதாயம்நிறைவுறவெய்திய' என்பதூஉம், 'நும்பேரறி வின்' என்பதூஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இரும் புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதஞ்செய்யாததூஉம் ஏதஞ்செய்வதுபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ந்துதோன்ற நின்றது. (உ0உ)

(உ0ங.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்
எல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
இன்னுந் தம்மென எம்மனோ ரிரப்பின்
(ரு) முன்னுங் கொண்டிரென நும்மனோர் மறுத்தல்
இன்னா தம்ம வியறே ரண்ணல்
இல்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
அனையையு மல்லை நீயே யொன்னார்
(க0) ஆரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

(இ - ள்.) கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும் முற்காலத்துவிளைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவையொழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும் உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல, இன்னும் எனக்குப்பரிசில்தருமென்றுசொல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டீரென்று நும்போல்வார்மறுத்தல் இன்னாது; கேளாய்:- இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே! இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுமையோரினும், அவராற்பரிசில்பெறக் கருதிவந்தவர் அவர்க்கொடாராயின், அவ்விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் காணி, அவரெதிர்முகநோக்கமாட்டாத இன்பமிழக்குமார்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்தபடியை; நீ, பகைவரது அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நம்முடையதெனப்பாணர்க்குக் கடனைக்கொடுக்கும்வென்றியோடுகூடிய வண்மையையுடையோயாதலான் எம் இறைவ, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—(எ - று.)

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம். எம்மனோர் என்றது, பிறரைநோக்கியென்றெனவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

* "ஒன்னா, ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளி யோய்'' என்பது; உழிஞைத்திணைக்குரிய துறைகளுள், 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடு முடிப்பினுமமையும். (உ0ங)

(உ0சு.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதிர்
ஈயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று;
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று;
(ரு) தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கடல்
உண்ணா ராகுப நீர்வேட் டோரே;
ஆவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
சேறொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினும்
உண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்;
(க0) புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
உள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
வல்வில் ஓரியைக் கழைதின் யானையார் பாடியது.

(இ - ள்.) இழிந்தோன் கூற்றாகிய ஈயெனச்சொல்லி யிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீயென்றதனெதிர் ஈயேனென்றுசொல்லி மறுத்தல் அவ்விரத்தலினு மிழிந்தது; ஒருவன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பை முகத்தாலுணர்ந்து இதனைக்கொள்வாயாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன் அவ்வாறுகொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லி மறுத்தல் அக்கொடையினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும்திரையையுடைய பெரியகடல் நீரையுண்ணார், தண்ணீரைவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்ணக் கலங்கிச் சேற்றொடுகூடிய, சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரையுடைய தாழ்ந்தவிடத்தைச், செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புள்நிமித்தத்தையும் புறப்பட்டமுகூர்த்தத்தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அளித்திலராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால், நீ எனக்கு இன்னையாயினும், வெறேன், வாழ்வாயாக, ஓரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல யாவர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும், வண்மையையுடையோய், நின்னை.— (எ - று.)

ஓரி, வள்ளியே! பரிசிலர் புன்னும்பொழுதும்பழித்தலல்லது உள்ளிச்சென்றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியரோனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயென இரத்தலால் இழிபுபெற்றுக் கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலேனென்பதூஉம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயேனென்றாற்போலப், பரிசினீட்டித்தலால் உன்ன இழிபுபெற்றுக் கொள்ளேனைக்

கொடைக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதூஉம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈயேனென்றுமிழிபினும் கொள்ளெனக்கொடைக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பது கூறினாராம். 'பெருங்கடலுண்ணாராகிய நீர்வேட்டோர்' என்பதனாற் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற் செல்லேனென்பதூஉம், 'உண்ணீர் மறுகின் அதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகலின் நின்பாற் செல்வுத்தேனென்பதும் கொள்ளப்படும். (௨௦௪)

(௨௦௫.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்
பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே
விறற்சினந் தணிந்த விரைபரிப் புரவி
யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்
௫ தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை
வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந
சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்
நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
௧௦ ஆர்கலி யாணர்த் தரீஇய கால்வீழ்த்துக்
கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணல் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரொடு
டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்
களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.
கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசில் நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) —நிறைந்த செல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுதலின்றி ஈதலை யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியாலுளதாகிய மிகைதீர்ந்த விரைந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய, அஞ்சிவந்தடைந்த பகைவர்க்குச்செல்லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும் பகைவர் முயற்சியையுடைய மிக்க உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின்மிக்க படையினையுடைய, வெள்ளியபூவையுடைத்தாய முல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானின்திரட்சியைத் தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவில்லினையுமுடைய வேட்டுவ! நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடைய முகில் நீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடனே விளங்கிய கோட்டையும் தலைமையையுமுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலர்சுற்றம்.—(எ - று.)

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரெனவியையும். செல்சார்வாகித் தாளுளந்தபுத்த பொருநவெனவியையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடைய முல்லையை. புழைகெடவிலக்கிய மானெனவியையும்.

சிறப்புமின்மை ... ழகெடவிலக்கியென்பதூஉம் பாடம்.

கொண்டப்பொருள் வேட்டுவ, பெட்பின்றீதல் யாம்வேண்டலம்; பரிசிலர்க்கு ... ம்பு களிறின்றிப்பெயரல; நீ சேறியல்யாக்கவெனக்கூட்டுக.

யான்களிறின்றிப்பெயராநின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், சேறியாகவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ0௫)

(உ0௬.) *வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம் முன்னியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
(௫) பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்றல் நெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொல்
அறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
க0 காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
எத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சிபரிசினீட்டித்தானை ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரது செவியிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைத்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், விரைந்த குதிரையையுடைய தலைவனாகிய நெடுமானஞ்சிதான் தன்தரமறியான்கொல்லோ?

அதுகிடக்க, என்தரமறியான்கொல்லோ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே; ஆகலாற் காவினெம், கலங்கலம்; கொடு ணேம், †முட்டுக்கலம்; மரத்தைத் தறிக்குந்தச்சன் பயிற்ற மழுவையுடைய கைத் தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போயினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து (எ-று.)

கலப்பை - யாழுறை. உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரென்னுமுண்மையும். மழு வென்றது வாய்ச்சியை; தறிக்கையுமாம். காட்டகமென்றேனும் கருதிய அதன் கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறுவரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசைக்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டின்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (உ0௬)

---

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை என்றனர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், சூ. ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை.]

† இங்கே கலத்தைபிடுவைக்கும் பையையென்னும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உ௦எ.) எழுஇனி, நெஞ்சஞ், செல்கம் யாரோ
2 பருகு அன்ன வேட்கை யில்வழி
3 அருகிற் கண்டு மறியார் போல
4 அகனக வாரா முகனழி பரிசில்
௫ தாளி லாளர் வேளா ரல்லர் ;
6 வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே ;
7 பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே ;
8 மீளி முன்பி னாளி போல
9 உள்ள முள்ளவிந் தடங்கா வெள்ளென
க௦ நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
11 வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான் துஞ்சியபின், அவன் தம்பி, இளவெளிமானைப் பரிசில்கேட்டுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக், கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) எழுந்திருப்பாயாக, இனி, எம்முடைய நெஞ்சமே, யாம்போவேமாக; யார்தாம், கண்ணாற்பருகுவதுபோலும், விருப்பமில்லாதவிடத்துத், தம்மருகே கண்டுவைத்தும், கண்டறியாதார்போல, உள்ளமகிழ்வாராத, தம்முகமழிந்தாற்பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரல்லர்; இவ்வணம்வருவீராக்வென்று, எதிர்கோடல்வேண்டும் தாமுடையோர்க்குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; (ஆதலால்) மறம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம், மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்க்குந்தெரிய தம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேநின்றிரங்கி உள்ளுறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச், சுழல்வோர். (எ - று.)

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை; உலமரலும் - அலமரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

ட. வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காது யாளிபோல் இனி எழுவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

விசையோர்க்கு யானிபோல உள்ளம் உள்ளவித்தடங்காதென முற்றாக்கி உரைப்பாருமுனர். (உ0எ)

(உ0அ.) குன்றும் மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்
டீங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
(ரு) யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்

தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியைச் சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக் காணாது இது கொண்டு செல்கென்று அவன் பரிசில் கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

(இ-ள்.)—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான், பரிசில் கொண்டேனாய்ப் போதற்கென்று சொல்லிநின்ற என்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளைக் கொண்டு இவ்வாறு போக தானென்று சொல்ல, என்னை எவ்வாறு அறிந்தான், பகைவரால் தடுத்தற்கரிய வேந்தன்; என்னை அழைத்துக் காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான் ஓர் ஊதியமே கருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையளவாயினும் நன்று, அந்தப் பரிசிலரது கல்வி முதலாகிய பெருமையின் எல்லையை அறிந்து கொடுத்து விடின்.—(எ-று.)

ஈங்கனஞ் செல்கவென்றது, காணாதே அவன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை.

அவர் துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர் விடின், தினையளவாயினும் இனிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

யான் தான் கெடப் பொருள் கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதுவும் கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம். 'அவர் துணையளவு' எனத் தம்மை உலகின் மேலிட்டுக் கூறினார். (உ0அ)

(உ0௯.) பொய்கை நாரை போரிற் சேக்கும்
நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்பல்
அகலடை யரியல் மாந்தித் தெண்கடற்
(௫) படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந!
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்
(௧0) பெறாது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைநுவல் பரிசிலென்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
ஈயா யாயினு மிரங்குவெ னல்லேன்
நோயிலை யாகுமதி பெருமநம் [illegible]

கடுங் குருகணி காண்டுவ தூக நடகும்
16 நரம்பு வெரீஇ வருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
17 தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
18 பெருவரை யன்ன மார்பிற்
19 செருவெஞ் சேஎய் பின்மகிழ் இருக்கையே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

மூவன்பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பொய்கைக்கண் மேய்ந்த நாரை, போரின்கண்ணே யுறங்கும், செய்தலையுடைய அழகியவயற்கண் நெல்லையறக்கும் உழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் கெழிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனுலே, மதுவையுண்டு, தெளிந்த கடலின் ஒலிக்குந்திரையின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தார்க்கையுடைய நல்லநாட்டுக்கு வேந்தே! பலபழத்தையுநச்சித் தாம்வாழ்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியகிளையின்முறைமை, எதிரெதிர்முழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்தமாறிற்றுகவருந்திப் பழம் பெறுதேமிளும் புள்ளினத்தையொப்ப, நினது நச்சப்படுந்தன்மைகொண்டுவரவந்து நின்புகழ்க்கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனாய் மீளக்கடவேனோ ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றீத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல் லேன் ; அதாகிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக ; பெரும! நம்மிடத்துளதாகிய அரிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடோறும் நறிய, பலவாகிய, தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும், ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரி னொருவர் புணர்தற்குக் காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேவையொப்பாய், நினது மகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம். — (எ - று.)

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குறுமணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக் கையுள்ளுன்றிப், பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்று.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேவல் -நின் இன்னசாவல்பரிசிலேன், வறியேன் பெயர்கோ, நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன்; பெரும, நோயிலையாகுமதி; நம்முட், குறுமணியை, நின்னிருக்கைக காண்குவதாக; பிறக்காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் நோயுறலை, அஃதின்றி தொழிக வென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண், நம்முள், மிகஅணித்தாகக்களுவு காட்சி உளதாகவென்றுமாம். இதனுற் காட்சியுண்டாகவேனென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுமணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாங்காலுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையாலென்னுரைப்பினுமமையும். ()

(உகO.) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்காது
அன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோரு மற்றினையர் ஆயின்

4 செம்ம [illegible] ஞெளிவார் பிறவல்லார் [illegible] கேள்
ரு செயிர்தீர் கொள்ளுக யெம்மெவன் காதலி
6 யுயிர்சிறு அன்னையா ளாயி னெம்மையின்
7 னள்ளார் திருத்தலோ [illegible] தே [illegible] தை
8 யிறனில் கூற்றங் கிறனின்று தனியப்
9 பிறவு யினன்கொள் சிறீஇ யபொருள் வயிறோன்

210 [illegible]

க0) நுவல்வுறு சிறுமையள் பலபுலந் துறையும்
11 இடுக்கண் மனையோள் தீரிய இந்நிலை
12 விடுத்தேன் வாழியர் குருசி லுதுக்காண்
13 அவல நெஞ்சமொடு செல்வல் நிற்கறுத்தோர்
14 அருங்கடி முனையரண் போலப்
கரு) பெருங்கையற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
சேரமான்குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) உயிர்ப்பன்மையைக் காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப் பாராது, காதல் கண்மாறிய அறமில்லாத பார்வையுடனே கூடி, நின்போல்வார் யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்ந்த கற்பினையுடையளாய் எம்மைவிரும்பிய காதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையளாகக்கூடின், எம்மிடத்து நினைவிருத்தல் அரிது; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்துணிய இறந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றோளையுடையாளாய்ப் பலபட வெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ! இதனைப்பாராய்; இன்னாமையையுடைய நெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னை வெகுண்டோரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடைய முனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.—(எ - று.)

குரிசிலே, நும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; என்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோள் இடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர் முனையரண் போலக் கையற்ற என்புலம்பு முந்துறுத்துச் செல்வேன், வாழியரெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'உதுக்காண்' என்றது, அச்செல்வை. என்வறுமை என்னை விட்டு நீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பை முந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக் கூறியவதனால், 'வாழியர்குரிசில்' என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வெங் காதலியென்று பாடமோதுவாரும் உளர். (உக0)

(உகக.) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
XI. 2 றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய!

3 கின்றுகாண் பன்னா ளிண்மலி பிளிரந்
4 குன்றூர் வெறியு மரவம் போல!
5 மாசெழுந் கிராங்குந் தானை பொலந்தலைச்சென்
6 றரசுபடக் கடக்கு முரைசால் செழியன்
7 னுள்ளி வந்தோர்க்கு நிலைப் பரிசிலென்
8 வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்
௧0) உள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்தம்
நாணாய் ஆயினும் நாணக் கூறியென்
நுணங்கு செந்நா அணங்க வேத்திப்
௧௫) பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
ஆடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
இல்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
௨0) பாஅ லின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு
மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.— அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்ய சினத்தையுடைய மழையின்கணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய விலவகலத்தை நின்றுபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைகளும் வெறியும் ஒலிபோல வீரமாக விளங்கொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று நேர்தார்பட எதிர்நின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்ந்த பரிசில் நல்குவனென்று நின்னை நினைத்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையுடைய பரிசிலேனாகிய யான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும், நின்னுடையநினைவே செய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில்கையிலேயுள்ளதுபோலக்காட்டிப் பிற்றைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணாயாயினும் நீநாணச் சொல்லி எனது நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழைப்பெற்றுக்கொண்ட நினது வெற்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன், யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்தலால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற்

பலபடி சுவைத்து முலையுண்டலைமல்குத்த பிள்ளையுடனே; மனையின்கண்ணே வ
மையுற்றிருத்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய நுதலையுடையாளை நினைந்து.—(௭-ம.)

ஒரு தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென்; நான்கூற நின்னுள்ளியது செய்தா
யாதலான் விருத்தங்கூறி எத்தித் தொழுதனென் பழிச்சி வுரைப்பின் மனைக்கண்ணே
புதல்வனொடு தொலைந்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்து செல்வல் யானெனக்கூட்டி
வினைமுடிவு செய்க.

காவிக்கூறியென்றதன்பின்னே எத்திப் பழிச்சின செல்வலென்றமையான்,

வணங்குவ னிவனென' என்று பாடமாயின், வன்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்ந்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியெனக. 'வள்ளியையாகலின், வணங்குவனிவனெனக் கொள்ளாமாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவணங்குவேனெனவிதினைந்தவனைக் அதுபொறாது, நின்பாற்பரிசில்பெருத மாந்தர் .... தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட்டு முடிதல் புறனடையாற்கொள்க; தூவவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடைநின்றநிலையென்றுமாம். 'இல்லெலிமடிந்ததொல்சுவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்சுவரென்றுரைப்பினுமமையும். நின்னைக்கொடுமைகூறவென்றுரைப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
(ரு) வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
க0 வாயார் பெருநகை வைகலு நக்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) உம்முடைய இறைவன் யாரென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்க கள்ளினை ஆமையின் பிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரல்மீனாகிய கொழுவிய சூட்டை அழுகிய கதுப்பகத்தே அடக்கி மதுவுண்ட மயக்கத்தால், வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய நல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புணரில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தி

யென்னும்புலவனுடைய அடியுறை; மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியையுடைய, ராடேர்மகிழ்
ந்து.—(எ. ற.)

நன்றாட்டுன்றமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறையூர்.

நல்கேயாரொவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்
பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குத் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கெழீஇ, நக்கென்றும், செய்தெனச்சங்கினைக், கோழியோனென்னும்
வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உ-வே.)

(உகா௩) மண்டமரட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே!
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்
ரு) றொன்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்லர்
அமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் றோன்றல்!
பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ
க0) யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னும்
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே;
அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்றும்
இன்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே!
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
கரு) எண்ணில் காட்சி யிளையோர் தோற்பின்
நின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே?
அமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையின்
இகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே;
அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே; வல்விரைந்
உ0) தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ள மழிந்தோர்க்
கேம மாகுநின் றாணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமா னன்றே; வானோ
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதும்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.
அவன்மக்கண்மேற் சென்றானைப் புல்லாற்றூர் *எயிற்றியனார் பாடியது.

(இ - ள்.) மடுத்தெழுந்த போரின்கட் கொன்ற, மிகுதி பொருந்திய, வலியமுயற்சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான், உலகத்தை நிழற்செய்த புகழான் விளக்கும் வென்றியையுடைய வேந்தே! [illegible]

பரந்தவிடத்தையுடைய [illegible]த்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இரு
வரையுங்கருதிற் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய
சேரபாண்டியருமல்லர்; போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னோடு பகையாய்
வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்களும்; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை
யையாகிய பகைவனல்லை; பகைவரைக்கொல்லும்* யானையினையுடையதலைவ! நீ பர
ந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய
பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; ஆதலால், அப்பெற்றித்தாதலு

* எயிற்றியானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோய், நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவை யுடையநின்புதல்வர்தோற்பின் நின்னுடைய பெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க் குக் கொடுப்பை; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேநிறுத்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு டைய மறன்; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல் வினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—(எ - று.)

மற்று - அசை. இல் - விழைவின்கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட் டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக; அமர்ந்தவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும்நின்னவிருப்பாற்பட்டனநல்வினைகொண்டன. அஞ்சுதல் - இவற்குப்பின்னும்நிற்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருநீக்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி, 'அதனா லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதற்குக்காரணத்தால் அத்தாயும் அவர்க்கு அப்படியே யுரித்து; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாக்கவும், அஞ்சினோர்க்கு ஏமமாகுநின் றாணிழலெனமுற்றாக்கி மயங்காது தெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு முரைப்பாருமுளர். 'புரவெங்கோட்டியொடு புறநெறிநிறுத்தவர்' என்று பாட மோதுவாருமுளர். (உகஙா)

(உகச.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யெனவே
ஐயம் மறாஅர் கசடீண்டு காட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே!—
யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே
குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே; (ரு)
அதனால், உயர்ந்த வேட்கை யுயர்ந்திசி னோர்க்குச்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற்
றொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடும்;
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்,
மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடும்; (௧௦)
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயக்

12 கோடியர்க் கன்ன தம்மிசை நட்டுத்
13 தீதில் யாக்கையொடு மாய்தல் தவத்தலையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
அவன்வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

(இ - ள்.)—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றுகருதி ஐயப்பாடு

214 - 214

யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறியகையினனாயும் வருவன்; அதனால், உயர்ந்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றின்கண், அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின், அவர்க்கு இருவினையுஞ் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங் *கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் நுகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின், இமயமலையின்சிகரம் ஓங்கினாற்போன்ற தமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—(எ - று.)

உயர்ந்திசினோர்க்கென்றும் காண்பதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கிலெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு நுகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமமையும். 'காட்சியொடுநீங்காநெஞ்சத்து' என்பதூஉம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகரு.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்
தாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர்க் கொளீஇ
ஆய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை
அவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்ப வென்னுயி ரோம்புநனே!
செல்வக் காலை நிற்பினும்
அல்லற் காலை நில்லலன் மன்னே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார் வாரா ரென்ற சான்றோர்க்கு அவர் வருவா ரென்று சொல்லியது.

(இ - ள்.) கவர்த்தகதிரையுடைய வரகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடைய மன்றத்தின்கண் போதொடு தழைத்த வேளையினது வெள்ளிய பூவை வெள்ளியதயிரின்கட் பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிங்கூழையும், அவரைகொய்வார் நிறைய உண்ணும் தெற்கின்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்லநாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவர் என்னுயிரைப் பாதுகாப்பானை;

[illegible]வன் [illegible]குச பசலவுமுடைய [illegible] றும் [illegible] இன்றுமையுற [illegible] லத்த
[illegible] ன்றேநில்லான்.—(எ - று.)

[illegible] யசைசீர்.

(உ௲௫)

(உக்.) கேட்டனை மரத்திரை யில்ல திபாவதுக
2 காண்ட வில்லா திபாண்டுபில கழிய

* [illegible] மனைவும் பிரதிபேதமுண்டு.
† [illegible]

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
றையங் கொள்ளன்மி னாரறி வாளிர்
இகழ்வி லன்னினி யன்யாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வரூஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
கய) காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
இன்னதோர் காலை நில்லலன்
இன்னே வருகுவ னொழிக்கவற் கிடமே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தான் பிசிராந்தையார்க்கு இடனொழிக்கவென்றது.

(இ - ள்.) நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமளவல்லது, சிறிதுபொழுதுங் காண்டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையையுடையோராயினும் 'அரிதே தலைவா, அவ்வழுவாதகூற்றிலேபட வொழுகுதல்' என்றுகருதி ஐயப்படாதொழிமின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர்; அவன் என்னை என்றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனியகுணத்தினையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்; புகழழியவரூஉம் பொய்ம்மையைவிரும்பான்; அவன் தனது பெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும்பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெயரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்துயருறுங்காலத்து ஆண்டுநில்லான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—(எ - று.)

'அதற்பட' என்பதற்கு, அவ்விறந்தபாட்டிலேபடவென்றும், 'இகழ்விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றுமுரைப்பினுமமையும். 'பேதைச் சோழ'னென்றது, தான்றன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகசு)

(உகஎ.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினோ டீங்கிது துணிதல்
அதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டு

4 தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
ரு இசைமரபு ஆக நட்புக் கந்தாக
6 இனையதோர் காலை யீங்கு வருதல்
7 வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
8 மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
9 வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
க0 அதனால் தன்கோ லியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
11 சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

217-218

— 12 யுண்ஞேனே பிழந்தவிவ் வுலகம்
— 13 மென்னு வதுகொ லளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.
அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரைக்கண்டு பொத்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.) கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்திணையும் பெரியதிலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறு துணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது பிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாததேயத்துறையும் அமைந்தோனது நெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடும்பையுறுங்கொல்லோ! *இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—(எ - று.)

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றுமாம். (உ௧௭)

(உ௧௮.) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
— 2 மாமலை பயந்த காமரு மணியு
— 3 மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடை புணர்ந்
— 4 தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலை
— ரு ஒருவழித் தோன்றி யாங்கென் றுஞ் சான்றோர்
— 6 சான்றோர் பால ராப
— 7 சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

திணையும் துறையும் அவை.
† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்டகண்ணகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும், ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்கால்

[illegible]
ராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார். (எ - று.)

சான்றோர்சூழ்வினைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினர். சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்தோன்றியாங்கெனவிலையும். (உகஅ)

---

* 'கோப்பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போலவுணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர்நீக்கும் உரிமைத்தாய நட்பினைப்பயக்கும்' என்பது, திருக்குறள் ௭௯-ம் அதிகாரம் நட்பு, ௫-ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையாரைக் கண்டவர்க்

(உககூ.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ள!
புலவுதி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குறியிருந் தோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.)—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து, உடம்பாகிய முழுத்தசையைவாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யானிதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடு சொல்லி வெறுத்தி நீ.—(எ - று.)

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுக்கொள்ளாமைநோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுரைப்பினுமமையும். 'உள்ளாற்றுக் கவலை' என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றுமாம்; கவலைத் வழிக்குள்ளென்றுரைப்பாருமுளர். அரசுதுறந்து வடக்கிருந்த உயிர்நீத்த உன்னை மிகுதியான் மள்ளவென்றார். (உககூ)

(உ௨0.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த
பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாகன்
அதுசேர்ந் தல்கிய அழுங்க லாலை
வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுழ்ந் தாங்குக்
கலங்கினெ னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே?

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்டபொத்தியார் அழுது பாடியது.

(இ - ள்.)—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபாதுகாத்த பெரியகளிற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானைசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தையுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேநிற்கப், பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னாலியன்றமாலையையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—(எ - று.)

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக் கூட்டுக.

மன்றம் - சண்டுக் கெண்டுவள்... அமுதலை - முனபுனை...

இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்மையால், போகியென்று. (௨௨௦)

(௨௨க.) யாடுநர்க்கீத்த பல்புகழ் முன்னே, —

2 யாடுநர்க்கீத்த பேரன் பின்னே —

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அட்டாதல் மன்னைக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௨௪-ம் சூத்திரவுரை].

221. 222.

3 யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே,
4 திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே,
(ரு) மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து,
6 துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கில்,
7 அனைய னென்னா தத்தக் கோனை,
8 நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
9 பைத லொக்கற் றழீஇ யதனை
(௧0) வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்!
11 நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
12 கெடுவி னல்லிசை சூடி
13 நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன்; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதிநூற்குத்தக ஆராய்ந்தசெங்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பினையுடையன்; மகளிர்மாட்டு மென்மையையுடையன்; வலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது, அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொண்டுபோயிற்று. அதனால், பையுற்றசுற்றமுடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர்; அகன்ற இடத்தினையுடையவுலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி, நடப்பட்டகல்லாயினன் எம்முடைய புரவலனெனச்சொல்லி.—(எ - று.)

ஈத்தபுகழ் - ஈதலானுண்டாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது; அதனால், புரவலன் கல்லாயினனென ஒக்கல்தழீஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - [illegible]

கேடென்பது, கெடுவேனக் குறைந்துநின்றது. (உஉக)

(உஉஉ) அழலவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாழ்வென்
பெண்ணிவ ளொழித்த லன்பிலாள்
பெண்ணெ னிருக்குவை யல்லை

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்ந்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

(இ - ள்.)—நீயால்விளங்கிய ஒளிவ்பயுடைய ஆபரணந்தாற்சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்புத்தக்கமனைவிபெறப்பட்ட புகழமைந்தபிள்ளையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே! நின்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லை; புகழைவிரும்புவோய்! நீ எனக்குக்குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—(எ - று.)

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும். (0)

XXIII. (உ௨௩.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
2 தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
3 நிலைபெறு நடுகல் லாகியக் கண்ணு மி
4 டங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ
(5) டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
6 தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.
கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்தபொத்தியார் பாடியது.

(இ - ள்)—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையையெண்ணித்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவேண்டிய சிறிய இடத்தின்கணிருந்து உயிர்நீத்தவின்நிலைபெறநாட்டப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—(எ - று.)

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது. (உ௨௩)

XXIV. (உ௨௪.) அருப்பம் பேணாக் காமர் கடந் துறந்
[illegible]

2 [illegible]

3 யிரும்பா ணெக்கற் கடும்பு புரக்கதருஉம் —

5 முறமறந் கண்டு நெறிமா ணவையத்து

(ரு) மூறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த

6 தூவிற் கொள்கைத் துகள்று மகளிரோடு

7 பரிசி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை

8 [illegible]ருவைத் [illegible] நெடுந்தூண்

9 வேக வேள்விக் கொம்பின் மடிந் தகஉம் —

224. 22[illegible]

கo) புரிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாளன்
11 இறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலகம்!
12 அருவி மாறி யஞ்சுவரக் கருகிப்
13 பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
14 பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
கரு) பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
16 கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
17 மெல்லியன் மகளிரு மிழையணைந் தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததுவும் இளையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சோறாகக்கொடுத்த பெரிய பாண்சுற்றமாகிய சுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததுவும், அறத்தைத்தெளிவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றுகாட்டப் பல்லாரும்புகழப்பட்ட நல்ல இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்சூழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து, நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றனையபயனை யறிந்தநிச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் துஞ்சினன்; ஆதலான் இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்படி வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்ஷித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள், பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவை யழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகலனையொழித்தார். (எ - று.)

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉமெனவினையும்.

எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான்; மகளிரும் இழைகளைந்தனர்; இவனையிழந்தவுலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எருவைநுகர்ச்சியென்று பாடமோதுவாருமுளர். 'ஆயத்துப்பயனிலை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இழையெனினுமமையும். (உஉச)

(உஉரு.) தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சே றுமிசைய
இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்
கடையோர் விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
நிலமலர் வையத்து வன்முறை வளைஇ
௫ வேந்துபீ டழித்த வேந்துவேற் றானையொ

225-226.

டாற்ற லென்பதன் றோற்றங் கேளினிக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே; நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென
இன்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.)—முன்செல்லும் தூசிப்படையோர், பனையின்கணுளதாகிய நுங்கினது இனிய சேறலைமிசைய, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்வியகனியை நுகர, பின்செல்வோர் விரிந்தவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர, இப்படியொழுங்குடைத்தாகி, இடமகன்ற, உலகத்து வலமுறையாற் சூழ்ந்து மன்னரை, வலிகெடுத்த, மேம்பட்ட வேலையுடைய, சேனையுடனேகூடிய, வலியென்றுசொல்லப்பட்ட, வினையை, இனிக், கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களரிலமாகிய, பாழ்பட்டவிடத்தது, முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய, புறங்காட்டின்கண்ணதாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென, அஞ்சி இனிய ஓசையையுடைய முரசத்தினை, வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தே கோக்கப்பட்ட வலத்திலேபுரித்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தே தோன்றினும், அதனைக்கேட்டு இறந்துபாது நோமளவினேனாயினேன்.—(எ-று.)

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொளீஇய வலம்புரி இன்றுவென்றிநுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும் யானோவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, வெஞ்சினை. வென்றிநுவலாவென்றும், காலைத்தோன்றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர்.

(உஉ௫)

(உஉ௬.) செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்
உற்றன் றாயினு முய்வின் றுமாதோ

3 [illegible]
4 பிரிந்தன் றுகல் வேண்டும் பொலந்தார்
ஞ மன்னோர் கடக்குந் தானைத்
6 இன்னோர் வினவும் கொண்டகற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

14 சோழன் தன்முற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது. See 34.

(இ - ள்.) தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும், வெளிப்பட்டுநின்று வெகுண்டதாயினும், உற்றுநின்று, கையாலே மெய்தீண்டி வருந்திற்றாயினும், அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாடுவாரைப்போலத் தொழுதுநின்று கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும்; பொன்னானியன்ற மாலையினையும் மண்டியபோரின்கண், எதிர்நின்று வெல்லும் படையினையும் மின்னுகின்ற தேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்ட கூற்று.—(எ - று.)

பொலந்தார்வளவனென்னவிறையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப் பின்னெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனுண்மைமிகுதியினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு.

(உ௨எ.) நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்!
விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை;
இன்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுதல்
ஒளிறுவாள் மறவருங் களிறு மாவுங்
குருதியங் குரூஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானான் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி யருத்திய பழிதீ ராற்றல்
நின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி
இனையோற் கொண்டனை யாயின்
இனியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) மிகவும் அறிவுடையையல்லை; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதோர் விரகில்லாமையினன், மேல் விளைந்து பயன்படும் விதையைக் குற்றி யுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னு முங்காண்குவை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போரைவல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் குருதியாகிய நிறமுண்டாகிய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண் மாய, நாடோறும் அமையாளைய் எதிர்நின்று கொன்று நாடோறும் நின் மெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலையுடைய நின்னை

மையாததுபோன்றுளியன் போரணிகலத்தையுடைய வளையென்றுசொல்லப்படும்
வண்டுகள்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ
கொண்டாயாயின் இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக. (எ-று)

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர்
இனி யார்? வீரமின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்
குழையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வையம் - நியாயமுமாம்.

(உஉஎ)

(உஉஅ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
இருடிணிந் தன்ன குரூஉத்திரட் பரூஉப்புகை
யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
(ரு) யளியை நீயே யாங்கா குவைகொல்
நிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
(கல) கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தின னாதலி னன்
னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல் வேட்டனை யாயி னெனையதூஉம்
இருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
(கரு) மண்ணா வனைத லொல்லுமோ நினக்கே?

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
அவனை *ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது —
†"விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

(இ - ள்.) அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துநின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதங்கும் சூளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கண் கலம்வனையும்வேட்கோவே! இரங்கத்தக்கவை நீ, என்னவருந்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பரப்பிய மிக்கபெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும், விரிந்தசுடரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண்பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்விளங்கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை யடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை

வளைதலை நிவிரும்பினையாயின் எப்படியும் பெரியவிவட்டம் உருளியாக்கி பெரிய மேருமலை மண்ணாக வளைய இயலுமோ இயலாதன்றே சிலைக்கு. — என்க.

அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தினனுதலால், அன்னோற்கவிக்கும்தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

---

* உறையூர்முடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† [illegible] சிறப்பிற்போகவியற்படலம், கஅ.

சொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக் கூட்டி, வினைமுடிவு செய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக் கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉகூ.) ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
(ரு) பங்குனி யுயர ழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதனெதிரேர் தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு
கo) தளக்கர்த் திணை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண் டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்
கரு) நோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
அழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
அஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவும்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்
உo) காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவும்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவும்
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலின்
ஒண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ?

[illegible]
ளைந்துகோடை யறியா வீங்க
மணிவரை யன்ன மார்பி னோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

---

* இப்பாட்டு, பாடாண்டிலவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் கவிந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூ - ம் [illegible]].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநாளிற்றுஞ்சுமென அஞ்சி, அவன்றுஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.)—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின்முதற்காலின்கண் நிலைபெற்ற இருளையுடைய பாதியிரவின்கண் முடப்பனைபோலும்வடிவையுடைய அனுடநாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்திற்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தின்முதற் பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியநக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாழக் கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது கடலாற்சூழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்காநின்ற தீப்பரக்கக் காற்றாற்பிதிர்ந்துமலர்ந்து ஒருமீன்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து, யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும், ஒலியையுடைய அருவியையுடைய, நல்லமலைநாட்டுக்குவேந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின், அழகிதென இரங்கி. நெஞ்சத்துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே எழாநாள் வந்ததாகலின், இன்று, வலியையுடையயானை, கையை, நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்டமுரசம் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணிந்து உலறவும் காற்றுப்போலும்இயல்பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவளையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும்மாயோன்.—(எ - று.)

மன்னும், தில்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க. நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருதிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்றமையிற் கைவைத்துறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகூறப் பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குந்துணையாகித் தன்றுணைவியையும் மறந்தனனோ இல்லை

யோடியாம் மறவாவிலமையமாயினமெ௳ன இரங்கிக்கூறியவாறு.

"ஆஞ்சினமெமுனாள்வந்தன்றின்றேன" என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உ௩௦.) கன்றமர் ஆயங் கானத் தல்கவும்,
வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்

* 'கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்ற வழி, அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்' என்பது, திநீக்கிநூள், ௬ - ம் அதி

களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்
விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்
(௫) வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர
வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்
தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யினையக்
கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு
(௧௦) நோயுழந்து வைகிய வுலகிலு மிகநனி
நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்
வாழ்தலின் வரூஉம் வயல்வள னறியான்
வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்
கொருவ னாருயி ருண்ணா யாயின்
(௧௫) நேரார் பல்லுயிர் பருகி
யார்குவை மன்னோவவ னமரடு களத்தே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.
அதியமான்றகடூர்பொருதுவீழ்ந்த எழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டிடத்தே, பிறிதொன்றால் ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் கடத்தலால் வெம்மையுற்றகாவிலையுடையவழி போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தே தங்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்நின்றுதடுக்கும்பகையைத்துரந்த, நிலங்கலங்காத செவ்விய, ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த, விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய, எழினி பொருது போர்க்களத்தின் கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணுதகுழவியையொப்பத் தன்னைமேவியகிளை, இடந்தோறுமிடந்தோறும், வருந்த மிக்கபசிவருத்திய, கலக்கமுற்ற துன்பமிக்க நெஞ்சமொடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்தினும், மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதுவாகவரும், வயலிடத்துவிளையும் வருவாயையறியானாய்த் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன் விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனது பெறுதற்கரிய, உயிரையுண்டிலையாயிற் பகைவருடைய பலவுயிரையும், பருகிநிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல்லும் களத்தின்கண்.—(வி - று.)

மன் அறிவின்கண் வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும் இவ்வாறு கூறுதல், "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பருதி" என்றாற்போல, ஓரணிகுறித்து நின்றது.

எழினி களஞ்சேர் ஒருவனுருயிருண்ணுமாயின், அவன் அமர்க்களத்துப் பல வுயிரும் பருகியார்குவை; அதுகழிக்கதே யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கடும்பசிகலங்கியவென்றும் பாடம். (உ௩0)

(உ௩௧.) எறிபுனக் குறவன் குறையலன்ன
கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்

குறுகினுங் குறுகுக குறுகா து சென்று
விசும்புற நீளினு நீள்க பசுங்கதிர்த்
(௫) திங்க ளன்ன வெண்குடை
ஒண்ஞா யிறன்னோன் புகழ்மா யலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
*அதியமானெடுமானஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

(இ-ள்.) வெட்டிச்சுட்ட கொல்லைநிலத்துக் குறவனால் தறிக்கப்பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடைய விறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் எரிகின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்று குறுகினும் குறுகுக, அவ்வாறன்றிக் குறுகாதுபோய் விசும்பாகிய ஆகாயத்தின் உயர ஓங்கினுமோங்குக, குளிர்ந்தகதிரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனது புகழ் மாயா.—(எ-று.)

ஈமமென்பது, பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, ஈமவொள்ளழல் இவனுடல்சிதையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச் சிதையும்படி சென்று நீளினும் நீளுக; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். எறிபுனக்குறவனென்ற பாடமோது

(உகூஉ.) இல்லா கியரோ காலை மாலை!
அல்லா கியர்யான் வாழு நாளே!
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ?
(ரு) கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே?

† திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக; யான் உயிர்வாழுநாளும் எனக்கு ஓர்பயன்படாமையின் அவையல்லவாக; நடப்பட்டகல்லின்கட், பீலியைச்சூட்டி, நாரால் அரிக்கப்பட்ட தேறலைச், சிறியகலத்தான் உகுப்பவும், அதனைக்கொள்வனோ, கொள்ளானோ; சிகரமோங்கிய, உயர்ந்தமலைபொருந்திய, நாடுமுழுவதுங்கொடுப்பவும், கொள்ளாதவன். (எ - று.)

நாடுடன்கொடுப்பவும், கொள்ளாதோன், நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும், கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(உகூங.) பொய்யா கியரோ! பொய்யா கியரோ!
பாவடி யானைப் பரிசிலர்க் கருகாச்
சீர்கெழு நோன்றா ளகுதைகட் டோன்றிய

* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பாடபேதமுண்டு.

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
ரு இரும்பா ணொக்கற் றலைவன் பெரும்பூண்
போரடு தானை யெவ்வி மார்பின்
னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
வைகுறு விடியல் இயம்பிய குரலே.

திணையும் துறையும் அவை.
வேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பொய்யாகுக; பொய்யாகுக; பரந்த அடியினையுடைய யானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குந்தலைவன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியது மார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை. (எ - று.)

திகிரியென்றது, திகிரிதைத்ததென்று பிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அகுதை - விரைவின்கண்வந்தது. பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.
— இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரோவெனக்கூட்டுக. (உ௩௩)

நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொல்
ரு உலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நோவக்கடவனோ யான்; கெடுவதாகக்கடவ மிக்ககாலம் மாய்வதாக; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினைமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான்கொல்லோ? உலகத்தார்யாவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன். (எ - று.)

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

Sum. பலரோடுண்டலமரீஇயோன் பிண்டம் யாவருண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(௨௩௫.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே;
2 பெரியகட் பெறினே
3 யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே;
4 சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே;
5 பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே;

235.

6 யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம்
7 மெமக்கீயு மன்னே ;
8 யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
9 தானிற்கு மன்னே ;
க0) நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
11 புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே ;
12 யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
13 யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
14 புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
கரு) வஞ்சொ னுண்டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
16 சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருநிறத் தியங்கிய வேலே :
17 யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ ?
18 இனிப்பா டுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்
19 கொன்றீ குநரு மில்லைப் ;
உ0) பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
21 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
22 றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன்; அதுகழிந்தது! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யா முண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பிநுகர்வான்; அதுகழிந்தது! சோறு எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடேகூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகுபலகலத்தோடேகூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! என்பொடுகூடிய வூன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன்; அதுகழிந்தது! அம் போடுவேல்தைத்து உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றுநிற்பன்; அதுகழிந்ததே! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைசூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னு [illegible] புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவு

டையகையால் ...

வன் ; அதுகழிந்ததே! அரியதலைமையையுடைய, பெரியபாணரது, அகலியமண்
டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும் போய்த்துருவித் தன்னாற்புரக்கப்
படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழகியசொல்லை ஆரா
யும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய்
வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண் தைத்தவேல். எமக்குப் பற்றாகிய எம்
மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ? இனிப் பாடுவாருமில்லை; பாடுவார்க்கு
ஒன்றீவாருமில்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையி
னது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறராற்சூடப்படாது கழிந்தாற்போலப்
பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—(எ - று.)

236. 237.

அவன்சிறந்த உருவியவேல், அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே யானைமுதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும் உறைத்ததென்றுரைக்கக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. (உ௩௫)

(உ௩௬) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை யாகும்
மலைகெழு நாட மாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே ௫
பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா
தொருங்கு வரல்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி
இனையை யாதலி னினக்கு மற்றியான்
மேயினே னன்மை யானே யாயினும்
இம்மை போலக் காட்டி யும்மை ௧0
இடையில் காட்சி நின்னோ
டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்து வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) முசுக்கலைகிழித்துண்டலாற் பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாலைக்கு இட்டுவைத்துண்ணு முணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டெல்லாம்; பெருமைதக்க தலைமையினை யுடைய நட்பிற்குப்பொருந்தாமல், யானும் நின்னோடு கூடப்போதுதற்கு இசையாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடையை யாதலின், நினக்கு யான் பொருந்தினேனல்லாமையான், இவ்வாறு பொருந்திற்றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—(எ - று.)

உலந்தயாண்டென்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்று - அசைநிலை.

[illegible]

2 படி|நின்ற|பசிதாட்|கண்ணே|

3 கோடைக்|காலத்துக்|கொழுநிழ|லாகிப்

4 பொய்த்த|லறியா|வுரவோன்|செவிமுதல்|

(5) வித்திய|பனுவல்|விளைந்தன்|றன்னே;

6 நச்சி|யிருந்த|நசைபழு|தாக|

7 வட்டக்|குழிசி|யிழற்பயந்|தா அங்|

231

8 களியர் தாமே யார்க வென்னு
9 வறனில் கூற்றந் திறனின்று துணிய
க0) வூழின் உருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
11 வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
12 முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
13 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
14 வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே
கரு) யாங்கது நோயின் றாக வோங்குவரைப்
16 புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பிற்
17 றெலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதிரைக்
18 கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
19 நனியுடைப் பரிசில் தருகம்
உ0) மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச்சென்றாற்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமான்சிறிதுகொடுப்பக்
கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நெடுங்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையணுகிப்
பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையாகிய வெம்மையுற்றபொ
ழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து, யார்கண்ணும்பொய்கூறுத
லறியாத அறிவையுடையோனது செவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகிய
பயிர் நன்றாகவிளைந்ததென்றுநினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பய
னில்லையாக, அடப்பட்ட பானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல, அளி
க்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறமில்லாத கூற்றம், கூறுபாடின்றி
அவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய, முறைமையின் வெய்தாக, மார்பின்கண் அறைந்த
கொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற,
முதியவறிவினையுடைய சுற்றத்தோடுகூடிய பரிசிலாளரிரங்கக், கள்ளியோங்கிய களர்
நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்காட்டின்கண், வெளியவேலையுடைய வீரன்போய், இற
ந்துபட்டான்: கூற்றம் நோயின்றிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப், புலிபார்

துவீழ்த்த, களிறூஉய, இரைதப்பின், தனக்கு இரையாதற்குப்போதாதெலியைப், ராஞ்த்துவீழ்த்தாதாகும் ;) மிக்க, திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய, ஆற்றுநீர் போல விரையப்போய், மிகுதிரையையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொவேருவேனாக; எழுந் ரொய்நெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.—(வி - ரை.)

நசைபழுதாக அழற்பயந்தாங்குக், கூற்றந்தணிய விழைலமாய்ந்தனனெனவும், களிர்வலிமுறி, வரைழப்பூவிற்சிதறவெனவும், துணியுமுர்தறித்து நெஞ்சமே ழூவெனவுங்கூட்டுக.

கோயின்றுகவென்றது, குறிப்பிற்றேன்றல். 'ஆங்கதுவோயின்றுக' என் றது, இனவெளிமான், இறிதுகொடுப்ப அதனை, இகழ்ந்தகூறியதென்பாருமுளர்.

பதூஉம் இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கின்றது. 'மழை யுருப்பு வெருக்கிய மகளிர்' என்றேதி, விதிரையவெறுப்ப வருக்கியமகளிரென்றுரைப்பினு

(உ௩அ.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன் ௫
றொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில் வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப ௧0
எந்தை யாகுத லதற்பட லறியேனே
அந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
என்னா குவர்கொலென் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதின்
ஆரஞ ருற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக் ௧௫
கண்ணி லூமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவலம் மறுசுழி மறுகலின்
தவலே நன்றுமன் றகுதியு மதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.
வெளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பிணமிட்டுப் புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும், பொகுவலென்னும்புள்ளும், அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயின்திரளுடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சுடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காமுறுவான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட கைம்மைமகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரதுசுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்ட முரசங்களும் கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடைய கூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் .... அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன், வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னவாமுறுவர்கொல்!

'லோ, என்னையுடைத்தகற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்கவி
ழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே, ஒருபெற்றிப்படக் கண்
ணில்லாதுழன்று, கடலின்கண் அழுந்தினாற்போல எல்லையளந்தறியப்படாத இரை,

ரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண், துன்பமாகிய, மறுசுழியின்கட்பட்டுச் சுழலுமதனில்
றக்குப்படுதலேகன்று ; (மைக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—(எ - று.)

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று.) மன் - கழிவின்கண்
ந்தது.) வெருவா வழக்குமென இயையும். 'முரசம் கண்கிழிந்தன' 'யானையும்

ரும்பிழந்தன' என்றகருத்து: அவற்றால்தொழில்கொள்வாரின்மையின், "அலை யணிழந்தனவென்பதாம்."

(உ௩௯)

(உ௩௯.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்;
கடிகாவிற் பூச்சூடினன்;
தண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்;
செற்றோரை வழிதபுத்தனன்;
(௫) நட்டோரை யுயர்புகூறினன்;
வலியரென வழிமொழியலன்;
மெலியரென மீக்கூறலன்;
பிறரைத்தா னிரப்பறியலன்;
இரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்;
௧0) வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்;
வருபடை யெதிர்தாங்கினன்;
பெயர்படை புறங்கண்டனன்;
கடும்பரிய மாக்கடவினன்;
நெடுந்தெருவிற் றேர்வழங்கினன்;
௧௫) ஓங்கியல களிறூர்ந்தனன்;
தீஞ்செறி தசும்புதொலைச்சினன்;
பாணுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்;
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்;
ஆங்குச் செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலின்
௨0) இடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின்முறுவலார் பாடியது.

(இ - ள்.) — இளையமகளிரது வளையணிந்ததோள்முயங்கினன்; காவலையுடைய இளமரக்காக்களிற் பூவைச்சூடினன்; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினன்; பகைத்தோரைக் கிளையொடுங்கெடுத்தான்; நட்டோரை மிகுத்துக்கூறினன்; இவர் நம்மில்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபட்டுகூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளிய

னென்றுகருதி அவனின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரொத் தானு ஒன்றினெனச்
சொல்லி இளைத்தறியான்; சூழ்ந்தமைந்து இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று
மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய, அவைக்களத்தின்கண், தனது, உயர்ச்சியை

240.

நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடை கண்டு, அதன்பின் செல்லாதுநின்றான்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையைத் தன்மனத்தினும் விரையச்செலுத்தினான்; நெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவியக்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலைவித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலையுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலைமையிற்பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக்கூறினான்; அப்படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது தலையை வாளான் அறுத்துப்போகினும்போகுக; அன்றிச் சுடினும்சுடுக; பட்டபடி படுக,—(எ - று.)

'கட்டோரையுயர்புகூறினன்' என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். 'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்' என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புகுதாமல் விடுத்தனனென்றும், பொருண்மயக்கமுடைய சொற்களைத் தன்னிடத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்றுரைப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உகூ)

(உசO.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
வாடா யாணர் நாடு மூரும்
பாடுநர்க் கருகா வாஅய் அண்டிரன்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
காலன் என்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங்
கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி
[illegible] நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப் பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன் கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) வெற்றிக்கேற்ப நடக்கும் அசைந்த நடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழிவில்லாத புதுவருவாயையுடைய நாடும் ஊர்களும் பாடுவார்க்குக் குறைவறக் கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன் கோடேந்திய அல்குலையும் குறியவாகிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரோடு காலனென்று சொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தை யடைந்தானாகக் கொண்டுபோந்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய போக்கை [illegible]ட்டுக்குலியென்று சேர்தாளை அழைப்பது போலக் கூவும் கள்ளியை

241. [illegible]

டைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டின் ஒருபுடையிலே தங்கி ஒள்ளிய நிச்சுடை உடம்பு தந்துவிட்டது ; பொலிவழிந்த கண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப் பாதுகாப்போர்க் காணுதலை ஆராய்கின்ற பிணியுடனே செயலற்று அறிவிழந்தோர் தம்மெய்ப் பசியையுடையராய்ப் பிறருடைய கைகாட்டின் வழியே போகின்றவராயினர் இப்பொழுது ; இந்நோயினின் இருந்தவனோவென்னை (எ - று.)

'மேலோ ருலக மெய்தினன் எனவே' எனவும், 'ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு தந்தனன்' எனவும் பாடம்போதலுமுண்டு. (உ௪௦).

(உ௪க.) திண்டே ரிரவலர்க் கீந்த தண்டார்
அண்டிரன் வரூஉ மென்ன வொண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க
௫ வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) திண்ணிய தேரை இரவலர்க்கீத்த குளிர்ந்த மாலையையுடைய ஆய் அண்டிரனென்று, ஒள்ளிய தொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இந்திரனது கோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்ற முரசமுழங்க வானத்தின்கண் ஓசை தோன்றிற்று.--(எ - று.)

இப்பெற்றிப்பட்ட வள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாயின்றது. (உ௪க)

(உ௪உ.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியாள்
ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
௫ வல்வேற் [illegible] சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே!

திணையும் துறையும் அவை.
ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.) இளையவீரர் சூடார், வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்லியாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், பாணி

[illegible]
லா எதிர்நின்று கொன்றுவென்ற வலியவேலையுடைய சாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாயநீயும் பூக்கக்கடவையோ; அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண். (எ - று.)

அவனையிழந்து கொடிவேறுபட்டு வாழ்கின்ற பாணனையன்றி, நீயும் கொடியை யாப்பு பூக்கின்றாயோவென, எச்சவும்மையாக்கின்றது.

என்றது, பூச்சூடி நுகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உசஉ)

243. 244

(உசாங)
இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் *தூங்குவழித் தூங்கி
(5) மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
(க0) குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா இளமை
அளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் பாடியது.

(இ - ள்.) இப்பொழுது நினைந்து இரக்கமாகின்றது; செறிந்த மணலிடத்துச் செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்ட பூவைப் பறித்துச் சூடிக் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண் விளையாடும் மகளிரொடு கைகோத்து அவர் தழுவினவிடத்துத் தழுவி ... ... யசைந்து ஒளித்துச்செய்யும் அஃது அறியாத வஞ்சனையில்லாத இளமைத்திரளுடனே கூடி உயர்ந்த கோடுகளையுடைய மருதின் துறையிலே வந்து உறத் தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப் படிந்த கொம்பிலே ஏறி, அழகுமிகக் கரையிடத்தோர் வியப்பத் திரையிடத்துத் திவலையெழ ஆழ்ந்த நெடிய நீரையுடைய மடுவின்கண் துடுமென்றொலிப்பக் குதித்து மூழ்கி மணலைமுகந்து காட்டிய கல்வியில்லாத இளமை இரக்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ; பூண் செறித்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையூன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையே நெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரிய முதுமையையுடையேமாகிய எங்களுக்கு.—(எ - று)

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரங்கத்தக்கதென்க.

கையறுநிலையாயிற்று. 'மனை
யெனவறியா' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(உசகூ) பாணர் சென்னியும் வண்டுசெ[illegible]றாதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
திரவன் மாக்களு ....

* தன்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

4. 245.
246.

(இ - ள்.) ....

.... முக்கலையின்க்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர் ....

.... சாதலெய்து இன்னாதாதலிற் பெரும்பிறிதாயினென்றுவென்றான்.

தானுறுகின்றதன்புத்தைத் தலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உசச)

(உசரு.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே

2 உயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்

3 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

4 வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்

(ரு) தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி

6 ஞாங்கர் மாய்ந்தனள் மடந்தை

7 இன்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை, தன் பெருங்கோப்பெண்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லியபாட்டு.

(இ - ள்.) எப்படிப்பெரிதாயினும், யானுற்றநோயினது, எல்லை, எவ்வளவாயிற்று; என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால், கள்ளிவளரப்பட்ட, புறங்காட்டின், வெள்ளிடையின்மூட்டிய, நிறைவிளக்கும், சிறுவிறகையுடைய படுக்கையின்கண், ஒள்ளிய, அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப் பண்ணி, மேலுலகத்தே போயினள், மடவாள்; அவள்மாயவும் இன்னமும் உயிரிருந்துவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்னோ.—(எ - று.)

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின், நோயை இகழ்ந்துகூறியவாறு. 'பாலவசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை, அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தியென்றுரைப்பாருமுளர். உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்லாமையெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி, இன்னும்வாழ்வலெனவியையும். சேர்த்தவெனத் திரிப்பினுமமையும். 'ஞாங்கர்மாய்ந்தனள்' என்பதற்கு என்னைநீத்து, முன்னே, இறந்தாளென்றுமாம். (உசரு)

(உசசு.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

2 செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்

3 பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே

4 புன்னலவிரிக் குலைப்பைங்காய் வாளைப் போமுகளுந் தடம்

(5) காழ்ப்போர் னல்லினர் கழுநெய்தி னீண்டடை

6 *தடையிடைக் கிடந்து கைபிழி பிண்டம்

7 வெள்ளொட்டு சாக்தொடு புளிப்பெய்தட்டு

8 வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்

---

* அடவிடைமிடந்தவென்றும் பாடம்.

9. பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின் றுவதியும்
௧0 உயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
11 பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீமம்
12 நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
13 பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
14 வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
௧௫ நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது —
"விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வியக் குழைந்தயங் கின்று."

(இ - ள்.) பலசான்றவிரே பலசான்றவிரே, நின் தலைவனோடிறப்ப நீபோ வென்றுகூறாது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தையுடைய பலசான்றவிரே, அணில்வரிபோலும்வரியையுடைய விளைந்த வெள்ளரிக்காயின், அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற நல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல், இலை இடையேபயின்ற, கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச்சோற்றுத்திரளுடனே, வெள்ளிய எள்ளைத்துவையலுடனே, புளிகூட்டி அடப்பட்ட வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய, இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைகளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால், அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடையபெரியதோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகையில்லையாகவளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடைய நீர்செறிந்த பெரியபொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து. (எ - று.)

தில், - விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; நுமக்கு அரிதாகுகவெனக் கூட்டுக.

(உரை)

(உசஎ.) யானை தந்த முளிமர விறகின்
2 கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து
3 மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி
4 மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றி
லு நீர்வார் கூந்த லொரும்புறஞ் சோழப
6 பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்கா டுநோக்கித்
7 தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்

9 சிறுநனி தமிய ளாயினும்
கல இன்னுயிர் நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவள் தீப்பாய்வாளைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

(இ - ள்.) யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர்மூட்டப் பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமானுகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திகளுக்கும் அணங் குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்து நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்திலவீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் பெருங்காட்டைப்பார்த்துத்தோன்சுழலும் தன் தலைவன் முழவினது கண் மார்ச்சனையுலராத்காவலையுடைய அகலியகோயிலுள்மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர் தளரும் தன் இளமைபுறங்கொடு த்து.—(எ - று.)

....யானவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல் ....

அம்ம - அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்பல்;
VIII. 2 இளைய மாகத் தழையா யினவே;
3 இனியே பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
4 தின்னா வைக லுண்ணும்
(5) அல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே.

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

........† ஒக்கூர்மாசாத்தனார் பாடியது.

தாபதநிலையாவது,—

‡ "குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருங்கடற் கண்ணி கைம்மை கூறின்று."

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இளையேமாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தையுடையதலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமாறி இன்னாத வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—(எ - று.)

தாயின் புறங்காலத்தும் தன்புறங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலைநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

* செல்லுலாவுண் வெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு. (உசஅ)

(உசகூ.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேறு தொடுப்பக்
IX. 2 கணைக்கோட்டு வாளை மீநீர்ப் பிறழ

* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௨.

249.250.

3 எரிப்பூம் பழன நெரித்துடன் வலைஞர்
4 அரிக்குரற் றடாரியின் யாமை மிளிரப்
(௫) பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலொ
6 டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கு
7 மகனாட் டண்ணல் புகவே நெருநைப்
8 பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
9 யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
(௰) யடங்கிய கற்பி னாய்நுதன் மடந்தை
11 யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வாரி
12 நுடு சுளகிற் சிறுபிட நீக்கி
13 அழுத லானாக் கண்ணள்
14 மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே.

திணையும் துறையும் அவை.

....தும்பிசேரகீரனர் பாடியது.

(இ - ள்.) கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரல்மீன் சேற்றின்கீழே செறிக்கத் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடைய வாளைமீன் நீர்மேலே பிறழ, எரிபோலுநிறத்தபூவையுடைய பொய்கைக்கணே நெருங்கி, உடனே வலைஞராயவர், ஒலி நரம்பால் ஓசையையுடைய தடாரியினது முழக்கமேபோலும் யாமைபிறழப் பனையினது நுகும்பையொத்த, சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும் வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்றநாட்டையுடைய தலைவனது உணவு, நெருநலை நாள் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது கழிந்தது; இன்று, தன்கணவனை அடங்கியகற்பினையும் சிறியநுதலினையுமுடைய மடந்தை உயர்ந்தநிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றுபுக அவனுக்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத் தண்டத்து அழுதலமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழ்கின்றநீரானே சாணகத்தைக்கொண்டு மெழுகுமனவிலேபட்டது.—(எ - று.)

மெழுகுமனவாயிற்றென்றது பொருளெனவுரைக்க. மன் - கழிவின்கண் வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு. (உசக)

(உருo.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசில்

2 இரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்
3 கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்
4 கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
௫ அல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே
6 புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
7 வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்

8 முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
9 தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

(இ - ள்.) தாளிப்போசைமிக்க கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணே தகைத்தவாயிலினையும் தன்னாற்புரக்கப்படுவோர்கண்ணீரை மாற்றிய குளிர்ந்த நறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயிரைக்குறைத்துக் குறியவளையைக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே! வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலைவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்பிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின். (எ - று.)

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங்குறி

ப்புவினையோடு முடிக்க.

ஆக்கம்; நீ புதல்வர்த்தந்த காமுன்னியபின் புல்லேன்றனையெனக்கூட்டுக.

முனித்தல - குமைத்தலெனினுமமையும். (உருo)

(உருக.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளிர்
இழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகும்
கழைக்கண் நெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.—

திணை - வாகை; துறை - தாபதவாகை.
.........மாற்பித்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவடிவினையுடைய சிறியவளையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்குநிலையினின்றும்கழலும்வகை ஆதரஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீராடிக் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிறகால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தீயைவேட்டு முதுகின்கண்ணேதாழ்ந்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன். (எ - று.)

ஆடி, வேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்த மள்ளற்கண்டேம்; அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்துவோனின்றோனென அவனைக்கண்டு வியந்து கூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை. கானயானைதந்தவிறகென்றது, இவன்தவமிகுதியான் அதுவும் ஏவல்செய்தல். (உருக)

(உருஉ.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
2 தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
3 டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
4 யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
(ரு) சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.—

திணையுந் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.)—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலால் பழையநிறம் மாறித் தில்லைத்தளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடேகூடிநின்று செறிந்த இலையையுடைத் தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப்படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயிற்றுமுன்பு.—(எ - று.)

— இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது. (உருஉ)

(உருங.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
2 வல்லார் கண்ணி யிளையர் திளைப்ப
3 *நகா அலென வந்த மாறே யெழாநெற்
4 பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்
(ரு) வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
6 கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.
.........† குளம்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—
‡ "காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று."

(இ - ள்.)—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனாகின்றேன்; என்னுடைய திறத்து வருத்தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின்னோடேகூடி, விளையாடப்போந்த இளையோர், விளையாடாநிற்ப, அவரோடு கூடுகின்றிலேனென்றுகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை, நெல் எழாத பசியமூங்கில் புட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையில்லாதவறியகைகளைத், தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு, நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச், செல்லுவேனோ இன்னும், இறந்துபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவீராக.—(எ - று.)

அவலமென்றது. பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்னாமை [illegible]

நின்னுரையென ; அவன்சொற்கேட்டவிருப்பினொடு கூறவாவிபோன்று , மயங்கிக் கூறியவாறு.

(௨௬௩)

* சகரரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயாறுரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், க.

(உருச.) இளையரு முதியருங் வேறுபுலம் படர
எடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
இடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையுள்
(ரு) இன்ன னாயின னிளையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளும்
(க0) ஆனது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... கயமனர் பாடியது.

(இ - ள்) — இளையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலகிப்போக, யான் எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய், நினது மார்பம் நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இளையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச், சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினன் இளையனென்று யான்சொல்ல நின் இறந்துபாடுகூடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து, என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறுவாள்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள்தான். — (எ - று.)

வளனும்செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ்சென்றுணுக ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றாற்போல, இவனும் தன்சுற்றத்தாரும் பிறரும் நாட்டாரும் நுகரும்படி நின்றமைதோன்றிநின்றது. 'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்காகுவள்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்தபட்டவாறுசொல்லினன்றி அவள் வருத்த முறுவள்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல். மற்று - அசைநிலை. (உரு௪)

(உருரு.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
†அணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே னென்!

4 பின்று தாற்ற வற்ணில் கூற்றே

ரு நிரைவளை முன்கை பற்றி

6 வரைநிழற் சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... வன்பரணர் பாடியது.

---

* சொல்லுமரபினென்றும் பாடம்.

256. 257

(இ - ள்.) — ஐயோவென்று அரற்றவேனாயின் அவ்வுரைவழியே வந்து நின் உடம்பாயினும் யான்காணப்பெறுமவீ எதனைச்செய்யுமோவென்று புலியை யஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டு போவேனென்றுநினைப்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; நின்னையொப்பப் பெரிய கடுக்கத்தை உறுவதாக, நின்னை இறந்துபடும்படிக்கு வந்து தாக்கிய அறமில்லாத கூற்றம்; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக. — (எ - று.)

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல்லான் அசைக்கப்பட்டுநின்றது. (௨௫௫)

(௨௫௬.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
2 அச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய
3 சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு
4 சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
5 வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி
6 அகலி தாக வனைமோ
7 நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

திணையும் துறையும் அவை.

....

(இ - ள்.) — கலம்வனையும் வேட்கோவே, கலம்வனையும் வேட்கோவே, சகடம் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆர்த்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெள்ளியபல்லிபோல் சுரநிலங்களாற் பலவாறும் தன்னொடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யானும் அவனோடே கூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத்துக்காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே. — (எ - று.)

'எமக்கும்' என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறிநின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு விரைவின்கண்வந்தது. (௨௫௬)

(௨௫௭.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கால்
2 அவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
3 குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்
4 செவியிறந் தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோர்
5 வடியாச் செல்லோர் வலியன் ... தேரின்

6 ஞார்பெரி\ இக்கன் று\ பில்லோ\ யரெனனக்\
7 காடுகொண் டன்று\ பில்லோ; காலைப்
8 புல்லா\ ரினினர்\ செல்புற\ நோக்கிக்
9 கையிற்\ கட்டிப்\ பைவென\ வெண்ணைச்\

257. [illegible]

க0 சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதாம்
மிகப்பல வாயினு மென்னாந் தழைத்தும்
வெண்கோடு தோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

....

உண்டாட்டாவது,—

*“ தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.”

(இ - ள்.— ....) இரண்டு காலையும் அழகிய வயிற்றினையும், பரந்த மார்பினையும், பசிய கண்ணினையும் ஊச்சிற்புல் நிரைத்தாற்போன்ற, நிறம்பொருந்திய மயிரினையுடைய தாடியினையும் செவியிறந்து முன்னே தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடைய னுய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கானுன்? ஆராயின், வலைப் பெரிதும் தீங்கினை தமிலன்; தனக்கு அரணைக்கருதிக் காட்டைக் கொண்டதுமிலன்; இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாதது இளமாகியதிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார்த்துத் தன்கையாற்குறித்து, மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலைமாற்றி வில்லாலேகொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும், என்னபயன் படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாதுமயிற், சிறிதும் வெள்ளிய முகந்தோன்றுதப்பானையைக்கண்டிலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடையும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குநேராகக்கொடுத்தல் வல்லனுயினன், அவனுசெ.—றிஎ - று.)

பகைவர் மேல்நடக்கவொட்டாது எதிரினின்று விலக்குதலின், ‘செருப்பி

'டைச் சிறுபா லன்னன்' எனப்பட்டது. 'அன்ன' என்று பாடமோதி, செருப்பி
டைச் சிறுபரலோரைபோல நெடிய ஓசையையுடைய கர்லென்றனாப் பாருமுளர்.
பைர்செயலெழு, 'அறியான் விளைதலன்றி, 'வியப்பின்கண் வந்தது.' பைர்பெரி
திகந்தன்றமிலனே' என்பது, வினைகோடமை.

சிறுபாலன்னன் பயனுஞ்சிய அளியனனவன்றான் யார்கொல்லோ? தேரின்
வில்லோடு, பைர்பெரித் இகந்தன்றமிலனைக் கண்டுகொண்டதுமிலன்றய் கோ
க்கி எண்ணி மாற்றினான். மாற்றிக் குழிசிகளண்டலைமெ மத்தொலிகேள்ரதோனறி
வவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயிலும் என்றுமெனக்கூட்டுக.

கோடேற்கொள உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும். (உருவ)

V LVIII

(உரு அ.) கோட்டாற் கரை முதுபழ னெய்ப்பத்
2 தெறிவிரல் விளர்த்த திலக்குத் தாரம்
3 திருத்த வரியக் கலைச்சென் றெண்டு
4 பிச்சுன் மின்னு பைபங் நிணம் பெருத்த
ரு வெச்சி வீர்கை விறபுறந் திமிரிப்

25.8.[illegible]

புலம்புக் கன்னே புல்லணற் காளை
யொருமுறை யுண்ணா வளவைப் பெருநிரை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுதலோம்புமதி முதுகட் சாடி
௧0 யாத்தரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

......உலோச்சனார் பாடியது.

(இ - ள்.) முட்டாளையுடைய காஞ்சியினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும்பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்தநிறத்தினநிரையைக் கள்விலைக்கு கோரகக்கொடுத்து உண்டு செல்வித்தசைவயத்தின்று செல்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகையை வில்லினதுபுறத்தேதிமிர்ந்து வேற்றுநாட்டின்கட்புக்கானே, புல்லியதாடியையுடையகாளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிறைப் கொடுதருகுவன்; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுதலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததுளியையுடையனும் அம்மதுவை விரும்புவோன் விடாய்த்தலுமுண்டாம். — (ப. - ரை.)

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவினைத்திரிக்கப்பட்டது. இதற்குக் கள்விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம். நிங்கட்டாரமென்றோதிக் தன்னாகிய இனியபண்டமெனினுமமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனாகலின், நின்னை வெகுளவுங்கூடுமென்பாருமுளர். இவன்நிரைகொள்ளச் செல்கின்

(உருக.) ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ளம்
முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.

திணை - கரந்தை; துறை - செருமலைதல்; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

கோடைபாடியபெரும்பூதனார் பாடியது.

(செருமலைதலாவது,—
*"வெட்சியரைக் கண்ணுற்றவரை
யட்குவரத் தாக்கி யுளர்செருப் புரிந்தன்று.")

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௪.

(இ - ள்.) தாம்கொள்ளப்பட்ட எற்றையுடைய பெரிய ஆனிரையைத் தம்முன்னே போக மீட்கவருவாரைக்குறித்து, அந்நிரையொடு தாம்போகாது தலைமுறையாக்முடிய பெரியகாட்டின்கண், அலைகாத்திருந்த வில்லியல்லுடைய மறவர்க்கு ஒழிந்திலை யைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம் மெய்யின்கணேறிய புலிமுகவையொப்பத் தாவித்தன்னும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காகின்ற, ஒள்ளிய வாளினையும். வீரக்கழலினையுமுடையோய்.—

(எ - று.)

புனைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம், சிறப்பதாக, வென்க்கூட்டுக.

செல்லலென்றது, அவரைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பது.

(உருக)

தாம.

(உகூ0.) வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ளுள்ளுநள் கூந்த லுணக்கிக் களைர
(௫) கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலை கசிபு கைதொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவினள் வருஉம்
பாண! கேண்மதி யாணரது நிலையே
புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
(௲) தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதண் மையவே.
முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்
நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்
விடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக
(கரு) வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையொடு வந்த வுரைய னாகி
(உ0) யுரிகளை யரவ மானத் தானே
யரிதுசெல் லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் *காலுற்றுக்
கப்பமொடு துளங்கிய †விலங்கு போல
லம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
(உ௫) யுயிரிசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே

* காலுறவென்றும் பாடம். † இலக்கம்போலவென்றும் பாடம்.

26 மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
27 யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
28 படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமாம்.
.... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஓசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி வேறுபட்டு இரங்கற்பண்ணாகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புத்தொடையினது நீங்கைநினைந்து நடுங்குநெஞ்சத்தைத் தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவளவின் நிமித்தவழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிரைப்பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள கள்ளிமரத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடையையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது கவிகுரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லோவென்று எதிர்வருவாரைப்பார்த்துக் கேட்கின்றபாண, கேட்பாயாக, அவனது செல்வம்பட்டதில்லை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட விளைநிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும், அன்றி, அவனொடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருந்திக்கொள்வாயாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அணுமையையுடைய ஊர் முன்னாகச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன் றுடியே புணையாகவென்று புலைக்கவர்க்கொன்று அவர்கொண்டநிரையை மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்டு பாம்பின்றீண்டிய பல்லினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடையகையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுட்டேவந்த, சொல்லையுடையனாய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின்கட்போயினன்; அவனதுடம்பு காட்டேட்டெற்றியாற்றினது அரியகல்லிடத்தது

காலுற நின்று கடுக்கத்தோலோச்சிய விலங்கினையொப்ப அம்பாற்சலித்து. அவ்விடத்து வீழ்ந்தானுக்கு உயர்ந்தகீர்த்தி மிகவுந்தோன்றிய அவன்பெயர் பொறித்து மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப்பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்ட பந்தர்க்கீழ் நட்ட கல்மேலது. — (சு - ம.)

குட்டியென்பது, குட்டியெனத் திரிக்கப்பட்டது; குட்டப்பட்டவெனினுமமையும். 'மனையோள்கூர்ந்நோக்கி' என்பதற்குப் பிரான் என்மனைவியது சரியும் மயிலாரோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரத்தபரிசைப்பாடியெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

(உசு0)

(உசுக.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
2 வண்டுபடு நறவின் றண்டா மண்டையொடு
3 வரையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் முற்றம்
4 வெற்றியாற் றும்பியென்றாற் றுக்க
ரு கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே;
6 வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
7 மையல் யானை யயாவுயிர்த் தன்ன

புறநானூறு மூலமும்

உரையும். உசாங

8 நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை
9 புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்கண் ணாரப்
கo பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே
11 பல்லாத் தழீஇய கல்லா வல்வில்
12 லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி
13 நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
14 விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
கரு நிரையிவட் டந்து நடுகல் லாகிய
16 வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்
17 கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய
18 கழிகல மகடூஉப் போலப்
19 புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

(இ - ள்.) அந்தோ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு கள்படியும் மதுவினால் ஒழியாதமண்டையுடனே யாவர்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றிடை டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்கண்டேன், நிச்சயமாக; என்கண்ணீர் சோர்ந்துவீழ்வனவாக; உலகத்தைக்காக்கும்வேந்தருடைய செல்வமிக்க திருநக ரின்கண்ணே மதத்தான் மயங்கியயானை உயங்குதலான் கெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்று நெல்காய்கின்ற உலையின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசை யையுடைய பொரியலைப் புதுமாந்தருக்கிட்டு ஒளிமழுங்கின கன்றன்னிறையுண் டாக்கினும், முன்பு; அது கழிந்தது; இப்பொழுது பல ஆனிரையைக்கைக்கொ ண்டு மீட்கவேண்டாத, வலிய வில்படையைத் தன்னிடத்தே தோலைமிகவூட்டி கூகை தன் இனத்தையழைக்கும்படி, அலைத்து நாகினதுமூலைபோன்ற நறியபூவை யுடையகரந்தையை அறிவுடையோர் சூட்டுமுறைமையிலே சூட்ட நிரையை இவ் வூரின்கண் மீட்டுத்தந்து படப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில் லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட கட்டமாகிய தலையுடனே கைம்மைகோ ன்டிகைக் கலக்கமுற்று ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்திலை, பல அழகுமிழந்து.—(எ - று.)

அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியினற்றுக' என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்தது. கண் - அசை.

என்னைதேபேரில்லே! செதுக்கணாரப்பயந்தீரனுமுன்; இனி, மகடூஉப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியற்றாகக்கண்டேன்; கண்ட என்கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடைய கறியை; இஃது ஓர்திசைச் சொல். 'செதுக்கணார்' என்பதற்குச் செதுகின குடர்நிறையவென்றுமாம்; கைம் மிஞ்சவென்றுமாம்.

(உசுக)

262.-26

(உசுஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவல் இட்ட புன்கால் பந்தர்ப்
புனறரு இளமணல் நிறையப் பெய்ம்மின்
ஒன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
ரு நிரையொடு வரூஉம் என்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.

.... மதுரைப்பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*"உருவெய்யோ னினத்தழீஇ
வரவுணர்த்தி யினமகிழ்ந்தன்று."

(இ - ள்.) மதுவையும் அலைத்தெடுக்கும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலே வேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடைய பந்தரின்கண் நீர் கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப், பெயர்ந்துபோகிற தனது படைக்குப் பின்னே நின்று நிரையுடனே வருகின்ற, என்னிறைவனுக்குப் பக்கமாவாராய் நிரைகொண்டுவருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர். (எ - று.)

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு, உழையோர், தன்னினும், பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவுந்தொடுமின்; விடையும் வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக் கூட்டுக. (உசுஉ)

(உசுங.) †பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
இரும்பறை யிரவல! சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறநிலை யாறே
ரு பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

....

(இ - ள்.)—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணையுடைத் தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாவரைப்

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

† இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உசுசு-ம் பாட்டும் அதனுரையும் மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்வீட்டுப் பிரதியில்மட்டு

போதலைப்பரிகரிப்பாயாக; த தெ...... வண்டுகள், மேம்பட்டுவாழும், இக் கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்டநிரை மீண்டு தன்னுடையூராகப்போந்து (?) இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர், இரிந்தோடத், தான்போகானாய் (?) வில் லுமிழப்பட்ட விரைந்த அம்புகுளிப்பக் கணையைக்கொல்லும் (?) புனலின்கண் அலை போல எதிர்நின்றுவிலக்கியவனதுகல்லே.—(எ - று).

புனற்பிறை றயின்விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஓம்பு; தொழவே அவ்வறநிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரிய மாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூறினன். வண்டென்பது, மறவருள்ளோர்சாதியென்பா ருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படூஉமென, இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உகூக)

(உகூச.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி
2 மரல்வகுந் தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு
3 அணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
4 தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு
5 கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய
6 நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியார்
7 இன்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

.........*உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பருக்கைகளையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலைக்கீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகியமயிலி னது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரைஎழுதி இப்பொழுதுநட்டார், கல்லையும்; கன் றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டுவந்து மறவரையோட்டிநோக்கிய நெடுந் தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ, பாணரது சுற்றம்? - (எ - று.)

பட்டமையறிந்தவராதொழியுமோ அறியாதுவருமோவென, ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலேயன்றிக் கல்லும் நட்டனரென, உம்மை எச்சங்கின்றது (உகூச)

(உகூரு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
2 ஓங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீப்
3 போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
4 பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
5 கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்
6 வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
7 பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
8 கடும்பகட் டியானை வேந்த ரொடுங்கா
9 நெடுங்கா வென்றியு சின்னெடு செலவே

266

௨௪௬ புறநானூறு மூலமும்
உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

.... மிகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரைமிகவுங்கடந்த முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேழிலைகயினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் புனைவோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து .... (உசுரு)

(உசுசு.) *பயங்கெழு மாமழை பெய்யா துமறிக்

2 கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்,

3 புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்

4 கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை

5 நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்

6 நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்

7 வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி!

8 சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோன்

9 ஆசா கென்னும் பூசல் போல

10 வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய

11 விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

12 பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

13 னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே!—

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.)—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் நீர்பொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சிறுமுகத்தையுடைய ஏற்றை ஆகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தே மணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய்! ஆகாயத்தைப்பொருந்தும் கொடியணிந்த நெடிய தேரினையும் வலியகுதிரையினையுமுடைய சென்னி! அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தின ஒருவன் யானுற்ற அன்பத்திற்குத்தவிர்வாய் எனக்கு நீ பற்றாக வேண்டுமென்னும் ஆர்வத்தை அவர் விரையத்தீர்க்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டுவைத்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்தின எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றினுடைய பயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—(வ - று.)

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

* இப்பாட்டு பாக்கிரமவைக் காணப்பட்டன.

266 - 270

பெருவிறல் சென்னி; சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன் பூசலை, அயிர் விளையக்கவின்றாற்போலன்று நல்கூர்மையைத் தொல்லேகளைகென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நந்து வளையொடு பகன்மனம் புகூஉமென்றதனால்: அன்னி தம்செருக்கினுல் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று காட்டி என்பிகுதி கூறியதனுல், அவன் செயல் மிகுதிகூறியவாறு. 'நாகினர் அலவனொடு பகன்மனம் புகூஉம்' என்று பாடமோதி, நந்தினேற்றை நாகினர் வளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மனம்புகூஉமென்றுரைப்பினுமமையும்; 'அசாஅல்' என்பதனை இரக்கக்குறிப்புமொழியென்பாருமுளர். பெருவிறலையுடைய வயமான் சென்னியெனினுமாம். 'பொறிப்புணருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாலைப்போலும் வடிவுமாத்திரையேயன்றித் தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால், என் அறிவுகெட்டின்ற நல்கூர்நலமென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமைகண்டு வந்தவிருந்து அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது மாறவெனத்திரிக்கப்பட்டது. (உ-ரை)

*(உகூஎ.) ....

*(உகூஅ.) ....

(உகூகூ.) †குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்
பயிலாத் தல்கிய ......காழ் மாலை
மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்
புத்தகல் கொண்ட புலிக்கண் வெப்பர்
ரு ஒன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை
உவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றிது
கொள்ளா யென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்
கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்
க௦ பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்
கொடுஞ்சிறைக் குரூஉப்பருந் தார்ப்பத்
தடிந்துமாறு பெயர்த்தவிக் கருங்கை வாளே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஔவையார். (உகூகூ)

(உஎ௦.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னிரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை

* இவ்வெண்களுக்குரிய பாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய வெல்லாப் பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மை காணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

4 நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
5 சமந்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
(ரு) நறுவிரை துறந்த நரை வெண் டலைச்
6 சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே!
7 நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே!
8 மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை
9 யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
10 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
11 பேரமர் உழந்த வெருவரு பறந்தலை
12 விழுநவி பாய்ந்த மரத்தின்
13 வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

கண்டோர் தாய்க்குச்சொல்லியது.—

கழாத்தலையார்.

(உஎ0)

(உஎக.) 1 நீர் மிகு பெயலின் நிலமுதற் கலிந்த
2 கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் குவவுத் தழை
3 மெல்லிறை மகளி ரொருவர்க் குறுந்துணை
4 நீரு டலைதா கவுங் கண்டனம் இனியே
(ரு) வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
6 தொறுவாய்ப் பட்ட தெரியலூரான்
7 செத்துப் பருந்துண் வெப்பிடம் கண்டனம்
8 மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே!

திணை - நொச்சி; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(உஎக)

(உஎஉ.) 1 மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சி
2 போதவிழ் ...

3 காத|ன்மர|நீமற்|றிசினே
4 கடியுடை|வியனகர்க்|காண்வரப்|பொலிந்த|
(ரு) தொடியுடை|மகளி|ரல்குலுங்|கிடத்தி|
6 காப்புடைப்|புரிசை|புக்குமா|றழித்தலின்|
7 ஊர்ப்புறங்|கொடாஅ|நெடுமதிற்|
8 பீடுகெழு|சென்னிக்|கிழமையு|நினதே. ||

திணையும் துறையும் அவை.
மோசிசாத்தனர்.

(உஎஉ)

273—276.

புறநானூறு மூலமும்

ஊரையும். உஎக

(உஎங.) மாவா ராதே மாவா ராதே!
எல்லார் மாவும் வந்தன எம்மில்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே!
(ரு) இருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
உலந்தன்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே!

திணை - தும்பை ; துறை - குதிரைமறம். (உஎங)

எருமைவெளியனார்.

(உஎச.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேலொழிய இனியே
தன்னுந் துரக்குவன் போலு மொன்னலர்
(ரு) எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே.

திணை - அது ; துறை - எருமைமறம். (உஎச)

உலோச்சனார்.

(உஎரு.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்
ஒத்தன்று மாதோ இவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
(ரு) வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
ஓம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொ ளியானையிற் குடர்கால் தட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தெதிர்ந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை. (உஎரு)

ஒரூஉத்தனார்.

(உஎசு) நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்தல்
2 இரங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
3 செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
4 குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
5 படைக்குநோ யெல்லாந் தானா யினனே

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.
மதுரைப்பூதனிளநாகனார்.

(உஎசு)

௫உ

உ௫௦

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உஎஎ.) .... ன்ன
2 வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
3 களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
4 யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
(ரு) நோன்கழை துயல்வரும் வெதிர ....
.... த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.
பூங்கணுத்திரையார்.

திஎஎ

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோள்
2 முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
3 படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
4 மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
(ரு) முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
6 கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
7 செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
8 படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே!

திணையும் துறையும் அவை.
காக்கைபாடினியார் *நச்செள்ளையார். (உஎஅ)

(உஎகூ.) கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே
2 மூதின் மகளி ராதல் தகுமே
3 மேனா ளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
4 யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தன்னே
(ரு) நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள்[illegible]
6 பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப்பட் டனனே
7 இன்றும் செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
8 வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துடீஇப்
9 பாறுமயிர்க் குடுமி [illegible]ண்ணெய் நீவி

க0) ஒருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.*

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

ஒக்கூர்மாசாத்தியார். (உஎகூ)

(உஅ0) என்னைமார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
[illegible] வந்து நும்பியு[illegible] வைக்கும்

* கச்செள்ளையாரென்றும், கசெள்ளையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கும்
அஞ்சுவரு குராஅற் குரலுந் தூற்றும்
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறலி
யென்னா குவிர்கொ லளியிர் நுமக்கு
கo இவணுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுகாழ் முடித்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல
கரு வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாறோக்கத்துநப்பசலையார். (உஅ0)

(உஅக.) *(க) தீங்கனி யிரவமொடு வேம்பு (உ) மனைச்செரீஇ
(ங) வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
(ச) கைபயப் பெயர்த்து (ரு) மையிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
(௬) யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
(எ) காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழீ
வேந்துறு விழும மாங்கிய
பூம்பொறிக் கழற்கா னெடுந்தகை புண்ணே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.
அரிசில்கிழார். (உஅக)

க. தீங்கனியிரமொடு. ங. யாங்குமருப்பு. எ.. காக்கம்வம்மேர்.

திக்களியிதவமொடு ௪. கைபயப்பெயர்த்து.
௨. மனைச்செரீஇய. ௫. மையிழுதிழுதி.

(உஅஉ.) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கி னரு
2 ங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
3 யாண்டுளனோ வெனவினவுதி யாயின்
....

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இடையிலிசைக்குறிக்கப்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பாட்டின்கீழே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களிலுள்ள பாடபேதங்களெனக்கொள்க.

283.

284.

5 வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகலம்
6 அருங்கட னிறுமார் (க) வயவ ரெறிய,
7 வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே,
8 மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ) கழியத்
9 ....
10 யல்கை (கூ) போகிச் சிதைந்து வேறாகிய
11 பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
12 சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
13 நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை : ....
பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ.

(உஅஉ)

௬. வாயரெறிய. உ. சிறுமிய. ௩. பொறகச.

(௨௯௩.)* ஒண்செங் குரலித் தண்கயங் கலங்கிக், (கி) களைகாவ் நாளிறா
2 பெறாஉம் பெளவவுங்கையளவா .... விமயக்கி
3 மாறுகொளமுத் லெயொடுமா றுபெயரு பழிமயிலண டாவகா
4 கையுமெனறும் வலம்புரிகொசரவைகளத்தா மன றுனெள
5 பதுகெட.................................... ரனெபாவ்கற
6 கதிர்சூழகுறட் டினவெளிற தலிவக ளுயிர்புறப்படாவளைவத
7 தெறவா தெறறிப்பாவைகிண்மணைபரு மென்றோண்மகளிர்
8 ளைறுபப............................ ணைப்பரிலைக் சுமழ்ந்தும்பை
9 நுதலசைத்தோனே

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு
அணநேடுங்க.............................யார்.

(௨௯௩)

க. கனயுனாலென.............................விமயகக மாறகொளமுதலெயொமுழ் நீ
ராய்ராளிகாபெறாஉமயெளவவுவுனறயள்வர்.................... ரனெபாவகறகதிர்
பெயருமழிமபிலண்டவகாறலேக்யுமெனறுமவலம்புரிகோச ரவைக்களத்தானுமனறு
ளென்பதகெட..........சூழ்குறட்டினவேளிறத்திக்களுயிறபுறப்படாவளவைக்

(௨௯௪.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
2 வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
3 நூலரி மாலை (க) சூடிக் காலிற்
4 றமியன் வந்த மூதி லாளன்
5 அருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
6 வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (உ) மிறையாகத்

* இப்பாட்டு, பொருள்விளங்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

289.

புறநானூறு மூலமும்

(௩) திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்
(௪) தனக்கிரிந் தானைப் பெயர்புற கு்மே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஓரம்போகியார். (உஅ௪)

௧. குட்டி ௨. பிறையாக. ௩. திருந்த. ௪. தனக்கிருந்தானே.

(உ௮௫.) பாசறை யீரே, பாசறை யீரே !
1. 2 துடியன் கையது வேலே யடிபுனை
3 வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
4 பாணன் கையது தோலே காண்வரக்
௫ கடுந்தெற் றுமூடையின் ....
6 வரிடிய மாலை மலர்ந்த சென்னியன்
7 வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
8 நெடுநகர் வந்தென விடுகணை யொலித்த

9 (க)மூரிவெண்டோள்..................
கo) சேயபடு குருதிச் செம்மலுக் கோஒ
11 (உ)மாறுசெறு நெடுவேள் மார்புளம் போக
12 நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
13 அதுகண்டு, (ந)பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
14 திறைஞ்சி யோனே குரிசில் பிறங்குகதிர்
கரு) கல்மருங் கழ்னித் தண்ணடை யொழிய
16 (ச)இலம்பா டொக்கற் றல்வற்கோர்
17 காம்பைச் சீறூர் நல்கின னெனவே.

திணை - வாகை; துறை - .... மூல்லை-

(உஅரு)

அரிசில்கிழார்.

க. மூரிவெண்டோல். உ. மாறுபடுநெடு. ந. பார்த்தோர். ச. வலம்பாடு.

(உஅக.) வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்
1,2 தன்னோ ரன்ன இளைய ரிருப்பப்
3 பலர்மீது நீட்டிய மண்டை (க)யென் சிறுவனைக்
4 கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்
(ரு) தூவெள் ளறுவை (உ)போர்ப்பித் திலதே.

திணை - தும்பை; துறை - வேத்தியல்.

(உஅக)

ஔவையார்.

க. என். உ. போர்ப்பித்திலவே.
போர்ப்பித்திலனே.

281-284

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உஅஎ.) துடியெறியும் புலைய
எறிகோல் கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
(௫) பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினும்
ஓடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் பிறழுந்
௧௦ தண்ணடை பெறுதல் யாவ தடினே
மாசின் மகளிர் மன்ற னன்றும்
உயர்நிலை யுலகத் துகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
இம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நீண்மொழி.

சாத்தந்தையார்.

(உஅஎ)

௧. பிறழ்ச். ௨. மண்ணுக்கன்று.

(௩௦௩.) மண்கொறு | வரிந்த | வயந்துகி | முருப்பி
2 னண்ண | னல்லே | மிரண்டுடன் | முடித்து
3 வென்றதன் | பச்சைச் | சீவாது | போர்த்த
4 திண்பிணி | முரச | மிடைப்புலத் | திரங்க
௫ வீரமர் | மயங்கிய | ஞாட்பிற் | றெறுவர்
6 கெடுவேல் | பாய்ந்த | நாணுடை | நெஞ்சத்
7 (க) தருகுகை .... மன்ற
8 குருதியொடு | துயல்வரு | மார்பின்
9 முயக்கிடை | யீர்த்து | மோயத்தன | பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - முதின்முல்லை.

கழாத்தலையார். (௨௮௧)

௧. தருகுறை.

(௨௯௰.) ஈரச் செவ்வியு ....
2 .... கிளாறு
3 நல்லேருது | நோக்கி | வீறு ....
4 வேறல் | லரியு | முழவன் | போலப்
௫ பாடுபெறு | தோல்கூடிப் | பாடுபல | காக்கி

290 — 292.

6 மூதிலாளருள்ளுங் காதலிற்
7 றனக்குமுகந் தேந்திய ப..... ....
8 ....ஞு மதுவுமன் றிசினே
9 கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
10 பூக்கோ ளின்றென் றறையு
11 மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை - ....; துறை - ....முல்லை

கழாத்தலையார். (உஅக)

(உகூ0.) இவற்கீத் துண்பினை கள்ளே சின்னப்பூப்போர்
2 நின்கவிற் றியானை பெய்தோர்க் கூறினல்
3 நுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
4 யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்சன்
(ரு) அடுத்தெறி குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே!
6 மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனும்
7 உறைப்புழி யோலை போல
8 மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்.

ஔவையார். (உகூ0)

(உகூக.) சிறாஅர் துடியர் பாடுவன் மகாஅர்
2 தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி
3 (க)யிரும்புட் பூசல் ஓம்புமின் யானும்
4 விளரிக் கொட்பின் வெள்ளநரி கடிகுவென்.
(ரு) என்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே.
6 கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்றலை
7 மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
8 ஒருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே! —

திணை - கரந்தை; துறை - வேத்தியல்.

நெடுங்கழுத்துப்பரணர். (உகக)

க. இரும்பூட்பூசல்.

(உகூஉ.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ணற......
2 ...... தனக்குமுறை வளாவ விலக்கி
3 வாய்வாட் பற்றி நின்றன னென்று
4 சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாளர்
5 ஈண்டே போல வேண்டுவ னாயின்

292-295

6 என்முறை வருக வென்னான் கம்மென
7 வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
8 யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார். (உகஉ)

(உகஙு.) (க)திற்பபுட கொலன்யானைமெலொன
2 குறுமபறகெறியுமாவற்றண்ணுமை
3 நாணுடைமக்கட்கிரஙகுமாயினே
4 (உ)னெம்பிறும்பேரெழிவிழிகதுமிலையெனப்
(ரு) பிறர்மனைபுகுவர்கொல்வேரி ?
6 வளியடானே பூவிலைப்பெண்டே.

திணை - காஞ்சி ; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நோச்சிநியமங்கிழார். (உகங)

க. திறபபுடகொலலைமெலொனதுவமபறகெறியு. உ. னெமபிறும.

(உகுச.) வெண்குடைமதியமேனிலாத்திகழ்தரக்
2 (க)ண்கூடியாத்தகட்ன்மூருஞ்பரசுறைக்
3 குமரிப்படை (உ)தழீஇயகூற்றுவினைஞர்
4 தம்மர்பிற(ங)ர்றியாவமர்மயங்கழுவத்
(ரு) திறையும்பெயருந்தோற்றியுமருளேர்
6 ஞண்முறைதப்புத்தீர்வம்மினிங்கெனப்
7 போர்மலைக் (ச)தொருநிறைற்றிற்மயாவிரு
8 புரவிமிழ்மணியிற்குழுகார்
9 (ரு)விரிதார்மார்பினின்கேள்வன்பிறரே.

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

(உகுச)

க. கண்கூடிறுத்த. ங. அறியாதமர். ௫.
உ. தழீஇக். ச. ஒருதிறநிற்ப.

நிரைகாழ்மாலையுங்
கேள்வனே.

(உகூடு.) 1 கடல்கிளர்ந்தன்ன | கட்டூர் | நாப்பண் |
2 வேந்துவாய் | மடித்து | வேறலைப் | (க) பெயரித்
3 (உ) தோடுகைத் | தெழுதரூஉந் | (ங) தாரந்தெற்றி | ஞாட்பின்
4 வருபடை | போழ்ந்து | வாய்ப்பட | விலங்கி |
(௫) இடைப்படை | யழுவத்துச் | சிதைந்துவேறாகிய |
6 சிறப்புடை | யாளன் | மாண்புகண் | டருளி.

295 — 298.

புறநானூறு மூலமும் உரையும். உ௫ள

வாடுமுலை | யூறிச் | சுரந்தன ||
வோடாப் | பூட்கை | விடலை | தாய்க்கே. |

திணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி. (3)

ஔவையார். (உகூடு)

௧. பெயரும். ௨. தொழுகைத். ௩. ஆர்ப்பெதிரி.

(உகூசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கையர் ஐயவி புகைப்பவு
மெல்லா மனையுங் கல்லென் றனவே;
வேந்துடன் றெறிவான் போலு மோனே
௫ நெடிதுவந் தன்று நெடுந்தகை தேரே

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை

வெள்ளைமாளர். (உகூசு)

(உகூஎ.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
இருமருப் புறழு நெடுமா (௧)னெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலணைக்
கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறூர்க்
௫ கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (௨)நாரரி
(௩)நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்புளீனும்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே (௪)வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
௧௦ மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

(உகூஎ)

....

௧. னெற்றின். ௨. நாரி. ௩. நிறைமுதிர். ௪. வைந்நுனை.

(உகூஅ.) எமக்கே கலங்கல் தருமே தானே
தேறல் உண்ணு மன்னே நன்றும்
இன்னான் மன்ற வேந்தே இனியே
நேரார் ஆரெயின் முற்றி வாய்மடித்
௫ .... ரீஇக் கெண்டியே.

திணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆவியார். (உகூஅ)

* ஆவியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

299-304.

(உகூகூ.) பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்னன்
(க) உழுத்ததர் உண்ட ஓய்நடைப் புரவி
கடல்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி அருந்திய கொய்சுவல் எருத்தின்
௫ தண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
அணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
(உ) கலந்தொடா மகளிரின் இகழ்ந்துநின் றவ்வே.

திணை - நொச்சி; துறை - குதிரைமறம்.

பொன்முடியார். (உகூகூ)

க. உஞ்சதருண உ. கலங்கொட

(௩00.) தொறுஅ தொறுஅ என்றி தோலொடு
துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்
நெருநல் எல்லை நீயெறிந் தோன்றம்பி
அகற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்
௫ பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
(க)கோரிற் கோரிற் றெருமா றினனே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.
அரிசில்கிழார். (௩00)

க. கோரிற்சேரயிற்.

(ருOக.)/ புல்சான் நீரே புல்சான் நீரே

2 குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய

3 வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்

4 கல்லிலன் பாசறை பல்சான் நீரே

(ரு) முரசுமுழங்கு (க)தானை மூவரு மோம்புமி ன்

6 ளொளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமின்

7 னெனைநாட் (உ)டக்குநும் போரே யனைநா

8 ளெறியார் (ரு)ரெறிதல் யாவண (ச)தெறிந்தோ

9 ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் (ரு)செல்லா னிதனு

கூ) லயிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே

11 பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்காண்

12 ணிலைளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி

13 வண்பரிப் பூரவிப் பண்புபா ரார்ம்டி

14 யெல்லிடைப் படர்ந்த தோனே கல்லென

கரு) வேந்தர் யானைக் கல்ல

1 [illegible]

3.V L — 13. 04.

புறநானூறு மூலமும்

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்மூலங்கிழார்.

(௫0௧)

௩. டாணையு. ௩. அறிதல். ௫. செல்லாது.
௪. தாளு. ௪. அறிந்தோன். ௬. போலானி.

(௱0௨.) வெடிவேய் கொள்வது போலவோடித்
(௧) தாவுபுகளு மாவேபூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூத்தம் கொண்ட
ஈந்தப் பல்காழ்க் கோதை (௨) சுற்றிய
(௫) வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கொக்கிய
சும்பா வியலூர்க் காம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை (௩) யூக்கி
(௪) வேலினட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்
(௧0) விண்ணிவர் விசும்பின் மீனுந்
தண்பெயலுறையு முறையாற் றாவே.

திணை - அது; துறை - குதிரைமறம்.
வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௱0௨)

௧. தாவுவுகளு. ௨. சுற்றியதனை. ௩. ஊக்கு. ௪. வேலினிட்ட

(௱0௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது போலக் குளம்பு கடையூ
உள்ளம் ஒழிக்குங் கொட்பின் மான்மேல்
எள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
வெந்திற லெஃகம் நெஞ்சுவடு விளைப்ப
(௫) ஆட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
உரைசால் சிறப்பின் (௧) வேந்தர் முன்னர்க்
கரைபொரு முன்னீர்த் (௨) திமிலிற் போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
இலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
எருமைவெளியனார்.

(௱0௩)

௧. வேந்தன் ௨. திமிலின்.

(௱0௪.) ...

2 நடுங்கு (க) பிணிக்களைஇயர் நசரி வருகி
3 வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
4 பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை
(ரு) எம்முற் றப்பியான் நம்பியா டோராங்கு

நாளைச் செய்குவ னமரெனக் கூறிப்
(௨)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (௩)பன்மாண்
கடவு ளென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த
௧௦ னிலங்கிரும் பாசறை நடுங்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அரிசில்கிழார். (௩௦௪)

௧. பனிக்கசாஅய். ௨. புன்மையிற. ௩. பனமிரை.

௩௦௫. வயலைக் கொடியின் வாடிய (௧)மருங்குல்
லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
௫ யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி(௨)களைந் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.
மதுரைவேளாசான். (௩௦௫)

௧. மருங்கின். ௨. களைந்தனனே.

௩௦௬. களிறுபொரக் கலங்கு (௧)கழன்முள் வேலி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறூ
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை
நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
௫ விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு
மொ...... .... வேந்தனொடு

நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

திணை - அது ; துறை - மூதின்முல்லை.

அள்ளூர்நன்முல்லையார்.

(௩௦௬)

க. கன்முன்வேலி.

௦௭.) ஆசா கெக்ஷத யார.........................

களிறெறிந்து பட்டோன் வம்பலன் போலத்

தோன் ஆமுதுக்கண் வெரினில் விரியணில்

வரிலத் தன்னை கீரன் ஓகின்

கழன்றுகு முதவியரி...........................

...........................ல்லுமயா(த)தமண

யாருமி லொருசிறை ...

8 வாழா வன்பக டேய்ப்பத் (உ) தெறுவர்
9 (ந) பேருயிர் கொள்ளு மாதோ ரஃதுகண்டு
கல) நெஞ்சமிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
11 பண்கொளற் கருமை நோக்கி
12 நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.

திணை - தும்பை; துறை - ....

....(கூ0எ)

க. மன்ற. உ. தெறுவரப. ந. பேருயிர்க்கொ

(நூ0அ.) 1 பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
2 மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக் குரற் சீறியாழ்
3 நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண!
4 சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
(ரு) வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே
6 வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை
7 சார்ந்தா ரகலம் உளங்கழிந் தன்றே!
8 உளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்துநம் பெருவிறல்
9 ஒச்சினன் றுரந்த கால்வல் மற்றவன்
க0) புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
11 குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

கோவூர்கிழார். (கூ0அ)

(நூ0கூ.) 1 இரும்புமுகஞ் சிதைய நூறி யொன்னார்
2 இருஞ்சமங் கடத்தல் ஏனோர்க்கு மெளிதே
3 நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவும்,
4 கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவும்,
(ரு) மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை

யுளமன்ன வருஉ [illegible]

7 வலனுயர் கெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

திணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு.

[illegible] கௌசிகனார்.

(ஙக0.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணு னாகலிற்
2 செறாஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
3 டுயவொடு மனனே யினியே ......
4 புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானான்
(ரு) முன்னாள் வீழ்ந்த வுரவோர் மகனே

6 யுன்னில னென்னும் புண்ணொன் றம்பு
7 மானுளை யன்ன குடுமித்
8 தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௧.) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்
கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகைய வோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

திணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஔவையார்.

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௩.) அத்தந் நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
வுப்போய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே
யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடி கிழார்.

(௩௱௧௪.) மனைக்கு விளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
2 முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே னெடுந்தகை
3 நடுகற் பிறங்கிய வுவலிடு பறந்தலைப்

314—317

(௫) குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து
(க) நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்
சிறையுந் தானே தன்னிறை விழுமுறினே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஐயூர் முடவனார்.

(௩௱௧௪)

க. நிறையழிந்து.

(௩௱௧௫.) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீது மிரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத்
(௫) தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்ற(க).....
.... கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றான் றோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
நெடுமானஞ்சியை ஔவையார்.

(௩௱௧௫)

(௩௱௧௬.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
னாட்செருக் (அ) கனந்தர் துஞ்சு வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்
(௫) நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணையம் இதுகொண்
டீவதி லாள னென்னாது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
(௰) கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
(உ) சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.

தீணையும துறையும அமைய

மிதுனாக்கள்விற்கடையத்தன் வெண்ணுகனுர். (கககா)

க. கள்ந்தாத்துஞ்சு. உ. செறளர்சிவந்த.

செறளர்சியந்த.

(கடகள.) வெ...... ......ம் ......நது

2 முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்

3 கதனுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்

4 யாதன் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

(ரு) வேட்கை மீளப ... .
6 .... (கு) மெமக்கும்
7 பிறர்க்கும் யார்க்கு மீயக் துயிலெறபினன்னெ

திணையும் துறையும் அவை.
வேம்பற்றூர்க் குமரனூர்.

(௩கஅ.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற் குறை...
2 மயிலஞ் சாயன் மாஅயோளொடு
3 பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
4 மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்
(ரு) பாணர் (க) கரும்பிசை நீரொடு வயிமான்
6 குரசை பீலியி னிளமை (உ) முத்த குட்டுப்பைப்
7 பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்ததன்
8 புன்புறப் பெடையொடு வதியும்
9 யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறிநே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றூர்கிழார்.

(௩௧௯

க. காம்பின்சுகிரேடு. | உ. பூத்த.

(௩௧௯.) 1 பூவற் படுவிற் கூவற் (க) றோண்டிய
2 செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறில்
3 முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி
4 (உ) யாங்கஃ துண்டென வறிதுமா சின்று
(௫) படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
6 புறவு மீதலு மறவு முண்கெனப்
7 பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனான்
8 முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகுவேம் (௩) புகுந்
9 தீங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண
௧௦ கொடுங்கோட் டாமா னொடுங்குதலைக் குழவி
11 புன்றலைச் சிறாஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்
12 சீறூர் மன்ன னொருவனை ஞாங்கர்
13 வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்
14 பாடினி மாலை யணிய
௧௫ வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

(௩௨௦)

க. நெடிய. | உ. பாழூஉடுண. | ௩. ...குகரிகிற

320 – 321.

புறநானூறு மூலமும்

(கூ௨௦.) [illegible]ன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
[illegible]ர் வேண்டாப் பலர்தாங்கு நீழற்
[illegible]மான் வேட்டுவன் கண்டுயின் மடிந்தெனப்
[illegible]ணவ மட்டப் பிணை தழீஇப் பிறிந்தார்
(ரு) [illegible]தொழிற் றனிக்கலை திளைத்து விளையாட
வின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோ
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவதும்
இல்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து
(க0) மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியொ டிதல்கவர்ந் துண்டென
வார நெருப்பி னாரமொடு
தடிவார்ந் திட்ட முழுவலி யாரம்
விரும்பே ரோக்கலொ டொருங்கினி திருந்தித்
(கரு) தங்கினை சென்மோ பாண! தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்றும்
அருகா தீயும் வண்மை
உரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வீரை வெளியனார்.

(கூ௨க.) பொறிப்புறப் பூழின் போர்வல் சேவல்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளட்
கொழுங்கண் புணங்கற் செவ்வி கொண்டென
வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன
(ரு) குடந்தைச் செவிய கோட்டெலி யாட்டக்
கலியார் வரகின் பிறங்குபீ ரொளிக்கும்
[illegible]

8 திண்பிழும் பசி இ .... னஞே பானை
9 வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்
௧0 செருவெங் குரிசில் லேசம்பு மூரே

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனர். (௩௨௧)

௧. செலவன்.

(௩௨௨.) (க) உழு .... ன
கலைவழுட் கள்ளிப் பெரியனாய் பொருந்திப்

322 - 324.

௨௬௬ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

3. புதுவர் கரிகாற் கருப்பை யெய்த
4 புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்
௫ .... மூடைய
6 முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
7 கரும்பி னெத்தஞ் சிலைப்பி னையலிற்
8 பெருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
௯ பணை ....
௧0 .... யாரவேலோ .... ரே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆவூர்கிழார். (௩௨௨

க. வழு.
ஒழு.

(௬௨௩.) புலிப்பாற்பட்ட [ஏ]மான் குழவிக்குச்
2 சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
3 கா..க்
4 உருள்ளியது சீர்க்கு மேம்பா வீகை
(௫) வெள்வே லாவ யாயி னௌவாட்
6 கறையடி யானைக் கல்ல

துறைகழி யாவேலொனணுா ....

....

....ர்கிழார்.

(௩௨௪.) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் வேட்டுவர் வீழ்த்தினை யகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வான்முள்
(௫) ஊகநுண் கோற் செறிந்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளைப் பகுவாய் பெயர்த்த
(௰) வெண்காழ் தாய வண்காற் பந்தர்
இடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆலத்தூர்கிழார்.

(௩௨௪)

க. வேட்டுவன்.   உ. மறுகுவாய்.   ௩. காய.   ௪. வன்காழ்ப்படுத்த.

மறுவாய்.

(௩௨௫.) களிறு நீறாடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வளர்ந்து செறிந்து திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅல் உண்டலின்
செறுகிளைத் திட்ட கலுழ்கண் ஊறல்
௫ முறையின் உண்ணும் நிறையில் வாழ்க்கை
முளவுமா தொலைச்சிய முழுச்சொல் லாடவர்
உடும்புழு தருத்த (க)வெரிங்காழ்ப் படலைச்
சீறில் முன்றில் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுங்கனை நாற்றம்
௧௦ மறுகுடன் கமழும் மதுகை மன்றத்
திலங்குதலை மராத்த பலங்குடம்பு நீழற்
கயந்தலைச் சிறாஅர் கணைவிளை யாடும்
(உ)அருமுனை இருக்கைத் தாவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரினும் தாங்கும்
௧௫ தாங்கா வீகைக் கெடுந்தகை ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்.

(௩௨௫)

க. கொடுங்காழ்.   உ. அருமினை.

(கூஉசு.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருஉ
2 இருட்பகை வெரீஇய நாகிளம் பேடை
3 யுயிர்நடுக் குற்றுப் புலாவிட் டரற்றச்
4 சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுநள் ளெழுந்த
௫ பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
6 கதிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலின் றணியும்
7 மருப்பிணை யிருக்கைய துமிவு மனைவியும்
8 வேட்டச் சிறாஅர் சேட்புலம் படராது
9 படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்
௧0 விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
11 யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
12 வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனும்
13 அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பெருஞ்சமத்

தண்ணைல் பரிணை யணிந்த
கறு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.
*தங்கால் பூட்கோவலனார்.

(௩௨௬)

(௩௨௭.) எருது காலுறா திளைஞர் கொன்ற
(௧)சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலின்
(௫) ஒக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
(௨)வரகுகட னிரக்கு நெடுந்தகை
அரசுவரிற் றாங்கும் வல்லா ளன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
....

(௩௨௭)

௧. சில்விளை. ௨. வரகுகடனிரக்கு.

(௩௨௮.) ....டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருந்த
புன்புலச் சீறூர் நெல்விளை யாதே
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லாம்
இரவன் மாக்களுக் கீயத் தொலைந்தன
(௫) ....டமைந் தன்னே
புன்னை றையினும் பானை நன்றும்
வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட.....
களவுப் புளியன்ன விளை..................
.................................வா டேன்குவிற
(௧௦) கொய்குர லரிசியொடு நெய்பெய் தட்டுத்
துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின்.............................
....குவன்மாகோ

[illegible] புது[illegible] [illegible] முதுலைகு

(௧௫) மூவல்வீந் தொக்கிக்கு முன்றிற்

சீறூர் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

திணையும் துறையும் அவை. (௩௨௮)

* ....

(௩௨௯.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்

புடைநடு கல்லி னாட்பலி யூட்டி

* தங்கால் தட்கோவலனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(௧) நன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇய

மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழும்

(௫) அருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்

றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்

புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்

கருகா தீயும் வண்மை

யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார். (௩௨௯)

க. நன்னீராட்டி.

(கூகூ0.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதலி
னேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
(ரு) பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வண்மை யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக்கணக்காயனார். (கூகூ0)

(கூகூக.) கல்லுறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ ஞெலியுங்
(ரு) கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னாது
(க)ணிநெடும் (உ)பந்த ரூண்முறை யூட்டு
மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
(கo) வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்
காவலன் மன்னர் கடுமுகத் துகுக்கும்
போர்குப் பெண்சோறு போலத்
தூவவும் வல்லனவன் றூவுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முதுகூத்தனார். (கூக)

வ. க. வீசெ. உ. புறநா.

(௱௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
2 மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
3 (௧) யிரும்புற (௨) நீறு மோடிக் (௩) கலந்திடைக்
4 குரம்பைக் கூவிரக் கிடக்கினுங் கிடக்கும்
(௫) மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
6 யின்குர (௪) லிரும்பை (௫) யாழொடு ததும்பத்
7 தெண்ணீர்ப் படிவினுந் தீம்புனி னுந்திரிந்து
8 மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் (௬) செல்லுமாங்
9 கிருங்கட் டானை வேந்தர்
௧0 பெருங்களிற் றுமுகத்தினுஞ் செல்லா னதே!

திணையும் துறையும் அவை.
விரியூர்நக்கனார்.

(௱௩)

௧. இரும்புனர்	௩. கலத்திடை.	௫. யாழெடுத்தியம்ப
௨. நீறு.	௪. இரும்பை.	௬. செல்லுங்கண்ணுறின்.

(௱௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
2 மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
3 கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்
4 நுள்ளுநர்க் குரும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்
(௫) தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரின்
6 னுண்டெனி னுண்ப ரில்லெனிற் றுயினுந்
7 தங்கினிர் சென்மோ புலவீர் நன்றுஞ்
8 சென்றதற் கொண்டு மனையோ ளுவிரும்பி
9 வ[illegible]

க0) இரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
11 குறித்துமா றெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
12 குரலுணங் குவிதைத் தினை யுரல்வாய்ப் பெய்து
13 சிறிது புறப் பட்டன்றோ விலளே தன்னூர்
14 வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு ....
கரு) .... உடும்பு செய்
16 பாணி நெடுந்தேர் வல்லரோ டூர
17 வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினும்
18 உண்டெனு மன்னு மதுவே
19 பரிசில் மன்னும் குரிசில்கொண் டதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

(ககூ

334 - 350

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(கூகச.) .... பழனக் கண்ணினனே

1, 2 தூமயிர்க் குறுந்தாள் நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்

3 புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றத் தார்ப்பிற்

4 படப்பொடுங் கும்மே .... பின்பு ....

ரு) .... ஊரே இழையோள்

6 பாணர் ஆர்த்தவும் பரிசிலர் ஓம்பவும் ஊ

7 ண்ஒலி அரவமொடு கைதூ வாளே

8 உயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த

9 பொலம் .... ப்

கo) பரிசில் பரிசிலர்க் கீய

11 உரவுவேற் காளையும் கைதூ வானே

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார். (கூகச)

(கூகரு.) அடலருந் து ....

2 .... குருந்தே முல்லையென்

3 றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை;

4 கருங்கால் வரகே இருங்கதிர்த் தினையே,

ரு) சிறுகொடிக் கொள்ளே, பொறிகிளர் அவரையொடு,

6 இந்நான் கல்லது ....;

7 துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்

8 றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை;

9 ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

கo) ஒளிறேந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தெ

11 .... வினல்லது

12 நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மாங்குடிகிழார். (கூகரு)

(கூகசா.) வேட்ட வேந்தனும் வெருஞ்சினத் தினனே;

2 கடவன கழூஉப்புலர் ...
3 ஞெள்ளி ழமுங்கத் தேர்ந்திய வீங்கு தொடி மருப்பிற்
4 களிறுங் கடிமரஞ் சேரா சேர்ந்த
ரு வெள்ளிறு வேன் மறவரும் வாய்மூழ்த்தனரே
6 மையல் மறிப் பல்லியங் கறங்க
7 வன்னை பெரும்பே றற்றனிலமே
8 அருங்கடி முதிரா ரன்னின் பின்றே

336-338: ...

உரையும்.

9 தானே யிறன்மலை ....

௧௦) வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்

11 முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்

12 தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு

13 பகைவளர்த் திருந்தவிப் பண்பில் தாயே.

8 | திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.
பரணர்.

(௩௩௬)

(௩௩௬) ஆர்கலி யினனே சோணாட் டண்ணல்

2 கவிகை மண்ணாள் செல்வ ராயினும்

3 வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றஅர்

4 வரூஉ கம்மென ....

(௫) வீததை வாணு விலங்குதொடித் தட்க்கைப்

6 பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைப் போலக்

7 காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட

8 பெண்மை நிறைந்து பொலிவொடு மண்ணிய

9 துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென

௧௦ வகிலார் நறும்புகை யைதுசென் றடங்கிய

11 கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு

12 மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே

13 யற்றன் றாகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்

14 காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்

௧௫) கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி

16 வருத லானார் வேந்தர் தன்னையர்

17 பொருசமங் கடந்த வுருகெழு நெடுவேற்

18 குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்

19 மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் றெற்றென

௨௦) யாரா குவர்கொ றுமே னேரிழை

21 யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த

22 மருப்பிள வனமுலை ஞெமுக்கு வோரே.

21 திணையும் [illegible]

கபிலர்.

(௩௩.வ.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
2 னென்னெல்லின் கழனிப் பொன்மலிந்த மறுகிற்
3 படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
4 னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
(௫) பெருஞ்சீ ருருக்கொண் டியுளே கருஞ்சினை.

(௩௩௭)

6 வேம்பு மாரும் போந்தையு மென்றும்
7 மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
8 கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
9 வணங்கார்க் கீகுவ னல்லன் வண்ணற்
க0 பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்
11 (க)றுணங்குகல னாழியிற் றோன்றும்
12 மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

திணையும் துறையும் அவை.
குன்றூர்கிழார்மகனார்.

(கருஅ)

க. உழக்குகாரழு

(கூ௩௯.) 1 வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
2 மடலை மாணிழ லசைவிடுங் கோவலர்
3 ர்த்தை முல்லைப் பூப்பறித்துக் குந்து
4 குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
௫ நெடுநீர்ப் பரப்பின் வாளையொ டுகளுந்து
6 தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
7 கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
8 கழிநெய்தற் பூக்குறூஉந்து
9 பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற.......
க0 ....லத்தி
11 வளர வேண்டு மவ்வே யென்று
12 மாரம ருழப்பது மமரிய ளாகி
13 முறஞ்செவி யானை வேந்தர்
14 மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

....

....

(கூகூக)

(ஙசா.) 1 அணித்தழை நுடங்க வோடி (க)மணிப்பொறிக்

2 (உ) குன்றலிங் குன்றி கொள்ளு மிளையோள்
3 மாமகள் ....
4 .... லெள வினவுதி கேணீ
(ரு) வெடுப்பவெ ....
6 .... மைந்தர் தங்கித
7 பிரும்பனை யன்ன பெருங்கலி யானை
8 கார்மைதயுங்கு செறுவிற் பெயர்க்கும்
9 பெருந்தலை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

கடு

ப41 , ப4௨

திணையும் துறையும் அவை.
அ.............................

க. பணிப்பொறி. உ. கூர்லங்குன்றி.

(௩௪௧.) ....டாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை யணிந்த தழையல்குற்
செம்பொறிச் சிலம்பி னிளையோட் டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவின்
௫) வரைமணி குசிரா......................
.........கணைத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்றா மாறுன் மறலிய சினத்தன்
பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே
விளங்கிழைப் பொலிந்த வே...ா மெல்லியற்
௧0) சுணங்கணி யினமுலை ....ண்
மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றோ
வீரம் குழக்கிய மறங்கிளர் முன்பின்
னீணிலை யெஃகம் மிறுத்த வுடம்பொடு
வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
௧௫) படைதொட் டனனே குருசி லாயிடைக்
களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ
மென்புனல் வைப்பினித் தண்பணை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

௩௪௨) கானக் காக்கைக் கலிச்சிற கேய்க்கும்
2 மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமகள்
3 ஏனோர் மகள்கொல் இவளென விதுப்புற்
4 றென்னொடு வினவும் வென்வேல் நெடுந்தகை
௫) திருநயத் தக்க பண்பினிவ் வலனே
6 பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
7 பைங்காற் கொக்கின் புகர்வாய்ப் பிள்ளை
8 மென்சேற் றடைகரை மேய்ந்துண் டதற்பின்
9 ஆரலீன்ற வையவி முட்டை
௧0) கூர்நல் லிறவின் பிள்ளையொடு பெறூஉந்
11 தண்பணைக் கிழவனிவ் ளெந்தையும் வேந்தரும்
12 பெறாமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
13 பண்ணம்பி றந்துபோர் ழிகளி றெருத்தா

343, 344

புறநானூறு மூலமும் உரையும். ௩௪௩

வாட்கை வைகலு முழக்கும
௧௫) மாட்சி யில்லிவண் டன்னை மாற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

(௩௪௩.) மீனொடுத்து நெற்குவைஇ
மிசையம்பின மனைமறுக்குந்து
(க) மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்சும்மைய கருங்கு
(௫) கலந்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்
புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
௧௦) முழங்கடன் முழவின் முசிறியன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் வரையல ளிவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
௧௫) வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்
திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௪௩)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(கூசச.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
செயிவளை மகளி ரோப்பலிற் (க) புறந்தெழுந்து
(உ) துறைநணி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ
(ரு) புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
விரண்டி னொன்று காமமயோ ரரிவை
கருசிப் பனிகுழி யாரங் கண்ணி
கணிமே வந்தவ ளல்குல் வரியே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... அடைநெடுங்கல்லியார். (கூசச)

(௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கின காஅ
தேரோடத் துகள்கெழுமின தெருவும்
(௧) மாமறுகலின் மயக்குற்றன வழி
கலங்கழாஅலிற் றுறை கலக்குற்றன
(௫) தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
(௧௦) கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மையனோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமே யிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
(௧௫) கழிப்பிணிப் பலகையர் (௨) கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவேல்
(௩) வின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
வென்னா வதுகொ றானே
(௨௦) (௪) பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர்.

(௩௪௫)

க. மாவழக்கவின். ௩. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.
உ. அறிவாய். ௪. பன்னெல்வேலி.

(௩௪௬.) பிற....................எபரலென அடுத்தவி சினா
2 வின்றதாயோ வேண்டா ளல்லள்
3 கல்வி யென்னும் வல்லாண் சிறு அன்
4 ஜெல்வ.......................தகுடியே
(5) யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
6 பேணுநர்ப் பெறா அது விளியும்
7 புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யு மிவணலனே

திணையும் துறையும் அவை.
அண்டர்மகன் குறுவழுதி.

(௬௪௭)

(௩௪௭.) உண்போன்றன றுங்களவினிடச் சில
2 காவிடைப் பஃறேர் கொலச் சிவந்த

54 — 5ய௰

3 வெளிறெள்வாடக் குழைந்தபைந் தும்பை
4 யெறிந்திலை முரிந்த கதுவா........ ....
(ரு) மண்ணீறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை
6 குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
7 குவையிருங் கூந்தல் வருமுலை மண்ணாறு
8 மார்பின் மறப்போ ராலிசெபப
9 வென்று வதுகொ ருணி சேந்த
க0) சினைநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
11 விளங்குழாய வாயினும் வேந்தர்
12 வினைவில் யானை பிணிப்ப
13 வேர்துளங் கிவரும் பெருங் குமரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர். (ருசல)

(ருசஅ.) 1 வெண்ணெல் லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇக்
2 கண்ணக கொண்ட தீந்தே னிரிக்
3 கள்ளரிக் குங்குயஞ் சிறுமீன் சீவும்
4 பாண்சேரி வாய்மொழிக் கழும்புணரன்ன
(ரு) குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே
6 பீஞ் ளரின ளாயி னுந்து
7 சிழறொறு மெங்கோ நிற்ப வயின்றொழுஞ்
8 செந்துதல் யானை பிணிப்ப
9 வருந்தன் மன்னெம் பெருந் துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (ருசஅ)

(௩௪௯.) நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
2 கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையும்
3 நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே,
4 இஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
(௫) றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
6 மரம்படு சிறுதீப் போல
7 அணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனார்.

(௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயில்
௨ சிதைந்த இஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

(௩௪௯

3 யாங்கா வதுகொ ளுனே தாங்கா து
4 படுமஞ்ஞை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
௫ கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
6 நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவ மாதோ
7 பொருந்தாத் தமருவ ரல்லர் போருழந்
8 தடுமுரண் முன்பிற் றன்னை யேந்திய
9 கடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
௧௦ டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோ ளணி
11 ஏணிகல் லாகத் திரும்பிய அணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலைக்கடைக்கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார்.) (௩௫௦)

(௩௫௧. படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையும்
2 கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
3 படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
4 கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானை
௫ வென்றெறி வேந்த ரென்னமம......
6 வண்ணகை யியைன் னுரைகை யன்னஞ்
7 சிவணல் தாரா கணைக்குவ ரல்லர்
8 ரென்று வதுகொ ளுனே தண்ணீர்ப்
9 பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
௧௦ தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
11 காமர் நரஞ்சி..............................
12 சேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார்.

(கூஉ) (நூஉ)

1 தேளங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
2 வீ............................கறக்குந்து
3 அவல்வகுத்த பசுங்குடையாற்
4 புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
(ரு) ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
6 குன்றேறிப் புனல்பாயிற்
7 புனல்வள.................................
8 ....நொடைநறவின்
9 மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
க0) யுறந்தை யன்ன வுரைசால் நன்கலங்
11 கொடுப்பவுங் கொடா........ னெ......

புறநானூறு மூலமும்

உரையும். உஉக

.........ர்தந்தளர்கிளர்வேங்கையிற்
றிரர்த்தொளிதிகழுநுண்பல்சுணங்கின்
மாக்கண்மலர்ந்தமுலையடன்னையுஞ்
கரு) சிறுகோலுலையும்புரவெ..........தி..
....யமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர். (கூருஉ)

(கூருக.) ஆசில்கம்மியன்மாசறப்புனைந்த
பொலஞ்செய்பல்காசணிந்தவல்குல்
வீகக்கண்ணியிலங்கத்தைஇத்
தருமிமொழியல்வேள்சாயஞெகிழ்த்
ரு) தவிர்த்துதேஎவிளர்த்தகண்ணை
யின்னவலாறுவெல்போர்ரிண்ணல
யார்மகளென்போய்கூறக் கேளினிக்
குன..........................நிலைப்பலரேர்பு
நாட்கடரவழித்தனன்தலைக்குப்பை
கம) வல்விவிளையர்க்கல்குபதமாற்றாத்
தொல்குடிமன்னன்மகளே முன்னாட்
கூறிவந்தமாமுதுவேந்தர்க்கு
....
.........யுழக்கிக்குருதியேர்ட்டிக்
கரு) கதுவாய்போகியநுதிவாயெஃகமொடு
பஞ்சியுங்களையாபுண்ணர்
அஞ்சுதகவுடையரிவட்டன்னைமாரே.

திணையும் துறையும் அவை.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார். (கூருக)

(கூருச.) அரசுதலைவரினுமடங்கலானு
விரைகாழெஃகநீரின்மூழ்கப்
பரையோர்சேர்த்தெனத்தந்தையும்பெயர்க்கும்

4 வயலமர் கிழனி வாயிற் பொய்கைக்
(5) கயலார் நாரை யுகைத்த வாளை
6 புனலாடு மகளிர் வள்மனை யொய்யு
7 மூர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
8 சுணங்கணிந் தேந்திய வணைத்தேந் திளமுலை
9 வீங்கிறைப் பணைத்தோள் மடந்தை
(10) மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

உ-910

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

பூரிணர்.

(கூடு)

(க௫௫.) மகிழ் ஞாயி லின்றாகிடங்கும்
2 நீஇ ரின்மையிற் கன்று மேய்க் குக்ரு
3 மூர தி லின்மையு மிதுவே
....
....

(கடுஅ.) பனிபழுநிய பல்யாமத்துப்
2 பாறுதலை மயிர்நனைய
3 இனிது துஞ்சுந் திருநகர் வரைப்பின்
4 இனைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுகி
(௫) அவியுணவினோர் புறங்காப்ப
6 அறநெஞ்சத்தோன் வாழநாளென்
7 றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
8 கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
9 வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்
௧௦) பிறர்க்குவமந் தானல்லது
11 தனக்குவமம் பிறிதில்லெனக்
12 விதுநின்று மதிமழுங்கி
13 யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
14 சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை
௧௫) நீபுரவலை யெமக்கென்ன
15 மலைபயந்த மணியுங் கடறுபயந்த பொன்னுங்
16 கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
17 வேறுபட்ட வுடையுஞ் சேறுபட்ட தசும்பும்
18 கனவிற்கண் டாங்கு வருந்தா தியைய
௨௦) நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
21 நாடென மொழிவோரவ னாடென மொழிவோர்
22 வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
23 காதல ரழுகண்ணீர்
24 சென்புப்பு சுட்டலை வெண்ணீ றவிப்ப
௨௫) வல்லிரப் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து
26 ம........................
27 தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

357, 358

புறநானூறு மூலம். உ௮௧

(கூருஎ.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் தியாத்தமண்
2 பொதுமை சுட்டிய மூவருலகமும்
3 பொதுமையின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
4 மாண்ட தன்றே யாண்டுகள் துணையே
(௫) வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி......
6 ....ணை
7 புணைகைவிட் டோர்க் கரிதே துணையழத்
8 தொக்குயிர் வெளவுங் காலை
9 யிக்கரை நின்றிவர்ந் தக்கரை கொளலே.

2 திணை - அது; துறை - .... பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமனார். (கூருஎ)

(கூருஅ.) பருதிசூழ்ந்த விப்பயங்கெழு மாநில
2 மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே,
3 வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
4 கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
(௫) கைவிட் டனரே காதல ரதனால்
6 விட்டோரை (க)விடா அள் திருவே
7 விடாஅ தோர்இவள் விடப்பட் டோரே.

திணை - அது; துறை - மனையறம், துறவறம்.
வான்மீகையார். (கூருஅ)

க. விடா அது திரு.

(கூருகூ.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மரு மருங்கின்
2 வேறுபடு குரல் வெவ்வாய்க் கூகையொடு
3 பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
4 பேஎ மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
(௫) விளருன் றின்று வெம்புலான் மெய்யர்
6 களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
7 யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
8 காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
9 நினக்கும் வருதல் வைகலற் றே

௧0) வஞ்சயுந் தகும்பையுமறமும

11 அதனல், வசைநீக்கி இசைவேண்டிய

12 நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்தும்

13 நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு

14 பொலம்படைய மாமயங்கிட

௧௫) விழைஇளர் நெடுந்தேர் இரவலர்க் கருகாது

359-361

16 கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
17 ஆண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னும்
18 ஈண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அந்துவன்கீரனைக் காவட்டனார்.

(௩௫௯)

(௩௬௦.) பெரிதா ராச் சிறுசினத்தர்,
2 சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்,
3 நுண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையர்,
4 கலுழ்நனையாற் றண்டேறலர்,
(௫) கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்
6 தாழுவந்து தழூஉமொழியர்,
7 பயனுறப்பப் பலர்க்காற்றி
8 ஏமமாக இந்நில மாண்டோர்
9 சிலரே, பெரும! கேளினி நாளும்
௧௦ பலரே, தகையஃ தறியா தோரே;
11 அன்னோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
12 இன்னும் மற்றதன் பண்பே யதனால்
13 நிச்சமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசில்
14 நச்சுவர் கையின் நிரப்ப லோம்புமதி
௧௫ அஞ்சுவரப், பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாக்கத
16 கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
17 வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
18 புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
19 புலையனேவப் புன்மே லமர்ந்துண்
௨௦ டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்
21 பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே!

திணையும் துறையும் அவை.
தந்துமாறனைச் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர் ...

(கசுO)

(கசுக.) காரெதிருருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக்
கூற்ற, மின்வர லஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்,
தாயினன்று பலர்க்கீத்துத், தெருணடைய மாகளிறொடு தன்,
சூள்பாடுநர்க்கு நன்கருளிய, முருணைலட..........................
..................ஏனறதன், சூள்சேருநர்க் கினிதீத்தும், புரிமாலைபர்
பாடினிக்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, கலந்தலை இய
நீனிருக்கையாற், பொறைமெ..............................மரனேக்கின்

3629

புறநானூறு மூலம்

உஅகூ

வில்லென|விலங்கியப்புருவதுவலலென்னககிழலஞ்சுமுள்
ளெயிற்றுமகளிரல்குற்காவுநைசமெவலெ...||...ங்கலந்தேந்தி
யமிழ்தெனம்மெப்பமாந்திபிகழ்விலி||னில்லாவுலகத்து.........
............மைசொல்வேண்டாருந்தறிந்த.........(.......
.........(100)....................|...........|...
....ஞர். (கசக)

(கசஉ.) 1 ஞாயிற்|றன்ன|வாயுமணி|மிடைந்த|
2 மதியுறழ்|மார|மார்பிற்|புரளப்|
3 பலிபெறு|முரசம்|பாசறைச்|சிலைப்பப்|
4 பொழிலகம்|பரந்த|பெ.........|.........|...
(ரு) ....கும|விசய|வெண்கொடி|
6 யணங்குருத்|தன்ன|கணங்கொள்|யானைக்
7 கூற்றத்|தன்ன|மாற்றரு|முன்பி னோ|
8 ணுக்குரற்|காண்|பி|னந்த|ணாளிர்|
9 நான்மறைக்|குறி.................................யி
க0) னறங்குறித்|தன்று|பொருள்|குதலின்|
11 மருளேர்ந்து|மயக்கொரீஇக்|
12 கைபெய்தநீர்|கடற்பரப்ப|
13 வாமிருந்த|வுடைநல்கிச்|
14 சோறுகொடுத்து|மிகப்பெரிதும்|
கரு) வீறுசான.....................நன்றுஞ
16 சிறுவெள்|ளென்பி|னொடுவெண்|களரின்|
17 வாய்வன்|காக்கை|கூகையொடு|கூடிப்|
18 பகலுங்|கூவு|மகலு|ளாங்கட்|
19 கழிகண்|மறைத்த|கல்லென்|சுற்றமொ|
20) டில்லென்|றில்வழிப்|பெயர|மெல்ல|
21 விடுஞ்சிறு|கொதுங்க|விஞ்சி|
22 படும்பொடுஞ்|சென்மா|ருயிர்த்தேர்|நாட்டே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அவ்வினைச் சிறுவெண்டேரையார்.
(கசஉ)

(கு-சூ.) இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை ;
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே !
௧௦) கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
உப்பிலாஅ அவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப் பினோ னீயப் பெற்று
௫) நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையும்
இன்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
......................ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார்.

(௩௬௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத் துச்செந்தீச் சேர்த்திக்
௫) காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கீந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே !
அரிய வாகலு முரிய பெரும !
௧௦) நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
கூகை கோழி யானாத்
தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

கூகைக்கோழியார்.

(௩௬௫.) மயங்கிருங் கருவிய விசும்பு (க) முகனாக
இயங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
(உ) வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் (௩) வயங்குமணி யாரத்துப்
(ரு) பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலைநலப் பெண்டிரிற் பல்லோர் மீக்கூற
(ச) வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மாண்
௧0) நிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென வுரைப்ப ருணர்ந்திசி னோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
மார்க்கண்டேயனார். (௩௬௫)

முகவுரை. உ. வழியிடை. ந. வயிரமணியார் தப். ச. உனலோவாழிய.

(ரு.சுசு.) 1 விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரச
2 .... முக்கி ஒன்றுமொழித் தர்க
3 வீரவெறி யருமி ஊர்ப்பு சிலப்ப?
4 வொருதா ராகிய பெருமை யோருநி
(ரு) தம்புகழ் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே
6 அதனால் அறவோன் மகனே ம......................
7 ....
8 .... உணரப்பக் கேண்மதி
9 நின்னூற்றம் பிறரறியாது
கo) பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
11 ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
12 பிரவின் னெல்லை வருவது நாடி
...ளை...
உழவொழி பெரும்பகடு புதிதின் னுருக்குச்
கரு) செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுனி யவிழ்இ
...கட்டேற லாய்கலத் தகுபிக
கெடலருந் திருவ..............................
...ழை வேண்டோர்க் கிடையருகா
தவிழ்வேண்டோர்க் கிடையருளி
உo) விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப
21 நீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகரைக்
22 காவுதோறும்......................................
23 மடங்கல் வண்மை மாயமோ வன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

தருமபுத்திரனைக் கோதமனார். (ருசுசு

(ருசுஎ.) 1 நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
2 தமவே யாயினுந் தம......................
...

3 வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் காகும்
4 ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்

ரு பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி தேறல் .... மகிழ்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
க௦ வாழச் செய்த நல்வினை யல்லது
ஆழுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்
கரு யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மெனப்
பயங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகநு நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தாரை ஔவையார்.

(கூசுஅ)

(கூசுஅ.) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே,
2 ஒளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
3 கைம்மா வெல்லாங் கணைபடத் தொலைந்தன
4 [illegible]

[illegible] முகக்குவ மெனினே

ரு கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி றுளைஇ
நெடும்பீ டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
மெய்ந்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்

கO குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
இரப்போர்க் கீவின்மை களைஇயர் ...
நாளைப் படுத்த வாளே ருழவ!
கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்

கரு தடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் கோடியர்
முழவுமருள் திருமணி மிடைந்த
நின்னரை மார்பு முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்தாராகக் களத்தின்கண் உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (கசுஅ)

(௩௬௯.) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் பமைந்த
௫ குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
வரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
௧0 யீரச் செறுவிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்ந்த திருத்துறு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
௧௫ பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
௨0 வேய்வை காணா விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
௨௫ வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிய பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

[illegible] துறை - ஏர்க்கள வுருவகம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவனைப் பரணர் (கககக

(கஎ0.) ....

[illegible] போழுது செய்தன் டோராத்குப

உ௮௮ புறநானூறு மூலம்.

3 பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
4 கீர்ப்பதங் கண்ணென்ன மாதிரந் துழைஇ
௫ வேருழந் துலறி மருங்குசெ...... கொழிய
6 வத்தக் குடிஞை யிடிமரு ளிங்குரல்
7 லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
8 பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
9 கழைகாய்ந் துலறி..................................
௰ வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்பட
11 பழுமர முள்ளிய பறவை போல
12 வொண்படை மாரி வீழ்க்கனி பெய்தெனத்
13 துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
14 விளைந்த .....குர் வரிந்துகால் குவித்து
௧௫ ....பல்போர் பழிய வாங்கி
16 யெருதுகளி றாக வாண்மட லோச்சி
17 யதரி திரித்த வாளுகு கடாஅ
18 ன[illegible]ன்கட் டட்டரி தெளிர்ப்ப வொற்றி
19 வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
௨௰ யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
21 வண்மருந் முகலைக்கு வந்தனென் பெரும!
22 வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
23 தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவர
24 யினத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி
௨௫ யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
26 செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
27 அஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்குடையார்.

(௩௭௰)

(௩௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவுக் கா[illegible]

2 மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
3 போதவிழ் மலரி னாரிற் றொடுத்துத்
4 தூங்கிரும் பித்தை பொரியச் சூடி
௫ நறையொடு தகைத்த கல்பையேன் முரவுவாய்
6 பாடுறு குழிசி பாற்சின்று தூக்கி
7 மன்றத் தேம்பி ஞெண்டூ வுறைப்பக்
8 குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையேன்

9 எரிசி யின்மையி னிரிடை நீந்திக்
10 கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்ப
11 வருகணை ய...!...ளியன் பிஞ்ஞு தலைஇ
12 யினைசுரும் பார்க்கு மினைசால் பூசற
13 வில்லே ருழவின் னல்லிசை யுள்ளிக்
14 குன்றத் தலைப் பிணனெதிர்ப் போர்பழித்தி
15 யானை யெருத்தின் வாண்மட லோச்சி
16 யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
17 மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
18 யகன்க ணதிர் வாகுளி தொடாலிற்
19 பணைமரு ளெண்டரப் பல்பிணர்த் தடக்கைப்
20 புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும!
21 களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி
22 விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
23 குடர்த்தலை மாலை சூடி (யுணத்தின)
24 வாருப் பெருவிளஞ் செய்தோன் வானத்து
25 வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
26 உருகெழு பேஎய்மக ளயரக்
27 குருதித் துகளா டிய களங்கிழ வோயே!

திணையும் துறையும் அவை.
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (கஎச)

எஉ) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி
2 வேந்து வந்த வெல்லா முழுத்த
3 வில்லுகுவா ளவிரொளி வல்லம்பட மின்னிக்
4 கணைத் துளி பெய்திந்த கண்சுடு பரசறைப்
5 பொருந்தாத் தெவ்வ ரிரித்தலை யடுப்பிற்
6 கூவிள விறகி னாக்குவரி நுடங்க

7 ஆனா மண்டை வன்னியந் துடுப்பின்
8 ஈனா வேண்மா ளிடந் துழந் தட்ட
9 மாமறி பிண்டம் வாலுவ னேந்த
கo வருவை விழவிற் புகுவோர்க் கெல்லாம்
11 வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சால்கெனப்
12 புலவுக் களம் பொலிய வேட்டோய் நின்
13 னிலவுத்திகழ் பூர ரழகக்குவ மேனவே. ||

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.
அவனை மாங்குடிகிழார். (கஎஉ

(கஙக.) உருமிசை|முரசம் முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில்|வேழம்|கொண்மூ|வாகத்
தேர்மா|வளி|துளி|கலுஉ|நாமுறக்|
கணைக்காற்|றொடுத்த|கண்ணகன்|பாசறை
ரு) மிழிதரு|குருதியொ|டேந்திய|வொள்வாட்
பிழிவது|போலப்|பிட்டையூ|றுவப்ப
மைந்த|ரடிய|மயங்கு பெருந்|தானைக்
கொங்கு|புறம்பெற்ற|கொற்றவேந்தே!
......................தண்ட மார்பெறி
க0) மடக்கண்|மயிலியன்|மறலி|யாங்கு|
நெடுஞ்சுவர்|நல்லில்|புலம்பக்|கடைகழிந்து
மென்றோண்|மகளிர்|மன்றம்|பேணார் ;|
புண்ணுவ.........|..........|..........|..............
....................|.........யணிப்|புரவி|வாழ்கெனச்
கரு) சென்னிழ|வின்மையி|னன்னிழற்|சேர
நுண்பூண்|மார்பிற்|புன்றலைச்|சிறாஅர்
ரம்பழி|பொழுதிற்|றமர்முகங்|காணூ |
..........................|.........ற்|றொருக்கான
வேந்து|புறங்கொடுத்த|வீந்துகு|பறந்தலை
உ0) யாடு|மயங்கெரி|மண்டிக்|கோடிறு
பருமேற்றி|மலையி|னிருகிலஞ்|சேரச்
சென்றோன்|மன்றம்|சோர.........|..........

..............ணைறுநா கணைமுகன் ணைலபு
வஞ்சி முற்றம் வய்க்கள் ஞக
௨௫) வஞ்சா மறவ ரட்டபோர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிகவத் தத்நின் பணைதனற ... ளம்
விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முதவை பொலிகென் றேத்தித்
௩௦) தொண்டு சென்பு பெரியோர் யானு
மன்கூன் மாக்கிணை யதிர வொற்ற
.... லெனுயினுங் கரதலி னேதது
நின்னோ பிறரிவ ணின்மையின் ......
மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
௩௫) பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குத்
தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணைநரி திரிதஞ் மாங்க ணிணன்ருந்து
செஞ்செவி யெருவை குழீஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்களஉருவகமுமாம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரேறித்தானைக் கோவூர்கிழார். (௩௭௩)

(௩எச.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி ரவியத்
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
௫) மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
௰) மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகன்றுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்றும்
இருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ
௧௫) விருந்திறை நல்கு நாடனெங் கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (௩௭௪)

(௩எரு.) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
நிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறைப் பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யரவாய் மாம

௫) ஞாறும் பேழுங் கிணையொடு சுருக்கி
யேரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாது
ஆயிரங் கொண்டு முயவல் வாழ்க்கைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தூங்கு மறாஅ யாணர்

௰) ரவணை யணிப்படைப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பெரிய வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கி யானும்
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
௧௫) புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப்
பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின் மன்னரைப் பாடன் மாரெமரே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர். (கஎரு)

(கஎசு.) விசும்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் மழுகிய சிவந்துவாங் கந்திச்
சிறுநனி பிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்
சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்
(௫) பாண ராரு மளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் கனையிரு ளகற்றப்
பண்டறி வாரா வுருவோ டென்னரைத்
௧௦) தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
(க) நின்ற முரற்கை மிக்கு நன்று
அரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுகுபு
௧௫) நிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே
யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை
யன்றை ஞான்றினொ டின்றி னூங்கு
மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி
னுளத்தி னளக்கு மிரந்த கையே
௨௦) விறைக்குள் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
ஒருநாள், இரவலர், வாரா, வள்ளியோர், கடைத்தலை

376 – 398

22 ஞாங்கர் | நெடுமொழி | பயிற்றித் |
23 தோன்றல் | செல்லாதென் | சிறுகிணைக் | குரலே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

ஒய்மான்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கஎசு)

ரு. நின்றமூரற்.

நின்றமூரற்கைநீக்கி.

(கூஎஎ.) .... பொற்கோட்டி
யனையரியக் கவர்பரிக் (க) கச்சைநன் மான் (உ) வடிமணி வாங்கு
சினைநற் றேர்க் குழுவின (ங) கதழிசை வனதலி வுவா அனவாழ்
நரார்வமொ மனவிட்ட கடலொலி கொண்டு காளைய டல்பெயங்
குருசினீ மன்னிய நெடிதே!

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.
சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனார். (கூஎஎ)

க. கச்சைமை. உ. வடிமணியாங்குருள.
ங. கதழ்பரி...............உண்டிக்கடலொ[illegible].

(கூஎஅ.) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
3 தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
4 கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி ன
(ரு) ற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
6 புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
7 பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே ன்
8 னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
9 யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
க0 வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
11 மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
12 தாங்கா தும் பொழிதந் தோனே யதுகண்
13 டிலம்பா டுழந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
14 விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
கரு செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும்
16 அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும்
17 மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்
18 கடுந்தேர் இராம னுடன்புணர் சீதையை
19 வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்

378 – 380.

21 செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
22 கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
23 யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
24 யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங் குடையார். (கஎ௲)

(கஎக) யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை
2 யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவறல்
3 செல்லா றெர்முவர் கார்வாண் மழுங்கிற்
4 பின்னை மறத்தோ டரியக் கல்செத்
(ரு) தள்ளல் யானைக் கூன்புறத் தரிஞ்சு
6 செல்மல் புறவி னிலங்கை கிழவோன்
7 வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும!
8 குறுந்தா ளேற்றைக் கொழுங்க ணல்விளர்
9 நறுநெய் யுருக்கி நாட்சோறு ....
கo) வல்ல னெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
11 கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
12 கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
13 விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
14 ....கனென் யானே தாயி(ல்)
கரு) றாவாக் குழவி போல வரக்கத்
16 திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
17 வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்கும்
18 குறும்ப...........கொடுகழி நீண்மதி லூரே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.
ஓய் மான்வில்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கஎச)

(கஎo.) 1 தென்பவ வத்து முத்துப் பூண்டு
2 வட்குன்ற ....
3 ....கப்பிற் றானை
4 மின்னிஞ்சு விறல்வென் றித்
(ரு) தென்னவர் வயமறவன்
6 மிசைப்பெய்த நீர் கட்புரக்கு முத்தாகுந்து

8 வெறுபெ..த்துந்து
9 இஞ்சிலைப் பல்வின் ஞெஞ்சிறு பொருநன்
க0) றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுளனாச் செய்ம்மைய
11 ன்ட் பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்
12 வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
13 ....த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறு அர்
14 ஏன்னை ஞுகன் மாறே யிக்கில ம்
கரு) விஸ்பிப்டு காலை யாஞனும்
16 புலம்பல் போ வின்று பூத்தவென் கடும்பே.

திணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில் வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(ரு.அo)

ரு.அக.) 1 ஊனு முனு முனையி னினிதெனப்
2 பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
3 மளவு பு கலந்து மெல்லியது பருகி
4 விருந் துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
ரு) சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
6 யாந்தன் னறியுன மாகத் தான்பெரி
7 தன்புடைமையி னெம்பிரி வஞ்சித்
8 துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
9 பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
க0) பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க ணீ
11 யா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
12 சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
13 ஊன்கிர் வலந்த தெண்க ணொற்றி
14 விரல்விசை தவிர்க்கு மாலைப் பாணியி னலம்
கரு) லிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
16 தெருமர லுயக்கமுந் (க)தீர்க்குவே மதனால்

17 திரு(ஐ) நலன் கூலம் பாறக (...) ...
18 வருமழை (ச) முழக்கிசைக் கோடியன் றைச்
19 சேணை யுயிரு மிலீனை யாயினும்
20 இதற்கொண் டனைய லாயே னினைவ
21 சிறுதனி ஒருவழிப் பட்டோர் கன்றனே யினைத்
22 வெரிவெள் ளருவி வேங்கடங் காட்டு
23 ஊழ்வருஞ் சிறுவரு மூழ்மா ரியக்கு
24 மறக்கற் றையம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

382. 383. 385—386

உ௬௪ புறநானூறு மூலம்.

௨௫ திருங்கோ டீரப் பூட்கைக்
26 கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர் கிழானை நன்னாகனார். (௩௮௪)

௧. நீர்த்துவேரன தறுல். ௩. கொண்டவருமழை.
௨. நிலங்கடலம். ௪. முழக்கிடைக்.

(௩௮௨) கடற்படை யடற்கொண்டி ...
௨ மண்டுற்ற மறனொன்றுட

3 டண்சோழ நாட்டுப்பொருந!
4 ன்லக்குளே டணியிவுளி
(ரு) நலங்கிள்ளி நெஞ்சப்பொருநரேம்,
6 பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டேம்;
7 அவற்பாடு துமவன் றாள்வாழியவென
8 நெய்குய்ய வூனவின்ற
9 பலசோற்று இன்சுவைய
கo) நல்குரவின்பசிதுன்பவெண்பிணி
11 முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறு அரும்
12 யானுமேமணியக் கொழுணி யுக்திக்
13 கட்கேள்விக் கவைமுரவிற்
14 றாங்கத்த வ்ரா அப்பேரல
கரு) வறனொரீஇ வயங்குவாய்ப்ப
16 விடுமதி யத்தை கடுமான் றோன்றல்!
17 வினதே, முக்கீ ருடுத்தவில் வியலுலகத்திய
18 வெனதே கிடைக்கா முன்னவென் றெண்கணை மகத்தினைக்
19 கண்ணுத் தியாத்த நுண்ணறிச் சிறுகேல்
உo) வெற்றொரு நடுங்கியாங்குமின் பகைஞர்
21. கேட்டெருவு நடுங்க வேர்து
22 வென்று தேர்பிறர் வேத்தவையானே

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர் கிழார்.

(கஅ௨)

(கருக.) ஒண்பொறிச் சேவல் வெம்பவேற் மேமுந்து
2 தண்பணி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
3 நுண்கோற் சிறுகினை சிலம்ப வொற்றி
4 நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்
(ரு) தண்புகழேத்தினெ னாக லூன ......

7 கருங்கடி யியவகல் குறுகல் வேண்டிக்
8 கீம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வரம்பற்
9 றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடூருளைப்
க0 பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சரும்பின்
11 துழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
12 வெரிண்பூண் கலிங்க மூடீஇ நுண்பூண்
13 வசிந்துவாங்கு நுசுப்பி னவ்வாங்கு திரு
14 கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
கரு வெற்பெயர்ந்த நோக்கி......................
16 ....கற்கொண்
17 (உ)டளித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
18 பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி யேனே
19 குறுமுலைக் கல்மருங் பாலசிர் வெண்மறி
உ0 நரைமுக வூகமொடு கஞ்சென...............
21 ....(ங)தன்பல கெழீஇய
22 கான்கெழு நாடன் கடுந்தேர் வியனென
23 வொருவனை யுடையேன் மன்னோ யானே
24 யருவென்வன் பரிசோர் வெள்ளிய தானிலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

மாறேக்கத்து *நப்பசலையார்.

(ரு அ ரு)

க. காம்பின். உ. டழிளிதழ்ப. ங. தனதுபல

(ருசு.) யென்பாலா னுடனணை இ
வஞ்சிக்கோட் டுறங்குநாரை
வாடைக்கரும்பின் பூவருந்து
வன்(க)ப்பாலாற் கருங்கால்வரகின்
(ரு) ....
லங்கட் குறுமுயல் வெருவயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
விழவின் றாயினு முழவர் மண்டை
யிருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து
(க0) ....தானையெம் பெருமக
நெல்லென்னும் பொன்னென்னும்
கன்னற்கொண்ட நறவென்னும்
....................மன்னு வளைபலவும்

* நப்பாலையாவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கூஅ

14 யான்றண்டவு (உ)ழுன்றண்டா

கரு) நிணம்பெருத்த கொழுஞ்............

16 ....

17 நீர்நாண நெய்வழங்கிப்

18 புரந்தோனெந்தையாமலநதொலை.........

19 யன்னோனுடையேமென்பவற.........

உ0) கிய்ரண்டு நிற்க வெள்ளி பாண்ட

21 வுண்டநன்கலம் பெய்து நுடக்கவுந்

22 இன்றகண்ப (க) லூன்றேண்டவும்

23 வந்தனைவக ல்லலது

24 சென்றவெல்லைச் செலவறியேனே!

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்படனார் கிழானைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கூஅக

க. பொலாற்கு. உ. மதுான்றண்டா. ௩. வூன்றொனறண்டவு.

(௩அரு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்பப்
2 புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
3 தன்கடைத் தோன்றினு மிலனே பிறன்கடை
4 அகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
(௫) வறனியா ளிங்கல் வேண்டி யென்னரை
6 நீலத்தின் சிதார்களைந்து
7 வெளிது விரிஇயென் பசிகளைந் தோனே!
8 காவிரி கணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
9 நெல்விளை கழனி யம்பர் கிழவோன்
௧0 நல்லருவந்தை வாழியர் புல்லிய
11 வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
12 ஓங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியில்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார்.

(௩அரு)

(௩அசு.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்
2 படுமாரித் துளிபோல
3 நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
4 சூடுகிழித்து வாடூன் மிசையவுஞ்
(௫) ஊன்கொண்ட வெண்மண்டை
6 யான்பயத்தான் முற்றிழிப்பவும்
7 வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

8 செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
9 யீத்தோ னெந்தை யிசைதனதாக —
௧0 வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
11 பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பியொடு
12 புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
13 வில்லிருந்த வெங்குடம்பின்று ;
14 கடலே கரந்த கலனொன்னு வோர்
௧௫ கானற் புன்னைச் சினைநிலைக் குந்து ;
16 கழிபோழ் சிறுவெள் ளாம்பின் கொண்டு சாற்றிப்
17 பெருங்கன் றுட் டிம்மெண்சிக் குந்து ; —
18 அன்னநன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே
19 பொராஅப் பொருநரேம் ! —
உ0 குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுங்
21 குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
22 வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
23 தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
24 யாண்டு நிற்க வெள்ளியாம்
உ௫ வேண்டிய துணர்ந்தோன் றாள்வாழியவே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார். (௩௮௪)

௩௮௫. வள்ளுகிர வயலாமை
வெள்ளிக கெண்டனை விங்கு விசிப் புறப்போர்வைத்
3 தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்றும்
4 மாறுகொண் டோர் மதிலிடறி
௫ நீறாடிய நறுங்கவுள

6 பூமயபாறுப| பணமயருதறுவ|
7 வேறுவேறு|பாந்தியங்கி
8 வேர்துடைமிளை|யபல்பரக்கும்
9 ழேந்துழீகாட்டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
க0 இருந்துதொர்பிற் பலயுகடு | |
11 பசைப்புல|ன்னர்|பணிதிறை|தந்துநின்|
12 னசைப்பல|வாழ்நர்|நல்குர|வகற்றி|
13 மிகப்பொலியர்தசெவழிகுயாதுசை
14 யென்றியாணிசபினானினன றெனிற்
கரு பலபிறன்|வாழ்த்த|விருந்தோ|ரன்கோ
16 பிருவவினகர்கனநிருகககமற் |

[illegible]

17 சேவடி குறுகல் வேண்டி
18 வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினோ
19 னென்சிறுமையி னிழித்து நோக்கான்
௨௰ றன்பெருமையிற் றகவு நோக்கிக்
21 குன்றகழ் களிறென்கோ
22 ொ.............ர்வென்கோ
23 மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
24 மனைக்களமரொடு களமென்கோ
௨௫ ஆங்கவை, கனவென, மருள, வல்லே, நனவின்
26 னல்கி, யோனே, நகைசா, ரென்றவு
27 லூழி..............................
28 பூழியர் பெருமபியானைச்
29 செருமிகு சோன் ருட் செல்வக் கடுங்கோ
௩௰ வாழி யாத னென்னுத் தெவ்வர்
31 ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவர் மாதோ
32 நெடிதே, நீ.......வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
33 கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
34 பல்லூர் சுற்றிய கழனி
௩௫ யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் குண்
கட்பாலியாதன்.

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளையுற்
2 பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
3 யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
4 ....பொருக்கிக்
௫ தன்னிலை யறியுந ணவ்வங்கிலை
6 யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
7 கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்றல்
8 மருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி
9 ....வியர்க்கும்பண்ணை கெட ..மகிழொன
௧௦ விளைப்பக டேத்த மேனி கினைத்தொடர்
11 காவொடு றும் பரிசே ஞயினே ஞக
12 நாஞ, மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
13 பிணிமுர சிரங்கும் பீடுகெழு தானை

389, 390.

பண்ணன் யாணர் வாழ்க என

௧௫) மாறி வரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுகுடி கிழான் பண்ணனை மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

(௩௮௯.) நீர் நுங்கின் கண் வலிப்பக்
கான வேம்பின் காய் திரங்கக்
கயங் களியும் கோடை யாயினும்
ஏலா வெண்பொன் போருறு காலை
௫) எம்மும் உள்ளுமோ பிள்ளையம் பொருந
என்றீத் தனனே யிசைசால் நெடுந்தகை
இன்று சென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செலீஇயர் காண வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி பிணையல் கன்றுடன்
௧0) குன்றம் நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்கும்
கல்லிழி அருவி வேங்கடங் கிழவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
ஆதனுங்கன் போல நீயும்
பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
௧௫) வீறுசா னன்கலம் நல்குமதி பெரும
ஐதகல் அல்குல் மகளிர்
நெய்தல் கேளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார். (௩௮௯)

(௩௯0.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் தாயி லாளர்
அரும்பலர் செருந்தி நெடுங்கால் மலர் கமழ்
பொன்னுறு முற்றத்துத் தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
௫) கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்

6 மல்லற் கன்னத் தன்ன மாடத்துச் சிலம்பலவன்ன
7 எரிக்குரற் றட்டாரி யிரிய வொற்றிப்
8 பாடி நின்ற பன்னா ளன்றியுஞ்
9 சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபடு மிரவின்
க0 வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
11 புன்றலைப் பொருந னளியன் றானெனத்
12 தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

390

13 முதுநீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைந்
14 திரும் வானன்ன துமடிக் கொளீஇ
கரு மகிழ்தரன் மர்பின் மட்டே யன்றியு
16 மமிர்தன மாமி ஹான் றுவையடிசில்
17 வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
18 முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
19 யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
உ0 கடுங்கண் வேங்கை வீ கண் டன்ன
21 படுதரு செந்நெற் போரொடு நல்கிக்
22 கொண்டி பெறுகென் றோனே யுண்டுறை
23 மலையலர் அணியுந் தலைநீர் நாடன்
24 கண்டாற் கொண்டு மனை திருந்தடி வாழ்த்தி
உரு வரனறி யலவென் பாடுபசி போக்கல்
26 லண்ணல் யானை வேந்தர்
27 ருண்மைபோ வறியல ரீண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அதியமானெடுமானஞ்சியை ஒளவையார்.

(கூகட

(கூகக.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
2 விண்டு வரைப்ப விண்டோய் பிறங்கல்
3 முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கிழ்வரப்
4 பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றிருந்தா
௫ ரிபரந்துபட கெண்டி யரிய லார
6 கெ............ய லார்ந்தய ருண்டினி யவக்கும்
7 வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
8 மீங்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
9 தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
௧0 கன...
11 வினவலின் முன்னு மவந்தோன் மருங்கி

12 ளா ஞயனை ஞெகஸ்ற பொருக ளிவனென
13 கின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந் தூறூஉ
14 காண்கு வந்திசி.....................................
15 ....பெருங்கழி நுழைமீ னருந்துந்
16 துறைத்த தூவியம் புதாஅஞ் சேக்கும்
17 தந்தை, தந்தயுள பொலிசை செழுநகர் வலப்பி
18 னெஞ்சமர் காதலின் வெய்யோ ளோ
19 டின்றுயி.............................ன்சா

[illegible]

உ0) துளிபத|னறிந்து|பொழிய
வேலி|யாயிரம்|விளைக நின்|வயலே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.
பொறையாற்றுகிழானைக்|கல்லாடனார்.

(கூகக)

(கூகூஉ.) மதியேர்|வெண்குடை|யதியர்|கோமான்
2 கொடும்பூ|ணெழினி|நெடுங்கடை|நின்றியான்
3 பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
4 பொருகளி றடிவழி யன்னவென் கை
ரு) யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
6 வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்து
7 நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
8 தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
9 வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
க0) வெள்ளை|வரகுங்|கொள்ளும்|வித்தும்
11 வைகல்|உழவ|வாழிய|பெரிதெனச்
12 சென்றியா|னின்றனெ|னாக|வன்றே
13 யூருண்|கேணிப்|பகட்டிலைப்|பாசி
14 வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
கரு) நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்ணெனத்
16 தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
17 கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தளைஇ
18 யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
19 விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
உ0) தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
21 கரும்பிவட்|டந்தோன்|பெரும்பிறங்|கடையே

திணையும் துறையும் அவை.
அதியமான்மகன்|பொகுட்டெழினியை ஔவையார்.

(கூகூஉ)

(கூகூங.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதலிற்

3 குடிமூன்றைப் பரிதி யொய்யென வருந்தி
4 படலைசை மறந்தவெவ் வங்குழிசி மலர்க்கும்
5 கடனறி யாளர் பிறர்கட் டிலைமையின்
6 வன்னன் மையினெம் வலர்வோ ரோரென
7 வுள்ளிய வுள்ளமொ டுலைநசைத் துணையாகி
8 கவக் கெல்லா தொருபாற் பட்டென

9 மலர்தா ரண்ணனின் னல்லிசை யுள்ளி
௧௦) யீர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
11 கூர்ந்த வெவ்வம் விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
12 கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த
13 மூடைப் பண்டி மிடைநிறைந் தன்ன
14 வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற
௧௫) வீன்ற வரவி னருக் கடுக்குமியன்
16 றென்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
17 போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
18 வகன்றுமடி கலிங்க முடீஇச் செல்வமுங்
19 கேடின் றாக பாடுநர் கடும்பென
௨௦) மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
21 யாடுமக ளல்கு லொப்ப வாடிக்
22 கோடை யாயினுங் கோடி..................
23 காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
24 வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்.........
௨௫) பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (௩௯௪.)

சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பின்
2 ஒலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
3 வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
4 வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினும்
௫) உள்ளல் ஓம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
6 யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
7 ஒருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி

8 பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
9 வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
௧0) அகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்
11 கொன்று சினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
12 வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
13 யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
14 சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
௧௫) பெருங்களி றுநல்கி யோனே யதற்கொண்
16 டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
17 துன்னரும் பரிசி றருமென
18 வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழியவேனாதிதிருக்குட்டுவனைக் கோனாட்டு எறிச்சலூர்மாடலன்மதுரைக் குமரனார். (௩௯௪)

395.

(௩௯௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்
2 பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்
3 குழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைப்
4 பல்லுவியற் பழஞ்சோற்றுப்
௫) புகவருந்திப் புதற்றளவின்
6 பூச்சூடி ....

7 ....அரிபலாருந்து
8 மனைக்கோழிப் பைம்பயிரினனே
9 ஏனற்கோழித் தவர்குரலொடு
௧0) நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து
11 வேயன்ன மென்றோளான்
12 மயிலன்ன மென்சாயலாற்
13 கிளிகடியின்னே
14 யகலள்ளற் புள்ளிரீஇயுந்து
௧5 வியாங்கப் பலநல்ல புலனணியுஞ்
16 சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்
17 சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
18 செ..................உறந்தைக் குணது
19 நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூ
௨0) ரறப்பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும
21 முன்னுறு நண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்
22 கதிரணி செ..................மாலைத்

23 தன்கடைத் | தோன்றி | யென்னுற | விசைத்தலிற் |
24 றீங்குரல் | ..... | ....இ னரிக்குரற் றடாரியொ
௨௫ | டாமிகுநின்ற | வெற்கண்டு
26 சிறிதுநில்லான் | பெரிதுங்கூறான்
27 றிருங்கலம் | வரவே | யருளினன் | வேண்டி |
28 யென்வுரைத் | தன்றி | நல்கித் | தன்மனைப்
29 பொன்போன் | மடந்தையைக் | காட்டி | யிவனை
௩0 | யென்போற் | போற்றென் | றோனே | தற்கண்

(௩௯)

395. 396.

31 டவன்மறவலேனே | பிறருள்லேனே |
32 யகன்ஞாலம் | பெரிதுவெம்பினு |
33 மிகவானு | ளெரிதோன்றினுங் |
34 குளமீனொடுந் | தாட்புகையினும் |

௩௫ பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்
36 பசுங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
37 விளைவொன்று வெள்ளங் கொள்கென
38 உள்ளது மில்லது மறியா
39 தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றாளே!

திணையும் துறையும் அவை.
சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர். (௩௯௫)

(௩௯௬) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து
2 மீநீரான் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
3 கழிசுற்றிய விளைகழனி
4 யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்
௫) நெடுநீர் கூஉம் மணற்றண்கான்
6 மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
7 நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்
8 தீந்தேற னறவுமகிழ்ந்து
9 தீங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து
௧௦) உள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்
11 கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
12 கழுமிய வேளே
13 வளநீர் வாட்டாற் றெழினியாதன்
14 கிணையேம்பெரும கொழுந்தடிய சூடென்கோ
௧௫) வளநனையின் மட்டென்கோ
16 குறுமுயலின் குழைச்சூடென்கோ
17 அவையல் கொழியல் சோறென்கோ
18 திறந்துமறந்து கூட்டுமுதல்
19 முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
௨௦) வனைவனையபலபலபல்லி..............................
21 ....சூடிய
22 விருந்துபெறுக விருஞ்செஞ்சிய

23 வழித்தவைப்ப விக்கோவிணைக்கை
24 யெம்மோராங்கக் கஞ்சுண்டே
உ௫ மாகிவானத் து பீறைப்பண்

26 விரிகதிர் வெண்டிங்களின்
27 விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
28 யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
29 நிரைசா னன்கல னல்கி
௩௰ உரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

வாட்டாற்றெழினியாதனை மாங்குடிகிழார்.

(௩௯௬.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் குரறோற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழுந்
௫ திரங்குகுரன் முரசமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
இரவுப் புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
எஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்
௰ தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடைக் கொழுந்துவை
மணிக்கல னிறைத்த மணனாறு தேறல்
௧௫ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்புநீங்க
வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
௨௰ யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்

22 வல்லம்புகிற் பொலம்பூண் வளவன்
23 ...திணை பெருங்கட விறுதிக்கட் செலினுஞ்
24 தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினும்
25 ...மென்னென் னெஞ்சலம் வருமே வென்வேல்
26 ...ருஞ்சமங் கடக்கு மறவல்லன்
27 ...பெருந்தகை ...டண்ணி ...வேமே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.
சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை நக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார். (ககஎ)

348 . 344

(௩௯௮.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
2 வகைமா ணல்லிற ....
3 பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்
4 பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணர்
(௫) கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியக்க
6 இரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
7 பரிசிலர் விசைய ....
8 வரிசையி னிருத்து வாய்மொழி வஞ்சன்
9 னஞ்சவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
௰) புலியினம் மடிந்த கல்லளை போலத்
11 துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
12 மதியத் தன்ன வென் .... ருகோரி
13 யிரவலை யெடுவா ரிப்ப வட்டித்
14 தள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைபோய்
௧௫) தள்ளா நிலைய யாகிய வெமக்கென
16 வென்வசா வுறீஇய சிறந்திறப் பெரிதுவந்து
17 விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னிலைத்
18 திரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
19 புகைவிரிந் தன்ன பொங்குது கிலுடீஇ
௨௦) யழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மணிக்
21 நிழல்காண் டோற்ற நிறைய வாக்கி
22 யானுண் டருள லன்றியுந் தானுண்
23 மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருனைக்
24 கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
௨௫) [illegible]

...வையகம் வளக்கு...

26 விரவு மணி யொளிர்வரும் அரவுறழ் ஆரமொடு
27 புனையோன் மேனிப் புத்தசெல ....
28 முனைசெல வருளியோனே
29 .... யருளிப் பாயற் சேர்கவே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சேரமான் வஞ்சனைத் திருத்தாமனார்.

([illegible]) அடுமகண் முகந்த அளவா வெண்ணெற்
2 றொடைமாண் உலக்கைப் பருஉக்குற் றரிசி
3 காடி வெள்உலைக் கொளீஇ நீழ
4 லோங்குசினை மாவின் றீங்கனி நறும்புளி
5 மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்சலங் தின்னெறி விசைஇ ......
மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவிழ்ப் புழுக்கல்
௧௦) .... களத் துகேர் களியடை வைகிற்
பழஞ்சேற் றியிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந் தஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கேன்
௧௫) நெடுங்கழைத் தூண்டி விடுமீ னொடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட பாஅற் புளியங்கூழ்
பொழுது மறுத் துண்ணு முண்டி யேன்மிடிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
௨௦) மள்ளர் மள்ளன் தொல்லோர் மருக
இசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த .... மீன்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை
௨௫) யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டி வந்தது வென்
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
௩௦) வான்று விட்டன னத்தை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவப் பன்னிரை
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள

வீழுமென் விழிதரு மருவி
வாடன்றே யுயர்சிமையத் தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமான் தோன்றிக்கோனை ஐயூர் முடவனார்.

(௩௯௯)

400.) மழிகவிசும்பின் வெண்டிங்கண்
மூவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடலொடு வெட்கண்டன்னவென்

௫) கடைத்தோன்றிய ... க்கங்குலாற்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சான்,
னுலகுகாக்கு முயற்சி.........க்
கேட்டோ னெந்தை யென்றெண் கிணைக் குரலே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது

௧௦) தொன்றுபடு சிதாருருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு..............
....லவன
...மழித்த தோட் டொன்னார் நோக்கி
நாரரித்த நறவு மகிழ்ந்து

௧௫) போதறியேன் பதிப்பழகவுந்
தன்பகைக் கடிதலன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகைக் கடிதலும் வல்லன் மாதோ!
மறவர் மலிந்தத ....
கேள்வி ... வேள்வித் தூணத்

௨௦) இருங்கழி யிழிதரு .... கலிவங்கு
தெருநீர்ப் பாப்பின் யாறற சித்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூர்
...யான்.........கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார்

புறநானூறு முற்றிற்று.